1906

உ

5180.

கடவுள் துணை.

வித்வசிரோன்மணியாகிய

புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

அபிமன்னன்

சுந்தரிமாலை.

இஃது-மைலம்.

சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு.

சென்னை-இட்டா

பார்த்தசாரதிநாயுடு

அவர்களாற்றமது.

சென்னை-ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906

சென்னை, ஆசாரப்பன் தெருவு 84-வது நெம்பர்.

உ

சிவமயம்.

அபிமன்னன்

சுந்தரிமாலை.

விநாயகர்தோத்திரம்.

வெண்செந்துறை.

அத்திமுகவா அரனார்திருமகனே
சத்தியின்புத்திரனே சரிந்தவயிற்றோனே
அரவணியும்வேணி அரனார்திருமகனே
நீரணியுங்கங்கை நீள்சடையோன்புத்திரனே
வானவர்கள்பூசைசெய்யும் மதயானைக்கண்ணானே
ஆனைமுகத்தோனே ஐங்கரனேநின்சரணம்
ஓரானைக்கண்ணே உமையாள்திருமகனே
மூவர்க்குமுன்பிறந்த மூர்த்தியேமுன்னடவாய்
தேவர்க்குத்தேவே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
அபிமன்னன்தன்கதையை அடைவாகயான்படிக்க
கவிமுன்னேவந்துதவும் கற்பகமேமுன்னடவாய்
சுந்தரிதன்கலியாணம் சொந்தமாய்பாடுதற்கு
எந்தனுடனாவில் இருந்தருளும்விநாயகனே
பாட்டினிசையறியாப் பாலனுரைத்ததமிழ்
ஏட்டினிடமாக இருந்தருளும்விநாயகனே
சிறுபெண்கள்வேண்டி தீம்பால்மிகப்படைக்கும்
அறிவுடையோர்வேண்டி அறியதவங்கள்செய்வார்
மன்னவர்கள்வேண்டி மலர்பூசைசெய்வார்கள்
எனக்குமொருமுகமாய் இரங்தும்பெரியோனே
சொர்க்கம்போவோர்க்குத் துணையாயுதவிசெய்வீர்
வர்க்கம்பலகாரம் வாங்கும்பெரியோனே
அப்பமெழுநூறும் அதிரசங்கள்தொண்ணூறும்
செப்பரியவெள்ளுருண்டை சேரநூறாயிரமாம்
படைக்கநல்லபச்சரிசி பதினாயிரக்கலமாம்
தேனோடேபோகும் குடத்தோடேசர்க்கரையும்

தேனோடே செந்திமா தெவிட்டாவமுதமுடன்
செங்கரும்புரஸ்தாளி சீனிப்பலாப்பழமும்
தேங்காய்கொழுகட்டை திரளானபாணக்கமும்
மாங்காய்விளாங்கனியும் மாதுளைநற்கனியும்
ஓங்காரமாகவே ஒளிவானஐங்கரர்க்கு
பாங்காகநீர்சொரிந்து பத்தியுடனைங்கரன்முன்
தீங்கில்லாதசாம்பிராணி தீபதூபங்கொடுத்து
அபிமன்னன்தன்கதையை அன்பாகயான்படிக்க
வந்தருளவேணுமையா மாயவனார்தன்மருகா
ஓரானைக்கன்னே யுமையாள்திருமகனே
காரானைக்கன்னே கணபதியேமுன்னடவாய்

முருகர்தோத்திரம்.

சீரானமாமுகனே சிறப்புடையவல்லவரே
மாயோன்மருகோனே வள்ளிமணவாளா
கந்தனேயென்தனிட கவலையெல்லாந்தீர்த்தோனே
அபிமன்னன்மாலையிட அறுமுகனேயான்பாட
புத்திகளைநீகொடுத்தால் புகழ்ச்சியாயான்படிப்பேன்

கதையின் வரலாறு.

பஞ்சவர்களைவரும் பாராளும்நாளையிலே
அஞ்சலுடன்பெருமாளும் அவனியெல்லாமாளுகையில்
வஞ்சனைகள்செய்து மன்னன்திரியோதிரனும்
அஞ்சாதமன்னவர்கள் அரசாளும்நாளையிலே
மாயன்பெருந்தேவி மங்கையலர்மேலும்
ஆணலழகன் அருச்சுனன்தன்தேவி
பெருமாளுடன்பிறந்த பெண்ணும்சுபத்திரையாள்
துவாரகாபுரிதனிலே சூதகமாய்த்தானிருந்து
தலைமுழுகப்போக தாமிருவர்வருகையிலே
அந்தக்குளத்தருகே ஆலவிருட்சமுண்டு
விருட்சத்தருகாக விக்கினருந்தானிருக்க
மாடுகள்மடக்கிமாயன் மங்கையிலேவந்துநிற்க
சூட்சமாய்வார்த்தையொன்று சொன்னாள்சுபத்திரையும்
அண்ணனிடதேவியரை அவளைமிகவழைத்து
மதனியேநாமிருவர் வந்தோந்தலைமுழுக
இந்தமுழுக்குடனே ஈஸ்வரனார்தன்செயலாய்
அலர்மேலுமங்கையரே ஆண்பிறந்தானுன்வயிற்றில்

உன்மகனுக்கென்மகளை உகந்துகொடுப்பேனென்
என்வயிற்றிலாண்பிள்ளையும் உன்வயிற்றிற்பெண்பிறந்தால்
என்மகனுக்குன்மகளை யீந்திடவேணுமென்று
இப்படிக்குச்சம்மதியோ வென்றாள்சுபத்திரையும்
அப்படியேசம்மதிதான் என்றாளேலட்சுமியும்
நிச்சயமாய்ப்பேசி நிதானமிட்டாரந்நேரம்
சுபத்திரையும்லட்சுமியும் சொல்லிசபதமிட்டார்
இந்தசபதம் இனிதப்பிப்போகாது
சந்தோஷவார்த்தைக்குச் சாட்சிவைக்கவேண்டுமென்றார்
இருவருஞ்சம்மதித்து இசைந்தார்கள்சாட்சிவைக்க
ஆல்டிபிள்ளையரே ஆனைமுகத்தோனே
இருவருந்தாங்களிசைந்துசொன்னவார்த்தைக்கு
சாட்சியாய்நீயிருந்து தற்காக்கவேணுமையா
ஐயனார்தன்னுடனே ஆலமரம்சாட்சியென்றார்
ஆகாயவாணியரும் ஆட்டிடையாநீசாட்சி
பூலோகமாதாவே பூமியம்மாநீசாட்சி
ஐந்துபேர்சாட்சி அடைவாகவைத்தார்கள்
நாத்தியரும்நாத்தியரும் நலமாய்குளக்கரையில்
வார்த்தைகள்தான்பேசி வலக்கைகள்தான்போட்டு
ஆணையுஞ்சத்தியமு மதற்கேற்றபத்திரமும்
பூணிக்கையாகவேதான் பேசியவர்தானமிட்டார்
சம்மதம்பேசியங்கே சந்தோஷந்தானாகி
தலைமுழுகவேணுமென்று தாமிருவரப்பொழுது
சுபத்திரையும்லட்சுமியும் சொகுசாய்த்தலைமுழுகி
விபூதிபூசியவர் வெண்ணீறுதானணிந்து
மாயனை அண்ணனை மனதிலேதானினைந்து
தோத்திரங்களபண்ணி துதித்தாள்சுபத்திரையும்
தங்கையுபதேசந் தானறிந்தார்மாய்வரும்
ஆயன்பெருமாளும் அப்படியேதானிருந்தார்
அப்படியேதான்போனார் ஆதிசிவன்பக்கலிலே
செப்பமுடன்போற்றிசெய்து சிவனுரைத்தோத்தரித்து
என்தங்கைசுபத்திரைக்கு சந்தானங்கொடுமென்று
மகாதேவர்தன்பாதம் வணங்கியேகேட்கலுற்றார்
அரனார்மிகநகைத்து ஆயன்முகம்நோக்கி
உம்முடையதங்கைக்கு சந்தானமில்லையென்றார்

மைந்தருமில்லையென்று மகாதேவர்தானுரைத்தார்
அப்போதுமாயவனார் அரனாரைப்போற்றிசெய்து
பதினாறுதன்வயது பாரிலேதானிருக்க
உகமையுடன்பாலனைத்தான் உதவவேணுமையா
அதினளவுசக்கிரத்தை அடைவாகவைக்கிறேனன்
ஆண்பிள்ளையும்பெண்பிள்ளையும் அனுக்கிரகம்பண்ணுமையா
என்றுசொல்லிசக்கரத்தைக் கொடுத்தார்பெருமாளும்
அடருக்கடவாய் அபிமன்னன்தான்பிறக்க
அபிமன்னன்தேவியென்று அலர்மேலுதன்வயிற்றில்
பெண்ணும்பிறக்க பெருமாள்வரங்கேட்டு
ஆதிசிவன்கையால் ஆனவரம்பெற்றுவந்தார்
இப்படியாயங்கே யிசைந்துவந்தகாலையிலே
துவாரகாபுரியைவிட்டு சுபத்திரையுமப்போது
ஆனைகுந்திபட்டணத்தே அந்நேரம்போய்சேர்ந்தார்
இந்தவிசேஷமெல்லா மிளங்கொடியாள்சொன்னாளே
நல்லதென்று அர்ச்சுனனும் நாயகியுந்தானிருந்தார்
அதுவேகுளியாக அர்ச்சுனனார்தேவியற்கு
சுபத்திரையாள்தன்வயிற்றில் சுவாமிகிருபையினால்
கெர்ப்பந்தரித்து கிளிமொழியாள்தன்வயிற்றில்
அலர்மேலுமங்கையற்கு அப்போதரித்ததுகாண்
அர்ச்சுனர்தேவியற்கு ஐந்திரண்டுஞ்சென்றதுகாண்
பத்துமாதஞ்சென்றபின்பு பாலன்பிறந்தானே
ஐவர்வனவாசம் போனார்களப்போது
வனவாசம்போனபின்பு வஞ்சிசுபத்திரைக்கு
பாண்டவர்கள்பூஷணங்கள் பண்டாரப்பெட்டியெல்லாம்
கணக்காகவப்போது களஞ்சியத்திற்போட்டார்கள்
பத்திரமாய்த்தான்கொடுத்து பயணமாய்ப்போவார்கள்
பஞ்சவர்கள்நாடுவிட்டு வனவாசம்போனபின்பு
ஐந்தாந்தன்மாதத்திலே அபிமன்னன்தன்னுடனே
அண்ணனுடமாளிகைக்கு வந்தாள்சுபத்திரையும்
வண்ணமுடனண்ணனிட மலர்ப்பாதந்தெண்டனிட்டு
மைத்துனனபிமன்னனும் மலர்ப்பாதந்தெண்டனிட்டு
சாஷ்டாங்கதெண்டனிட சுவாமியெடுத்தணைத்தார்
அபிமன்னராசாவே ஐயாவேவந்தீரோ
வந்தீரோவந்தீரோ மருமகனேவந்தீரோ
மருமகனைத்தான்வாழ்த்தி வரிசையுடமையெல்லாம்

பிரியமுடன் தான்கூட்டி பூரித்தார் மாயவரும்
அலர்மேலுமங்கை அரண்மனைக்குப் போமென்றார்
சேலைபழகியுந் சென்றாள் திருமனைக்கு
அண்ணனிடந் தேவிபரே அலர்மேலுமங்கையரே
நன்றாயிருக்கிறீரோ நாயகியேயென்று சொல்லி
கட்டியணைத்துக் கனிவாயமுத்தமிட்டு
ஒருவர்க்கொருவ ருகந்துறவாடி
சந்திரமுகம் நோக்கி ஸ்ரீயெனும்லட்சுமியும்
பெற்றுபிழைத்தீரோ பொற்கொடிநாயகியே
ஆண்பிள்ளைபெற்றீரோ ஆசையெல்லாந்தீர்த்தீரோ
என்றுசொல்லிப்பின் இருந்தாரே இருவருமாய்
அந்நேரஞ்சுகத்து அநேகவுடைமையெல்லாம்
சந்தோடைப்பொழுது கழித்தாளே லட்சுமியும்
இப்படியாய்த்தான்மகிழ்ந்து இருக்குமந்தநாளிலே
அலமேலுமங்கையற்கு ஐயிரண்டுசென்றதுகாண்
பத்துமாதமுஞ்சென்று பைங்கிளிக்குப்போதாச்சு
சுதிக்கைப்பதினாச் சங்கரனைத்தொக்கரித்து
சாத்திரங்கள்யாவும் சகுனலட்சணமும்
பார்த்துமகிழ்ந்திருக்க பஞ்சாங்கஞ்சொன்னார்கள்
நாதிகளுஞ்சூழ்பிகளும் கைதிமாயவந்துநிற்க
மருத்துவச்சிவன்றுவந்தி வாதுமகிழ்ந்துநிற்க
அரிவைசுபத்திரையும் அண்டையிலேவந்துநிற்க
இப்புறமருண்டு வகையாய்ப்பார்வைபிடிக்க
பருவமாயெல்லோரும் பக்கத்தில்வந்துநிற்க
இப்படியாயங்கே யிருக்குமந்தவேளையிலே
அலர்மேலுமங்கையரும் அரிவையைப்பெற்றாளே
பெற்றாளே பெண்ணை பெருமாள்பெருந்தேவி
அப்போசுத்தமுள்ளாளன்னி சுபத்திரையுந்தான்மகிழ்ந்து
தொப்புள்கொடியறுக்க தோகைசுபத்திரையும்
கொடுத்தாளாயிரம்பொன் கொம்பனையாள்பொழுது
வாய்துடைக்க ஆயிரம்பொன் வைத்தாள்சுபத்திரையும்
கண்மணிமுழுக்காட்டி பீதாம்பரப்பட்டுடுத்தி
அபிமன்னன்தேவியவள் அழகாள்வினதலைதா
ஆகாசமேல்பேரிகை அடித்தாரே அந்நேரம்
சுந்தரிக்கும்பாலனுக்குஞ் சொன்னபடிவேந்தனா
இந்திரரும்தேவரும் எங்குமறிந்தார்கள்

வந்தபிராமணர்க்கு மகாதானந்தான்கொடுத்தார்
விளைநெல்லுங்கோடைகளும் மெல்லியற்குத்தான்வழங்கி
கோதானம்பூதானம் கொடுத்தார்களனேகமெல்லாம்
பாடகர்புலவருக்கும் பரதேசிதாதருக்கும்
பட்டுப்புடவைகளும் கனமாகத்தான்கொடுத்தார்
பதினாறுநாளையிலே பைங்கொடியுந் [illegible]
நினைத்தான்சுபத்திரையும் நிதானமிட்டானந்தரம்
பட்டணத்திலுண்டான பார்ப்பனமாதருக்கும்
வெற்றிலைபாக்கும் விரும்பியிடச்சொன்னாளே
அப்படியேதானசெய்ய வாதாவாய்ச்சொன்னாளே
விருந்துசமையுமென்றாள் மேலானமங்கையற்கு
பொறுத்தபொறிக்கறியும் புத்தூருக்குசெய்யாளும்
அறுபத்துநாலுவகை அதிரசமப்பளமும்
மாங்கனியுந்தேங்கனியும் வாழைப்பலாக்கனியும்
சீனிமணப்பாக்கும் திரட்பலாசர்க்கரையும்
சகலவகைநற்கறியும் சமைத்துவிருந்துமிட்டாள்
அழிவானசுந்தரிக்கும் மாணிக்கத்தொட்டிலிட்டாள்
சுபத்திரையாளுடைமைகளை சுந்தரிக்குத்தான்பூட்டி
சுபத்திரையாளுடைமைகளை சிங்காரித்தாள்சுந்தரிக்கு
மகாராசனதேவியென்று மஞ்சள்நீராட்டிவைத்தாள்
அபிமன்னன்தேவியென்று அனைவருக்குஞ்சொன்னாளே
இப்படியாயங்கே யிருக்குமந்தவேளையிலே

அபிமன்னனையும் சுந்தரியையும் பள்ளிக்கூடத்தில் வைத்தது.

வருஷமும்காலாச்சு வயதுமேழிக்காச்சு
பள்ளிக்குவைக்க பருவமிதுவென்றுசொல்லி
உபாத்தியாயரைத்தானழைத்து வுகந்ததினம்பார்த்து
நல்லநாள்பார்த்து நல்முகூர்த்தந்தானுமிட்டார்
ஆடைசொர்ணம்வேணதெல்லாம் ஐயருக்குத்தானகொடுத்து
பள்ளிக்குவைத்தார்கள் பாலனையுஞ்சுந்தரியும்
வடுகுதமிழ்கிரந்தம் மற்றுமுள்ளபாஷையெல்லாம்
அரிநமோத்துசித்தம்என்று அன்பாயரியுமென்று
ஆஆவென்று ஆதிமால்புத்திரியும்
அர்ச்சுனன்புத்திரனாம் அபிமன்னராசனும்
ஓம்நமசிவாயவென்று ஓதுமீமுன்னேயென்று
அய்யருஞ்சொல்லி அடைவுடனேபாலகன்பு
தங்குதடையில்லாமல் சதிராகப்படித்தார்கள்
சுந்தரிக்குப்பாடமே சொல்லுவானபாலனுமே

சட்டமெழுத்தானை தப்பினால்தெண்டிப்பான்
சட்டக்கணக்குகளை தப்பிலெழுதிவிட்டால்
கிட்டவழைத்தவர்க்கு கிள்ளுவான்காதிரண்டும்
அழகு தம்பாவெனது மயனிடன்பேசவரும்
இப்படிக்கெல்லாமெழுதிபடித்தபின்பு
பள்ளிக்கூடம்வந்து பாலனும்சுந்தரியுந்
செல்லகிளிபங்கள் பிடிக்கவேசெய்தார்கள்
தொல்வாருமேபோகிறதும் தூணைகட்டிப்பாயுறதும்
தூணைவிட்டுதான் அக்கரித்தருக்குவதும்
தப்பாமற்சற்று சயர்தோய்கின்றார்கள்
நிறப்பானபாவைகளுடு சகலவித்தையுள்ளதெல்லாம்
இருவருங்கற்று இருக்குமந்தவேளையிலே

சுந்தரியும் அபிமன்னனும் கணையாழி மாற்றிக்கொண்டது.

மைவிழியாள்சுந்தரியாள் வலதுகையைத்தான்பிடித்து
கணையாழிமோதிரத்தை கழட்டிஅபிமன்னனும்
பெண்சாதிகையில்விட்டு பேசினனபிமன்னனும்
மன்னவனேசுந்தரியே வரிசையிதுதாண்டி
அந்தமுள்ளசுந்தரியு மவள்கையின்மோதிரத்தை
இந்தாருமென்றுசொல்லி யிட்டாளபிமன்னனுக்கு
இருவருஞ்சம்மதியா யிருந்தார்களன்னேரம்
அப்படியேயங்கே யனேகநாள்சென்றபின்பு
வருஷமெழுமானபின்பு வருந்தியந்தபாலனுமே
அம்மாள்சுபத்திரையை அடிவணங்கிதெண்டனிட்டே
அனுருந்திபட்டணத்தை போவோம்வா அம்மாவே
சேனகளைச்சுதான் சித்தமிங்காதே
தாயாரைவாருமென்று தம்பியழைத்தானே
அன்னையுடன்சொல்லி அனுப்பிவிடைபெற்றுக்கொண்டாள்
பெண்பெருமாள்லட்சுமியும் போய்வாருமென்றாளே

சுபத்திரை சுந்தரிக்கு புத்திசொல்வது.

சுந்தரியைப்பார்த்து சுபத்திரையுமப்பொழுது
வாரியெடுத்துமருமகளை முத்தமிட்டாள்
ஊருக்குப்போய்வாரேன் வுகந்தமருமகளே
மைத்துனன்மேலாசை மறக்காதேவஞ்சியரே
ராசமருமகளே அபிமன்னன்தேவியரே
அப்படியேபாருமென்று அண்ணனுடன்சொன்னாளே
பட்டணம்மேல்பள்ளிகொள்ளும் பாரளந்தான்தன்மகளே
அல்லிவெண்மயிலே அன்னமேபூரணங்கே.

திருவருக்கழ மயின்றனிருக்கிறேன்
ஆனைகுந்திபட்டணத்தே அயர்ந்திருக்கப்போய்வாரேன்
போய்வாரேனென்று புறப்பட்டான் பூவையரும்
தேர்கையினமயிலாள் சுந்தரியும்பாலனுமே
ஏகமாய்த்தான்பேசி எனக்கெனவபுத்தியென்றாள்
அந்தமுள்ளசுந்தரியை அணைத்துமுத்தங்கொடுத்திட்டான்
சித்தைகலங்கி சிவசிவாவென்றுசொல்லி
மைத்துனனைத்தான்பார்த்து மயங்கியழுதாளே
பாலனுமப்பொழுது பார்த்தழுதானே
கண்டாள்சுபத்திரையுங் கடுகெனவேயோடிவந்து
காலைத்தடைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
தேறுதலாக திட்டஞ்சொன்னாள்சுந்தரிக்கு
ஆதரவாய்ச்சொல்லி யனுப்பவிடைபெற்றுக்கொண்டாள்
மாமியார்காலில் மருமகளுந்தெண்டனிட்டாள்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தாள் மாயனுடற்பிறந்தாள்

சுபத்திரையும் அபிமன்னனும் ஆனைகுந்தி
பட்டணத்தைப் போய்ச்சேர்ந்தது.

தாதிகளுமப்பிகளுந் தண்டிகையைக்கொண்டுவந்து
பல்லக்கிலேறுமென்று பாங்கிமார்தெண்டனிட்டார்
உற்றநான்முறையோர் வரிசையுள்ளதங்கையரும்
மெத்தமெத்தச்சொல்லி விடைகொடுத்தாரப்போது
ஏறினாள்பல்லக்கில் பொன்னானபைங்கிளியும்
பாலனைத்தானெடுத்து பல்லக்கில்வைத்தார்கள்
கொட்டிமுழக்கினர் கோடைஇடிபோலே
வெட்டமிட்டுக்கொட்டினார் வஞ்சியர்களெல்லோரும்
வரிசையுடனடந்தார் துவாரகாபுரியைவிட்டு
இஞ்சிவனங்கடந்தாள் எலுமிச்சைப்புட்புகுந்தாள்
மஞ்சள்வனங்கடந்தாள் மாதுளையினுட்புகுந்தாள்
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
பஞ்சவர்கள்காட்டிலேதான் பைங்கிளியும்வந்தாளே
இருபோதர்களும் ஆனைகுந்திபட்டணத்து
வஞ்சிசுபத்திரையும் வந்தாளேமாளிகைக்கு
தம்பி அபிமன்னனுக்கு சலக்கந்தந்தானூட்டி
பாலமிர்தமுண்டு பசிதீர்ந்தபிற்பாடு

அபிமன்னனுக்கு மாமன்மகன்மாரை
அழைப்பித்துவைத்தது.

தலைமுதகொண்டு சதிராயிருந்தபின்னே
பாலனுக்குத்தோழன்மாரை பட்டணத்தில்தான்தேடி

பாலனைப்போல் நாலுபேரை பார்த்தழைத்துவந்தார்
தோழன்மார்தங்களுக்கு சொன்னான்சுபத்திரையும்
தம்பியைவிட்டுநீங்கள் தனியேபிரியாமல்
அபிமன்னராசனை அகலேப்பிரியாமல்
கவனமுடன்தம்பியைக் காத்திருங்கள்நாளுமென்று
அன்னமும்பாகுமுப்பி மன்னனுடன்கொள்ளுங்கள்
அவன்தரிக்கும்பூஷணங்கள் ஆடைபரிசைகத்தி
வகைவகையாய்ப்பிள்ளைகட்கு மாறுகொடுத்தாளே
நிதம்நிதம்தம்பியருக்கு நிலைப்பங்கள்செய்யுமென்று
அஸ்திரகுணங்களெல்லாம் அடைவாகசந்தமென்று
இப்படியாகச்சொல்லி எடுத்துரைத்தாள்மாதாவும்
அப்படியேயல்லவென்று அமர்ந்தாரபிமன்னனுடன்
அப்பிள்ளைருந்தோழருமாய் அமர்ந்திருந்தபிற்பாடு

அஸ்தினபுரத்தின் சிறப்பு.

அஸ்தினபுரத்து அதிசயத்தைச்சொல்லுகிறேன்
திரியோதனப்பெருமாள் சிங்காசனச்சபையில்
பதினெட்டுநாட்டவர்கள் பெருங்காவலிருந்தாரென்று
மதிலையவரசிக்கும் மன்னன்திரியோதனன்
அஸ்தினபுரிதனிலே அழகுமணிமண்டபத்தில்
பத்திகொருகோடி புகலியமண்டபத்தில்
சிறுகோடிக்கால்நாட்டி வைரத்தில்முத்தணிந்து
வகைவகையாய்ச்சிறகுகள் வகையாகத்தானழுத்தி
ஓரமருகே வயிரமுத்துத்தொங்கவிட்டு
நாலுக்குநாலு தூண்கட்டி விளக்கேற்றி
நாலுக்குநாலு அலங்குமணிமண்டபத்தில்
மேல்கட்டித்தூக்கி விபரீதமாய்ச்சோதிமின்ன
ஆணிப்பவழமணி மணிபணியாய்ச்சோதிமின்ன
செக்கின்றமுத்த நாகமுத்துச்சோதிமின்ன
பவளகசோதிமின்ன பலதிரையுந்தான்றூக்கி
அல்லிமலர்மாலை அழகுதிருவாட்சிகளும்
மல்லிகைமுல்லை மலருமிருவாட்சிகளும்
கொத்தலரிக்குங்குமமும் குளிர்ந்தசுகந்தமலர்
விஸ்தாரமான வெள்ளரிப்பூவுகளும்
வெண்டாமரைமலரும் வெகுவடியசெந்தாமரையும்
கண்கொள்ளாப்பூச்சரங்கள் காணகத்தின்மண்டபத்தில்
பூச்சரங்கொண்டு புதிதாயலங்கரித்து
ஆச்சரியமாக அலங்காரபூச்சரங்களை
வெள்ளித்தூணருகே விசித்திரமாய்ப்பிகந்தூக்கி.
இந்திரப்பாவையும் சிறந்தவணிசேர்த்து
சிங்கத்துத்தின்மேலில் சிறக்கவேதானிருத்தி
அணியின்மேலில் அழகாகத்தானிருத்தி

காருகாலம்பிடி கூலிவாகவுண்டாக்கி
வெங்காதலால்...டுச் சிங்கத்தைகால்நிறுத்தி
சங்கில் மூக்கும் தாவடமும்பூஷணமும்
துத்தமாகவே இயல்பாகத் தானிருத்தி
..க்கொடியும் கவாத்தின சேர திசின்ன
மன்னன்முடிமன்னன் துரியோதனன்சமுகம்
சென்றவிதுரன் காவேயடுத்தாசன
குருக்கள் துரோணரும் சொற்பவருமன்னவரும்
கிருபன் கிருபாச்சாரி வித்தியுள்ளபீஷ்மருடன்
அசுவத்தாமனுடனே ஆனதொருமன்னவரும்
துரியோதிரன் சபையில் சேர்க்கொலுவிருக்க
பதினெட்டக்குரோணி படைமன்னர் தானிருக்க

சகுனி இலக்கணைக்கு விவாகஞ்செய்யவேணுமென்று
துரியோதனனுக்குச்சொல்வது.

மாமன் சகுனி மருமகனைத்தான்பார்த்து
துரியோதிரனுடனே சொல்லலுற்றனப்பொழுது
அங்கிருந்தமன்னவர்கள் அவரவருக்கானபடி
தேசமவர்பெற்ற நிக்கெட்டுமோன்னிறைய
பாசமுடன்தேசம் பட்டணமாளுறையே
மிகச்சார்கசெல்வரும் வீடுகட்டிவாழ்வார்கள்
கைச்சாய்ந்தாற்கலியாணம் மகிழ்ச்சியாய்செய்வார்கள்
அப்படியேநம்முடைய அழகானலக்குணைக்கு
கலியாணஞ்செய்யவே காலங்களிப்போது
கன்றுப்க்கலியாணம் ராசமுடிமன்னர்மெச்ச
இப்போதேசெய்தால் இயல்பாயிருக்குமென்றான்
ஒப்பமுடன்சொல்லி உரைத்தான்சகுனியும்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதிரன்கேட்டு
ஆமென்றுசொல்லி அவ்வாருஞ்சொன்னார்கள்
மாமன்சொன்னபெண்பேச்சை மறவாமல்மன்னவனும்
பெண்கொடுக்கவென்று போய்க்கேட்டானப்பொழுது
வண்ணமுடன்சகுனி வாகாயுரைக்கலுற்றான்
சொன்னான்சகுனி துவாரகாபுரிதனிலே
மாயன்...பாள் மைத்துனன்கொண்டுபென்றும்
நீலத்தனாக்குசக்கரக்கும் நிறைந்தபோறக்கமுண்டோ
எப்படியாகுதெனக்குச்சொன்னாயென்றேனென்றான்

துரியோதனன்பதிற்கு சகாயமுக்காசுசெய்தல்.

நல்லதே செய்வோமென்று அரசன் துரியோதனனு
வெங்காதனைக்கூட்டிக்கொண்டு மெருமிக்கிட்டு

பல்லக்குமேலேறி படைமன்னர் சூழ்ந்துவர
மாமன் சகுனியுடன் வந்தானே தாய்வீட்டில்
தாயாரைச் சுற்றிவந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
வாரியெடுத்து மகனை மடியில்வைத்து
முகந்துடைத்து முத்தமிட்டு முடிமேலே கையைவைத்து
வந்ததென்ன என்மகனே வரிசையுடன் சொல்லுமென்றாள்
தாயாருங்காந்தாரி தபவரித்தாள் கேட்டு
அண்ணன் சகுனியைத்தான் அன்பாகத்தானழைத்து
இருவரும்வந்தவகை என்னுடனே சொல்லுமென்றாள்
சகுனியுரைத்தானே தங்கையர்க்கு மனங்குளிர
துரியோதனனுந் தெளிவே சொன்னாரே
பட்டமுடன் குமாரர்க்கு கனமிகவே கலியாணங்
கட்டமுடன் செய்வதற்கு தெரியவே கேட்கவந்தேன்
எல்லாபுத்திராயாரே எனக்கறியச் சொல்லுமென்றான்
பெண்ணுமிருக்கின்றாள் பெருமாள்மகளாரும்
வண்ணமகள்சுந்தரியாள் மாயன்மகளாரும்
என்றுசொல்லிப்புகழ்ந்தவன் எனக்கறியச்சொன்னார்கள்
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டு அம்மாளே
மந்திரத்துடனே விசேஷம் வாங்கியேபோகவந்தேன்
சந்தோஷமாயாடி தாயாரேசொல்லுமென்றான்

தாயார்மகிழ்ந்து கலியாணஞ்செய்யஉத்தரவுகொடுத்தது.

தாயாருங்காந்தாரி சந்தோஷமாயுரைத்தாள்
மாயனவர்பெருமாள் மகளென்றுசொன்னாயே
எனக்குமெத்தச்சம்மதி ஒருவரில்லையுலகத்தில்
பெண்ணுக்கிடையாதே பெருமாள்மக்களைப்போல் கேட்பார்
கேட்டபெண்ணைக்கொடுத்து கெட்டிபண்ணிக்கொள்ளுமென்றாள்
போவென்றனுப்பி புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தாள்

துரியோதனன் தகப்பனிடம்வந்துகேட்டது.

வந்தான் துரியோதனன் மன்னவர்கள் தங்களுடன்
கர்ணன்விதுரன் காங்கேயன் தன்னுடனே
மன்னர்குருக்களோடு மற்றுமுள்ளபங்காளரும்
தங்களுடன்கூட தகப்பனண்டைதான்போனான்
தகப்பனைச்சுற்றிவந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
அண்டையிலேதானழைத்து அப்பாமகனேயென்று
மற்றுமுள்ளமன்னவரை வகையாயிருக்கவென்று
இத்தனைபேரும் என்னிடம் வந்தீர்
வந்தகாரியமென்ன வரிசையுடன் சொல்லுமென்றான்
தெண்டனிட்டு துரியோதனனப்பால்
உத்தமனே காரியம் நான்செய்யவந்தேனென்று

மாயன் பெருமானின் மகளாஞ் சுந்தரியை
நம்முடனே கொள்வோமென்று தீரணையிட்டானப்பொழுது
தம்முடைய புத்திரர்க்கு மந்திரன் கேட்டு
சம்மதிக்கில் போகவென்று தகப்பனை இங்குவந்தேன்

திருதராட்டிரன் வேண்டாமென்று தடுத்தது.

தகப்பன் தயிலாடன் தான் கேட்டு விசேஷம்
சிந்தைகலங்கி சிவசிவாவென்றுசொல்லி
இந்தவிசேஷம் எனக்குச்சரிபோகாது
சுந்தரிக்குமபிமனுக்கு முந்த சொன்னார்சபதங்கள்
சுபத்திரைக்கும் லட்சுமிக்கும் முன்னே சபதமுண்டு
வில்லங்கமானபெண்ணைக் கொள்ளவே போகாது
கொள்ளக்குடிகேடு குலத்துக்கு ஆகாது
கள்ளப்பெருமாள் கபடால்குடிகெடுப்பான்
பெருமாள் மக்குமுன்னே பொல்லாதசம்பந்தி
ஆகாதுகாணும் அவர்வீட்டுப்பெண்ணமக்கு
பின்னையொருவீட்டில் பெண்ணுக்கிலையாதா
போங்களென்றுசொல்லி போகவிடைகொடுத்தான்

துரியோதனன் துவாரகைக்குப் புறப்பட்டது.

அந்தவிசேஷமது அதுகேட்டுமன்னவனும்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொள்ளை நெருப்பதுபோல்
தரித்துப்பூஷணங்கள் சாங்கமாய்த்தானிர
தரணிபிளக்க எழுந்து தாவியெதிரேகுவான்
குருடனுடைய பேச்சு நடக்குமோ கொற்றவனே
தகப்பனென்றுசொல்லவந்தால் தக்கது அவன்சொன்னதையும்
வகையுடனேசொல்லாமல் பாராட்டிச்சொன்னீரே
கண்தெரியாதான்சொல்கேட்டு கலியாணம்பண்ணுமல
பின்வாங்கப்போமோ பெரியவரேயாருங்கள்
என்றுசொலவமன்னவனும் இருந்தவர்கள்தன்னுடனே
வந்தானரண்மனையில மகாபேரிபோடுமென்றும்
பட்டணத்திலுள்ள படைபலமரத்தினையும்
இட்டாணைப்பணம இடியப்பன் துரியோதனன்
துவாரகாபுரிக்கென்று சொல்லிப்பயணமிட்டான்
அழுத்தக்காரர்கள் பேரிகை இருலட்சங்கொண்டியர்
பிடித்தக்காரர்கள் பூரிகையை பிடிபோக்க ஆறுலட்சம்
செல்வாலவத்தால் முத்தமிதாரு ஆறுலட்சம்
கருமத்தொரால் கனக்கான ஆறுலட்சம
முத்தப்பளவினை முழுவெள்ளைறாறுலட்சம்
பயிற்சிப்போர்க்குக்கையே பத்துலட்சப்பயணமென்றார்

பல்லக்குகாரர் படைமன்னர்ராசாக்கள்
சொல்லக்கேளெல்லோருங் கூடப்பயணமானார்
வீரதீரர்களும் விற்பிடிக்குமன்னவரும்
ஆறுலட்சம்ராசாக்கள் அப்போபயணமென்றார்
துவாரகாபுரிதனிலே சுந்தரியைத்தான்கேட்க
பயணப்புறப்பட்டார் பட்டமன்னர்ராசாக்கள்
துரியோதனனுடனே தன்தம்பிமாருடனே
ஆயுதசேவகர்கள் அணியுடனப்பொழுது
தோணியுக்காலாளுந் திரள்கோடிமன்னவரும்
தண்டிகைக்காரரும் தார்வேந்தராசாக்கள்
ஒட்டையின்மேலேறி ஒருகோடிராசாக்கள்
பட்டசட்டைவாங்காத போர்மன்னர்நால்கோடி
அஸ்திநுபுரத்திலுள்ள துரைமன்னரெல்லாம்
பரிசுத்தமாயெல்லோரும் பயணம்புறப்பட்டார்
முப்பத்திரண்டுவிதம் மேளங்கள்தான்முழங்க
பேரிகைகொட்ட பெரியகாளையூதிவர
பூரிகைகோடிலட்சம் பூமியதிர்ந்துவிழ
பண்ணிபடபரசங்கள் பத்துலட்சந்தான்முழங்க
திட்டமுடநாகசுரம் திரள்கோடிதான்முழங்க
மத்தளவித்வைகளும் வாய்வீணைகளெல்லாம்
மெத்தமுழங்கிவர செல்லியர்களாடிவர
சித்தமகிழ்ந்து துரியோதனன்பார்க்க
வந்துதேர்பாவைகள் மட்டாருந்தன்னருகே
இறங்கிநடைபாவைகள் எங்குங்கிடுகிடென்ன
பூமிநடுங்கவெங்கும் பூலோகந்தானதிர
அண்டங்கிடுகிடென்ன ஆகாயந்தானதிர
குண்டுமலைகளெல்லாந் தூளாகத்தான்பறக்க
கண்டுபடைமன்னவர்கள் களைப்பட்டுதான்விழவே
துவாரகைதானதிர தொடர்ந்துதேர்பாவைகள்
தென்கடல்பொங்கி திரண்டுவருவதுபோல்
நடந்துதேர்பாவைகள் நாலுதிக்குந்தானதிர
பெண்கேட்கவந்தாரே பெருமன்னவரும்
அப்பன்பெருமாள் அரண்மனைக்கருகில்வந்து
துரியோதனன்கூட்டம் சேனைவந்ததென்று
அதிக்குகொள்ளமாயனுக்கு ஆள்கள்வந்துசொன்னார்கள்

சொன்னவுடனே நீராய்த்தானெழுந்து
கல்லாறுவலிக்க அவர்கள்வரக்காணவில்லை

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி ஆற்றில்பெருக
கங்கையை அழைத்தது.

என்றுவிசாரமிட்டு எம்பெருமானப்போது
போதித்தஞானத்தை பெருமாளுக்கான்பார்த்தார்
பெண்கேட்கவாறானும் பொல்லாதபட்டிமகன்
தங்கையென்றுகங்கைதனை தானழைத்தாப்போது
மாயருந்தானினைக்க வந்தாளேகங்கையவள்
கங்காபவனிவந்து கிருஷ்ணரையுந்தான்பணிந்து
அழைத்தவகையென்ன அண்ணாவேசொல்லுமென்றாள்
மாயன்பெருமாளும் மறுவார்த்தைகூறலுறும்
பொல்லாததிரியோதிரன் பெண்கேட்கவாறானும்
சேதமாயென்மேல் சில்லறைகள்செய்வானே
ஆகாததன்மார்க்கன் அவனிங்கேவந்தாக்கால்
நம்பவும்போகாது நானவனைநாயகியே
வம்பன்திரியோதிரனை வாச்சொல்லப்போகாது
தாயேநீதங்காளே தண்ணீரால்ஆற்றிலேதான்
பாலாறுதண்ணீர்வர பார்க்கவேணுந்தங்கையரே
பாராய்நீபைங்கிளியே படைமன்னர்வாராமல்
தண்ணீரைக்கண்டு தடையாகநிற்கவேண்டும்
வந்தேறவொட்டாமல் மாயவருஞ்சொன்னாரே

கங்கையானவள் ஆற்றில் பெருவெள்ளமாய்வந்தது.

நல்லதுஅண்ணாவே நன்றாய்வருகிறேனென்றாள்
மேகம்பரவியப்போ மின்னலிடிமுழங்க
மழைகள்பொழியவே வருகுது ஆற்றுவெள்ளம்
வருகுது ஆற்றுவெள்ளம் மரங்கள்பலபிடுங்கி
இருகரையுந்தான்புரண்டு வருகுது ஆற்றுவெள்ளம்
வருகுதுதண்ணீரது மானமிதுபூமியொன்றாய்
ஆற்றங்கரையி லிறங்கிற்றுபாளையங்கள்
தண்ணீரைக்கண்டு தலைவாருகெட்டுமொந்து
வண்ணவன்னக்கூடாரம் வகையுடனேபோட்டார்கள்
தென்னமுடிமன்னன் திரியோதிரன்பார்த்து
அன்னுசெய்வோமென்று அங்கிவனேசோர்ந்து
கூடாரம்போடுமென்று கோபமுடனிருந்தான்

திரியோதனன் துவாரகைக்கு ஆளனுப்பியது.

வந்ததொருமன்னவரை மெய்மொழிகேட்டானே
அவன்அக்கரைகாண்டவேதான் ஆளனுப்பவேண்டுமென்றான்
பட்டுமேல்மன்னவரை பாருடனேபேற்றிவிட்டு
அதிவுடனேஅனுப்பிவிட்டான் அம்மொழிகேட்டுவர
போனார்துவாரகா புரியந்தப்பட்டணத்தே
மாயன்அரண்மனைக்கு மன்னவரும்போயிருந்தார்
சீரானமாயன் சிங்காதனத்துமுன்னே
தெண்டனிட்டுமன்னவர்கள் சிறுகநின்றார்கள்
வந்தவரைத்தான்பார்த்து மாயனேதுரைப்பார்
வந்ததேதுசொல்லுமென்று பெருமாட்குசொன்னார்கள்
சொன்னார்கள்மந்திரிகள் சுவாமியைத்தெண்டனிட்டு
உண்மைகேட்கவந்தோமென்று பெருமாட்குசொன்னார்கள்
திரியோதனுமந்த சேனைபரிதளமும்
வருகிறார்தம்முடைய மகளாரைக்கேட்கவென்று
வந்தவர்க்குஞ்சுக்கிரனும் லட்சணங்கள்தான்பார்த்து
சகுனங்கள்தான்பார்த்து வந்தானேதிரியோதனன்
ஆறுதன்னில்வருகையில் அங்கேபிறக்கிறார்கள்
ஆண்டவனேபெண்கிரேகம் அடவேசொல்லுமென்றார்
மாயன்பெருமாளும் மறுவார்த்தைகூறுவார்
பெண்தாருமென்றுசொல்லி பெருமாளுந்தான்கூறி
பெண்ணுக்குவந்தவர்கள் பின்னடங்கப்போகாமல்
நான்கேட்டபொன்னை கைக்குக்கொடுத்தாக்கால்
கோபாலபெட்டி குறையாமல்பொன்கொடுத்தால்
கேசவர்க்குத்தரியை தானமிட்டுதாரேன்

பெருமாள்சொன்னதை திரியோதனுக்குசொன்னது.

அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுமந்திரிகள்
நல்லதென்றுதெண்டனிட்டு நடந்தார்களப்பொழுது
ஆறுதனைக்கடந்து அக்கரையிலேபோனார்கள்
திரியோதனனுடனே செய்தியெல்லாஞ்சொன்னார்கள்
நல்லதென்றுசொல்லி நகைத்தான்திரியோதனன்
பொக்கிஷக்காரரை போர்மன்னரையழைத்து
அஸ்தினாபுரத்துக்கு அதிவேகமாய்நடந்து
பொக்கிஷஞ்சிப்பந்தை நோக்கமுடன்தான்திறந்து
ஏழுலட்சம்கோட்டையின்மேல் ஏற்றிவந்தபொன்னையெல்லாம்
ஈராலட்சம்பானையின்மேல் ஆபரணமேற்றுமென்றார்
பெண்ணுக்குவேண்டின நகைகளுள்ளதெல்லாம்
ஒன்றுக்குக்குறைவில்லாமல் ஏற்றென்றுசொன்னானே
அப்படியேதான்போய் மன்னர்க்குக்கொடுத்தார்

பொக்கிஷவாசல் புண்ணியர்கள்தான் திறந்து
ஒட்டகம்பானை ஒன்றாய்நின்றந்தது
வந்துமே பதிபிடித்தார் மகாராசன்போல் ஞானமே
வேறுமேன்ரூபத்தை வெகுவாய்பொதிபிடித்தார்
எற்றிவந்துவிட்டார்கள் இறந்துசென்றபாதையத்தில்
கண்டான திரியோதிரன் களஞ்சியத்துப்பொருளையெல்லாம்
கொண்டாடிக்கொண்டு குழுக்கதனைக்கடந்து
அந்தளிபாரமெல்லாம் அயிர்த்துபெருமாளும்
புத்திகெட்டுதான்திரியன் பெண்கேட்கலாறுனும்
முன்னுலேதான்கொள்ளவந்து மூனைகுலைந்துபோனுனே
அர்ச்சுனன்தான்பார்த்து ஆகாயம்போனுனே
பெண்ணைக்கொடுத்துவிட்டு பேய்போலப்பிடித்தானே
அர்ச்சுனன்தன்பார்த்தான் அபிமன்னனையும்பாராமல்
அர்ச்சுனன்மைந்தன் அபிமன்னனையும்பாராமல்
என்னையுந்தன்மனதிலிடாகப்பாராமல்
தன்னுடையதந்தைமூந்தான்படைத்ததுண்மைகளும்
முகைபின்னுமென்றுமல் மூனைகுலைந்துபாராமல்
பின்னேவருகிற பிழைகளறியாமல்
வந்தானேபெண்கொள்ள மடையனுடபுத்திரனும்
நல்லதுநல்லதென்று நகைத்துந்தமாயவரும்
பணத்தின்வலுமையைத்தான் பதராகிப்பொழுது
எண்ணிமனதிலே எம்பெருமான்தானுமப்போ
ஆற்றுநீர்சுற்றி ஆயரவர்தானினைந்தார்
மாயமாய்ப்போக வரவழைத்தார்தங்கைதனை
அண்ணாரழைக்க அதிந்துதங்கைதானடங்கி
மாரளவுகாலளவாய் வந்ததண்ணீர்தான்பார்த்து
திரியோதிரப்பெருமாள் சேனையெல்லாமப்பொழுது
நாலாபயணமென்று நகபத்துஅடியுமென்றான்
தேரும்ரதமுந் திரளானராவுவமும்
ஆறுகடந்துஅப்போ அக்கரையிலேவந்தார்கள்
மாயனுபட்டணத்தில் வந்துதேபாளையங்கள்
ஆயனுபட்டணத்தில் அழகாகதண்டிறங்கி
திரியோதிரனுந் திரளானமந்திரியுடன்
கர்னன்சகுனிகள் களமுரோணர்தனுடனே
பெருமாளரண்மனைக்கு பேணிநடந்தார்கள்
ஆயனபெருமாளரண்மனையுட்புகுந்தார்
மன்னன்திரியோதிரனும மாயவர்க்குக்கண்டனிட்டு
ஆயனெழுந்திருந்து இவர்குருக்களைத்தான்
ஆசீர்வாதமென்று அவரவர்க்குச்சொன்னாரே
யுருக்கச்சிலவு கொடுத்தாரேமாயபெருமாள்
திரியோதிரனுக்குச் சிங்காதனமுமிட்டார்

குருக்கள்மார் தங்களுக்கு கூடசிங்காதனங்கள்
இருக்கவேயிட்டு யிருமென்றாப்பொழுது
எதுக்கவந்தீரென்று எம்பெருமாள் தான்கேட்டார்

துரியோதனன் பெருமாளைப் பெண்கேட்பது.

மன்னன் துரியோதனனும் வாய்திறந்து தானுரைப்பார்
பெண்கேட்கநாங்கள் பெருமையுடனவந்தோம்
இலக்குணர்க்கும் சுந்தரிக்கும் இராசிப்பொருத்தமுண்டோ
சுந்தரமகனிலக்குணர்க்கு இசைந்திருக்குமையாவே
சுந்தரமானசுந்தரியை புகழ்ந்துதரவேணுமென்றான்

இதற்கிசைந்து பெருமாள்பொன் கேட்டது.

அப்படியேதாரோமென்றார் ஆயனபெருமாளும்
சுந்தரியுடனசுந்தரிக்கு பிரியமுடனதந்தபொன்
அந்தப்பொன்னெடுத்தவர்க்கு அளந்துதரவேணுமென்றார்
கொண்டுவந்தபொன்னையெல்லாம் கோபாலசெட்டியெரம்ப
அளந்துகொள்ளச்சொல்லி அன்பாகச்சொன்னானே

துரியோதனன்பொன்னைப்பெருமாள்
காற்றடிக்கச்செய்தது.

கோபாலசெட்டியைத்தான் கொண்டுவந்துவைத்தார்கள்
தெற்குவடக்கு நிறைகாணுமேபோகவேயும்
தக்கசதுர்முகமாய் தலைப்பானைபோலிருக்கும்
அப்படிபோலொத்த அளவானபேழையிலே
கொட்டினார்பொன்னை கொற்றவரூபன்னவரும்
ஏழலட்சமட்டகத்தில் ஏற்றிவந்தபொன்னையெல்லாம்
பார்த்துபெருமாளும் பட்சமுடனதானுரைப்பார்
பொனபதாயில்லாமல் நூற்றிஅளவுமென்றார்
நூற்றிஅளவுமென்றார் அப்பபெருமாளும்
அப்படியேகொட்டி அம்பாரம்போட்டார்கள்
வாய்வுபகவானை மாயனுந்தானினைந்து
காற்றடித்துப்பொன்பறக்க கடலிலேபோயொளிக்க
கெதியுடன்காத்தடிக்க கண்ணத்தாபெருமாளும்
அப்படியேவாயு அதிகாரமய்தானெழும்பி
சூறவளிகாற்று சுழற்றி அடித்ததுகாண்
ஆற்றச்செம்பொன்னதாய் வெகுதூரம்போகுதுகாண்
ஆகாயந்தானெழும்பி அப்போதவமாரும்
அம்பாரத்தாலே நூற்றிவேளிப்பட்டார்ப்போது
செம்பொன்பதாய்போல பறக்குது அப்போது
மட்டில்லதுடிக்கச்செம் தேசம்போகுதுகாண்
துரியோதினனும்பேய் விழித்துமிகப்பார்த்தான

கொண்டுவந்தபொன்னையெல்லாங் கூடைகூடையாகவிட்டு
பின்னையுமுண்டான பொக்கிஷங்களுள்ளதெல்லாம்
முன்னிருந்தபொக்கிஷங்கள் மூடினார்கள்பிரதனும்
தென்னமுடிமன்னன் திரியோதிரன்தேடினதும்
கர்னன்சகுனி காட்சியுடன்தேடினதும்
எல்லாக்கனகமெல்லாம் எடுத்துவந்தாரப்பொழுது
காற்றிற்பறந்து கடல்கொண்டுபோகுதுகாண்
ஆத்திகாலளக்க அரைகூடையாச்சுதுகாண்
மன்னன்திரியோதிரனும் மனதுகலங்கிநின்றான்
மாயன்பெருமாளும் மனதிலேதானறிந்து
கூடைமுக்காலாகவென்று குறித்தார்பெருமாளும்
அப்படியேதானப்போ ஆச்சுதுஅக்கூடை
கால்கூடைபோனதும் கலியாணமானபின்பு
தருகிறோமென்றுசொல்லி சமாதானஞ்சொன்னாரே
நல்லதென்றுசொல்லி நகைத்தார்பெருமாளும்
நாள்முகூர்த்தம்தன்னிடவே நல்லபிராமணரை
அண்டையிலேதானழைத்து ஆலோசனைகள்செய்து
பஞ்சாங்கந்தான்பார்த்து பக்குவமாய்நாளுமிட்டு
ஜயவருஷம்வைகாசி தேதிபனிரெண்டில்
நட்சத்திரம்அவ்விடம் நல்லதிதிபஞ்சமியும்
வெள்ளிக்கிழமையிலே விடிந்ததுநாழிகையில்
நல்லெட்டநாள்முகூர்த்தம் காலமேபாக்குமிட்டார்
பத்முகூர்த்தமென்றுசொல்லி பாக்குமிட்டாரரசருக்கு
பெண்கொள்ளத்தானிசைந்தான் பெருமையுடன்திரியன்
கொடுக்கவேதானிசைந்தான கோபாலகிருஷ்ணனுமே
எல்லார்க்கும்பாக்குமிட்டு இன்பமுடன்பேசினார்

திரியோதிரன் பந்தலலங்கரித்தது.

போகிறேனென்றுசொல்லி புறப்பட்டாரந்நேரம்
மன்னவர்கள்தங்களுட மாளிகையில்புகுந்தார்
பட்டணங்கள்தானறிய பேரிகைபோடுமென்றார்
கலியாணமென்றுசொல்லி கனபேரியடித்தார்கள்
தம்பட்டமடித்தார் தார்வேந்தரெல்லோரும்
பத்தினிமார்கள் பட்டணங்களுள்ளவர்கள்
[illegible] விதானங்கள் [illegible]
[illegible] சொல்லிவைத்து [illegible]
[illegible] சொல்லியும் [illegible]
[illegible]

மாயன்றன் மனையில் வந்துபெண்ணை கேட்டதுவும்
ஆயனாற்கு அப்பிரிக்கை கொண்டதுவும்
பிரியமாய்த் தானிசைந்து பரியங்கள் வாங்கினதும்
பட்டப்பகலில் பகல்முகூர்த்த மென்றுசொல்லி
கட்டோடே யென்றுசொல்லி கிட்டாமைப்பாக்குகளும்
சொல்லியிருக்கையில் சுந்தரியாள் தன்தோழி
செங்கமலத் தாதி செட்டிக் கடைக்காக
வெளியே புறப்பட்டு வீதியிலே போகையிலே
கடைகள் பெருந்தெருவே சன்னியருயப்பொழுது
பட்டணத்திரண்டான பரிசனங்களத்தனையும்
தாதியைநோக்கி தனித்தனியே கேட்பார்கள்
சுந்தரிக்குக் கலியாணம் கூடிற்றோ தோகையரே
நிச்சயிட்டாரோவென்று கேட்பார்களெல்லோரும்

தாதிசுந்தரிக்குச் சொல்வது.

இந்தவிசேஷங்கேட்டு இடிவிழுந்தாள் தாதியரும்
அடித்துப்புரண்டு அழுதுடைக்கோடி
வந்தவழி திரும்பி வாராளே செங்கமலம்
கண்டாளே சுந்தரியும் காதலியாள் வாரதுக்கம்
என்னடியம்மா செங்கமலம் என்னகுறை நேர்ந்ததுனக்கு
நகைகொள்ளப்போனவிடத்தில் செட்டியுன்னை தானே
காக்குகொள்ளப்போனவிடத்தில் சண்டைபெத்துவந்தாச்சோ
பின்னேயொருவர் பிழைதான்செய்தாரோ
திட்டியடித்தாரோ தீம்புமெத்தச்செய்தாரோ
மாதவர்க்குத்தாழ்வு யாதேனும் வந்ததுண்டோ
மாதுமெனக்கு மனைதாபம் வந்ததுண்டோ
அம்மன்மார்க்கு மதிபங்கமுண்டோ
அத்தைத்தோழிமாருக்கு அபாயம்வந்ததுண்டோ
வாத்தியார் தன்னுடைய வார்த்தைகள் ஏதுமுண்டோ
என்னடிதாதியரே எனக்குரைக்கச்சொல்லுமென்றாள்
செங்கமலத்தாதி சொல்லுவாள் சுந்தரிக்கு
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதனன்பாவி
உன்னையமைப்புரிய உடன்படிக்கை கேட்டதுவும்
மன்னன்பெருமாள் வாச்சொல்லிசொன்னதுவும்
பரியங்கள் பெசி பணம் வாங்கிக்கொண்டதுவும்
சபாசதசபையிலே தாம்பூலம்வாங்கினதும்
சம்பந்திச்சேவைத் தாம்பாளம் தாங்கிக்கொண்டதுவும்
கோபாலப்பெட்டியிலே கொட்டியளந்ததுவும்
இன்னாளைக்கு ... முகூர்த்தமென்று
... என்று போருன் திரியோதனன்
பார்த்துழக்குமிட்டார் பட்டணத்துள்ளெங்கேமே
இத்தனைச்சேதியெல்லாம் கேட்டேனே நானே

உங்களுடன்சொல்ல ஒருவர்க்கேன் சுந்தரியே
என்றவளுஞ்சொல்லி யிருந்தாளதிராரும்

சுந்தரிதகப்பனிடத்திற்குவந்தது.

அக்கவிசேஷம் அதுகேட்டுசுந்தரியும்
கதித்துக்கனைவண்டி கண்கள்தணல்பறக்க
அவ்வளிக்கண்கள்ரெண்டும செவ்வலரிபூக்கதுபோல்
அந்தப்புரமெழுந்து அபிமாயனென்றுசொல்லி
பார்க்கமைத்தாவனைழுக்கு பல்லக்குகொடியென்றார்
கோத்தமுத்துபல்லக்கு பிடியுமென்றாள்கொப்பணையும்
ஏறினாள்பல்லக்கில் எமலோகந்தானதிர
கோபமுந்தாபமுங் கொண்டாளே அப்போது
வாரினாள்சுந்தரியும் மாயனரண்மனைக்கு
காயாம்புமேனியனர் கண்ணனுமப்பொழுது
மாயவருந்தானும் மகள்வருஞ்சேதிகேட்டு
தாஷ்டீகமான தங்கச்சிம்மாசனத்தில்
நீட்டினார்காலை கெடுக்கவிட்டார்மூக்காட்டை
மூடியேதானும் பொய்யுறக்கங்கொள்ளவைத்தார்
மாயன்பெருமாளே மன்னவன்நித்திரையோ
வெண்ணெதிருடினாய் மிகவிடைச்சிகையாலே
கட்டுண்டபுத்திகளோ காட்டாதேமாயவரே
ஆருசபெழுந்திருடா அம்மார்க்கசண்டாளா
கோஷ்டருமடுக் கூப்பிட்டாள்சுந்தரியும்
செய்யப்பெருமாளுந் திருட்டுக்குறையிட்டார்
மாயன்மகளேனும் [illegible]கொண்டாள்
இரணியனைக்கொன்ற இராகவாநித்திரையோ
இராவணனைக்கொன்ற இராமாநீநித்திரையோ
திராணியோநாற்றுமுற்றும் மார்க்கண்டசண்டாளா
வறையன்திரிபோதிரன் [illegible]
திருடிலேபோனையாலே [illegible]
செடியபோவார்த்தை [illegible]
[illegible] நித்திரையும் கனமாகநானறியேன்
[illegible]
[illegible]
அடிபாகபேசினவளை [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] அபன்பெருமாளும்
[illegible] கொண்டாரே

ஐயனைப்புக்கண்டு அடிவணக்கிக்கொண்டவிட்டாள்
கெண்டவிட்டசுந்தரியை கிளிக்கென்றுதானெடுத்து
பொன்னுமேனி புழுதிபடாதேயென்ன
...த்திருந்தசுந்தரிதானுமிராகமிட்டுக்கொண்டு
தகப்பனேயெனக்குத் தாயாநீயல்லவோ
பொன்னாக்குவிக்கிடடா பொல்லாசமாட்டிடையா
பணத்தாக்குவிக்கிடடா பஞ்சிபழிகாறு
இடப்புத்திபிடிக்கிலே எனபாக்களையாத்தில்
படப்புத்தியாருமோ மதிகெட்டுப்போறுமோ
திரியோதிரன்பொன்னாக்கு செலவுகளில்லையடா
பொன்னும்பொருளும் புலியமைபடைக்கலையா
திரியக்தால்பெறுமென்றால் தெரியமைக்கொடுத்துவிடு
அத்தைமகனிருக்க மருநாட்டானவருவானோ
மாமன்மகனிருக்க மருநாட்டான்வருவதேதன
பொன்னைக்கொண்டு பெண்ணைக்கேற்கவோ
குள்ளகரிபோலே தொடுபன்னனிருப்பான்
அப்போதையாபனை அரமகிழ்ந்துகொண்டாடி
அருமைமயிலே அழகானசுந்தரியே
குள்ளகரிக்கதையைக் கூறுமென்றுதானுரைத்தார்

சுந்தரி தன் தகப்பனுக்கு உவமானமாகச்சொல்லிய

குள்ளகரிக்கதை.

எள்ளப்பெருமானே என்னவேசருமென்று
வந்தவழிதனிலே பாட்டிமைச்சிதானிருக்க
ஒருகுள்ளகரிகண்டு குதிருமேலேறுமதனை
பாட்டிமைச்சிதன்னை வளைகாக்கவிசவெண்டு
ஆற்றங்கரையில் அடைவடனேவரும்போது
இடதுபுறமாகயிருக்கின்றதண்ணீரிலே
வாளைமீன் துள்ளி வலதுபுறத்திலவிழவே
வாய்க்கரிகையிலத்திக்கிறைத்து வாளையைப்பிடித்துதாம்
வாளைன்தப்பி வலையாற்றில்தானவிழவே
நிலத்திலவைத்தபாட்டிமைச்சினைறல்லாருசொல்லாருத்த
காளியிழுக்கிக்கொண்டு கானகமேபாய்விடச்சே
மாட்டிமைச்சியும்போச்சு வாளையின்தானபோச்சு
வானத்தைப்பார்த்து மகிமையுடனேதவாம்
அருப்பருத்தைப்போல அபிமன்னரென்னைக்கொண்டு
பேர்ஞர்காண்மாபவரே புத்திகெட்டபோவே
குள்ளகரிபோலே குறிவிட்டான்கிரியோதிரன்
பார்த்திருப்பானப்போது பல்லேதிறந்துகொண்டு
இக்கதைக்கேட்டு இயல்சனமாமயிலும்
...தருளிக்கு திருமுகத்தானோ

பின்னைபுரோகிதன் பிரியமுடன்சொல்லுகின்றார்
அல்லகாண்சுந்தரியே அமுதமயிலாளே
திரியோதிரனுக்கு திரவியங்கள்மெத்தவுண்டு
இராச்சியங்களெல்லாம் நாகமுடியோனும்
ஒருகுடைக்கீழாக உலகமெல்லாமாளுகிறான்
அனுக்கிரியோகிரானர் அவன்மகன்லக்ஷ்மணர்க்கு
பெருமையுள்ளமன்னன் பலத்தாற்பெரியவன்காண்
உன்னமுந்துக்கேற்ற ஒளியுள்ளலக்ஷணன்தான்
உன்-அத்தைமகனென்றாப் அழகுகெட்டவாளிமன்
மொட்டைதலையன் முட்டிக்கால்கட்டியவன்
காடுதனிலேபிச்சை கலமாயெடுக்கிறானே
என்றுபெருமாள் எடுத்துரைத்தார்வார்த்தைதனை
மாயன்மகள்சுந்தரியாள் மனஞ்சலித்துதான்கேட்டு
திரியோதிரன்பணமோ தீரமாகப்பேசுகிறாய்
ஆட்டிடையாகள்ளா அடடாகுடிகேடா
ஒருவன்பெண்ணையொருவன் இச்சித்தகதைகேளாய்
உபாத்தியார்கதைபோல வருகுமடா இப்போது
என்றுதான்சுந்தரியாள் இயலாகக்கூறலுற்றாள்

இதுவும் உவமானமாகச்சொல்லிய வுபாத்தியாயர்கதை.

அப்போதேகேட்டு ஆயன்மனமகிழ்ந்து
உபாத்தியாயர்தன்கதைதனை வகையாகச்சொல்லுமென்றார்
அப்போதுசுந்தரியும் அடைவாகச்சொல்லுகிறாள்
ஆயனேஉன்னைப்போல் அறிவுகெட்டமன்னவனும்
இராச்சியத்தைதாண்டி நாடொருமைசெய்கையிலே
அவனுக்கொருமகள் அதிகசவுந்திரியாள்
அந்தநல்லபெண்ணை அழகுள்ளபூங்கொடியை
பிந்துவயதில் அறிவறியவேணுமென்று
வைத்தமன்னனும் உபாத்தியாரையழைத்து
வாத்தியார்பள்ளியிலே மகளைப்படிக்கவைத்தார்
ஐந்துவயதில் அறிவுமுதலாக
ஆத்திச்சுவடி அறிவுள்ளமுத்திலக்கம்
கல்வியொழுக்கம் கலந்தநொருவேழநகமும்
ஒன்பதாம்வயதில் உயர்ந்ததோர்வெண்சுவடி
பத்துவயதிலே பாரச்சுவடியான
நிகண்டுதிவாகரமும் சிறந்த இலக்கணமும்
காரிகையுரை சொல் கனல்நெடியவெண்பாவுடன்
இத்தனைதான்படித்து இயல்பாய்வருகும்போது
ஒருநாட்பொழுதிலே உயர்ந்தபள்ளிக்கூடத்தில்
பொழுதுபோகுமுன்னே பிள்ளைகளையனுப்பிவிட்டு
வருந்தவென்னவு வாத்தியார்பொருந்து
மன்னன்மகளை வகையாகத்தானிருத்தி

அடிப்பெண்ணே உன்பேரில் ஆசைகொண்டேன் செல்வநாளாய்
மாய்கையென்ற ஆசை மறப்பதில்லை பெண்ணானதே
என்றனைதிக்கவென்று இப்படி பிறர்வைவருந்தன்
அப்போ ஆரணங்கையரும் இசையேவென்றழுது
ஏங்கைபுகிகிறான் இப்படிஅற்றிசற்றருமே
போமேகுரிரதவம் அவ்வார்த்தைபேசாதீர்
படிப்பித்தவுபாத்தியாயர் பாவனைகளன்கப்பன்
ஊக்கரக்கியம்செய்யாதீர் காரணமேனென்றுமே
என்றுதான்மன்னவன்மகள் இவ்வார்த்தைதானுரைக்க
அப்போ விசாரிச்சு ஆனதொருமைவருக்கன்
அக்கடிபெண்ணே ஆராசகசொல்லுகிறேன்
நிதிமையிறுத்தகோவைநரும் கலைமையுள்ளவாழ்பதிலே
நீசொன்னபடியே கிற்றுகோப்பூவுலகில்
நிறோசக்காழையும் உயர்ந்தபஞ்சணையிதில்
இருவருங்கூடி இளமான்கலந்ததுபோல்
விளையாடவேனாய் வெற்றியுள்ளபூங்கொடியே
உபாத்தியாயர்சொல்ல மங்கையருமேயுரைப்பாள்
நாராயணச்சடியான் ஆண்டுசெய்யல்லவே
மெய்யானபிள்ளைதீர் வீண்பேச்சுவிட்டுவிடும்
என்றுசொல்லிமங்கை யிப்படியுரைத்துவிட்டாள்
அப்போதுவுபாத்தியாயர் ஆனதயாருடன்
மங்கையவளைவிட்டிருந்து வசையாயநம்பிவிட்டான்
உபாத்தியாயர்தானும் வஞ்சினைநெஞ்சில்வைத்தான்
இராசாமகளும் நடந்துசென்றாள் வீட்டுக்கு
வீட்டுக்குள்ளானபுகுந்து விபரமுள்ளமங்கையரும்
கட்டுத்தொரைகட்டும் கொத்தானபுத்தகத்தை
மற்றுமோன்காலியிலே மங்கையருந்தான்நிரண்டாள்
அப்போதுராசாவும் அகமகிழ்ந்துகொண்டாடி
வைகுந்தனென்னும் வாத்தியார் வரவழைத்தான்
அப்போதவாத்தியார் ஆனதொருகிபாகூலமாய்
என்னசெய்வேனென்று ஏங்கியலைந்தவர்க்கு
மன்னர்மனைக்கு வைகுந்தன்வந்துவிட்டான்
இராசாவுமப்போது நலமுடனேசொல்லுமென்றார்
என் - அருமைமுயிலாள் ஆனைக்குளன்மகளும்
வெள்ளிக்கிழமையிலே விதயவெவாறுசாமமுண்டு
டத்திரட்டகட்டத்திரம் வகுத்தபிரதனையில்
இத்தெல்லவேலையிலே இல்லாணபெண்மகள்தான்
புவிமேலிருனி பூராணத்தைப்பாருமென்றான்
அப்போதுவைகுந்தன் ஆனதொருசேடுத்து.

சாஸ்திரத்தைப்பார்த்து களிப்பாகத்தானிருந்தான்
அப்போதுமன்னன் அடைவாகத்தான்பார்த்து
உபாத்தியாயரேநீர்தான் மதியுறக்குறிருப்பானேன்
சொல்லுமையாவென்று சொன்னாரேராசாவும்
வைகுந்தவாத்தியார் மனதுதுயரமுடன்
என்னசெய்வோம்ராசாவே வியல்புடையவுன்மகள்தான்
ஆண்டவனேராசாவே ஆண்பிள்ளைக்கழிவுவரும்
உன்மகள்திரண்டதுதான் உலகுக்கழிவுவரும்
இந்தவொருபெண்ணைநீர் வியல்பாகவைத்திருந்தால்
சிறையிலென்றும் நீபிடிக்கும்போதே
என்றுசொல்லிவாத்தியார் இவ்வார்த்தைதானுரைக்க
மன்னவனுமப்போது வாயிலடித்துக்கொண்டு
வைகுந்தவாத்தியார் வகையாகவார்த்தைசொல்வான்
பொன்பேழைகொண்டுவந்து பெண்ணையதனில்வைத்து
தாலியுங்கூறையுந் தரிக்குமுடைமைகளும்
ஒருவரிசையுடைமையெல்லாம் ஒப்பமுடனதனில்வைத்து
ஐந்துகட்டுகட்டி அரக்குமுத்திரைதான்போட்டு
ஓடுகிறஆற்றிலே ஒழித்துவிடும்ராசாவே
தோஷங்களெல்லாம் தொலைந்துபோம்அத்தோடே
அப்போதுமன்னன் அனுவிபாகூலமாய்
பொன்பேழைகொண்டுவந்து பெண்ணையதனில்வைத்து
ஐந்துக்கட்டுகட்டி அரக்குமுத்திரை தான்போட்டு
ஐயோமகளேயென்று அழுதானேமன்னவனும்
அத்தைமகனிருக்க ஆற்றோடேபோறாயோ
அழுதுபுலம்பிமன்னன் ஆற்றிலேதள்ளிவிட்டான்
உபாத்தியாயரப்போது வகையாகத்தானெழுந்து
பள்ளிக்கூடத்துப் பசங்களைவிட்டுக்கொண்டு
புனலாற்றங்கரையில் பிரியமுடனோடிவந்து
பேழைவருகுதடா பிடியுங்களென்றுசொன்னான்
வழிபார்த்துக்கொண்டிருந்தான் வைகுந்தனப்போது
அப்படியங்கே யமர்ந்திருக்கும்வேளையிலே
பேழைவருகுதையா புனலாற்றங்கரையோரம்
அவருடைய அத்தைமகன் அவ்விடத்தில்வேட்டைவாரான்
வேட்டைநாடி வேங்கையொன்றுதான்பிடித்து
கூண்டிலடைத்துக்கொண்டு கொற்றவனுங்கொண்டுவாறான்
வேட்டையுந்திக்காமல் விடுபட்டுவாறானும்
அவ்வேளையில்பேழை ஆற்றோடேவந்ததுகாண்
கண்டுமேமன்னவனும் களித்துமனமகிழ்ந்து
ஆடாதேசவகரே அதுவொருமந்திரியே

பெண்ழ்படையுர்களுக்கு பேழைமுகவெந்தனுக்கு
என்றுசொல்லிராசா இயல்பாகத்தானுரைப்பான்
நல்லதென்றேநடியே நாலுபேர்பிடித்தார்கள்
பேழைதன்னைக்கொண்டு பிரியமுடன்வைத்தார்கள்
பேழைபெண்ணுகவொரு பொற்கொடியுந்தானிருந்தாள்
இராசாக்களுக்கேற்ற நல்லதொருபெண்ணாச்சு
எங்களுக்கேவாழும் இல்லைவரியுந்தானாச்சு
நீ-ஆரென்றுகேட்க அப்போதுரைக்கலுற்றாள்
பொல்லாதவேளையிலே புத்திபறிந்தேனென்று
ஓடுகிறதண்ணீரில் உள்ளேதான் தள்ளிவிட்டார்
வந்தவரலாற்றை வகையாகச்சொல்லிவிட்டாள்
கேட்டந்தராசாவுங் கிளிமொழியைத்தானெடுத்து
பெண்ணிருந்தபேழையிலே பெருவேங்கைதனையடைத்து
ஓடுகிறதண்ணீரில் விட்டுவிட்டானுத்தமனும்
மாமன் திருமகளை வகையாகத்தானெடுத்து
பல்லக்கில்வைத்துக்கொண்டு பண்புடனேவந்துவிட்டார்
அப்போ-பேழைவருகிறதைப் புனலாற்றங்கரைதனிலே
வாத்தியார்கண்டு மனதுசந்தோஷமுடன்
வாசிக்கும்பிள்ளைகளை வழியாகத்தான்பார்த்து
ஆற்றில்போம்பேழைதனை யன்பாய்பிடியுமென்றான்
நீந்திப்பிடித்தார்கள் நேத்திபரவபேழைதன்னை
கட்டிப்பிடித்துமே எடுத்தார்கள்தலைமேலே
எடுத்துவந்துபேழைதனை இறக்கிவைத்தார்கொலுதனிலே
பரிவுடனேதன்வீட்டில் பாங்காகத்தானிறங்கி
பள்ளிக்கூடத்தை பாங்கலையுந்தானமைத்து
மங்கிலேபெய்தான் தரிப்பேன் வாழ்வேசதன் மங்கையற்கு
தார்வேந்தர்களுக்கனுர் சபாஸென்றுசொல்லுமென்று
அப்போது வாத்தியா ரன்பாகத்தான்மகிழ்ந்து
சோபனகலியாணந் தெக்கிரமாய்நடக்கவேணும்
தலைவாசலையடைத்து தாப்பாளுப்பூட்டிவிட்டான்
பேழையுடன்வந்த பெண்டையிலாளேயென்று
பூங்காவனந்தனிலே போயிருக்கச்சொன்னேனே
வரமாட்டேனென்றுயே வந்தகப்பட்டாயே
கலியாணசோபனம் கலந்துசெய்வோமென்றுசொல்லி
கட்டையவிழ்த்தானே கட்டமுகன் வலருந்தன்
வேங்கையுந்தானெழும்பி வெகுவேசீக்கிர
குடுமிப்பிடித்துதம்பிக ளுடித்துகெமவருந்தனே
வேங்கையும்பேய் வெளிப்பட்டுப்போனதுவே
அந்த-வெங்கைபோடொக்குமையா விஜயன்மகன்மைத்து
வாத்தியாடொக்குமையா படையல்பெற்றலக்குணனும்

மாயன் பெருமானே மன்னவனே கேளுமினி
சற்றுமுன்மேலே கற்றவனடிமைக்கதார் காக்
என்றாக்குந்தெருவிலே சற்றுமுழக்குத்தேசகீமா
கன்றினைப்பிடித்துக்கொண்டுமையா காண்டவனெற்றபிள்ளை
சற்றுமுழக்கொண்டுமையா கண்ணிலா பெற்றபிள்ளை
கொக்குமுத்திரளிலே இராவிருந்தாப்போலே
கொக்குமுத்தேசமுனிடா குருடைபெற்றமன்மதனும்
இராஜன்தக்கொண்டுமடா கல்லத்தனதனமேதுமா
அவர்களுடைய சவுரியம் அறிந்துமிகக்கண்டிருந்தும்
பஞ்சவர்கள் ராஜிதை பாதிபறியாதோட
பெண்டுவீரமும் அன்னையபறியாமோ
முன்னேயுன் தமையரை பொய்ச்சூது வென்றதையும்
திரௌபதிதன்வந்து ஜிவராசைக்கொள்ளுமைக்கு
பரமபதத்தில்வைத்து பரிபமருதான்கொடுத்து
பன்னிரேல்தானிருந்து மக்கீலேபத்தாவெங்க
அப்போது அர்ச்சுனனும் ஆகாசமார்கமாய்த்து
சப்போதிவேடமிசைவுகோர்மிரு மைப்போது
காலிலேதான்பிடுக்கி தாலிகட்டிப்போது
அர்ச்சுனர்சுகப்பெண்ணு அரிசிமேலேவிட்டு
கொட்டு அடித்தாரே விஜயனென்மாமன்
அப்படிக்கொற்றவரை அறிந்திருந்துமென் தகப்பா
பழமையாய்யேயும் மனத்துக்குள்ளரித்து
உன்னுடைய ராஜிதியாலே வந்தமனேப்பார்த்தாயோ
மடைப்புத்தியாமல் நினைத்தாயோ மாட்டிடையா
பெண்சாதி காணியுந்து போகுமேயுமறைப்பில்
அக்கனர்களைத்தான் அழைக்காதப்போனுமே
சேனையும்தீயரை நிறைபிலேயாமதகாமே
போசுமாக்குமனமேடா மொசமனக்கவனே
அப்படிசொன்னபேர்களை எதிருள்ககளியும்
இடமுடக்கொட்டு இருக்கத்தில்தான் வைத்து
மனைத்திறவாமல் மறுவார்த்தை பேசாமல்
தம்பிபருவத்துக்கொண்டு கல்லிபிருந்துவிட்டார்

சக்கரிதன் தாய்ப்பனிடத்தில் சபதமிட்டது.

அப்போது சக்கரியும் ஐயர்மனமகிழ
பரித்திபனாறுமாதம் பரியாய்சிறைதிருத்தேவன்
வரையமாபுரிவைத்து மட்டிமணிபடைக்க
திரியதிராக்கூடச்சேனைகளுக்கெல்லாம்
எல்லாக்கிக்கட்டிடையிலேசேர்த்தாரேபோதாலே
ஆராதனைக்குனதிலைக்குநெருமிகத்து

தலையைச்சிரைத்துச் சொல்லி சவுக்காலேதானடித்து
அரசாணிக்காலுடனே அவளையுங்கட்டிவைத்து
[illegible] அவன்தலைமேலேற்றிவைத்து
[illegible]முள்ளபேரையெல்லாம் மரத்துடனே கட்டிவைத்து
அத்தைமகன் புருஷன் அபிமன்னராசனை
[illegible] பல்லக்கிலேவைப்பேன்
என்றுசொல்லிச் சுந்தரியும் பேசிப்புறப்பட்டாள்
மாயன்பெருமாளும் மனதுபிரியமுமாய்
[illegible] தங்காளேசுந்தரியே
பஞ்சவர்களரண்மனையெல்லாம் பார்த்துமகிழ்ந்தேனம்மா
அவர்கள் [illegible] ஆனைசேனைகளுக்கு
[illegible]
[illegible] நல்லபசு தானுமில்லை
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ஆனபடியாலேதான் [illegible]புரிக்கரசன்
[illegible] பெருமாள்
ஆனையுள்ளான் சேனையுள்ளான் அண்டர்தளமுள்ளான்
[illegible] செல்வங்கள் [illegible]யல்லான்
[illegible] அரசாளுவதுமில்லை
ஆனபடியினால் அம்மாகேள்கண்ணேயிப்போ
[illegible] நாள்முகூர்த்தம் நானுமிட்டேன்
[illegible] தேடி [illegible]புரிக்கேனம்மா
[illegible] இடந்தேடி [illegible]பதிக்கேனம்மா
[illegible]
[illegible]
[illegible] புறத்தான்
[illegible] புறப்பட்டான்
[illegible] தேவியரே
பங்கையரேநாயகியே மாட்டிடையன்தேவியரே
இப்படித்தான் செய்வாரோ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] கொள்ளை [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஒருகாலிலேயனிருந்தேன் உலகத்திலுள்ளபடி
இருகாலிலேயிருக்க எக்கல்விதிவசமோ
சாமிவன்கெடுவேன் சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
சாண்கயிறுபஞ்சமோ என்னுயிரைமாய்ப்பதற்கு
நஞ்சுபலவிடமில்லையாமோ தாரணியத்தில்
பொன்னானகையிலெடுத்து பொருந்தக்கழுத்திலிட்டு
பூப்போலேயென்னுயிரை போக்கவரியேனோ
ஆகாப்புலையனுக்கு ஆசைதான்சொன்னீர்களோ
வெட்கக்கேடில்லையோ மெல்லியரேதாயாரே
திக்கற்றவர்களுக்கு தெய்வந்துணையாமோ
கொள்ளவந்தவர்க்குனை குடிமைதனிலிறந்தலைவைத்து
வயிற்றைக்கிழித்துத்தான் வாளுனோவாக்கிவைப்பேன்
இருவரையுங்கொன்று எமலோகமோட்டிடுவேன்
அவ்வரையுங்கொன்று அனுப்புவேன்ஆகாசம்
என்றுசொல்லிசுந்தரியும் இட்டாள்சபதமெல்லாம்
மன்முகத்தைப்பார்த்தாளே மங்கையலமேலும்
என்மகளேசுந்தரியே இந்தவகையறியேன்
கலியாணப்பேச்சுகளோ காதிலேயுங்கேட்டறியேன்
திரிலோசனன்சேனை திரள்வந்துசென்றார்கள்
அவர்கள்தான்சொல்லக்கேட்டேன் மறுவார்த்தைநானறியேன்
பெண்வந்துகேட்ட பேச்சுகள்நானறியேன்
என்றுசொல்லிசுந்தரிக்கு எடுத்துரைத்தாள்லட்சுமியும்
நல்லதுநல்லதென்று நடந்தாளேசுந்தரியும்
தாதியுடன்கூட கன்னிமனைக்குவந்துவிட்டாள்
மாணிக்கத்தின்படியேறி வந்தாளேசுந்தரியும்
அரண்மனைக்குவந்து ஆசனத்தின்மீதிருந்து
இதுபோதாதென்ன அன்னடையிலேதானெழுந்து
ஆலோசனைசெய்து ஆங்காரக்கோபமுடன்
அபிமன்னராசனுக்கு ஆளனுப்பவேண்டுமென்று
ஓலையெழுதென்று உத்தரவுசொன்னாளே
தாதிகளுமப்போது சம்மதித்துக்கொண்டார்கள்

சுந்தரி அபிமன்னனுக்கு ஓலையெழுதுவது.

ஓலையெழுதவென்று உத்தமியாள்சுந்தரியும்
வெண்ணாக்குருத்தோலை வாரியணைப்பாயிட்டு
சமுப்பனைபோலே இருப்பக்கங்காம்பரிந்து
தாளிப்பனைபோலே தலைப்பக்கம்காம்பரிந்து
விநாயகனைப்பூசைபண்ணி விக்கினந்தீர்த்து
சிவசிவாவென்று [illegible]
[illegible]

மாயோன் மருகோனே மலர்ப்பாதந் தெண்டனிட்டேன்
மாமன் மாரையருக்கு மலர்ப்பாதந் தெண்டனிட்டேன்
மாமி சுபத்திரைக்கு மனமிரங்கித் தெண்டனிட்டேன்
மைத்துனரேயும் பாதம் மலர்தாளில் தெண்டனிட்டேன்
அபிமன்னராசனுக்கு அடிவணங்கித் தெண்டனிட்டேன்
இல்லையொரு தகைக்கு உவமையொன்று நானறியேன்
வாசகங்கள் தானெழுத வினையறியேன் மைத்துனரே
என்று சொல்லி சுந்தரியும் எழுதுகிறாள் வக்கணையாய்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனன் சகுனி
கர்ணனுடன் சேர்ந்த கடல்போல் நிறைந்தது
வல்லமைபேசி யெங்கள் பாவமையென் கேட்டான்
நன்முகூர்த்தம் சகுனியுந்தான் பார்த்து
லக்குமணர்க்குமேலேனுமென்று நாளுமிட்டுக்கொண்டானும்
பெண்கொடுத்தாரேயென்று பெருமானைத்தான் கேட்டு
மன்னர்பெருமானும் மதிமயக்கிப்போனது
செல்வப்பெருமானுந் திரவியத்தை வாங்கிவிட்டார்
பெண்கொடுக்கப் பெருமானுஞ் சம்மதித்து
என்னையந்த லக்குமணர்க்கு விரைந்துகொடுக்கவே தான்
நன்முகூர்த்தமென்று சொல்லி பாக்குகள் தாமாற்றி
இன்றைக்கு எட்டாநாள் இசைந்த சுக்கிரவாரமென்று
பெண்முகூர்த்தமிட்டு போனான் துரியோதனனும்
தேசத்தழகுமன்னன் திரும்பிப்போனபின்பு
இந்தவிசேஷமெல்லாம் என்தாதி கேட்டுவந்து
சொல்லினாளெனக்கு தோழியவள் செங்கழனி
செங்கழனி சொல்லவே நான் சிந்தைக்கரைந்தழுதேன்
அப்போது மாயனிடம் அடித்துப்புரண்டழுதேன்
பேசாததும்பேசி பெருமானுடன் சண்டையிட்டேன்
என்ன சண்டை செய்தாலும் எதிர்த்துப்பார்க்கவில்லை
என்தகப்பன் முன்னாக இட்டேன் சபதமெல்லாம்
அஸ்தினாபுரிநகரம் ஆனதுவாரகையும்
பரிசுத்தமாகக் கட்டிப் பாழாக்கிப்போட்டிடுவேன்
சுட்டுக்கரியாக்கி துரைகளடிவிப்பேன்
எட்டுத்தலைக்குடையை கட்டிமயிர் பிடித்து
கொள்ளைவர் தலைக்குடையை குடிமைதனைச் சிறைத்துவைத்து
கள்ளன் குருடனவன் கடுக தலைசிறைந்து
அபிமன்னர் வாளாலே யித்துருடிமையிட்டு
அரசாணிக்காலோடே அவனையுங்கட்டிவைத்து
ஆவின்சாணிக்காணி அவன்தலையிலப்பிவைத்து
ஆயிரம்பெருந்திரிபோய் அவன்தலையில் விளக்கேற்றி
மணமேலேதானிருந்து மைத்துனரேயுன்கையால்

மக்கிலியக்கட்டி மகிழ்ந்திருப்பேனென்று சொல்லி
சபதங்கள்சொல்லியிட்டு தாய்மனைக்குநானேபோனேன்
சங்கடமெத்தக்கான்கொடுத்தேன் தாயாருடன்கூட
சத்தியங்கூறினாள் தாயாரதிசேயென்று
பிணையுமெத்த பேசிசபதமிட்டேன்
சபதமழியாதே தயவாகமைத்துனரே
சிவசிவாமைத்துனரே செய்தருளுமங்கிலியம்
வக்கணைபெண்ணிப்போ மங்கிலியங்கட்டுமென்றாள்
பள்ளிக்கூடத்திலே இருந்துபத்தடிக்கோமே
வள்ளிக்கொடிபோலே வளர்ந்திருந்தேனப்போது
பருவசிரிக்கியைப்போல் பத்தாவெதாவிருந்தேன்
கருவசிரிக்கியைப்போல் கூடத்திரிந்தேனே
அப்படிக்காவென்றுதே அபிமன்னராஜாவே
வளர்ந்தேன்சமைந்தேன் வடிவுமிகவானேன்
மயிரழகைக்கண்டாலே மயங்குவீர்மைத்துனரே
கொண்டையழகைக்கண்டால் கொற்றவனேதரியாய்
நெற்றியழகைக்கண்டால் நீபொருக்காய்மைத்துனரே
மூக்கழகைக்கண்டால் மூர்ச்சையாய்நீவிழுவாய்
கண்ணழகைக்கண்டால் களைத்துவிழுவாய்மைத்துனரே
கண்புருவமிரண்டழகும் காமனார்வில்லதுபோல்
பேர்புருவமிரண்டும் வேப்பிலைச்சாயலைப்போல்
சிகிமுடிந்தகொண்டை சிறுத்தபழம்போலே
மன்னவரைத்தான்மயக்கும் மதிமுகத்தினிசையமும்
வடிவானகாதிரண்டும் வள்ளிக்கொடியதுபோல்
கூரியமூக்கிரண்டும் குமிழம்பழமதுபோல்
வாயழகைக்கண்டால் மயங்குவீர்மைத்துனரே
பல்வரிசைமாணிப் பவழமுத்துபோலிருக்கும்
தோளழகுமைத்துனரே சொல்லுகிறேனதீர்கேளும்
மூங்கிற்கழுத்ததுபோற் முலைக்குவிந்தாளழகும்
மார்பழகைச்சொல்லுகிறேன் மைத்துனரேநீரியும்
அகண்டமணியும் ஆபரணபூஷணமும்
இரண்டுமுலையிரண்டும் செண்டானபந்ததுபோல்
ஒப்புடனேதானும் ஒளியாகயிருக்கிறதாம்
மட்டிடப்போகாது மைத்துனரேயென்னழகு
ஆலிலைபோலாக அமைந்தவயிறும்
இடையழகுசொல்ல எனக்குத்தெரியாது
சிங்கத்திடையென்று செப்புவார்தோழியர்கள்
கடையழகுமைத்துனரே கல்லன்னம்போலிருக்கும்

முழங்காலின் பேரழகோ முனைத்திராசுபோலிருக்கும்
கணுக்காலின் சீரழகு சனத்தவிரல்போலிருக்கும்
குதிக்காலின் பேரழகு குவித்தசெண்டுபோலிருக்கும்
பெருந்திப்பாதமிரண்டும் புத்தகம்போலிருக்கும்
திருந்திய விரலைத்தான் செப்ப முடியாது
பவழம்பதித்தாப்போல் பாதவிரலழகும்
மைத்துனரே நீர்வந்தால் மயங்கிவிழுந்திடுவீர்
அரம்பையரைப் பார்த்திலும் அதிக அழகாயிருக்கும்
மேனகை திலோத்தமையும் மெல்லியெனக்கீடல்லவே
மன்மதன் தேவியிலும் மற்றழகாயிருப்பேன்
இப்படி நான் வளர்ந்து இருக்கிறேன் பத்தாவே
கொண்டுமென் பாராதே கோபங்கள் வையாதே
பட்சமிருக்கவென்று பாராதே பத்தாவே
உம்மையல்லாமல் உமதுகளோ மாமியைவிட்டு
மன்னர்களோடே சேர்ந்து களித்துப்படுத்திருப்பேன்
இப்படியாகச் சொல்லி வாடி நின்றவளயிலே
அவ்வேளையிலே மருமகன்தான் கொடுத்தான்
கோபித்தவிபழுதி கழிமுன் கோபாலன் மருமகனும்
பெண்ணின் வயிற்றிலே பெண்ணாய்ப் பிறந்தேனே!
அருமை மருமகனே அத்தைக்குள்ளாயினேன்
உருத்தமாமானேன் ஊர்சுற்றுச்செடியானேன்
பட்டமாமானேன் பாலூட்டிக்கானேனே
கட்டமாமானேன் கனகட்டுக்கும்பானேன்
கெட்டமாமானேன் வெட்டுக்கொம்பானேன்
மட்டமாமானேன் மாட்டுக்கும்பானேன்
கட்டிமாமானேன் கல்லுக்கட்டுக்கல்லானேன்
கலவியிலே காய்த்த கல்லானேன் கண்மணியே
காட்டுப்புறத்திலே எழுந்தானேன் கண்மணியே
காட்டுப்புறத்திலே நட்டநடுவானேன்
ஆற்றங்கரைக்கு புளியானேன் ஆனைமுகா
சேற்றிற் கழித்த செறுவேன் தேர்வேந்தா
விழுதுக்கிறைந்த நீரானேன் வித்தகனே
கானகத்திற்பெய்த மழையானேன் பத்தாவே
அங்காடிக்கிட்ட அதாரானேன் ஆண்டவனே
இடையன்வெட்டுங்கொம்பானேன் என்னுடையபத்தாவே
மடையன்வெட்டுங்கொம்பானேன் மன்னர்பெருமாளே
தாய்தகப்பனென்னை தத்திசெய்துவிட்டார்கள்
நீர்போவத்தால் நீர்நிலையிலிருப்பேன்
வாராமற்போனால் மாண்டிடுவேன் மைத்துனரே
என்னுடைய மைத்துனரே என் தகப்பன் தன்றுனே

மாமன்மாருடனே மடிவேனென் மன்னவனே
போகமனம்வருமோ பத்திகெட்டுப்போனேனே
ஓட்கண்டபோதே தேடிவாமைத்துனனே
ஆகாப்புலையன் அழிவான் என்மனையில்
நீநினைன்சொன்ன சின்னயங்கள் தப்பாது
காலையத்தினந்தான் நடந்தோடிவாருமென்றான்
வாராமல்நீயிருந்தால் மாணிடர்களெல்லோரும்
இருதாலிகட்டுமென்று ஏசுவாரெத்தனையும்
நம்முடையசாதியிலே நடக்குமோராசாவே
புருஷனொருத்தனென்று பூரித்தேன்ராசாவே
புருஷனிருவரென்று பிரித்தாரோ ஆண்டவனும்
அதுவுந்தானில்லாமல் அபிமன்னராசாவே
கொண்டபெண்ணைவிட்டாலும் குறித்தபெண்ணைவிடுவாரோ
பெண்ணைவிட்டாரென்று பேச்சேச்சுமாகிவிடும்
கர்த்தவேலைத்துனரே கடுகவேவந்திடுங்காண்
லக்குணனைக்கொன்று ரணபேரிபோட்டுவைப்பேன்
அவனையும்பிடித்துவந்து அரசாணிக்காலோடே
சித்தெனவேதான்கட்டி சிரசைக்குடுமிவெட்டி
முக்குமைதான்சிறைத்து மூன்றுவிளக்கேற்றிவைப்பேன்
சபைமன்னர்பார்த்திருக்க தலையிலேசாணிவைத்து
ஆயிரந்திரிபோட்டு ஆணிவிளக்கேற்றிவைப்பேன்
பார்த்திருக்கத்தாலிகட்டிப் பாவிப்போனென்றுசொன்னேன்
நேர்த்தியாய்தாலிகட்டி நீலகிப்பேன் இப்போது
சொன்னசபதமது சும்மாஅழியாமல்
மன்னவனேநான்சொன்ன வார்த்தையைத்தள்ளாமல்
என்னுஇதுவென்று என்புருஷர்மைத்துனரே
மன்னவரேநீர்வந்து மங்கிலியம்தான்தரியும்
என்றுசொல்லிசுந்தரியும் எழுதினாளோலையிலே
சுத்தமுடனே சுருளோலைதான்சுருட்டி
ஒப்பமுடன்போட்டு யுருகியுடன்தான்சுருட்டி
கடையோலையிட்டுக் கணையாழிமோதிரத்தில்
அரக்காலேமுத்திரையும் ஆனைந்துதான்போட்டு
ஓலைச்சுருளைவைத்து வுத்தமியப்போது
செப்பமுடன்சுந்தரியும் சீக்கிரமாய்தானடந்து
வடக்குமுகமாக வந்துநின்றுமங்கையரும்
சிவசிவாவென்று செபித்தாளேமந்திரத்தை
பாட்டனைத்தானினைந்து பத்தியுடன்றான்பணிந்து

வாயுபகவான் சுந்தரியிடம் வருவது.

வடக்கேவெகுதூரம் வாயுபகவான்கேட்டு
பொட்டெனவேயோடிவந்து புகழ்பெருந்திமுன்னேநின்றார்
பாட்டனைத்தான்பார்த்து பைங்கொடியுந்தெண்டனிட்டாள்

வந்திரோளென்பட்டா மனதுகுளிர்ந்துவிட்
உபசாரஞ்சொல்லி உட்காரவைத்தாளாம்
பெத்தியைத்தான்பார்த்து பேசுவாரப்போது
என்னிடத்தினிக்கவந்த காரணமேதென்பெத்தியே
வல்லியேசொல்லுமென்று வாயுராஜன்கேட்க
சொன்னாளேசுந்தரியும் துரியோதனன்றுடிக்கை
பொன்கேட்கவந்ததுவும் பெருமாளிரைந்ததுவும்
அர்ச்சுனனுடையமாமன் அவருடையபுத்திரனர்
அபிமன்னராகுமே அபிமன்னவேண்டுமென்று
தலைவெழுதிவைத்து உம்மையினைத்தேடினென்றாள்
என்றுசொல்லிசுந்தரியும் எடுத்துரைப்பாள்பாட்டனுக்கு

வாயுபகவான்சொல்வது.

அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுவாயுமன்னன்
சுந்தரியைத்தான்பார்த்து சொல்லுவான்பாட்டனுமே
பாண்டவர்கள்காடிருந்து பணங்காசுமில்லாமல்
நாடுவிட்டுக்காடேகி நல்லபதியிழந்து
வில்லிழந்துவாளிழந்து வீமாபுரமிழந்து
காய்கிழங்குதின்று காட்டில்திரிகின்றார்
சேனையில்லை ரதமில்லை செலவழிக்க செம்பொனில்லை
நாடுநகரமில்லை நல்லமனைவீடுமில்லை
மருந்துமில்லை பெருமையில்லை சுற்றமுறவுமில்லை
படுக்கவிடமுமில்லை பள்ளிகொள்ளத்தாவுமில்லை
சுபத்திரையாள்மாமி சோற்றுக்கழுகிறாள்
தரித்திரப்பட்டுத் தடுமாட்டமாயிருக்க
அபிமன்னனுக்குவாக்குபட்டா லாகாதுசுந்தரியே
துரியோதிரன்வீட்டில் திரவியங்கள்மெத்தவுண்டு
சுறுபக்குழுவாமே சாரம்பகர்த்தேனே
இத்தனையும்பார்த்து இசைந்தாலே உனதுகப்பன்
வைக்குமிடமறிந்து வாழைபதித்தாண்டி
பூக்குமிடமறிந்து புன்னைபதித்தாண்டி
காய்க்குமிடமறிந்து கமுகுபதித்தாண்டி
உண்ணநல்லசோறுமுண்டு உடுக்கநல்லபுடவையுண்டு
தின்னநல்லபாக்குமுண்டு செலவழிக்கசெம்பொனுண்டு
எனக்குமெத்தசந்தோஷம் வற்றமுள்ளமாமயிலே
உத்தமியேஉனக்கு உறுதிகண்டாய்சுந்தரியே
என்றுமெத்தசொல்லி எடுத்துரைத்தான்பாட்டனுமே

சுந்தரிகோபிக்கது.

சுந்தரியுந்தான்கேட்டு சுருக்காயெழுந்திருந்து
சக்கிராயுதமெடுத்தாள் தன்பாட்டன்தலையறுக்க
தலையையறுத்து சமுத்திரத்திற்போட்டிடுவேன்
மார்பைப்பிளந்து வைகுந்தஞ்சேர்த்திடுவேன்

பாட்டனென்றுபாரோதால் பறக்கடிப்பேனென்றுயிரா
திட்டமுடன்வாளுருவி சிரசைத்துணிக்கவந்தான்

வாயுபகவான் சொல்வது.

கண்டானே வாயுராசன் கன்னிபுடைத்தலைவந்தை
அல்லடிபேத்திபெரே அறியாமல்சொன்னேனடி
உண்மைதரியச்சொன்னேனடி மயிலனையேசுந்தரியே
பரியாசஞ்சொன்னேனே பைங்கிளியேசுந்தரியே
நல்லதென்றுசொல்வாயே நான்மாட்டேனென்பாயோ
வல்லியேவுந்தன் மனதரியச்சொன்னேனடி
கோபித்துக்கொள்ளாதே கோபாலன்றன்மகளே
போகவிடைதாரும் பூங்கிளியேசுந்தரியே
ஆவியழிபுதடி அடிகொடைகள்சோருதடி
நடக்கமாட்டேனடி நான்போறேன்தாயகியே
வயிறுபசிக்குதடி வாயுலர்ந்துபோகுதடி
வயிற்றுக்குச்சோறுமிட்டு மறுசோறுமுட்டைகட்டி
போகப்பலன்கொடுத்தால் போவேன்காண்சுந்தரியே
இப்படியாகச்சொல்லி எடுத்துரைத்தான்வாயுதேவன்
சொன்னவிசேஷமெல்லாம் தோகையுந்தான்கேட்டு
சற்றேநகைத்தருளித் தாதிகளைத்தானழைத்து
ஆயிரக்கலவரிசி யடிசில்சமையுமென்றாள்
கட்டமுதுக்காயிரங்கலம் கன்னிசமையுமென்றாள்
அப்படியேதாதிமார்க ளடிசில்சமைத்தார்கள்
செப்பமுடனற்கறித் திரளாய்ச்சமைத்தார்கள்
வாழையிலைபோட்டு வட்டித்தாள்பாட்டனுக்கு
கொட்டினாள்கோபுரம்போல் குவித்தாள்மலைபோலே
சிறுமலைகள்போலே சோறதனைத்தான்கறிகள்
அத்தமுடன்சுந்தரியும் அமுதுபடைத்தாளாம்
பாட்டனையுஞ்சுந்தரியாள் பசியாறுமென்றுசொன்னாள்
வந்தாலவளமுன்னே வாயுராசன்பாட்டனுமே
பிசைந்தானேசோற்றையெல்லாம் பிடித்தானேமுன்றுபிடி
மூன்றுபிடியாய்ப்பிடித்து வுருட்டிமுகம்பார்த்து
சிவனேதுணையென்று விழுங்கிவிட்டான்வாயுராசன்
கஞ்சியுஞ்சோறுமாய்க் கால்வயறுக்காகாதென்
கட்டமுதுசோற்றைக் கனமாய்ப்படையுமென்றான்
மூவாயிரக்கலவரிசி சமையுமென்றான்மூப்பிகட்கு
சமைத்துப்படைத்தார்கள் தாதிமாதர்களும்
மூவருக்கும்பிரீதியென்று விழுங்கினான்சோற்றையெல்லாம்
யாவருக்கும்பிரீதியென்று அனைபாய்புசித்தபின்பு
வாய்கழுவிவாய்துடைத்துக் கடுகிவந்தான்பாட்டனுமே
அபிமன்னவுவெற்றிலையு மன்னிரோமணைகொடுத்தாள்
நல்லசருகளித்து வுத்தமியுந்தான்கொடுத்தாள்

போடாபோட்டாவென்று போற்றி விடைகொடுத்தாள்
வாயுராஜன் தான்வாங்கி முடியிலேவைத்துக்கொண்டு
மறுவார்த்தைசொல்லுகிறான் வஞ்சியாள்சுந்தரிக்கு
அடிபெண்ணேஓலையைத்தா னவன்கையில்நான்கொடுத்தால்
அக்கிரமங்கள்செய்து அறுப்பாண்டிவாளாலே
பொல்லாதபையலவன் பூங்கொடியேயுன்புருஷன்
பட்டமின்றானங்கொடுத்தால் வெட்டிப்போட்டிடுவான்
கண்ணுக்குக்காணாமல் காற்றோடேபோட்டிடுவன்
ஓலையைநான்போட்டு ஓடியேபோய்விடுவேன்
சம்மதியோவுந்தனுக்குத் தயவாகச்சொல்லுமென்றான்
மாலைக்குழலாளும் மறுவார்த்தைசொல்லுகிறாள்
இந்தச்சுருளோலை எப்படிதானானாலும்
எந்தமன்னவன்றனது ராசாகையிலகப்பட்டால்
கொண்டுபோயோலையைத்தான் கொடுவென்றாள்சுந்தரியும்
நல்லதென்றுசம்மதித்து நடப்போமென்றெழுந்திருந்தான்
பட்டமுடன்பட்டணத்தைக் கைகொடுத்தாராயிரம்பேர்
கண்டுவிரலிலே தூக்கியேகொண்டானே
போறோனைப்பெத்தியே போய்வாருமென்றுசொன்னாள்
பட்டணத்தைப்பார்த்து பட்சமுடன்தெண்டனிட்டான்
அப்போதுதானும் அடியெடுத்துவைக்கலுற்றான்
அக்கடியடிவைக்கத் தொண்ணூறுநாழிசெல்லும்
இருப்பாரெனும்திருப்பா னிலப்பாறிக்கான்போவான்
பார்த்தாளேசுந்தரியும் பட்டணப்பயணமெல்லாம்
ஏதடாபாட்டா இப்படிக்குநடந்தால்
அன்னருக்கிபட்டணமை அருமைதபயணமாச்சே
என்சபதமெல்லாம் பொங்கதுபுகைந்துவிடும்
அப்பாலவர்வந்து ஆக்ராசிப்பமேன்
மோசமும்பண்ணவந்தப் பெண்பாட்டா
காலைவராதிருந்தால் கட்டுப்பாகாரியங்கள்
இல்லாதேபோனால் என்னுயிர்மடிந்துவிடும்
என்றுசொல்லிசுந்தரியும் இருந்தாள்துயரமுடன்

வாயுராசன்போகிறது.

அப்போதுவாயுராச னவன்முகத்தைத்தான்பார்த்து
மாலைக்குழலாளே மனுவொன்றுநீகொடுத்தால்
இப்போதேதானெழும்பி வேகமாய்நான்வளர்ந்து
ஒன்றாறுநாழிகையில் மன்னனிடம்போய்ச்சேர்வேன்
என்றுசொல்லிப்பாட்டன் எடுத்துரைத்தான்சுந்தரிமுன்
முன்னுக்குமஞ்சாதே புத்திரியேயென்றுசொல்லி
ஓலைப்பக்தாண்டே யொருநொடியில்தான்தருவேன்
மையிட்டவிழிக்குமின்னே திரியோதிரன்படையை
அமட்டியனைக்கணத்தில் ஆடுபலியிடுவான்

உன்னைமணம்புரிந்து உலகாள்வான்சுமன் ... யே
என்றுசொல்லிப்பாட்ட னெழுந்திருந்தான்கண்டாயே
கட்டழகவ்வாங்கி ... கிருடத்தாலே
அண்டங்கிடுகிடென்ன ஆகாயந்தானதிர
எண்டிசையுந்தானடுங்க எமபோல ... ததளிக்க
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
நாடுகடந்து நல்லவனந்தான்கடந்து
ஆறுகடந்து அரியவனங்கடந்து
இஞ்சிவனங்கடந்து எலுமிச்சைபுட்புகுந்து
மஞ்சள்வனங்கடந்து மாதளையிலுட்புகுந்து
ஆனைக்குந்திபட்டணத்தே யடுத்தானேவாயுராசன்
மாந்தோப்புசாலையிலே வந்துநின்றானப்போது
ஆனைகுந்திபட்டணத்தில் அபிமன்னராசதுரை
தோழன்மார்தன்னுடனே துணையாகஆயிரம்பேர்
உண்டுவில்லுதானெடுத்து உத்தமனார்வீரியனும்
அம்பெடுத்துவில்லெடுத்து அரிவாளுங்கையெடுத்து
தாயாரைசுத்திவந்து சாஷ்டாங்க தண்டனிட்டு
வேட்டைக்குப்போக விடைதாருமென்றுசொன்னார்
அப்போதுசுபத்திரையும் அபிமன்னனைத்தான்வாழ்த்தி
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தாள்

அபிமன்னன் வேட்டையாடுகிறது.

அங்கேவிடைபெற்று அபிமன்னன்தோழனுடன்
கச்சுகளுந்தட்டிகளும் கட்டியபிமன்னனுந்தான்
சந்திரகாந்திகட்டி தாமரைப்பூசுங்குளிட்டு
இந்திராதிதேவரெல்லா மிவனைவணங்குவார்கள்
வெளியேபுறப்பட்டு வேட்டைக்குகதான்போனான்
நாடுகடந்து நல்வேட்டையாடுகிறார்
காடைகவுதாரி கலைமான்கடம்பைகளும்
மஞ்சட்குருவிகளும் மயிலுங்குயிலினமும்
விந்தைவிந்தைபட்சிகளும் விளையாடிகதான்பிடித்தான்
கொண்டலாத்திவல்லூறு சோலமுடன்தான்பிடித்து
ஆற்றருகேவந்து அபிமன்னராசாவும்
கும்பிகந்துபாயுமணல் குளித்திடுபவேளையிலே
மாயன்பெருமாளும் மனதிலெலான்றுதானினைந்து
வேட்டையாடும்பாலனிட வீரியத்தைப்பார்ப்போமென்று
கிளிப்பிள்ளையாகவே கிருஷ்ணரெழும்பிவந்தார்
வந்தாரபாந்து மரத்திலகிளியாயிருந்தார்
அதனையுங்கண்டா னபிமன்னனப்பொழுது
இதனைப்பிடிக்கவென்று ஏற்றிவிட்டானம்பதனை

உண்டைவில்தனையெடுத்து ஊடுருவத்தானடித்தான்
கிளிப்பிள்ளைதானும் கிளம்பிற்று அப்போது
கிளம்பிப்பறக்கிறது கேசரிமார்க்கமதாய்
பாலனபிமன்னனும் பாங்குடனப்பொழுது
வல்லூறுபேடைதனை வானத்திற்போகவிட்டான்
அதுவும்பின்னும் அந்திரத்திற்றான்பறக்க
அபிமன்னராசாவு மதன்பின்னே தான்போனார்
தொழுதுமன்னவரும் தொடர்ந்தாற்போற்றான்போனார்
கிளிப்பிள்ளைத்தானுங் கெம்பீரமாய்த்தான்மறந்து
வாயுராசன் காட்டில் தொடர்ந்துபறந்ததுகாண்
பறந்துதொடரவே பதுங்கிற்று அக்கிளியும்
மாயமாய்த்தான் மறைந்தார் மறையோனும்மாயவனும்
பாட்டைவழியிலே வந்திருந்தாரப்போது
கிளிப்பிள்ளைபின்னுக்கு கிட்டிவந்தவல்லூறும்
மாயமாய்ப்போகத்தான் மரத்தின்மேல்நின்றது
இதுகைப்பிறகே இளைக்கவேதானோடி
அபிமன்னராசாவு பக்கமேதான்வந்தார்
அப்போது அபிமன்னன் தன்கிளியைக்காணாமல்
மெத்தவிலேசமாய் விசாரமாய்த்தானிருந்தார்
வல்லூறைக்காணாமல் வரவழைத்தானிப்போது
பேடையும்கைமேலே பின்னையுமாய்வந்தது
அப்போதுபிராமணனை அபிமன்னன் தான்கண்டு
இது-ஆருடையபட்டணமையா வென்றுகேட்டான்
ஆருவாசர்தன்னுடைய சொல்லரியபட்டணந்தான்
பட்டணத்தையெல்லாம் பாலனுஞ்சூறையிட்டான்
இப்படியாக யிருக்கின்றவேளையிலே
வழியிலேநின்றமாயன் மறையோனும் போகையிலே
வாயுராசனங்குப்போ பாலனைத்தான்தேடி
எங்கிலுங்காணும் மென்செய்வோமென்றிருக்க
அப்போபிராமணரு மவ்வழிதான்வரவே
வாயுராஜனுங்கண்டு மறையோனைத்தெண்டனிட்டு
ஓய்பிராமணரே அபிமன்னரைக்காணீரோ
என்றுசொல்லக்கேட்டு எடுத்துரைப்பார்வேதியரும்
ஆரோதெரியாதையா அரியாதபிள்ளையுமாய்
பார்த்தாலும்பாலகன்போல்பாய்ந்தாலும்புலியதுபோல்
வீரரையுஞ்சூரரையும் வென்றிடுவான்மன்னவரை
பொல்லாதபடைபலவன் போர்களில்கெலித்திடுவான்
எதிர்த்தவரைகொன்று இருபிளவாய்ப்போட்டிடுவான்

கண்டவனைவெட்டிக் கழுவிலேயேற்றிவைப்பான்
அத்தனைக்கும்வல்லவனு மபிமானபாலனுமாய்
ஆர்வாசல்பட்டணத்தை சூறையடிக்கிறான்
நான்பாசகத்துக்கின்று அபிமாமல்வக்குவிட்டேன்
கண்டேனவனையங்கே கலங்கிப்பயந்துவந்தேன்
எவனெனுதெரியாதையா அரிக்குமென்னவீர்பாரும்
குன்றேறிநீர்பார்த்து குறிப்பாயறியுமென்றார்
என்னத்துக்காகநீ யிப்போதுதேடுகிறீர்
அவனுடையகாரியம் ஆனைமுகா நீருரைப்பீர்

வாயுராசன்சொல்வது.

வாயுராசனப்போ வண்மையாய்ச்சொல்லுகிறான்
மாயன்மகள்சுந்தரியாள் வரவிட்டாளோலையிப்போ
திரியோதிரனுடைய செல்வனார்க்கு
தன்னைகொடுக்கவென்று சம்மதிக்குதன்தகப்பன்
பணமெத்தவாங்கியே பரியம்பிசைந்ததாலும்
அதுகேட்டுசுந்தரியும் அனலாசத்தாலேறி
அபிமன்னனைக்கொண்டு அவனைபதியும்வன்பதியும்
சுட்டுக்கழியாக்கி சூறையிடவேணுமென்று
ஓலையெழுதி உளவாயெனக்கொடுத்தாள்
அதனைநான்கொண்டுவந்து அபிமன்னனைத்தேடுகிறேன்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எடுத்துரைப்பார்வேதிருமா

வேதியர்சொல்வது.

ஆனையம்பேயவன் அண்டையிலேபோகாதே
சூரியனைநீநினைக்கல் சுருக்காகக்காயும்வெய்யில்
வெய்யிலிலேதான்வேர்த்து விடாய்பட்டுதானவருவான்
அவ்வேளைபார்த்து ஆனைமுகர்தானெழும்பி
மாயமாய்நீபோட்டு மறைந்துபோவென்றுசொன்னார்
அப்படியாய்ச்சொல்லி போயடைந்துவிட்டார்
வாயுராசன்தானுமப்போ வளர்ந்தகுன்றுதானேறி
உயரவேதானேறி வடிருகக்கண்பார்த்தான்
அப்போதுகண்டு அறிந்தானபிமன்னனென்று
வேதியர்சொன்ன [illegible] துமெய்யென்று
சூரியனைத்தான்பார்த்து சொல்லலுற்றானப்போது
ஐயாவேயிப்போ அரைநாழிமாத்திரைக்கான்
நீபதினறுகண்ணாலும் பார்க்கவேவேணுமென்றார்
வாயுராசனைப்பார்த்து வருத்துரைப்பார்சூரியனும்
காற்றுல்கனவருமே கட்டமராயிப்போது
காற்றங்கிநீர்நின்றால் கடினவெய்யில்காணுமேவன்
தளைபுக்களிப்பும் சுடுமெவேகத்திடும்
அப்படியேயிங்களும் அண்ணன்தம்பியிருவர்
காதுக்கவிவாயும் காலாழிருடிநின்றான்

யாதும்மேளுட்டியாய் நின்றாயேபிச்சுறேன்பார்
என்றுதான்சொல்லி இதுவுமெய்தானென்று
வாயுராசனைப்போ வாய்நாடிதானேபறைந்து
குலைகையில்பறந்துபோ கூடாமல்தானேயோந்தார்

அபிமன்னன் வேட்டையாடிப் பந்தடிக்கிறது

அப்போதபிமன்னன் னருந்துரைதாறேடி
வெய்யிலிலுங்காளவிலும் மெத்தவெதிம்பினார்
அபிமன்னர்தோழர்களும் ஆனைதுரைமன்னர்களும்
மெத்தவெதிம்பி விடாய்பட்டார் தண்ணீரின்றி
தண்ணீர்கிடையாமல் தாகவிடாயாயிளைத்தார்
கண்டாலபிமன்னனும் கனைப்பட்டுவிழுந்தயவரை
தாகவிடாய்தீரவென்றால் தண்ணீருங்கிட்டவில்லை
மாயமாய்போகவே செய்தார்மாதேவர்
சமீருமவர்சிக்கு வகுதற்றுப்போது
ஆற்றருகேசென்று ஆறுவேர்தாகமென்று
அபிமன்னனும்தோழுமா யாற்றருகேசேர்ந்து
தண்ணீர்விடாய்தீர்ந்து தாகந்தெளிந்தார்கள்
தாகந்தெளிந்தார்கள் தங்களைமாறினபின்
குப்பிகத்தபாயுமலை குவித்திமெண்ணையெல்லாம்
மணலேகுளித்து மன்னர்களுந்தோழர்களும்
பந்துகளாடியே பாலன்விளையாடுவதும்
ஒப்பமுடனேவிளையாடும் ஓரடியடிப்பதுவும்
ஆறுபேர்தோழருமாய் நிற்பாரொருபக்கமேலே
இவன்தானொருபக்கலிலே எதிரடிப்பதுவாம
சென்றுவிளையாடுவதும் பின்அவிளையாடுவதும்
ஒடியடிக்கிறதும் ஒருவன்மேல்பாயுவதும்
மோதியடிக்கிறதும் முன்னேமுகத்தில்நிற்கிறதும்

வாயுராசன் காற்றடிப்பதும் ஓலையைவிட்டதுவேது,

கண்டானேவாயுராசன் காணேபிடசத்துவத்தை
பாலனிடசத்தியத்தை பார்க்கவேவேணுமென்று
வாயுராசனுரு மலைவிட்டுத்தானெழும்பி
காண்குநிக்கும்பார்த்தானே கவொகமின்றுகொண்டு
ஆற்றின்கரையோரம் அபிமனுக்கேதோப்புகளும்
பார்த்துமேவாயுராசன் பதறியெழுந்திருந்து
லோகக்காற்றீற்றிக்க வெம்மலைவாய்த்தானெழிக்க
வானமும்பூமிகளும் வளர்ந்திருக்குங்காட்டிலே
ஆரியதாண்புறக்க அடித்தானேகாற்றுக
காவெல்லைகளும் காடிவங்கப்பாணைகளும்
[illegible]மேல்விழுவே வுறுதியுடன்காற்றடித்தான்
ஆறுபேர்தோழருமே காற்றோடேதாண்பறந்தார்

அபிமன்னன் சோபித்து வாளுருவிப் புறப்படுதல்.

அபிமன்னராசாவும் அலோசனைபண்ணி
நின்றுதொருக்ஷமே செடிமுச்செறிந்தானே
அந்தமலைக்கெல்லாம் மரஞ்செடிகளுள்ளதெல்லாம்
அண்டிலங்கம்பாளே அதிலுள்ளமிருகமெல்லாம்
வாளாலேவெட்டி வெறிந்தான்மலைமலையாய்
வாயுராசனுக்கிந்த வதுமைவந்ததாணையேன்
சோபித்தவன் தலையை அணித்திடுவேனென்றுசொல்லி
பூரித்துகொழுந்திருந்து புறப்பட்டானவனுமே
வாளாலேவீசுராதம் மலைமரங்கள்சா...தம்
தோளாலுருவெடுத்து தாத்தியவனுமிறதும்
காற்றுக்கதிராகக் காவலனார்வருமிறதும்
பார்த்தானேவாயுராசன் பாலன்வருமிறதை
திரிசோதிரன்படையை சேரவடித்திடுவான்
நாற்றிருவர் தன்முடியை கொடியில்தாத்திடுவான்
பதினெட்டுஅக்குரோணி படையும்பரிகலமும்
கணப்பொழுதில்வெட்டி சயிலாசப்போக்கிடுவான்
இந்தைகலங்கி செடிமரத்தைதான்பிடித்து
பந்துபோல்சுருண்டு படுத்திருந்தான்காட்டில்
அப்போதுவாயுராசன் அன்பாகதுலைவைத்தான்
துலைச்சுருளெடுத்து ஓடிவிட்டான்காற்றுமேட
துலையைவிட்டபின்பு ஓடிப்போனானே

அபிமன்னன் துலையெடுத்துக்கொண்டுபோகுதல்.

அந்தசுருளோலை அபிமன்னன்முன்னேவந்து
பந்துபோல்தானெழும்பி பக்கத்தில்விழுந்ததாகாண்
கண்டானேதுலையைத்தான் கண்மணிதன்மகனும்
மனமகிழ்ந்தான் வரவிட்டதுலையென்று
அவ்வாய்திறந்திதையும் அடைந்திருந்தானும்
கனமகத்தானெடுத்து கவியாய்முடக்கிட்டு
கோபித்துவாளுருவி கோபமுள்ளபாலனுமே
அணித்திடுவேனென்றுசொல்லி அத்திரன்பட்டணமும்
பார்த்தானோசாதிக்கும் பட்டணச்சனுமல்
போய்விட்டானென்றுசொல்லி பூரித்தானபாலனுமே
திரும்பிநடந்தானே நிச்சுதிசைதானறிந்து
தேர்முன்பாக ... சொல்லவேனென்றுமென்று
தேடிப்புறப்பட்டு ...லைக்கண்டானே

அபிமன்னன் தோழனுக்குச்சொல்லல்.

அந்தவபிமன்னன் அவனைவரைந்தானெழும்பி
இந்தசெய்தியனைத்து இவ்விதமாய்தோத்தர்த்து
நாற்பிலைப்பட்டர்களே கட்டுமர்தம்பிகளே
வெகுதிருமிபாகவைத்து விழுந்தவடையங்கேயிலே

[illegible]யைக்கொண்டிரான். உங்களையும் அடிவாரேன்
தப்பிப்பிழைத்தீர்களோ சட்டமாகாமல்
சுற்றடித்தான் பாட்டனை கடலிலே போயொளித்தான்
[illegible]யைபோட்டுவிட்டு ஓடுறுனென் பாட்டன்
[illegible]பார்க்க ஓடிவந்தேனுந்தமரே
அரண்மனைக்குப்போனோம் [illegible] மடமுத்தானே பாலனுமே
[illegible]சொல்லி [illegible] அரண்மனைக்கு
அம்மான் சுபத்திரையாள் ராசமண்டபத்தில்
[illegible] இருந்தாள் சுபத்திரையும்
மன்னவர்கள் [illegible] மாயன் மருமகனும்
அம்மானை [illegible] அடிவணங்கிநின்றுமிட்டார்
[illegible] மருமகனைக் கேட்டானே

அபிமன்னன் தாயாருக்கு சொல்லிக்கொடுப்பது.

அப்போ அபிமன்னனும் அம்மானைத்தான் பார்த்து
[illegible] கண்டு [illegible]
பார்த்து [illegible] சென்றுமென்று [illegible] கொடுத்தாள்
அந்தச்சருவாட்டி அம்மானும் வைத்திருந்தான்
பொழுதுபுறப்படுமா [illegible] புதுவைகாயுதப்போ
[illegible] எந்திசை பந்தான் முடித்து
சாப்பிட்டவருக்கு அம்மோர் [illegible] பின்

சுபத்திரை [illegible]

அம்மாவெனழுந்திருந்து அரண்மனையதான் முடி
[illegible] சொல்லி [illegible]
[illegible] பார்த்தாள் சுபத்திரையும்
உருகிக்கரைந்தாள் உடம்பெல்லாம் புண்ணானுள்
அன்னைதன் [illegible] மறைந்துகொண்டாள் மார்மேலே
தன்னைப்போல [illegible] தம்பி தன்னை
[illegible] வாழ்வொக்கப்படுவோனோ
என்ன செய்வேனென்று [illegible] நின்றான்
தம்பியிக்த போச்சுதென்றால் [illegible] புவியிலே
அந்தச்சருவோ [illegible] பன்பாப்மறைவைத்தாள்
இந்தவிசேஷம் எடுத்துரைக்கப்போகாது
என்னசுபத்திரையாள் இருந்தாள் மனதில்வைத்து

அபிமன்னன் சொல்வது.

பொழுதுவிடிந்தபின்பு போர்மன்னராசாக்கள்
எழுந்திருந்து முகஞ்சுழி ஈஸ்வரரைத்தானினைத்து
திருநீறுபூசி சிவனுரைத்தோத்திரித்து
தம்பிஅபிமன்னன் சாப்பிட்டபிற்பாடு
[illegible] அபிமன்னனுமே மாதாவைத்தெண்டனிட்டு
நாயோன்தந்த சருகோர்வாசகத்தை
[illegible]டன்சொல்லுமென்று கேட்டானே பாலன்

சுபத்திரைசொல்வது.

தாயார்சுபத்திரையுந் தம்பிமுகம்பார்த்து
யாருக்கோவந்ததோடா அவ்வோலைகாற்றோடே
மாய்மாய்வந்ததோடா மகனேயவ்வோலை
வாசித்துப்பார்த்தேனடா வகைபொன்றுமில்லையடா
கிழித்தெறிந்துபோட்டேனென்று சொன்னாள்சுபத்திரையும்
சொன்னவுடன்பாலன் துள்ளியெழுந்திருந்து
கோபித்தெழுந்திருந்து கொக்கரித்துபற்கடித்து
தாயாரைக்கோபித்து தம்பியபிமன்னனுமே
ஓலையைநீதந்தால் உயிருடனானிருப்பேன்
தாராமல்நீயிருந்தால் தலையறுத்துமுன்னேவைப்பேன்
என்றுவாளையுருவியவன் மண்ணின்மேல்தானட்டி
வாளின்மேல்நான்விழுந்து மடிந்திடுவேன்மாதாவே
தோழன்மார்கண்டுதங்கள் துடைகளுந்தானடுங்க
அண்டங்கிடுகிடென்ன அடிதுடைகள்தானடுங்க
கண்டுசுபத்திரையாள் கைவாளைத்தான்பிடுங்கி
கிழித்தெறிந்தவோலை வருமோதான்கொற்றவனே
பழிக்குப்பிறந்தாயோ பாலகனேஎன்வயிற்றில்
இப்படியாகச்சொல்லி எடுத்துரைத்தாளேந்திழையும்
என்னதான்சொன்னாலும் ஏந்திழையேநான்கேளேன்
செத்துமடிந்திடுவேன் உன்சிந்தைகலங்கவேதான்
சௌரியங்கள்பேசி சபதமிட்டானப்போது
பெற்றசுபத்திரையாள் பிரமைகொண்டாளப்போது

சுபத்திரைவோலையைக்கொடுத்துஅபிமன்னன்வாசிப்பது.

பார்த்தாள்மகனுடைய பட்சங்களும்பத்திரமும்
காற்றுடனோடிவந்த வோலையவன்கைகொடுத்தாள்
வோலைச்சுருள்விரித்து பார்த்தானேஉத்தமனும்
மச்சினியாள்தானெழுதி-வரவிட்டவாசகத்தை
நிச்சயமாய்கண்டு நிதானமிட்டான்பாலனுமே
தாயாரைத்தான்பார்த்து தம்பியபிமன்னனுமே
இப்படிதான்செய்வானோ என்தாயேஉன்தமையன்

அபிமன்னன்சொல்வது.

காணிவிழுந்தாலும் கற்பழியப்போமோதான்
இண்டபுத்திபிடாரியிலே என்பாரேவையகத்தில்
மடைபுத்தியாலேயல்லோ மாராட்டஞ்செய்தானே
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்பாவி
தன்மகன்லக்குணனை தலைகொடுக்கப்பார்த்தானே
பூமி[illegible]ந்தாலும் பெண்டிழுந்துபோவேனோ
காணிவிழுந்தாலுங் காதலியைவிடுவேனோ
[illegible]மணக்கில்லையோதான் லோகமெல்லாமேசாரோ
கொண்டபெண்ணையொருவருக்கு கொடுப்பாரோவையகத்தில்

சத்திராவானாகத் தம்பியிருக்கவென்று
தூக்கக்கண்டுகொண்டீர் சுந்தரிமேலாசைவைத்து
வெட்கத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டுவாராமே
இந்திரகுமாரனிலே அங்கேநான்போய்வாரேன்
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுபாலனுமே
தாயாரைச்சுற்றிவந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டதன்மகனை சீக்கிரமாய்த்தாவெடுத்து
வாழ்வாய்வளருவாய் வைத்திருப்பீருக்கிருப்பீர்
தாழ்வுகுறைவில்லாமல் சம்பத்தையுண்டாவாய்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து பாலனையும்பத்திரமாய்
வசுதிருக்கவென்றுசொல்லி கடுகியுரைத்தாளே

சுபத்திரை துவாரகாபுரி வந்தது.

முப்பத்திரண்டுவகை மேளங்களுன்னாதெல்லாம்
தப்பாமல்கொம்பூத தனிச்சங்குந்தாளமுழங்க
வாராள்சுபத்திரையும் மாவனுபட்டணத்தே
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
நாடுகடந்து நல்லமலைதான்கடந்து
இஞ்சிவனங்கடந்து எலுமிச்சைதான்கடந்து
மதுசன்வனங்கடந்து மாதுளையிளைப்புறந்து
சிங்காரத்தோப்புகளும் தெருவும்பலகடந்து
அண்ணனரண்மனைக்கு வந்தாள்சுபத்திரையும்
ஆயன்பெருமாள் அவரிருக்குமண்டபத்தே
தண்டிகைவிட்டிறங்கி தங்கையாள்சுபத்திரையும்
தமையனுடைகாலடியில் மாதுசன்னிதெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டதங்கையை ஸ்ரீராமர்தான்பார்த்து
வருமம்மாதங்கையரே யெதுவந்தகாரியமோதான்

சுபத்திரைசொல்வது.

அண்ணனைத்தான்பார்த்து அரிவைசுபத்திரையும்
என்னவென்றுகேட்டாளே ஏலக்குழலாளும்
சன்னியாசிபோல்வந்து சற்புடையசுந்தரியை
எனதென்றுநீசொல்லுகை இதைத்தீபெருமாளே
கற்புடையநாரியில கட்குமோ அண்ணாவே
என்னையும்பார்க்காமல் மேலக்கற்றுப்போனீரோ
அண்ணனென்றுநானிருந்தேன் அநியாயஞ்செய்தீரே
உடன்பிறந்தவள்நான்பிறந்து உலகத்தாரேச்சதே
வையுறுசொல்லி வலபுலம்பி வேலக்குழலாளும்
அழுதழுதுபுரண்டழுதாள் அண்ணனையேசுற்றுவந்தில்

பெருமாள்சொல்வது.

அப்போதெழுந்திருந்து ஆயன்பெருமாளும்

தன்னைப்பத்திரைக்கு தனியேகோபமெல்லாம்
சுபத்திரைக்கே வபிக்கேநாரைப்பாரோர்க்கிளைழுக்கு
இன்றுகிளைக்குதக்க வளர்குழலே
மாதுக்கசருவியுடன் வார்க்கை தயினுங்கைத்ததுகாண்
நல்லேபதின் குருவளைச் சோக்கெக்கவென்று
மாறசெறுவள் புறுப்புவை சொலுவிலமுக்கவென்று
பார்த்திருக்க அன்கிரக வாழுக்கவெனுமென்று
கருணிமெகிக்காரர் தன்னையமேமேபோட
பின்னக்கொருகை பெரியும் பெணமேகிபோடி
அபிமன்னுமானை அவனைவிருப்போகுவாடி.
என்றுசொல்லியப்போ வத்திரைக்குச்சொன்னாளே

சுபத்திரை இலட்சுமியை வசைகிறது.

சுபத்திரையும் அரன்மனையிருப்புகாதை
அபிமன்னுமன்னவனை யென் முகத்தைப்பார்த்து
சொன்னதைச்சுபத்திரையும் அபிமன்னவர்தனைதன்னை
மாட்டிடையன் தேவிடி மதிகெட்டபோனுயடி
ஆட்டிடையன்தேவி அரன்மனைக்குப்போனாய
இடருலத்தில்பிறந்து எக்கரிப்புப்போனையடி
கண்டாரைவைவிரு கள்புருதனாலேசமேறு
வெட்கமுங்கெட்டுப்போ பெண்மைவாரே
இப்படியாகச்சொல்லி பேசினாள்லட்சுமியை
கோபம்பிறந்துகாண் கோபாலன்தேவியற்கு

இலட்சுமியும் சுபத்திரையும் சண்டையிடுகிறது.

அபிமன்னுமன்னவரு மப்போதெழுந்திருந்து
என்னடிவெகுபேச்சு இடையருடம்பிறந்த
மாட்டிடையன் தன்னையுமே மதிகெட்டபோனுயடி
ஆட்டிடையன் தன்னையுமே அறிவுகெட்டனாயோ
பேச்சுமிகுந்திபோச்சு பின்னிடைக்குபோய்ச்சுட
நாட்டிலையக்கெல்லுமே நல் சாப்பக்கமேடி
போடிவென்று சொல்லவேதான் பூவைமாரதனையும்
அபிமன்னுமன்னவரு மப்போவெழுந்திருந்து
இருவருமங்கே விலக்குமிருக்க
சாட்டியோன்மையில் போவோம்வாவென்றுசொல்லி
பேசியவளே இருந்தாருடனேகூலைய
அவ்விருக்கவைவிழக்கு அழுதவளைக்கண்டு
அக்கனேன் தலைமேல் அபிமன்னுமன்னவனை
இவளைப்பார்க்க அவளைப்பக்க நின்றுக்கவளை
அதுவேன்றும்அக்கன் அங்காரக்கோபமுடன்
கட்டிப்புரண்டு கட்டிருவிருவருமே
காதிகளெல்லாம் கண்டுகொண்டிருந்து

கெங்காலிகளிட்டு கூக்குரலுந்தான்போட
சுந்தரியிலக்குவது.

கேட்டாளேசுந்தரியும் கிருபையுடன் ஓடிவந்து
பார்த்தாளிருவரையும் பரிவின்றதுன்பமெல்லாம்
ஓடிவந்துமேல்விழுந்து ஒருத்தித்தலைமயிரை
மாமிதலைமயிரை வாங்கிவிட்டாள்சுந்தரியும்
தாயார்தலைமயிரை தனியவேவாங்கிவிட்டாள்
மாறுசுபத்திரையை மருமகளுந்தான்பார்த்து
அத்தையரேயிப்பேச்சு அம்மாளபித்தமில்லை
நானறிந்துசண்டையிட்டு நாயகிசொன்னேன்காண்
அப்போதறிந்தாள்காண் அலமேலுமங்கையரும்
அறியாதவள்பேரில் அடிக்குவிழக்காரியமேன்
மாமியார்தன்னுடனே வகையாகச்சொன்னாளே

இருவருஞ்சாட்சிகேட்கவந்தது.

சாட்சிபோனடையிலே தாம்போவோம்வாடியென்று
அன்றழைத்தாள் அக்குளமுந்தான்தேடி
சுபத்திரையுமப்போது சொல்லியுரைத்தாளே
கங்கைமாதேவியரே கிருஷ்ணனுடன்பிறப்பே
தங்கையுரைக்கிறது தயவாகநீர்கேட்டு
உண்மையாய்நீகேட்டு உத்தமியேநீயெமக்கு
அலமேலுமங்கையற்கு அறியவேநீயுமிப்போ
சாட்சியுரையுமம்மா தயவாகயெங்களுக்கு
லட்சுமியுங்காணுமிப்போ நாலாநாள்தானும்வந்து
சுகமாய்தலைமுழுகி ஐயரைவைத்தின்று
ஒருவர்க்கொருவர் உவந்துமனமகிழ்ந்து
இத்தமுழுக்கோடே இதுகெற்பமுண்டாகில்
உன்வயிற்றிலாண்பிறந்து என்வயிற்றில்பெண்பிறந்தால்
உன்மகனுக்கென்மகளை உத்தமியேதாரேனென்று
என்வயற்றிலாண்பிறந்து உன்வயற்றில்பெண்பிறந்தால்
என்மகனுக்குன்மகளை சத்தியமேதருவேனென்று
இருவருஞ்சொல்லி இசைந்துவைத்துக்கொண்டோமே
அப்படியேயென்வயற்றில் ஆண்பிள்ளையுதித்தது
அவள்வயிற்றில்பெண்பிறந்து யதுவும்வளர்ந்ததுகாண்
அன்றுசொன்னவார்த்தையெல்லா மறுவுமவள்மாற்றிவிட்டு
லக்குமார்க்குதான்கொடுக்க நாளுமேயிட்டாராம்

கெங்கைசாட்சி சொல்வது.

ஏதென்றுகேட்டால் இல்லையென்றாள்லட்சுமியும்
கெங்காதிபிறென்று கின்னரங்கள்பண்ணினதை
அப்போதுடன்கணேயும் பதிதிரென்றுசாட்சிவைத்தேன்
அதுகேட்கவந்தோமே அவளறியபேருரையும்

என்றுசொல்லக்கேட்டாரவரும் இதுமெய்தானென்றுசொல்லி
குமரியிட்டுப்பெயர்க்கிற்று குளக்கரையின்மேலாக
கன்னியரேலட்சுமியே தங்கையுடசாட்சிதன்னை

இலட்சுமி கங்கையின்சாட்சி பொய்யென்பது.

அப்போதலமேலும் அல்லவேசாட்சியென்று
மாமரக்கம்பொன்றும் வருஷமிறவாரும்
அதனாலேகெங்கை பார்த்துமேபொங்கிடும்
அல்லவடிசாட்சியென்றே அலமேலுமங்கையரும்
சொல்லவேதான்கேட்டு சுபத்திரையுமப்போது
ஆலமரந்தன்னை அன்றுற்றுதான்பார்த்து
விக்கினருமங்கே வீற்றிருந்தார்வேழமுகன்
முழுகைத்தப்போது முன்னேமொழிந்தவற்றை
மறுத்திரென்றவையப்போ மரியவேசாட்சிதைத்தோம்
மத்திமேபேசி மரியவேயுந்தாட்சி
சொன்னதுஞ்சொல்லுமென்று சுபத்திரையுங்கேட்கையிலே
அலமேலுஞ்சொல்லுமென்று அப்போதேயென்றுமிருள்
ஆலடியிற்பிள்ளையாரே ஐங்கரத்தோனே
இவ்வார்த்தைமெய்யிப்போ சொல்லாதிருக்கவேண்டும்
அப்பமும்வடைதோசை பதிசூழும்பழமும்
செப்பமுடனுனக்கு கூறுமேசாட்சியென்றாள்
குன்றுங்குவித்தேனே கூறுமேசாட்சியென்றாள்
சொல்லுதென்றுவிக்கினரும் கட்டைபோலேயிருந்தார்

ஆலமரமும் விநாயகரும் சாட்சிசொல்வது.

அசையாமல்தானிருக்க ஆலமதுவதிக்க
வண்டாகவேகூடுவந் துறக்கிறார்மாயவரும்
ஆலமரமானது அசைந்துகாணும்போது
அப்போதுவிக்கினரும் அப்பம்வடையாசைவிட்டு
சாட்சியிதுமெய்யென்று தாமசைத்தாரப்போது
சுபத்திரையும்லட்சுமியுஞ் சோதனைப்பார்த்தார்கள்

இலட்சுமி இதுவும் பொய்யெனல்.

அப்போதுலட்சுமியும் ஆலமரத்தடியில்
பின்னேபார்தானுமங்கே பிள்ளையிருக்கையிலே
மேல்காற்றுதன்றுப் வீசியடிக்கையிலே
தலைசாய்த்துவிக்கினரும் விநாயகர்தானசைந்தார்
இதுசாட்சியல்லவென்று இடைஞ்சலாம்லட்சுமியும்
அறுகுல்தானுந்தழைக்கு ஆர்சொன்னால்மெய்யென்பாய்

இலட்சுமி சொல்வது.

[illegible]ரெல்லையரும் ஆட்டிடையன்சொன்னக்கால்
மெய்தானுனக்குமந்த மெல்லியனைத்தாரேனென்றாள்
அன்றிருந்தகேலாரிப் மறுபதுமேல்நாறுவதும்

சென்றாயிருந்தானே செலவழித்துப்போகாமல்
இந்திரும்பாவலரும் இருந்துசொல்லப்போறாரோ
ஆகாயவாணியரும் அவனுஞ்சொல்லப்போறாளா
இவனுமிசைஞ்சிடுவா னிதுசெய்வதுபாயமென்று
அப்போதுஇடையனும் அங்கிருந்தாற்போலிருந்தார்
இவனிருந்தபோதே இவள்கண்டபுமிடேறும்
எண்ணிலேலட்சுமியும் இருந்தாள்மனதுடனே
சுபத்திரையுமப்போது சுந்தரிலேலட்சுமியே
வாடியென்றுதானழைத்தாள் ஆட்டிடையன்தன்னருகே
ஆட்டிடையனண்டையிலே அருகாகவந்துநின்று
அண்ணேதான்கோபாலா அன்றிருவர்தாங்கள்வந்து
சம்பந்தம்பேசியேதான் சாட்சிவைத்துப்போனோமே
அலமேலுமங்கையின்று ஆகடியம்பேசுகிறாள்
உன்மேலேதானில்லையோ தானுத்தமரேசொல்லுமென்றாள்

பெருமாளும் ஆகாயவாணியுஞ் சொல்வது.

ஆமாண்டியென்பிறப்பே அடிசுபத்திரையே
கொள்வேன்கொடுப்பேனென்று கூசாமலப்போது
என்முன்னேசொன்னதுண்டு அநேகநாளாச்சுது
ஆனாலிடைச்சியல்லோ இசைந்துமதிகெட்டாளோ
சொன்னதுண்டு கேட்டதுண்டு சுபத்திரையேயென்று
ஆட்டிடையன்சொல்லுகையில் ஆகாயவாணியரும்
மெய்தான்காணென்று விளம்பினாள்மேலாக
கேட்டீரோலட்சுமியே கீர்த்தியுடனப்போது
என்றுசுபத்திரையா ளெடுத்துரைத்தாள்லட்சுமிக்கு

இலட்சுமி இதுவும் பொய்யெனல்.

இடையனார்சொல்லினது ஈடல்லவெந்தனக்கு
பெரியவயதினிலே பினத்தினான்கோனாரும்
முன்பின்னுந்தோன்றாது முதுவயதுபெற்றதினால்
ஆகாயவாணியரும் அதுவுந்தானம்பேண்டி
மேகமதிர்ந்ததினால் விளம்பினாற்போலாச்சு
சாட்சியிதுவல்லவென்று தானிடைஞ்சாள்லட்சுமியும்
எந்தவரிசையுடன் என்பெண்ணைக்கேட்டாரோ
ஊருமில்லைபேருமில்லை வாங்கவுமிடமுமில்லை
நாடுமில்லைவீடுமில்லை நாட்டிலேயும்பதியில்லை
காணியில்லைபூமியில்லை கானகத்துவேடருக்கு
என்பெண்ணைக்கேட்க இசையுமோவெந்தனுக்கு

இலட்சுமிக்குஞ் சுபத்திரைக்குஞ்சண்டை.

என்றுசொல்லலட்சுமியும் எட்டியேயப்பொழுது
மயிரைப்பிடித்தாள் மங்கைசுபத்திரையும்
அலமேலுமங்கையும் அவள்மயிரைத்தான்பிடித்தாள்

அடுத்தாளே அப்பார்த்தி நம்பும் அலைபோலுமங்கையைத்தான்
அவளிழுக்க இவளிக்க இப்பிடிலேதாலுதைக்க
அடிதடி சண்டைக்குறாகளே ஆங்காரக்கோபமுடன்
இழுப்பவிகாள் புரண்டு மேதினியில்தான் விழுந்தார்

சுந்தரி விலக்குவது.

ராயன்மகள்சுந்தரியும் மடமயிலுமோடிவந்து
பார்த்தாளே அத்தையின் பரிதாபந்தாளாமல்
ஒருவர்தலைமேல்விழுந்து ஒருத்திதலைமயிரை
மாபிடித்துமயிரை வாங்கிவிட்டாள்சுந்தரியும்
நாயரைத்தரதலைத்தி தள்ளிவிட்டாளப்போதே
மன்னமன அருந்தைஞ்செவள் அழமேகேட்கலுற்றாள்
காணிக்குதாசிருக்க நடக்குதோசண்டைகளும்
என்னம்மாஉங்களுக்கு இத்தனைகோபமென்ன

சுந்தரி சொல்வது.

ஆரைப்புகேன் அறிவான்கழுசிறைபண்
கோசத்தரசன் நிதியோநிகைபாவி
கோசப்பன்னைசகன் மூடிதவிசண்டாளன்
சதிக்குச்சார்த்தன சகுனிபுமொபாவி
அகத்துக்கொள்ளவே பிளைத்தானருப்பாவி
உங்களுக்குவர்த்தென்ன ஒருவர்க்கொருவர்சண்டை
ஆடிக்குமனைப்பொல்லோன்று சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
மாதிசபத்திரையை மருமகளுந்தான்பார்த்து
அத்தையரே இப்படிக்கு அம்மாளிருக்கநில்லே
உயவலப்பேச்சைசோக் காதுமேலேகேட்டதில்லை
அரியாதவன்மேலே அருந்தாசண்டையேதுக்கு
மாமியார்தன்னுடைய வகையாகச்சொன்னாளே
செயங்குறைய சென்று கூறினாள்சுந்தரியும்
கண்ணைத்துடைத்திக்கொமாய் வாரிமுடிந்தைத்தையரே
தலைமுழுகிப்பூசைசெய்து சாப்பிடவேவாருங்காள்
சாப்பிட்டேன்மருமகளே தயவாறவாதே
போவாரேனென்று புறப்பட்டாள்பூவையரும்
தரிகளைத்தானைழுந்து தண்டிகைபிடியுமென்றாள்
மருமகளோடிவந்து மாமிக்குதெண்டனிட்டு
பாவமறுத்திதன்னையமை பட்டுவியாய்ப்போவதேனோ
என்னுநினையுந்தையரே இருந்தமதுகொள்ளாமல்
இத்தனைசண்டையிலே அழுதுகொண்டாபோறீரு
அழுதழுதிரங்குமோடி அன்னப்பகல்கிளியே
இருதிமேற்சொல்லி ஏறினாள்தண்டிகைமேல்

சுந்தரி சொல்வது.

சுந்தரியுமோடிவந்து சென்றாள் பிருதிவேகம்
கண்ணைத்துடைத்தாளோயிந்தே ருச்சொல்லுமத்தையரே

அவிவாராய்ந்தாலிருக்குந்தாய் நகை இதேதென்னாதிபரே
அக்கினிபிரவேசஞ்செய்யாது அப்பிரதிநிலைக்கிதேதென
இப்போ தமதார அதைப்பார்த்தமெத்தமனமே
நாவிருக்குமாயுந் தர்க்குமுடையவெல்லாம்
செய்யாதிருக்கிறது நீவரமாயிக்கணம்படும்
இன்றெடுமுன்னான் இருக்கிறதுசபானம்

சுபத்திரை அனேக்குத்திட்டனம் போகிறது.

கள்ளனாகவேதென்றே படைத்தான் சுபத்திரையும்
பொருள்சுபத்திரையும் பொன்னிலிபோல்தான்பார்த்து
ஆனைக்குத்திட்டனத்தை பொருள்சுபத்திரையும்
அப்போதபிமன்னன் வருமதிசெய
பார்க்கவேதாபரமா பார்த்தன்மகனாரும்
மதியுமின்னிட்டுச் சூதிக்கவேயன்னவனும்
தாயாரும்தர்மசையும் பட்டிநாக்கி
அரங்கவரிசையிலே பொருவேதாயாரும்
தர்ம் வெலிகாப்பெரு வார்க்கப்பிவர்த்து
காயபடக்காதே தெண்டனிட்டார் தாய்வேக்க
வாழ்க்கிமகனை மடியிலெடுத்தணைத்தான்
அருமைபெற்றெடுத்த அபிமன்னனுமன்று
மகிழ்ந்தாதபெண்ணே மலர்ப்பாதம் தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டபின்னே இருடனேயாழ்ந்திருந்தவன்
இருக்கையிலாகாதநக வீட்டாலிக்கொதுவான்
அப்படிப்பக்கிலே மயக்கிருக்கவேயிலேயே

அபிமன்னன் கேட்பது.

பாலனபிமன்னனும் மாதாவைத்தான்பார்த்து
பெற்றெடுத்தமாதாவே பூதலமீதிலெங்கும் பொன்னும்
உன்னுடையபெருமை ஏழுலகிலுடைத்தோங்கல்
அவ்வேழுலக்கையிட அதிசயத்தைக்கண்டபோ
மகிமையல்லவோதாம் காதிசத்தன் பேசினதும்
நினைக்கப்பட்டகோரம் நிதியுள்ளதாமே
நினைவுமுண்டான பேச்சுகளுக்கு எல்லாம்
கலருக்குக்கேட்டகோர காணுதிபக்கொல்லுமென்றான்

சுபத்திரை சொல்வது.

அபிமன்னபிரகீட்டு மகிழுப்பாலனைப்பார
தம்முயிர்க்காப்பேர்போலே இருந்தார்கள் அசுரர்களும்
உன்னையபதம்பார்த்து சொன்னதெல்லாம் சொல்லும்
அவ்வேழுலகமுடைய வல்லவமகனுமே
பெரியவன்னான் மூத்தான் பெண்ணெடுத்தால் படியும்
நதியேழுமொட்ட உன்னிதனமியிலும்

அவளும்மன்னவனெதிரே அடிதடி சார்க்குது
ரன்-மயிரைப்பிடித்து இழுத்தேவேயங்கையவரை
னன்மயிரைப்பிடித்து இழுத்தான் இளங்கொடியும்
இருவருஞ்சண்டை இசைவாகத்தான்போட்டோம்
அடிதடிகள்பிறக்க அக்கரித்துக்கொக்கரித்து
கிலிகிலென்று பூமியிலே இருவுந்தான்விழவே
நாரிகைமெல்லினாளும் தக்கமுறுகிறதையிலே
முடியக்காண் சுந்தரியும் முகோகோதாவேயென்று
மயிரைப்பிடித்திழுத்த கையையும்வாங்கிவிட்டாள்
காமார்மயிரை நயமாகவாங்கிவிட்டாள்
துறக்கரகின்றகொண்டான் கொம்பேரிடையாளும்
கோபமென்னக்கோர்ந்தின்பு குனிந்துபேசெண்டு விட்டாள்
இதுமுறைத்துறான்மகான் இருக்குதென்று ஏவியானைப்
பற்றிக்குமாலக்கண்ணான் று சொன்னதேசுந்தரியும்
என்றுசென்னதேட்டி சுழிக்கினையன்புத்திரனாம்
ஆதித்ததுவாரபிரான் அசையத்துதெண்டவிட்டான்
எல்லாம்மையறாதே இன்னமொருக்காதுமையும்
அல்லைகல் சுந்தரியா எரயக்பகனாளும்
டண்மையோருகாதும் அபரமொருதப்பேவேயிலே
வந்துபதப்பளித்து மயிலாவிலக்கிவிட்டு
சல்லைத்துவறுதேவலேபிடிபோ வாகிறென்நாண்மயிமேர
அரிமர்வாதிருந்தால் அக்கிளிமேக்கிழுவேணைவருள்
இதுவேவுமாற்றான்காண் இலிமேயான் முவாவையபேன
அல்லவாண்மாதவே ஆயனிடறக்கையமேர
அடுத்தவடுக்காதவல்லை ஆபசபடுத்திப்போன்
சமைகமகள்சுந்தரியும் வாக்குப்பட்டவாமால்
காணவும்போயிருந்து என்னிதக்லான்சுந்தரியா
ஆனவளாங்கிராவிளேச்சா முற்றியேகேபப்பேவண்டாம்
தாய்தகப்பண்மெண்டாத தாரமெசாக்கேகேறு
மெத்தமாய்வேண்டாத மெண்டாட்டிராக்கேயக்கேடு
உலைநுநின்வைத்தை எமாக்கவிடமாச்சேர
பருவாகன்மொக்கெடுத்தில் பார்த்தன்பனைக்கு
மெண்மேடேக்கப்போவிருக்கு மெருமாவிடத்தமக்கைமில்
அடிபட்டினைநமேசன்று அன்னவறுமைமெசாமேறு
நாவாநிமேசொமெலசத்துருக்கவேனசமேறு
னாஜியனைமேசட்டான் கனைக்குமேயமெசாமேறு
காணியானவேணைமூன் எமூக்கைத்துக்கொள்ளுமேதேன்
வாமேர மேயி கைநுகைபட்டநுபத்தி
சற்றுவேனாமேயன் றழுதான் கனைறுமேசுனுப்புத்திரனும்
கண்டானைபத்தினையும் கலைக்கவேதாளடக்கி
பழிக்குப்பத்திரதவே தன்னைக்கெற்றியபாயி

வாடாமதனே வையகத்திலிருக்கிறேனே
பஞ்சவர்கள்புத்திரனாம் பாடுபொருதமாட்டாமல்
பொருதமானத்தெப்பாமல் போக்கிரிவானமென்
மாண்டானேயென்றுசொல்லி வையகத்திலெவர்க்குமடியேனோ
மாதுலிருவரேயோ மன்னவர்கள் தம்மாலே
என்றுமே போகாதே என்வார்த்தை தள்ளாதே
வாடாமகனேயென்று வாய்புதைத்துத் தேம்பிப்போட்டு
வைத்தவைத்துமாதா மனதுவைவார்த்தைசொல்ல
அத்தனையுங்கேட்டு பெருமூச்சியெனவேபிமன்
அண்டங்கிடுகிடென ஆகாயந்தானதிர
மீசையின்மேல்கையைப்போட்டு வீரியமாய்வாளெடுத்து
இலக்குணனைக்கொன்று ரணப்பலிபோட்டுவைப்பேன்
துரியோதனன்கூட்டம் சேனைபடைகளெல்லாம்
அதிரவேவெட்டி யமலோகஞ்சேர்த்திடுவேன்
அர்ச்சுனதன்புத்திரன் அடியோடேதானிடித்து
பருத்திபோல் ஆட்டைத்தும் விரைக்கிறேன் பாருமம்மா
சுந்தரியைக்கொண்டுவந்து சுகமாகத்தாலிகட்டி
உங்கள் அரண்மனையில் வைப்பான் பண்ணிவைப்பேன்
என்னை அனுப்புமம்மா எனக்குவிடைதாருமம்மா
தம்பிசொன்னவார்த்தைதனை தான்கேட்டுசுபத்திரையும்
அப்பாமகனே அறிவுள்ளபாலகனே
எப்படிபோகவிட்டு இருப்பேன்டா பூமியிலே
பாலுக்கழுதக்கரிராய் படைமுகத்தில்நின்றதியாய்
சோலைவாய்ப்பாலனாய் ரணக்களத்தில்நின்றதியாய்
அறியாதபாலகனே அனுப்பவேதுமுண்டோடா
கொஞ்சவொருபாலகனே கூட்டமொருமுண்டோடா
உங்கள்மாமார்வந்தபின்பு அனுப்பிவிடுகிறேனடா
சைபளைக்கொண்டுவந்து தாலிகட்டிவைக்கிறேன்
பூமியிலேபெண்கள் இல்லையோபுத்திரனே
ரூபவதியாள் வுலகத்தில்மெத்தவுண்டு
சுந்தரிக்குமிஞ்சினபெண் தேசத்தில்மெத்தவுண்டு
அச்சமில்லாமல்லியமா மாப்பிள்ளையாக்குறேன்
சக்கரிசேனும் இல்லாதான்மடிகளும்
விட்டுவிட்டுச்சாவேதுமென் றக்காலாதிவெல்லுவனும்
கொண்டதமாதாகாதல் துக்கம்தீர்த்திடடா
இப்படியாய்ச்சொல்லி வைத்தாளாக்தான்சுபத்திரையும்
மந்திரமுகம்போக்கி மைந்தனைத்துரைப்பான்
பூமிசெந்தாதாயும் பெண்டிருக்கிறபோனாலே
தாயிருக்காதாக் தாலிருப்பதுண்டோடா
கட்டிக்குழவிசந்தனையே காலிலேயென்தாயே
பிள்ளைக்குதி கட்டுப்பிள்ளைதாயே

சவெண்டெகேசன் சொத்திரத்தில்பெயர்விழுவேன்
கத்திரியமேல்பேர்விழுந்து தனிக்குலத்தைத்தப்பேன்
ஆத்தன் கழுத்துகூட சீவிப்பதிகதிடுவேன்
இப்படியாய்சொன்ன வழிவிளைநாளைந்தான்
நாயார்மெத்திலாக்கு பரிவெல்லாந்தனெங்க
வீந்தில்கருப்பைய வாரிவெதிக்தாப்போல்
சரிக்குருக்கேடிக்கி எல்லாவீரமுமற்று
வைக்கப்பிறந்து மன்னவருக்கான்விழுந்தான்
தாழ்பொருத்தி தலைமாட்டிலிருந்துகொண்டு
சாதிமணிக்குவும் சந்தனைத்தாங்கிநோக்கி
பிறைதாதியர்கள் மேனிபெல்லாந்தான்குளிர
வீதிக்குறுங்பார்த்தானே விஜயன்மாதுரை
இகழ்ச்சியாய்சொன்று விருப்பாதேவானமியன்
நினைவுமொருவிசை பதினோமெய்யனதுசெக்கி
மாடாமேவாமீயகை தேனாமொருவர்த்தை
ஆரென்றுகோர்க்கி அந்தவோகத்திரியை
மாடுமேய்க்கும் மடயிடகுலத்தாள்
செத்தாநிதின்பான் சிலமட்டைபெய்த்திடுவான்
கன்டைத்தோறும் தயிர்விக்குஞ்சாதியடா
பால்வைக்கன்தோறும் பால்விக்குஞ்சாதியடா
கண்பசப்பிறுமேல காகபிடிக்கிடுவான்
பெருமாளவனுமொரு பெரியயிடையனடா
எங்குலங்காரறுவம் இடையனோனாகா
அந்தகுலத்திலே அதிக்குறியவென்மகனே
ராஜகுலத்தில் நடக்குறியோஎன்மகனே
லட்சுமியாள்உன்மாமி காடவிந்தன் வடக்கி
உனக்குநிகரான வடக்குராஜாக்கள்
மன்னவர்கள்பெற்றெடுத்த மங்கையாள்தானிருக்க
பெருமாள்மகளொழிய பின்னொருத்தியாகாதோ
பெருமாள்மகளாளை போட்டுவிடுமன்னவனே
மாயன்மகளாளை மச்சனியாள்சுத்தரியை
தான்மறுவேன்மறுவேனமா வாழ்விசையன்தேவியரே
உத்தமகுலத்தில் உதித்தமாய்சொல்லவந்தாய்
இந்தமிட்டிக்குப் பயமெழுத்தப்போமோ
[illegible]இடைகுலத்தை என்தாமேபழித்தாய்
[illegible]பிறக்கலியோ கூட்டுப்பாலுண்ணலியோ
தாராயுங்கைவிக்கு ராஜத்தியானுமோ
வாடாதெயன்மகனே தேனாமொருவர்த்தை

ஆகாதசுந்தரியை அபிமாமேலேவிட
ஆரைக்கொழுத்தியடா அரண்மனைக்குஆகாது
சொரைக்கொழுத்தியடா குடித்தனத்துக்காகாது
பாட்டைபயர்சுந்தரியாள் சத்துருவாகாது
கொட்டைதலையுடையாள் பட்டினத்துக்காகாது
சுருட்டையிலேபாம்படா ஆரைத்தனத்துக்காகாது
அரையிலேபாம்படா அபிமா அவள் வேண்டாம்
வேண்டாங்காண்வாளபிமா விசையன் திருமகனே
ஆகாதகாளும் அர்சுனர்பெண்ணமக்கு

அபிமன்னன்சொல்வது.

ஆற்றேன்றாயே அருச்சுனர்தேவியே
ஆரைக்கொழுத்தாளும் அன் அபிமாறுதேனம்மா
தடையிலேபாம்பானால் தசக்கட்டியாழ்த்திடுவேன்
அரையிலேபாம்பாகில் அட்சபலட்சணங்காண்
மாதுசுபத்திரையும் மதிக்குறைக்கக்கூடாமல்
அபிமருமாச்சியரும் ஆனோருந்திருந்தார்கள்

சுபத்திரையும் அபிமன்னனும் சதுரங்கமாடுதல்.

அந்தநாள்போக மறுநாள்கழிந்தபின்பு
மாயன்பதிநோக்கி வாளபிமன்போகாமல்
மைத்தடிக்கவேணுமென்று மங்கைசுபத்திரையும்
சதுரங்கமாடுவோம்வா தம்பியென்றுதானழைத்தாள்
தாதியர்களோடி சதுரங்கங்கொண்டுவந்தார்
விரித்தாள்சதுரங்கள் வெல்பொருதுங்கண்ணாரும்
தன்மகனுந்தானுஞ் சதுரங்கமாடலுற்றார்
அபிமருமாச்சியரு மாடலுற்றாரப்போது

பெருமாள் பிராமணராய்வருகிறது.

அப்போதுவாரகையில் ஆயனுந்தானிருந்து
அம்மடிப்பட்டதங்கையரும் அப்பினைவரவொட்டாமல்
மாற்றான் கிரீடியோன் வருவதற்குமுன்பாக
அபிமனையிங்கே அழைத்துவரவேணுமென்று
மாயன்பெருமாளும் மறையவர்போல்வடிவாக
பிரக்குடைபிடித்து பூசைப்பெட்டிதோளில்வைத்து
பஞ்சாங்கங்கைபிடித்து பிராமணவேடமுடன்
ஆயன்பெருமாளும் ஆனைநந்திதனைநோக்கி
மாயன்பெருமாளும் வனமதிலேபுதுமைசொல்லுவேன்
பட்டமரங்களெல்லாம் பார்ப்பழுக்கனிந்திடுமாம்
பூக்காதமரங்களெல்லாம் பூத்துப்பழுத்திடுமாம்
காய்க்காதமரங்களெல்லாம் காய்த்துப்பழுத்திடுமாம்

படைக்குரங்குகொண்டாடி வழிந்துசொரிந்திடுமாம்
ஆறுகடந்து அதிசயமுட்புறந்து
கற்பககாவுகளும் கடிமனைக்காண்டி
காடுகடந்து கடியவனைக்காண்டி
அயன்பெருமாளும் அனைவருந்திவந்தடர்ந்தார்
வீதியும்வீதி தெருவுபலகடந்து
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலகடந்து
ராஜர்பெருந்தெருவில் காரணவர்வருவார்
தரணியனைத்தவரும் தன்னையறிந்திலே
சுபத்திரையாள்வாசலிலே ஸ்ரீராமர்வந்தமர்ந்தார்
தாதியரைத்தான்பார்த்து தார்வேந்தர்கூறவர்
ஆதிநாரியிடம் அவர்நன்மைகயலினைதான்
செல்லடிதாதியரே சுபத்திரையாளெங்கேயடி
சாற்றுக்கேட்டு சொன்னமென்றுதான்பணிந்தாள்
வேறிடியேசிசேஷ்டிக மெல்லியவைக்காணவந்தீர்
இந்தவாசல்மீது மெய்த்திருமையக்காறுமென்றார்

பெருமாள் சொல்வது.

பந்தமனைவரும் மாதுமறைக்கொக்கி
சென்னுஅரிவிபடி சீதைப்போது
பஞ்சாங்கங்கைபிடித்து பார்ப்பாரும்பித்தரானற்றன்
மாதுசுபத்திரையு மறையோர்க்குதெண்டனிட்டு
வந்தபிராமணரை வணங்கியெழுந்திருந்து
வாருமையாவென்றுசொல்லி மண்டபத்திற்கொண்டுசென்று
ஆசனத்தில்தானிருத்தி அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு

சுபத்திரை சொல்வது.

மறையவரைநோக்கியந்த மங்கைபருங்கூறுவாள்
வெதியரேநீரும் விரதத்தொழுவீரையா
எங்கிருந்துநீர்வந்தீர் எனக்குரியகூறுமென்றாள்
மங்கையரேகேளாய் நான் வார்த்தையுரைத்திடுவேன்
காசிவளநாடு கன்னியாகுமரிதேசம்
தூரம்வடக்கேயம்மா துவாரகாபுரிக்குமப்பால்
புண்ணியதீர்த்தம் புனலாடிபூசைபண்ணி
காசிக்குப்போயிருந்து வந்தேன்காண்காரிகையே
தேசத்தழகன் திரிவோர்நிசவீட்டில்
எர்பிறைதரிலிக்குமைம்ந்து எவருமுலாட்டும்
கலியாணமென்றுசொல்லி கனவியரோகாணப்போனேன்
மெத்தவிடாயினாலே மெல்லியேயிக்குவந்தேன்
முற்றுதல்விட்டதை மங்கையரோடாடிவந்
சீர்புனைதங்கையென்று வள்ளத்திலெதிரேவந்தேன்
எந்தன்விடாயாற்றி இங்கிருக்கவென்றுமம்மா
அடாவாள்வீர அபிமன்னராசாவே

தாகத்துக்குமோர்கொடுத்தால் சாப்பிட்டுகொள்வேனென்

அபிமன்னன் பிராமணரைகேட்பது.

பாணகந்தான் கொடுத்தால் பாலனபிமன்னன்
அரிபிளவுமெவற்றிலையும் ஐயருக்குகாசு கொடுத்தான்
ஆருடம்பார்த்து ஐயாவேசொல்லுமென்றான்
ஆருடம்பார்த்து ஐயருரைத்தாரே
பெண்மேல்கவலையாய் புகழ்வீராகேட்கிறாய்.
உனக்குஇருந்தபெண்ணு ஒருவனுக்காகுதென்று
நினைத்துநீகேட்டாய் நீதியுள்ளராசாவே
பயப்படத்தேவையில்லை பார்த்தன்மகனாரே
போய்வாருமென்று பிராமணரும்வாழ்த்துகிறார்

அபிமன்னன் துவாரகைக்குவருகிறது.

நல்லதென்றுமாயன் நடந்தானையப்போது
வந்தான்வெகுதூரப் மலைக்காடுதான்கடந்து
ஆரண்யமான அடவியிலேதான்புகுந்தான்
அந்தஅடவிவிட்டு அப்புறமேபோகையிலே
கப்பையென்னுமாறு பாவிவெள்ளந்தானோட
காக்காய்குருவி பறக்கவும்போகாது
அக்கரைக்குமிக்கரைக்கும் ஆள்போகக்கூடாது
பரந்தவெள்ளமாகவே பம்பைநதிபெருகிவர
அங்கேவந்துநின்றான் அபிமன்னராசாவும்
எப்படிபோவோமென்று எண்ணிவிசாரமிட்டான்
பிராமணனைப்போலேயிங்கே பெருமாளுமோடிவந்து
கோரகவந்து நின்றாரே ஆற்றருகே
ஐயரைக்கண்டானே அபிமன்னராசாவும்
வயதுசென்றபாப்பானைக் கண்டானேபாலகனும்
கண்டவுடனேயவன் கையெடுத்துகும்பிட்டான்
எங்கிருந்திங்கேவந்தீர் எங்கேபயணமென்றான்
கலியாணமென்றுசொல்லி கட்டழகன்நான்வந்தேன்
துவாரகாபுரியிலே சுந்தரிக்குமலக்குணற்கும்
பெரியகலியாணமென்று பிரண்டதுலகமெல்லாம்
அதிலேவந்தேன்காண் ஆரடைத்துக்கொண்டதிங்கே
என்னசெய்வோமென்று எண்ணிவிசாரமிட்டார்
அந்தவிசேஷம் அபிமனும்தான்கேட்டு
சிந்தைகலங்கி சிவசிவாவென்றுசொல்லி
நானுங்கூடவாரேனென்று சொன்னானேநற்பாலன்
ஆற்றிலேநீந்திவர தெரியுமோஐயாவே
நீந்திக்கரைபேற பின்னையங்கள்தான்வருமோ
என்றுசொல்லிபாலனுமே எடுத்துரைத்தானையருடன்
நல்லதுஎன்றுசொல்லி நடந்தாரிருவருமாய்

அபிமன்னன் ஆற்றில்நீந்துவது.

ஆற்றிலேபிரங்கினார் அரையளவுதண்ணீரில்

கைகோர்த்துக்கொண்டார்கள் கட்டழகளையனுமே
மார்மட்டுந்தண்ணீர் வந்ததுபம்பைநதி
ஆறுநீங்கிப்போகச்சேயாறுபெருகிமெத்த
மேல்வெள்ளம்வந்து முழுகியிவருமே
அந்தச்சமயம் அறிந்துபிராமணரும்
நழுகவிட்டுபாலனைத்தான் நடந்தாரேஐயாநேமே
ஆற்றுச்சுழலிலே அழுத்திவிட்டுப்போனாரே
தம்பிசமர்த்தை தானறியவேணுமென்று
வெம்பிவிடஆற்றிலேதான் விட்டார்பெருமாளும்
சுழட்டுவதுமிருக்கிறதுஞ் சொருகிறதுமணல்கீழ
கிளம்புவதுஞ்சாக்கிறதுங் கிறுகிறென்றுசுழற்றுவதும்
தாக்கியடிக்கிறதுஞ் சுழலயிட்டுநீஞ்சுவதும
நீந்தாற்றுக்கரைதவழி கடந்திருக்குமப்பாதை
பரிகேவென்றுசொல்லி ஆண்டவனைநினைக்கிறதும்
ஐயரைத்தன்னை அன்பாய்நினைக்கிறதும்
அபிமன்படுந்துயரம் ஆயனுந்தானறிந்து
தெப்பைப்புல்லாகவந்து நின்றார்பெருமாளும்
பார்ப்பானைப்பார்த்தானே பாலனபிமன்னனும்
ஏபிராமணாநீ ஆற்றில்விட்டுப்போனீரே
பார்ப்பான் துணையுமல்ல பயிற்றங்காய்கறியுமல்ல
பார்ப்பானைநானும் படைத்துணையாய்நம்பிவந்தேன்
என்றுவிசாரமிட்டு எழில்வீரன் தானிருந்தான்
சோறுடன்சேனைபழம் கைகையிலேபோச்சுது
ஆறுவடிந்தபின்பு அக்கரைதான் திரும்பி
காண்கேடையங்கொண்டு வருவோமேஎன்றுசொல்லி
மாயன்பதிதனிலே மன்னரவர்வந்திருந்து
மாதுகல்லாள்சுந்தரியை மணஞ்செய்வார்தப்பாது
மாதாவும்நம்மை வரவொட்டாளென்றுசொல்லி
கச்சைவரிந்துகட்டி கைக்கொன்றுமில்லாமல்
ஆற்றங்கரையைவிட்டு ஆயர்பதிநோக்கி
காடுகடந்து கடியவனங்கடந்து
குன்றுபருவதமுங் குளிர்ந்தமலைதோப்புகளும்
சுற்றுபதின்காதஞ் சூழ்ந்தமலைதோப்புகளும
மெத்தகாடுகளும் வெம்புலியுஞ்செம்புலியும
காட்டானையாளிகளுங் கருங்குரங்குஞ்செங்குரங்கும்
அப்படிக்கொத்த ஆரண்யகானகத்தில்
நடையாகபாலனுமே நடந்தானே அக்காட்டில்
அபிமன்னனும்வல்லரக்கன் பாறைமேல்படுத்துக்கொண்டது.
இம்பானவல்லரக்கன் வீற்றிருக்குமக்காட்டில்
வல்லரக்கனுண்மைகளை மட்டுரைக்கப்போகாது
ஐம்பதுகாதவழி அகண்டதிருவாயும்
ஐம்பதுகாதவழி யிசைந்திருக்குந்தோளிரண்டும்

ஒன்றாறுகாதவழி கடந்திருக்கும்பாரை
நாறுகாதவழி புண்டாபவனுக்கு
ஒன்றாறுகாதவழி முக்குமேயர்ந்திருக்கும்
வல்லரக்கன் தன்சிரசு மகுடமெருபருவதம்போல்
இப்படிக்கொத்த இடும்பனெனும்வல்லரக்கன்
கமலகன்னியுடன்பிறந்த கசடனைத்தவல்லரக்கன்
அந்தவனத்திலே அபிமன்னராஜனுமே
பொறுன்வழிதப்பிப் பொல்லாதகானகத்தில்
அந்தவரக்கனவன் தூங்குஞ்சற்பாசிர
விக்கிதவிக்கையாகமெத்த அழகாகவேயிருக்கும்
அந்தமாய்க்கானிருக்கும் அழகாகவேயிருக்கும்
ஆற்றிலடிப்பட்ட அபிமன்னராஜாவும்
கைசோர்ந்துமெய்சோர்ந்து கனத்தமுடிசோர்ந்து
மெய்சோர்ந்துடம்பெல்லாம் வெகுவாய்க்கெப்பெடுத்து
தூக்கம்போலவந்து சோர்ந்துபடுத்தானே
பல்லிக்கையாறுநினை பாறையின்மேற்றான்படுத்தான்
வல்லரக்கனிரைதேடப் போயிருந்தான் வடதிசையில்

சுபத்திரை அபிமன்னனைத்தேடுவது.

இனி-ஆனைகுந்திபட்டணத்து அடைவுகளைக்கேளீர்
தோகைசுபத்திரையுந் தோழிமார்தன்னுடனே
தோட்டமுந்தோப்புந் துறைகளுந்தான்தேடி
எங்கெங்குந்தேடி இறுஐலைவக்கறுமல்
பூங்காவனங்களும் புல்வெளிகளைதேடி
வாளபிமன்சிற்றடியு மறையோன்பெருவடியும்
புனலின்கரைநோக்கி போறஅடிபார்த்து
ஐயோ அபிமானன் துலிக்கொருபருக்கே
னென்செய்வேன்வாளபிமா எனழுமதியாயேனுன்
பார்ப்பானைநம்பி பாதவித்தேனபாவிநான்
பார்ப்பானு நயமை பகைமுடித்தான்கண்டீரோ
நம்பினேன்வேதியனை நட்டாற்றில்விட்டானே
தக்கப்புகழுடைய தருமருமிங்குவந்து
வெற்றிமதயானை வீமருமிங்குவந்து
நம்முடையநகுலர் தம்பிக்குளன்னசொல்வேன்
தோளுடைவழுதி துரோபதையுமிங்குவந்து
ஆணழகரிங்குவந்து அபிமன்னனைக்கேட்பன்றால்
தக்கப்புகழுடைய தருமருக்கேதுசொல்வேன்
வெற்றிமதயானை வீமருக்கென்னசொல்வேன்
நம்முடைநகுலர் தம்பிக்கென்னசொல்வேன்
அச்சுதருக்கென்னசொல்வேன் அண்ணருக்கென்னசொல்வேன்
பொறுமைதனத்துக் குந்திமகனுக்கென்னசொல்வேன்
ஐயோ அபிமானே ஆற்றிலேன்முழுகாபோ
ஆயர்மகள்சுந்தரிக்கா யாற்றிலமிழ்ந்தியோபோ

என்றென்றுசொல்லி யெடுத்துரைப்பேன் வெட்காமல்
மன்னவர்கள்முன்பாக மணத்தரப்பண்ணினையே
ஐயோ அபிமாவென்று அலறியேதானழுது
அபிமருடனுனு மாற்றிலேவிழுவேனென்று
அபாய்கையில்விழுவேனென்று பொற்கொடியுந்தான் துணிந்து
எழுதுமனத்துணிந்தாள் ஆச்சிசுபத்திரையும்
இப்படிசொக்க இக்கட்டுவேளையிலே

துரோபதைகனவுகண்டு தருமருக்குச்சொல்லுதல்.

அப்போவனத்தி லிளைதுரோபதையுந்
சொற்பனங்கண்டு தோகையருந்தானெழுந்து
இவர்சொலுவிலே ஆச்சியுமேதுரைப்பாள்
கண்டேன்காண்காவலரே கடியவொருசொற்பனங்கள்
ஆயனுடன்பிறந்தா ளழகுசுபத்திரையும்
கைக்கக்கனாயிலே பரிப்பேனென்றுசொல்லியே
மைந்தனைப்போகவிட்டு மங்கையழுகிறாள்
என்னபுதுமையது என்கனவுதப்பாது
என்னசகாதேவ னெழுந்திருந்து அப்போது
தாமமுடியானுஞ் சாஸ்திரத்தைத்தான்பார்த்து
தாமர்முகம்பார்த்து சகாதேவன்கூறலுற்றான
ஆர்காணுமன்றேலே உள்ளபடி தப்பாது
ஒக்குமிதுஅன்றேலே வுள்ளபடி தப்பாது
மாயன்மருகனார் மருதானிசுகதியாள்
ஆளப்பிறந்த அ மருக்கிருந்தபெண்ணை
மன்னன்துரியோதனன் தன்மைக்கலக்குணற்று
பரியம்பொருந்திறைகாண் பாரளந்தார்தன்மகனை
இந்தவெள்ளிக்கிழமையிலே எம்பெருமான் தன்மகனை
மணஞ்செய்யவேணுமென்று மன்னவர்கள்தான்போறார்
அந்தவிசேஷம் தப்பருக்குரைத்து
மைபனார்தாலே வானபிமன்தானறிந்து
மாதானையும்பாகம் மாயப்பரிதேறி
புனலின்கரைதாண்டி போரனேவானபிமன்
சேர்த்துமணம்புரிந்து திரும்புவான்தப்பாது
ஆனதினாலே அழுதுசுபத்திரையும்
ஆளப்பிறந்த அபிமனைத்தேடியுந்து
புனலின்கரைக்குச்சென்று புலம்புகிறாள்மங்கையரும்
ஆற்றில்விழுவேனென்று அழுதுகொண்டுரைத்தாள்

தருமரருச்சனனைச் சுபத்திரையிடத்திற்கு அனுப்புதல்.

தக்க[illegible]யுடைய தருமர்தான்கேட்டு
[illegible] வானவேள்விக்கு முகம்நோக்கி
ஆர்ப்பதிரேனும் அபிமனும்போனதும்
[illegible] மங்கைசுபத்திரையும்
மாலிழக்காமல [illegible] விஜயனுந்தேவி

வைகைக்கரையிலே வந்தேபுலம்புறளாம்
மாறுவேடமாகி மாயவனைப்போலாக
வேகாதிவேகமுடன் விசையனையும்போய்
உன்மாதுக்குபோயுரைத்து மனதைமிகத்திருத்தி
ஆனந்திக்கசேகவிட்டு அருச்சுனவாருமென்றார்
தகைப்புகழுடைய தருமருரைக்கவுமே

அருச்சுனன் மாறுவேடங்கொண்டு சுபத்திரைக்கு சொல்வது.

அங்கேவிடைபெற்று அருச்சுனனார்வீரியனும்
வாயுவேகமாகவந்தார் வைகைப்புனலருகே
தெண்டுகமண்டலமுஞ் சேர்த்தவொருபுத்தகம்
பின்குடுமைநாறும பிரப்பங்கோல்கைபிடித்து
திருமால்தன்மைத்துனருஞ் சித்தரைப்போலாக
தன்தேவிக்கெதிராக தேர்விசையன்வந்துநின்று
ஆர்காணும்பெண்ணே ஆற்றங்கரைதனிலே
ஏன்காணும்பெண்ணே யிருந்தழுதாயிப்போது
உன்மைந்தனொருவனிந்த வைகைக்கரைதனிலே
விழுந்தானெனவழுவாய் விழவில்லைகாணுமவன்
பெண்பேயேயுமிப்போ போம்போமெனவுரைத்தான்
மாதுசுபத்திரையு மனதுமிகக்கலங்கி
திக்கென்றெழுந்திருந்து தேர்விஜயன்முன்பாக
மூக்கால்வலம்வந்து முன்னேவந்துதெண்டனிட்டு
சித்தரேநீரும்என் சிந்தையறிந்துரைத்தீர்
மற்றுமுரைக்கவென்றார் வாழ்விஜயன்தேவியரும்
மாண்டவனைப்பெரித்த காளையுங்கூறுவான்
மாயன்சகோதரி யல்லவோமங்கையரே
நீ வாள்விஜயன்தேவியல்லவோ மறையாமல்கூறுமென்றான்
உன்மைந்தனொருவனல்லோ மாதேஒளியாதே
மாயன்மகளொருத்தி வுண்டில்லையோமங்கையரே
உன்மாற்றானுமணம்புணர வந்ததுவுங்கண்டிலையோ
ஒன்றுமொளியாதே உத்தமியேகூறுமென்றான்
மாதுசுபத்திரையும் வாழ்விஜயனைப்பார்த்து
சித்தரேநீருந் தெரிந்துரைத்தீர்தப்பாது
ஒப்பிப்பமெதங்கேவேதியரே வுள்ளபடிசொல்லிவிட்டீர்
அபிமன்னெனக்கனமைந்த னாற்றில்விழவில்லையென்றீர்
பிழைப்பானோஎன்மகனும் பிராமணரேகூறுமென்றாள்
வேதியனையொரு விஜயனுங்கூறுவான்
மங்கையரேஉன்மகனும் மாயன்பதிதனிலே
மாற்றானென்று திருமாயன்மகளாரை
மணஞ்செய்துமீண்டு திரும்புவான்மங்கையரே
எதுக்குமஞ்சாதே எம்பெருமாள்தங்கையரே
பட்டாணுன்மகனு மிளங்கொடியைப்பாலையிட்டு
மன்னர்மதிக்க வருவான்காண்மங்கையரே

அஞ்சாதே மாதே யிளையமனைக்கேகுமென்றான்

சுபத்திரை தன்னரண்மனைக்குப் போய்விடுவது.

ஆச்சிசுபத்திரையு மருச்சுனற்குத்தெண்டனிட்டு
வித்தகனார்சொன்னதெல்லாம் திருவுளத்தில்தானிருத்தி
கம்பரமுல்கம்பி கடுவேவபரைமனதாய்
அபிமருடனிளைவாய் ஆனைகுந்திபோய்சேர்ந்தான்
காண்டாவனமெரித்த காளைமிகத்திரும்பி
ஆனைமுகர்கோமானும் ஐவருடன்போய்ச்சேர்ந்தான்

அருச்சுனன் தர்மருக்கு சொல்வது.

தக்கப்புகழுடைய தர்மருக்குத்தெண்டனிட்டு
வெற்றிமதயானை வீமருக்குத்தெண்டனிட்டு
காமமுடைய நகுலரைத்தான்தழுவி
தாமமுடைய சகாதேவனைச்சென்றணைத்து
பிச்சிபிறந்தவளாம் துரோபதையைச்சரித்து
பேச்சுடனே அருச்சுனனுமேதுரைப்பார்
வேதனென்பிராமணன் போலேவடிவங்கொண்டு
மெய்யாகவத்திருந்தவள் மெல்லிசுபத்திரையும்
உள்ளபடிசாஸ்திரங்க ளுரைத்தேன்காணுத்தமிக்கு
மெய்யாகநம்பினவளான மெல்லிசுபத்திரையும்
வருவானென்மகனுமென்றேவணங்கினள்காண்
மணஞ்செய்துவாரூங்காண் வாளபிமனென்றுரைத்தான்
ஆயனிடத்தங்கையை யனுப்பிவைத்தேனென்றுவென்றார்
தக்கபுகழுடைய தருமர்மனமகிழ்ந்து
ஆயர்மகிமையிது அறிந்தோமேயென்றுசொல்லி
ஆலோசனைகள்பண்ணி இருந்தாரேஐவர்களும்

வல்லரக்கன் பாறையண்டைவருவது.

அப்போவனந்தனி லபிமனுந்தூங்கையிலே
அந்தவனங்காக்கும் அஞ்சகராட்சதனும்
இரட்டைபொழுதாறு யிரைதேடவேணுமென்று
ஏழுநூறுயானைதிர ளிரங்கியேபேயுமங்கே
வல்லரக்கன்கண்டு மனமகிழ்ந்ததுசெய்வான்
ஏழுநூறுயானைதனை இடதுகாலாலிருத்தி
ஆனையெழுநூறு மதுகாலில்தான்புசித்து
கிழக்கடல்நீரையெல்லாம் கிலாரித்துதானுறிந்து
அதிலுள்ளமீனையெல்லா மடைவாகத்தான்பொசித்து
வார்மேற்கில்நீரையிட மறுகடல்தானிறையும்
மச்சம்பொசித்தபின்பு மதயானைதான்விழுங்கி
வயிறுநிரம்பாமல் மாற்றுடிதான்வருவான
தாத்தானருப்பாறைபண்ணிட வந்தான்தரித்லையன்
வாளபிமன் சித்திரையை வல்லரக்கன்தான்கண்டு

வல்லரக்கன் அபிமன்னனை எழுப்புவது.

கண்டானேயையனைத்தான். கண்ணெரிபறக்க

என்காட்டுக்குள் வந்தவனார் காட்டையழித்தவனார்
உபாயம்புகுந்தே என்றனுடைய காட்டுக்குள்ளே
மானிடன் தூங்க வேளைச்சேரவென்காடு
கோபித்துக்கண்சிவந்து கோபமதிகமதாய்
பாம்புபோல்சீறி பழிப்பேனென்றுசொல்லி
பாவியரக்கனவன் பாறையின்மேல்தானேறி
ஆடாமையமேலே அசைச்சமல்தூங்கவந்தாய்
என்றுக்குப்பாறையின்மேல் சுருட்டிபோலேவந்து
தூங்கவந்தகாரியமேன் தூக்கியடிப்பேனடா
நித்திரையில்தாம்பொருதால் இல்லாதுபாபமென்று
தூக்கத்தனிலிவனை இப்போதேயானுக்கால்
பாவமிருத்துவரும் பரிகரிக்கக்கூடாது
எழுப்பியிழுக்கவென்று இராட்சதனுக்கையெடுத்து
அரக்கன்றனைத்தட்டிமே அந்தவனமெல்லாம்
கோட்டையிடிபோலிடித்துக் குமுறியதுபோலக
அண்டையிலேதானிருக்கும் அதிரவெல்லாரூழும்
துண்டுதுண்டாக துயிக்கவிழுந்ததுகாண்
இடிசத்தம்தான்கேட்டு இயபிமன்தான்புரண்டு
வலதுகைதான்மாற்றி இடதுகைகீழ்ப்போட்டு
பத்மபத்ரபாறையின்மேல் வாளபிமன்பள்ளிகொண்டான்
நித்திரைதான்சுத்தருவ ஆனபதுவும்கண்டோமே
காலின்பெருவிரலால் கல்பாறைதான்பேர்க்க
பாறையுடனேந்தி கையில்கொண்டுசென்று
கல்கலந்தனருகே கனபாறைதானிருக்க
அரக்கன்கரைமேறி அபிமனைதின்னவென்று
அரக்கனும்தன்றுடையி லிறைந்தானிடிபோல
மனதுதிடுக்கிடவே வாளபிமன்தானெழுந்து

அபிமன்னனெழுந்தது.

சொற்பனங்கண்டெழுந்தான் சுபத்திரையாள்தன்மகனும்
பாரளந்தார்தன்மகனை பவழவாய்சுந்தரியை
வட்டமுலைசுந்தரியை வலக்கையைதான்பிடித்து
சரசங்கள்செய்வதுபோல் தானுகண்டான்கனவுபோலே
படுக்கக்கனவுகண்டேன் பாவியெழுப்பிவிட்டாய்
மடையா அரக்கா நீ வன்னரகில்போய்விழுவாய்
என்றுசொல்லிவாளபிமன் விருதுகிலிட்டானசித்திரையை
என்றுஅரக்கனெழுமாபிடிக்கவந்து
உன்காதல்சொல்லி உரைத்தாபசியபயிலே
எக்குப்பிளாறேநடி பிக்காயலிக்குவக்கேதன்
என்பசியாறுன்னையிப்போ எனக்களிக்காரில்லாவாரும்
என்பசிதீர்த்தாலே பெண்பாபமுன்றனையே
அகப்பட்டவன்கையிலே அழுத்தான் -இதே

பசிக்குதடா யெந்தனுக்கு பயமேலெழுந்தென்றான்
தூக்கத்தைவிட்டு அரைமன்னன்தான விழித்து
அப்போ-பார்த்தானேபாலன் பாரமுள்ளராட்சதனை
அண்டானே ராட்சதனை கைமிசருவந்ததென்று
அப்போ-ஈசனைத்தான்வணங்கி இருபாதந்தெண்டனிட்டு
மாயர்பெருமாளை மனதிலேதான்வணங்கி
தேவேந்திரனை சிந்தையிலேதான்வணங்கி
எழுந்திருந்துராட்சதன்முன் னென்னதான்சொன்னீரென்றான்
கைகட்டிவாய்மூடி கனத்தவிசேஷமெல்லாம்
மெய்யாகவேசொல்லி விடைக்கொண்டான்பாலனுமே

வல்லாக்கனிடத்தில் அபிமன்னன் தலைமுழுகி
வருகிறேனென்றது.

போர்வேலீர்கேளு மடியேன் தன்விண்ணப்பம்
உன்னையிக்காலமட்டும் வழிதவமிருந்தேன்
உன்னிடத்தேடிவந்தே னொருவிடம்தானறியேன்
மெத்தவிடமோட்சம் சேரவேணுமையாவே
சித்தமாகொண்டாமே செத்தமரியாதையல்லோ
பாவமேயென்னுடம்பு அழுக்காயிருக்குதுகாண்
முழுகிருனிக்குமே முன்வந்துநிற்கிறேனென்
பசியாலேனன்னேயிப்போ பரியாத்திகொள்ளுமென்றான்
நல்லதென்றுவல்லரக்கன் ஞாயமுள்ளமன்னனென்று
அத்துருக்கிப்போ யப்படியேதலைமுழுகி
சீக்கிரமாய்வாருமென்று சொன்னானேவல்லரக்கன்

அபிமன்னனிந்திரனைவரங்கேழ்க்க தவஞ்செய்தல்.

நல்லதென்றபாலனுமே நடந்தானேயப்பொழுது
கைமிசருவந்தே கைவாருமில்லையென்று
எண்ணிவிசாரமிட்டு ஈசர்செயலென்று
ஆற்றிலேபோயிறங்கி அபிமன்னராசாவும்
முழுகிதலையாற்றி முக்கணனைப்பூசைபண்ணி
கிழக்குமுகமாகி யிருக்கேதிருமையுடன்
சூரியனைத்தெண்டனிட்டு தோத்திரங்கள்செய்தானே
கடலிலேமுழுகின்ற கதிரோனேசரணமென்றான்
பச்சைகுதிரையுள்ளாய் பனிப்பகையாளவனே
அழகுபனிரண்டுடைய ஆதித்தாசரணமென்றான்
அருச்சுனனார்புத்திர னபிமன்னனடைக்கலமே
அப்போகதிரோனு மதிசயமாய்த்தான்பார்த்து
அன்றுநீயவேனுமென்று கதிரோனிறங்கிவந்து
கூட்டமையா கூப்பிட்டகாரணமென்ன
அரியதொரன்வரவு சொல்லுகிறேன்கேளுமையா

தருமருடன்பிறந்த தனஞ்செயனார்புத்திரனான்
என்பேரபிமன்ன னென்பாட்டனிக்கிதுங்காண்
மாயன்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்யவேணுமென்று
வழிதப்பிஇங்குவந்தேன் வல்லரக்கன்போகவொட்டான்
எதிர்த்துப்போர்செய்யவென்று லென்கையில்வாளுமில்லை
அத்துவாவகானகத்தி லகப்பட்டேனென்றுரியனே
வல்லரக்கன்கையாலே மடிந்துவிடநாளாச்சு
பொருதவென்றால்வாளுமில்லை போகவென்றால்போகவொட்டான்
ஆதித்தாநீகேளும் ஆகையினாலழைத்தேன்
வல்லரக்கனைசெயிக்க வலுமையில்லையெந்தனுக்கு
கிலுக்கெழுந்தானங்கள் கிரணங்கள்தன்னுடனே
என்றுசொல்லிஇந்திரனும் இனைவானைசபமிட்டார்
கதிரோனைதானழைத்து கனத்ததேர்நடத்துமென்றார்
பின்னையுமிந்திரனார் பெருகவேதானினைந்து
வாளொன்றுபோதாது மன்னனபிமனுக்கு
பாணமும்வில்லும் பத்திரகாளிகோயிலிலே
அடைக்கலமாய்வைத்தார்கள் ஐவரிடஆயுதங்கள்
வகையுடனேவாங்கி மன்னனுக்குத்தருகவென்று
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்முனிவர்களும்
நாற்பத்தெண்கோடி சத்தரிஷியோரும்
இந்திரனுந்தேவருமெல்லோருந்தான்கூடி
வந்தார்கள்பூமியிலே மாகாளிகோயிலண்டை
தேவரைக்கண்டு திடுக்கிட்டுமாகாளி
வீரமாகாளி வினவினள்கோவிலண்டை
வந்தவகையென்னவென்று மனங்குளிரக்கேட்டாளே
தேவேந்திரனுந் தெரியவேசொல்வாராம்
எந்தனிடபேரனுக்கு இளைப்புமெத்தவந்ததுகாண்
உந்தனடக்கலமாய் வைத்திருக்குமாயுதத்தை
எந்தனிடபேரனுக்கு எடுத்துதரவேணுமென்றார்
அருச்சுனனார்காண்டீபம் அம்புறாத்தூணியும்
இப்பாலேநீதா னெடுத்துகொடுக்கவென்றான்
தேவேந்திரனுந் தீவிரமாய்க்கேழ்க்கவுமே
வீரமாகாளி விசேஷமுறைந்தாளே
ஐவரும்வந்து அடியேனரண்மனையில்
அடைக்கலமாய்வைத்த ஆயுதத்தையான்கொடுத்தால்
நடக்குமேஞாயங்கள் நான்கொடுப்பதில்லையென்றாள்
அதை-தேவேந்திரன்கேட்டு தேவிமுகம்பார்த்து
மாகாளிதனக்கு மறுவார்த்தையேதுரைப்பார்
பாரமுள்ளராக்ஷதன்கையில் பாலனகப்படவும்
பொல்லாதராட்சதனும் புசிக்கநினைத்ததுவும்

கல்லதென்றபோலன் கம்மையினைத்தருவும்
நல்லோருங்கூடி விளப்புலக்தசென்றுசொல்லி
பாலனைதப்பிவிட வந்தோர்மேகாரிழையே
கேட்டேனென்றுசொன்னால் மடிந்திடுவான்பாலனுமே
அபிமன்னன்மடிந்தாலே அருச்சுனரும்தான்மடிவார்
செத்தபழிகள் விளைந்திடுமேபாலனுக்காய்
காண்மைப்வில்லு தடிசென்வேலேகொடுத்தால்
நேருநாழிகைக்குள் ஒப்பிவைப்பேனுன்கையில்
என்றவருஞ்சொல்லி இதமாயெடுத்துரைத்தார்
வீரமாகாளியரும் விரும்பிமனதுவந்து
அருச்சுனராயுதத்தை அவர்கையிலொப்பிவைத்து
பார்த்தாரேநிஞ்சிரும் பாரவில்லாயுதத்தை
அரிதாலவண்ட அடங்காதபாரமிது
பெரயுதமாட்டாது பிள்ளைவருமென்றுசொல்லி
கண்டுவிசாரிப்பேறு இந்திருமப்பொழுது
ஒப்பூவாக ஒப்புடனேதான்சபித்து
காளியைப்பார்த்து சந்திரோனுமிந்திரனும்
கன்னெடுவேபாக கடக்காதுகாளியரே
இப்படியேயபோனும் இராட்சதன்தான்பார்த்து
அந்தநிரியனாட்டான் எமகண்டசண்டாளன்
அதிலேகொங்க எதுக்கேவாமவன்தனக்கு
கொண்டுபோய்க்கொடுத்தான் உன்குமாரனபிமநுக்கு
என்றுசொல்லிகாளியரு மிதுவோசிலபாரமென்று

காளி அபிமனுக்குவாள்கொடுப்பது.

வரிசைச்சடையிலே மங்கையருந்தான்சொருகி
விலம்புபாரமெல்லா மேனியிலேபூஷணமாய்
கடகத்தைதவாய்தனிலே கவ்வியக்ககாளியரும்
மச்சத்தைதவிர்கவிநான் வந்தொருகால்பயந்ததுபோல்
தக்கதொருபூர்ச்சகையருஞ் சலத்திலேபோய்பார்த்தாள்
நீர்காகம்போலேயலசோ நீந்திவாராள்கடையாற்றில்
வாள்கொண்டுநீந்திவரு மாதாவைக்கண்டானே
ஆலித்துவாளபிம னம்மையைத்தோத்தரித்து
மாவனிடதங்கைபமோ மகாதேவன்தேவியரே
நீலிதிருசூலி இரஞ்சனியேகவல்லி
பிள்ளைகுறைதீர்க்கும் பெருமையுள்ளமாதாவே
மைந்தனைக்காப்பாற்றும மாதாவேநான்சரணம்
வாசூரபாருஞ்சோதி மைந்தனுக்குபுத்திசொல்லும்
வாழ்த்தியேவாள்தாரும் வல்லரக்கனைசெயிக்க
மைப்பொருவாசகத்தை ஏகவல்லிதான்கேட்டு
மைந்தனைப்பார்த்து மகிழ்ந்துனைப்பள்காளியரும்

மாற்றுமேவென்றிவாய் மகாபாரமுமுண்டாயிர்
எதிர்த்தஅபாபொருக்கி இராட்சதனை வென்றிடுவாய்
என்று—ஆயாமாவாழ்த்தி ராட்சதபடைதொடுத்தாள்
வில்லம்புபாணம் விரமாசனித்தாள்
சொல்பொருத்துமகனேயென்று தேவியும்போய்மறைந்தாள்
ராட்சதகப்வார்க்கி வருவதற்குமுன்பாக

அபிமன்னன் வல்லாக்கனேறுடு எதிர்க்கிறது.

ஆக்கமாமப்போது அபிமனைத்தானழைப்பான்
வாடாசிறுபயலே என்னவாருபசிக்குதடா
சாறுபசிவெடுத்து கடுங்கிளைப்பாகுதடா
நாளைவெளிநின்றால் காலிற்குசியுமுண்டு
உதவினேகாமாய் நீமுருகப்போயிருந்தாய்
வாடாபையலேயென்று வல்லாக்கன்கூப்பிடவே
சக்காசேனாவாபிமன் வல்லாக்கன் தன்மேல்நேர
வாடாவல்லாக்கா வனுமையுண்டோ உனைக்கையில்
நில்லடா வல்லாக்கா நீதப்பிப்போகாதே
[illegible]யோவிந்து யுயிர்தப்பிப்போகாதே
[illegible]டாராட்சதனே கொலைமன்னாவுத்தனுக்கு
[illegible]தியருந்தியொருமிருகமெல்லாம்
கொன்றுதின்னுமென்றாள் உன்குடலைப்பிடுங்கவந்தேன்
என்றுசொல்லாட்சதனும் எங்கிமிகசிரித்து
வாடாசிறுபயலே வாயாடவேண்டாங்காண்
[illegible]வுதுணிந்தல்லவோ சட்டையற்றுப்பேசுகிறாய்
நககுப்பிடிக்குன்னை எங்காவில்நடவுவண்டா
செருவையறாதனுக்கு கிட்டவாடாவென்றுசொன்னான்
விட்டெழுந்திருந்து வில்வாங்கிஅம்புதொட்டு
[illegible]க்கரிதழுப்பறக்கடித்து அரக்கனைக்காணபார்த்து
வடாவல்லாக்கா என்னை அழைக்கிறாய்
[illegible]ண்டாவனமெரித்த காண்மகனானாண்டா
வாடாநீசண்டைக்கு மாவீறுவல்லாக்கா
என்றுசொல்லுபோலுமே எடுத்தெறிந்துவார்த்தைசொன்னான்
பார்த்தார் வல்லாக்கன் பையனிடவார்த்தைதன்னை
அதிர்பாதபாலனுக்கு ஆண்மைகளைத்தெருவே
[illegible] நர்வதிர்த்தாநம்பாலாச்சேசா
[illegible] காயநிர்க்காறபுலியாச்சேசா
[illegible] கைகள்ரெண்டும் நீவப்பேபோலே

அபிமன்னனுக்கும் வல்லாக்கனுக்கும் சண்டை.

சண்டாளனைபார்த்தான் கைவருஞ்சத்தவத்தை
[illegible] அபிமனுமைவல்லனைத்து
[illegible] பாதவைட்போ

பாணம்வருகிறதைப் பார்த்தந்தவல்லரக்கன்
புளிக்கையாநீவ பிடித்துப்பிசைந்துவிட்டான்
பார்த்தானேவல்லரக்கன் பாணம்பின்வருகுதென்று
கல்லுமலைகளும் காளமலைகளுள்ளதெல்லாம
பெலமாய்பிடுங்கி இடிபோலேதான்சொரிந்தான்
வெந்தமலைகளும் மற்றுமுள்ளகாடுகளும்
பஞ்சுபோலதான்பறக்க பார்த்தானேபாலனுமே
வல்லரக்கன்கோபமதன் மட்டு படப்போகாது
வெல்லும்பெருமலையை வேரோடேதான்பிடுங்கி
கல்லஅபிமன்னன் தலைத்தலையிற்போட்டானே
வாரபெருமலையை வாளபிமன்தான்கண்டு
அவனுடனேதொடுத்து அறுத்தான்பொடியாக
இரண்டுபெலமிடுங்கி இராட்சதனும்விட்டெறிந்தான்
இரண்டுமலையாக இன்னவாளால்வீசிவிட்டான்
பத்துடனேவல்லரக்கன் பெரும்புலிபோல்சிரித்து
இருபது சாதனம் எடுத்துவந்தோமென்னவென்று
மகத்தாகிருக்கவிட்டா விக்கேருஞ்சிரித்துவிடும்
நாயெதிர்க்கால்லங்கவென்று நாட்டில்கதைகேட்டோமே
இவ்வேருமொப்பாமோ என்றுநந்தானேவல்லரக்கன்
மூன்றுமலைபிடுங்கி முகத்தின்மேல்விட்டெறிந்தான்
மூன்றுமலைதானாக முறியடித்தானே வாளபிமன்
நாலுமலைபிடுங்கி ராட்சதனும்விட்டெறிந்தான்
நாலுமலைதானாக நொறுக்கடித்தானே வாளபிமன்
ஐந்துமலைதான்பிடுங்கி அபிமன்மேல்விட்டெறிந்தான்
ஐந்துமலைதானாக்கி அபியனெழுந்திருந்து
பழுதன்னைதொடுத்து இராட்சதன்மேல்விட்டானே
மாரிபேலபட்டு வருகுதுவுதிரமங்கே
வல்லரக்கன்கோபத்து பல்பிடிக்கிறபடித்து
பூமிஅதிர்ந்துவிழ பூலோகம்கிடுகிட
அண்டமதிரதுவும் ஆகாயம்கிடுகிட
சந்திராதித்தனுடைய கதிப்பிப்போயதுப
[illegible] மட்டுக்கடலோடுவிட
சிங்கங்களெல்லாம் பிளிவெழுந்தாற்போல்
ஆனைகளெல்லாம் அடிக்கமுந்தாற்போல்
ஏழுபூலோகமெல்லாம் நடுங்கிடன்றானதிர
[illegible] இருண்டவனத்தினிலே
ஒருவர்க்கொருவர் உற்றதுகெப்பையாங்கே
ஆறுமலைபிடுங்கி அபிமன்மேல்விட்டெறிந்தான்
வாடாநீவல்லரக்கா உன்னாணைதிக்கவந்தேன்
தண்டாவல்லரக்கா உன்கெருவமடக்கவந்தேன்

நில்லடாவல்லரக்கா நீயோடிப்போகாதே
என்றுசொல்லவல்லரக்க னிறுத்துமையென்றுசொல்லி
எழுமலைபிடுங்கி எதிர்த்தானேவல்லரக்கன்
ஏழுபதினாலாக விழவடித்தான்வாளபிமன்
எட்டுமலைபிடுங்கி விட்டெறிந்தான்ராட்சதனும்
எட்டுமலைபட்டுவிழ இளைவாளால்வீசிவிட்டான்
பத்துமலைபிடுங்கி பையன்மேல்விட்டெறிந்தானே
பத்துமலைசிதற பறக்கடித்தான்வாளபிமன்
கோபம்வந்துவல்லரக்கன் கொடையிடிபோலே
வேகாளம்வந்து விழுந்தானேவல்லரக்கன்
பார்த்தானேபாலன் பாவியிடசத்துவைத்தை
அறுத்தானேவாளபிமன் அவனங்கம்பொடியாக
யிழுத்தானேவல்லரக்கன் மேனியெல்லாந்தானடுங்க
கண்டானேபாலன் கபடானராட்சதனை
துண்டாகவேவெட்டி துணிக்கவேவேண்டுமென்று
வாளுருவியோடிவந்தான் மாயோன்மருகோனும்
காளையவன்வல்லரக்கன் கடுகெனவேதானெழும்பி
மலைகளெல்லாமாண்டிடவே மரம்பிடுங்கியோடிவந்தான்
வாடாநீவல்லரக்கா கேளாயொருவார்த்தை
மலைபட்டபாடுதான் மரங்களென்னசெய்யுமடா
கிட்டவாடாராட்சதனே வெட்டிபலியிடுவேன்
கார்கொண்டவல்லரக்கன் கைரெண்டுந்தானீட்டி
சாலிலேகுத்தி எடுத்துவிழுங்கவென்று
நீட்டினான்கையை நெடியமரம்போல
வல்லரக்கன்தான்வரவே வாளபிமனும்சிறித்து
எத்தனைநேரம் இவனுடனேபோராட்டம்
மந்திரவாளெடுத்து வாளபிமன்கைபிடித்து
அரக்கனிடைசீரண்டு மறுத்தானேபொடியாக
கூவினான்வல்லரக்கன் கொடிமுடிதானதிர
ஆவென்றசத்தம் அண்டங்கிடுகிடென்ன
ஆகாயம்பூமி அதிர்ந்துநடுங்கவே
சத்தசமுத்திரம் சலம்வற்றவுள்ளடங்க
சந்திரசூரியர்கள் தானடுங்கியோடிவர
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுமமுனிவர்களும்
தேவேந்திரன்கூட திகைத்துமுகம்பார்க்க
வல்லரக்கன்சண்டை பலவந்தமாச்சுதென்று
சொல்லிநகைக்கிறதும் சூட்சங்கள்பேசுவதும்
இப்படியாய்ச்சொல்லி யிருக்கிறவேளையிலே
பையலபிமன்னன் பாணசாத்திலே

வல்லரக்கன் இறந்துவிட்டது.

விழுந்தானரக்கனுமே பெருமலைதாண்டதுபோல்

அசைந்துகிடக்கச்சே அபிமன்னராசாவும்
அரக்கன்முழங்கால் தறித்தானேயந்நேரம்
கல்லுபோற்றுத்தரையில்விழ தனிவாளால்வீசினான்
அறுந்துவிழப்போது ஆவென்று வாய்குளற
தன்னைக்கமலகன்னி தாயேயென்றுகூச்சலிட்டான்
பட்டேனேவனத்தனிலே வடுவைகைவாளாலே
அரக்கன்கமலைகன்னி அன்னனிடகூச்சல்களை
கேட்டேகமலகன்னி கடோற்கசாவென்மகனே
பயங்கிவிழுந்தவனே பகருவாரத்தேடனூற்றுள்
வல்லரக்கன்றன்னுடமது பலமரங்களுள்ளதெல்லாம்
புரண்டுவிழுந்து பொடிப்பொடியாகுதுகாண்
காட்டிலேயுள்ள வனமிருகசாதியெல்லாம்
கிட்டமுடன்கொண்டு இறந்ததுகாண் மண்டமது
பூமிபெருந்தம்பியுமாய் அவனொருகுழவியுமாய்
அவ்வனத்திலிருக்குமது அம்பியின்மேல்நிலைகதுபோல்
அலைந்துதுவைக்குதுகாண் அரக்கனிடமுன்டமது
அப்போதுவாளபிமன் அரக்கனண்டைவந்துநின்று
மதடா இவனுக்கு இந்தபலம்வந்ததென்று
அயிர்தகலசம் அடைமேற்றினுன்டோதான்
என்றுசொல்லிபாலகனும் எதிராகவந்துநின்று
வாளாலேகுத்தி வயிற்றைக்கிழித்தானே
அறுத்தானேகலசந்தனை அதிலேபோட்டுவிட்டான்
பொறுனேவல்லரக்கன் புலம்பிபெருகாயம்
அவனுயிர்தானும் மடிந்துவிட்டார்பெருநாகில்
இந்திரனுந்தேவர்களும் எல்லாமகிழ்ந்து
பூமாரிதான்பொழிந்தார் போராபிமன்தனைமேலே
அப்போதமரர்வந்து ஆற்றிலேதான்முழுகி
கைகால்கழுவி கனிவாயுங்கொப்பளித்து
மேலேறிவந்து முழுகிப்பசியதனால்
கானகத்திலுள்ள கனிபழங்கள்வேணதெல்லாம்
பண்டுபலாதிகள் பலாப்பழங்கள்மாம்பழங்கள்
திட்டமுடன்புசித்து தீர்த்தான்பசியதனை
வாள்வில்லுங்கைபிடித்து வாளபிமனே சொல்வான்
அரக்கன்விழப்போது ஆவென்றுதான்கூறி
மருமகனோதாளின்ழ்து வாட்டுஞ்சதுவையென்று
சத்தினைவருமேயும் செடியிலேவாள்சொருகி
வழிபார்த்துவாளபிமன் மலைமேலேவீற்றிருந்தான்
ஆலமரத்திலே அடிவிழுந்தைபுஞ்சலிட்டு
பயின்னையாடி இருந்தானேவாளபிமன்
அப்போகமலக்கன்னி தன்மகனை கடுகவேதானழைத்து
வாடாகடோற்கஜா மதலைபர்தன்மகனே

௨௯ - அம்மானாக்கனுக்கு அபத்தமாய்த்தென்று
எல்லோரிலேத்தா இடிபோலேகூச்சலிட்டான்
போயழிபுவேணுமடா போர்புரியும் வீரியனே
ஏதடி தாயாரே எங்களம்மானென்ன சொன்
அபத்துதான் வருமோ அம்மானைக்கனுக்கும்
தேவர்களானாலும் செயிக்கவேபோகாது
எங்களம்மான் வல்லாக்க னிடிக்குச்சமானமுள்ளான்
என்றுகடோர்கஜனு மெடுத்துரைத்தானப்போது
அப்படியல்லடா அறியாத்தம்பியரே
போயழித்துவாருமென்று போகவிடைகொடுத்தாள்
அப்படிச்சொல்லவென்று அடிவணங்கிதண்டனிட்டு
தெண்டிகமண்டலமும் திடமானவில்லையுமாய்
எட்டுத்தேர்கட்டி யிடிபோலகொக்கரித்து
மறுத்துமவனுரைப்பான் மாதாமுகம்நோக்கி
அம்மானுக்காபத்து வந்ததென்றுசொன்னீரே
அவனைசெயிக்கிறவனாருமில்லைவையகத்தில்
சிவன்பிரம்மாவிஷ்ணுவும் தேவேந்திரன்முதலாய்
எமதர்மனைறு மெதிர்விழிக்கப்போகாது
அப்படிக்கொத்தவன்மேலார்சண்டைசெய்வார்கள்
கப்பிட்டானென்று கோதையரேசொன்னீரே
அப்படியேமெய்யேதானுபத்தேயானாலும்
கஞ்சிகொண்டுபோனால் தனக்குதவியாதாலே
காவடியில்கட்டி கனமாகயிப்பொழுது
கொண்டுபோகவேணுமென்று சொன்னான்கடோர்கசனும்
அவ்வசனங்கேட்டு அம்மான்கமலகன்னி
கடுகவேதாதிபரைக் காதலுடன்தானழைத்து
பதினாயிரக்கலம் பச்சரிசிதானெடுத்து
கொள்ளுபிருசமும் கூடவேதான்கலந்து
கஞ்சிபாய்க்காச்சி காவடியில்வாருமென்று
பண்ணைபாட்டை பருந்தும்பைபின்னையுடன்
குன்றுபோல்தான்பிடுங்கி கொப்பறையில்தான்சமைத்தாள்
புட்டியுருட்டி பெருமலைபோல்திரட்டி
கஞ்சியொருபக்கங் கறிகளொருபக்கமுமாய்
வைத்தார்கள்காவடியில் மலைபோலேராட்சதர்கள்
எடுத்தான்கடோர்கஜனும் யிருதோளுந்தானடுங்க
கொப்பறையில்கஞ்சி குச்சிதரும்பவேதான்
சீக்கிரமாய்த்தான் வருதான் சிறுவன்கடோர்கசனும்
கால்நடையாய்த்தானடந்து கடுகவருவானே
புற்றைகயிலேதேடி பவழமலைதான்தேடி
கொல்லிமலை ஆராய்ந்து குடமலைதான்தேடி

அம்மான் சலந்தனுக்கு மரியமக்களிலே
காட்டானைநீர்குடிக்கக் கண்டான் கடோற்கஜனும்
தண்டையுங் காலடியும் சிறுதலைப்பிள்ளைக்கு
அம்மானைத்தேடி அருந்தண்ணீர் குடித்து
கரையேறிவந்து காலடியுந் தன்னிடத்து
மாமனிருக்கும் வனந்தேடித்தான் வாரச்சே
மேல்கடல்பொங்கி வெள்ளமிட்டு வாறதுபோல்
செவ்வானம்போலிருக்கும் சிவந்தவரக் கண்டானே
கண்டான் கடோற்கஜனும் கைதாளஞ் சாற்றின்றான்
என்னபுதுமையிது வென்னவிட்டு கடோற்கஜனும்
உதிருநாண்ட ஓடிவாரான் கடோற்கஜனும்
அம்மானிருக்குமந்த அக்காட்டினுட்புகுந்தான்
பார்த்தானேயானை பிடிக்கும் பட்டமல்லமாத்தை
கெர்ப்புகளெல்லாம் ஆளாய்ப்பிடிக்கிறதும்
மாமரங்களெல்லாம் முறுக்கிப்பிடிக்கிறதும்
கருங்கல்கிடக்குமந்த காட்டானையுள்ளதெல்லாம்
பொடிப்பொடியாய்த்தான் பறந்தே பூமிமறைக்கிறதும்
கண்டான் கடோற்கஜனும் கண்ணிரண்டும் பாவமே
காணக்கூடுமவன் கண்டானே அம்மானை
மலைபோலிருந்திருக்கும் வல்லரக்கன் தன்தலையை
பார்த்தான் கடோற்கஜனும் பார்த்துமெதலியனைசத்தான்
ஆரடாவென்றவன் அம்மானைப் பொன்றுசொல்லி
அதிகாரமாய்த்தானெழுந்தா னம்மானைத்தானினைந்து
உன்காட்டையழித்தவனார் கட்டைகுலைத்தவனார்
எறும்புதீண்டாத இருண்டவனந்தனிலே
மனிதர்வந்து வதைக்கவழியாச்சே
அவிழ்த்தெழுந்திருந்து அம்மானைக்கொன்றவனை
இப்பவேகொன்று எமலோகம்போக்கிடுவேன்
என்றுசபதமிட்டு இராக்ஷதன் காலடியை
அம்மானைக்கொன்றவனை அறிக்கப்பிவாலந்தவென்று
தண்டெடுத்துப் பிடரியில்வைத்து சீக்கிரமாய்த்தானெழுந்து
காடெல்லாந்தேடுகிறான் கடோற்கஜனப்பொழுது
ஓடிவெங்குந்தான்பார்த்தான் உயர்ந்தபடி தானகாணான்
பாலனடியல்லாமல் பரந்தவடி காணான்
அழகுகனைதெளித்து ஆலமரத்தடியில்
விழுந்தவின்மேலேறி விளையாடும்பாலனைத்தான்
கண்டானே கடோற்கஜனும் காளை அபிமன்னனை
தம்பிசிறுபிள்ளாய் காட்டைக்கெடுத்தவனை
கொன்றவனைக்கண்டாயோ கொற்றவனே சொல்லுமென்றான்
அம்மானைவகொன்றவனை அறியாயோ பாலகனே

அவ்விசேஷங்கேட்டு அபிமன்னராசாவும்
சொன்னவாய்திறந்து சூதானவார்த்தைகளே
ராட்சதனைக்கொன்ற சற்பாவிப்பொழுது
வடக்குமுகமாக போனான்மலைபோலே
நிடுக்கென்றுதானோடி தீவிரமாய்பாருமென்றான்
அப்படிபோனவன்சொன்னசாடையெல்லாம்
தேடியேகாணாமல் திரும்பிவந்தான்பாலனண்டை
காணேமென்றுசொல்லி கவலையுடன்கேட்டான்
தெற்குவடக்கு தென்மேற்குதென்கிழக்கு
நாலுதிக்குமோடி நலமாகபார்த்தானே
அரக்கனைகொன்றவனகப்படுவானென்றுசொல்லி
ஓடியேபாருமென்று உத்தாரம்பண்ணினே
பூனையானைப்போல் பெரும்புலிபோல்தான்சீக்கு
தேடிபிடித்தவனை சீக்கிரமாய்கொல்லுமென்றான்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அப்படியேதானோடி
நாலுதிக்குமோடி நாட்டமுடன்பார்த்தானே
காடுமலையும் கடியவனுக்காரமும்
வடகடலுக்தென்கடலு மற்றுமுள்ளதீவுகளும்
திட்டமுடன்பார்த்த நிசிசெக்குக்காணால
எங்கேயுங்காணாமலெங்கிவிசாரமிட்டு
மறுபடியுந்தானவந்து வருத்தமுடன்கேட்டானே
கேட்டவுடனே கிருபையுள்ளபாலனுமே
உன் அம்மானைக்கொன்றவனை யவனைகண்டாக்கால்
என்னதால்செய்வாய் எனக்கறியக்கூறுமென்றான்
அச்சொல்லுகேட்கலுமே சுருக்காகதானுரைப்பான்
என் அம்மானைகொன்றவனை பதிந்தேயாமாகில்
வெட்டிபலியிடுவேன் வீரமாகாளியற்கு
குத்திவலித்து குடலிரல்தான்பிடுங்கி
வெட்டிதலைபிளந்து விட்டெறிவேன் நாலுதிக்கும்
நன்றாய்யுடல்பிளந்து நாலுதிக்குமபோட்டிடுவேன்
என்னகடோற்கஜனுமேதுரைப்பான்பாலனுமே
கோபித்துகண்சிவந்து கொக்கரித்தப்பொழுது
அடக்கியிருந்தானரக்கனுஞ்சட்டைசெய்யான்
அலித்தடிபாய்ந்து அபிமனுக்கொக்கரித்து
வெட்டினவனனிருக்கப் பட்டிமகன்தேடிவந்தன்
அடாராட்சதனே அரக்கனுக்குறவோ
பாருபாக்கவிட பாடுபடப்போருயோ
வாடாசீவுதிரத்தில் மஞ்சனமாட்டுகிறேன்
போராடாசெய்குவேனுன் புத்திபோக டே
கொன்றவனுநான்கண்டாய் கோலமுள்ளராட்சதனே
உன்-அம்மானைக்கொன்றதொரு அபிமன்னராசன்தானே

கடோற்கஜனுக்கும் அபிமன்னனுக்கும்யுத்தம்.

என்னோடெதிர்க்க எதிர்த்துவாடாவென்று சொன்னான்
நாரியவில்லெடுத்து சரபாணந்தான்தொடுத்தான்
காளையபிமனுடன் கடோற்கஜனே துரைப்பான்
வாருசிறுபையலே எவன்மாமனைக்கொன்றவனார்
உனக்குத்துணைதானேது ஒளித்துவைத்தால்சொல்லுமென்றான்
உன்துணையுமன்றான்டா உன்னம்மானைக்கொன்றவனுன்
தீரத்தானுன்னையும் இருபிளவுசெய்வேனென்
என்றுசொல்லவபிமன் ஏக்கிக்கடோற்கஜனும்
பக்கத்தில்லாரிகளைத்தப்பச்சமாய்ச்சொல்லுகிறான்
உன்னிளமைமுக் [illegible] தள்ளித்திரிகிறான்
படிக்கவனைப்பார்த்தால் மலைபோல்பெரியவன்காண்
கண்டித்தவனைப்பார்த்தால் துரும்பில்சிறியவன்காண்
முன்னோர்பெரியோர்க ளுரைத்தமொழிப்படியே
சிறியதெல்லாம்பெரியதுக் கிரையென்றுசொல்லுவார்கள்
பெரியதெல்லாஞ்சிறியதுக்கு இரையாச்சுதையாவே
இக்கணமுனையை இனியழிப்பேனென்று
முக்கு [illegible] நூறுசற்றுயிருக்கி
எழுதாமையால [illegible] கொண்டு
[illegible] கொண்டு
பொருமப்பாவென்றுசொல்லி போர்களத்தில்வந்துநின்றான
இருப்புலக்கைபிடித்து ஏவிதானவன்தலைமேல்
வருகிறதன்னைப்பார் வாளாலேதட்டிவிட்டான்
ஆதவனுந்துணிந்தும் [illegible]
கடோற்கஜனைதானெறிம்பி கடுங்கோபந்தானாகி
பாரமலையெடுத்தி பாலன்மேல்விட்டெறிந்தான்
அந்தமலையை அபிமன்னனுராசாவும்
பந்தடிக்குந்தன்மையைப்போல் பாக்கடித்தான்வாளபிமன்
கடோற்கஜனைப்போது கனகோபங்கொண்டெழுந்தான்
வில்லையெடுத்து விரிட்டுக்கடோற்கஜனும்
ஆயிரம்பாண மபிமன்மேல்போய்விழவே
டபிதெசப்பண்ணி [illegible] மாய்விட்டானே
பாலனுங்கண்டு பாரவில்லெடுத்து
துணைகள்போக தொடுத்தானே நிர்ப்பாணம்
பாணமும்பாணமும் பாகின்றிர்கொண்டு
பாவாய்பட்டந்த துணித்துவிழுந்ததுகாண்
மீத்தாதுபாணமை அபிமன்னனுராசாவும்
திரக்கண்டதலைவிழவே அக்கினியம்விட்டானும்
கடோற்கஜன்கண்டு [illegible] கையாலேதள்ளிவிட்டான்
[illegible] விட்டான வாளபிமன்பாணத்தை
கோபித்துபாலனுமே கோரைபிடிபோலே

வாய்விட்டுக்கூறி மற்றபாணந்தொடுத்தான்
ஆயிரத்துமூன்று அதிர்பாணந்தான்தொடுத்தான்
மாயக்கடோற்கஜனும் வந்தவித்தாருபாணமெல்லாம்
தூளாய்நீட்டி உதிரடித்தான்பூமியிலே
கடோற்கஜனுந்தெண்டாலே வந்தவித்தாருபாணமெல்லாம்
வானாவபிமன்னன் வருந்தெண்டைதட்டிவிட்டான்
தெண்டைபிடையனவந்து நினைத்தமனம்வேறுசி
முத்துமுடிக்கலைசக்த ரூக்குமேல்லைக்காயலைந்து
இந்தவுலகிலெவருமளதிரில்லை
கச்சகட்டுமூன்வடியும் கடகுமந்திரவாளறுறும்
ஒட்டிப்பொருதுவதும் உடையுக்கைப்பறுறும்
கம்முடையவங்கிவுவான் போரிலிருக்குமிதன்று
சல்வாரேனுலிவ்றுவோ எழுதும்பிராமனோ
ரூபத்பலிசெவித்த சுப்ரமண்யரேலவரோ
கஜமுகனைக்கொல்லவந்த சண்முகவிக்கினரோ
தக்கன்தலையறுத்த தனிவீரபத்திரரோ
ஐவர்க்கரியவரோ ஆதிநாராயணரோ
ஆர்டாபபலேன் றதட்டிடேசெட்கறுற்றுன்
எனக்கேதக்கடோற்கஜனே மேதுரைப்பான்பாலனுமே
வாறும்சொட்சகனே கேளாய்பொருவார்த்தை
காவலழிக்கவந்தேன் கட்டினைப்பேசவந்தேன்
வலிதன்னைகருவறுப்பேன் வந்தவினைகொல்லவந்தேன்
உன்னம்மான் தன்னுடனே மணப்பனைதேறுவனென்னைப்புக்தான்
பொருவடாவென்றான் போரமேதவின்றென்றான்
கனவிமன்பெற்றெடுத்த கடோற்கஜன் தானகேட்டு
வாடாகிறுபயலே கேளாய்பொருளார்த்தை
என்னம்மான்பழிதீர மண்டைகிறாடிப்பேன்
போனீரயசமாகில் போகவொட்டேனாம்மை
என்றுசொல்லிப்பொழுது இருவருமோதாமெதிர்த்தார்
தெண்டால்கடோர்கஜனும் திலைபாய்தானடித்தான்
பக்குவிமூர்காற்போல் வந்ததுபாகவன்றை
அப்பொழுதுபாலனுமே அனலாளரிபாந்து
வாளாலெவெட்டினான் மன்னன்கடோற்கஜனை
பூமாலைவாகவே சேர்க்கவன்கழுத்திலே
கண்டான்கடோற்கசனும் கபடதுபென்றுசொல்லி
எற்றனைத்து என்னைவிட்டுகடோற்கஜனும்
இனைப்பறியவெனக்கிமென் றுசொல்லி அபிமன்னனைவந்தணைகின்றான்
தம்பியிறுபிள்ளாய் சமர்த்தசேனைப்பண்ணும்
விர்மைதபாவெனமனதில் சந்தோஷமுக்தானுக்கு
உடையேருமைச்சொல்லி பொருதபடதம்பியென்றான்
வாடாகீரச்சதனே மாமன்பழிவாங்கவந்தாய்

நனைக்களத்திலேபெருமைத்தால் ருச்சியத்திற்கேட்பாரோ
படிகளத்திலொப்பாரி கேட்பாரோதேர்வேந்தா
னைப்போர்தான்கேட்பார்க ளாற்றகிலாரனர்
ஈஞ்சேபனைகேட்க வன்பேரிற்கபிபாடுதைபோ
பெருமையிலையொருபிலே பொருதுவோம்வாடாவென்றான்
அப்போதுகடோற்கஜனும் அபிமருடனேதுசொல்வான்
நற்பாடுசொல்கிறையோ பெருமையுள்ளகிறுபிள்ளாய்
னைப்பெபனைகேட்கவென்று ஆற்றுடையதுயுதத்தை
அடக்கவெறியவிட்டு கைகட்டிவாய்புதைத்து
நித்துவர்கள்போலதான் வினயத்துடன்கேட்டால்
சொல்லுவேனேசொல்லேன் துரைமன்னுவெப்படியோ
நானதுசொல்லிவனைபிம னெழுந்திருந்தானப்பொழுது
பயர்ந்தமரத்தனிலே உற்றவாளதான்சாற்றி
சால்மேலேசால்போட்டு காலாயுட்தார்த்தானே
அப்போதுகடோற்கஜனு மபிமனைத்தான்பார்த்து
ஆகாயமூப்பயிலேயுன் அக்குலத்தைதசொல்லுகைக்கு
வெட்டுகைபோபாவில் விளம்புகிறேன்கேளடா
என்னிடமே சொல்லாதே ஏதிர்மாத்திலசொல்லுவென்றான்
என்னிடமிட்டேனைப்போல் எதிராகிர்த்திருந்தேதன்
காலிருகப்பார்த்து கடோற்கஜனேதுரைப்பான்

கடோற்கசனு மபிமன்னனும் சமாதானமானது.

தருமர்பெரியப்பன் குமரேலே யென்தகப்பன்
அருச்சுனன்சிற்றப்ப னவர்கள்சோதரன்தகப்பன்
நகுலசகாதேவர் நல்லதொருசிறப்பர்
இவருக்கும்தேனியுமானதுரோபதையாள்
சித்திரைக்காச்சியென்று மிந்துவைத்தான் கடோற்கசனாம்
உறங்குவாரேனுமென்று உருட்டுவான்தன்மனையை
இனைக்காயகலைகளெல்லாம் என்னுப்பெரியோரும்
விஜயமாகனேகஞ்சையுண்ட வீமசேனனென்தகப்பன்
என்மோதாசுபகைக்கி யாண்டெபற்கடோற்கசனானர்
என்றுசொல்லக்கேட்டதுசேர் மேல்லேவாளபிமன்
கேட்டிருந்தபாலன் கொடுமுடன் முதானமெல்லி
முத்திரைகளைந்துகொண்டு மூர்ச்சையாய்தானவிழுந்தான்
மூர்ச்சைதெளிந்தபின் முகமபார்த்துவுதுரைப்பான்
அண்ணனேயுடையபொருள் வீமசேதாவும்வந்துகான்
தமயனுடைப்பொருள் சமுகவேலாகியானேன
என்றுடன்சைதனைமெய் ...தபாதத்தின்மேற்போட்டு
இவர்குலத்தில்வந்த அ... ...றுசேவ
அர்ச்சுனன்பின்ளே ... ...ருன்தானே
அண்ணாவோர்வபத்திரை ... ...னதகப்பனருச்சுனனார்

இருவருமொருகுலத்தி லிழுக்கமிருக்காதே
என்றுசொல்லேயப்போது இருவருந்தானெழுந்து
கட்டிபுனைந்து கலியாணமுந்தமிட்டு
அப்பாநீயெங்கேவந்தாய் அபிமன்னுராசாவே
வல்லரக்கன்கையிலே மாளாதிருந்தாயே
மெத்தவிசாரமிட்டு வெகுவாய்மனமுருகி
சிந்தையுடன்கலியாண சேதியெல்லாஞ்சொன்னேனே
அப்படியாருமாகான் அபிமன்னராசாவே
ஒப்பமுடன்சொல்லி யுரைத்தானகடோற்கசனும்
அம்மானைதானெடுத்து அடக்கம்பண்ணவேணுமென்று
பட்டமரங்கள் பருங்கட்டையுள்ளதெல்லாம்
எடுத்துவைத்துமூட்டி எரிதணலுமிட்டார்கள்
கொள்ளியும்வைத்து குடமுமுடைத்தார்கள்
செய்யும்வரிசையெல்லாம் செய்துமுடித்தார்கள்
ஆற்றிலேவந்தார்கள் அலைநதிமூழ்கி
சதிரிலேபூசையெல்லாம் செய்துமுடித்தார்கள்
வந்தார்கள்கஞ்சிபண்ண பாலனுங்கடோற்கசனும்
கஞ்சியுமிலைக்கறியும் கண்டானபிமனுதன்
எதடாஅண்ணாவே இலைக்கறியுங்கஞ்சிதானும்
என்றுஅபிமாகேட்க எடுத்துரைத்தானப்பொழுது
அம்மாள்கமலக்கி யனுப்பிவைத்தாளன்னதுக்கு
கொண்டுவந்துவைத்தேன் குடிப்போமாதம்பியே
அப்படியேயண்ணாவே யமர்ந்துகுடியுமென்றார்
இன்பமுடன்கொப்பறையை யெடுத்துவைத்தானே
அஞ்சுசேரங்காகஞ்சி யபிமனுக்குடித்தபின்பு
கஞ்சிவிடாய்தீர்ந்து கடோகனுந்தானுமே
கொப்பறையில்கஞ்சியெல்லாங் குடியுங்காண்ணாவே
இலைக்கறியுங்கஞ்சியு மெல்லாங்குடித்தபின்பு
வந்தார்களாற்றிலே வாய்தனைதாங்கழுவி
கொப்பெனவேதானுங் கூடியிருவருமாய்
அம்மாள்கமலாக்கி யரண்மனைக்குத்தான்வரவே
வந்தாரிருவருமாய் மல்லமாளிகைவந்தனென்றார்
பாலனபிமனும் பதில்வார்த்தைகூறலுற்றான்
அண்ணாவேநானும் அரண்மனைக்குவாரதில்லை
என்னையுங்கொல்லுமென்று சொல்வாளேதாயாரும்
அம்மான்மனைதை பழியவேபோகாது
அன்றேவெழுந்தீபோய் அதிசுந்தரியாருமென்றான்
நல்லதுதம்பியென்று நடந்தானேகடோற்கசனும்
அம்மாள்கமலக்கி ஆசாரச்சாவடியில்

கண்டவுடனே தம்பரைக் கைகுவித்துத் தெண்டனிட்டான்
அப்பா மகனே யுந்தன் அம்மானைக் கண்டாயோ
நன்றாயிருக்கிறாரோ தாயகமே என்பிறப்பே
உன்னம்மான் முகத்தை உறுதியாய்க் கண்டாயோ
காரியமாய்ச் சொல்லென்று கமலக்கன்னிதான் கேட்க
மாதாவுக்குச் சொல்ல மருவார்த்தை கூறலுற்றார்
அம்மானைக் கொன்றானடி அபிமன்னராசாவும்
மாமனைக் கொன்றானடி வல்லரக்கனுங்காளன்
இருவருமகப்பட்டு எமலோகம் போனார்கள்
என்று சொல்லி தானுரைத்தார் இவள் மனமாதுதானறிய
அவ்விசேஷத்தைக் கேட்டபின்பு அம்மாள் கமலக்கன்னி
அடித்துப் புரண்டு அழுதுகொண்டாள் மார்பிலே
அபிமன்னராசனை அவள் சொல்லக் காரியமோ
அபிமானவீரனையே அடித்துப் போட்டானே
பாவிப்பழிகாரன் மாமனைக் கொன்றானே
ஆனதுவல்லரக்கன் அவன் செத்தானாகாதோ
பாலனபிமன்னன் மண்டலப்பெருக்கிகன்
ஏலேன் கெடுவேன் சமுத்திரத்தில் போய் விழுவேன்
அபிமன்னன் தன்னுடனே யாவிதனைப் போக்கிடுவேன்
மானையிழந்தான மண்ணிலிருப்பதில்லை
இவர்வெளியாகி வருத்தமதைக் கேட்டாக்கால்
மைந்தனுக்குப் பேச்சு இடையூறவர்க்கனிமிம்
அபிமன்னன் தன்னுடனே என்னுயிரைப் போக்கிடுவேன்
அப்போமடியாதே இவர்முகம் பாராதே
இப்போமடிந்திடுவேன் மென்மகனார் தன்னுடனே
அப்பா மகனே வளர்த்திடு அக்கினியை
என்று கமலக்கன்னி எழுந்தாளுயாமுடன்
அம்மாள் மனதை யறிந்து மெகாடோறு மகனும்
தம்பிசகமாக தாயாரேலக்காண்டி
என்றுசொல்லிக் கேட்டகசையமேருபாதத் தெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டதன் மகனே தீரமாய்த்தானெடுத்து
விலைனைக் கேயென்று பரிவுடனே தாய் கேட்டாள்
இட்டுவருகிறேனென்று சோமாதாவே
வந்தால் காட்டாக்காறு வாளபிமன் தன்னுடனே
அம்மானைமுதுகு ஆரவாரச் சொன்னதுவும்
அண்ணனை விட்டு அபிமனைக் காட்டுமென்றார்
இட்டுவாவென்று சொல்லி என்னை யனுப்பினது
வேலனுக்குச் சொல்லியப்போ என்னை யனுப்பினதும்
கலங்கிதன்னு சொல்லி டங்காரிருவருமாய்
தமையனுந் தம்பியுஞ் சங்கோஷமாகவேதான்

அம்மானைச்சுற்றிவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டபிள்ளையைத்தான் நிமிராய்த்தாயெடுத்து
பாலஅபிமன்னனைத்தான் பட்சமுடன் தானெடுத்து
மகனேமகனேயென்று வாய்திறந்துமுத்தமிட்டாள்
உச்சிமுகர்ந்து உடம்பெல்லாந்தான் தடவி
வல்லரக்கன்காட்டு வழியாகவும்வந்தாய்
அந்தஅரக்கன்செத்த ஆகாசமாயிடா
பொல்லாதராட்சதனை போராடிவென்றாயே
ஐயாமகனே அவன்கொன்றதையேதுசொல்வேன்
தாரூர்புகழ்வேந்தர் தருமருக்கேதுசொல்வேன்
வீராதிவீரர் வீமருக்கேதுசொல்வேன்
ஆறைலமுதுமன்னர் அருச்சுனர்க்கேதுசொல்வேன்
நாமக்கொடிவேந்த நகுலருக்கேதுசொல்வேன்
சாஸ்திரமிகுந்த சகாதேவர்க்கேதுசொல்வேன்
தோறுவடிவழகி துரோபதைக்கேதுசொல்வேன்
கொடிவளையல்முன்கை சுபத்திரைக்கேதுசொல்வேன்
என்றுகமலகன்னி இருந்தாளமப்பொழுது
கண்டானபிமனும் கமலகன்னிமாதாவை
அபிமனைத்தான்பார்த்து அதிகமலகந்தி
எங்குவந்தாயென்மகனே இந்தவடவீதியிலே
வந்தவகையென்னுடனே வழியாகச்சொல்லுமென்றாள்
சொல்லுகிறேன்தாயாரே துரிதமாயவந்ததெல்லாம்
மாயர்பெருமாள் மகளானசுந்தரிக்கு
பங்கமாச்சண்டாளன் பாவிதுரியோதனன்
எனக்கென்றிருந்தபெண்ணை எட்டுதலைலக்குணற்கு
கொடுக்கவிசைந்தானும் குருடனிடபோனுக்கு
நாளைக்குகலியாணம் நல்லமுகூர்த்தமிட்டு
பகல்முகூர்த்தமென்றுசொல்லி பாக்கும்பகுந்தார்கள்
அந்தவிசேஷ மதுகேட்டுசுந்தரியும்
சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
அந்தமகன்வாராவிட்டா லக்கினிவிழுவேனுன்
வாளபிமன் மணவாளனென்றுசொல்லி
வளர்ந்தசரீரத்தை மண்ணுக்கிறைகொடுப்பேன்
வந்தாலபிமனு மத்தியானத்துக்குள்ளா
என்றவனுக்கோலை எழுதிவரவிட்டாள்
சிந்தையொடுபார்த்து சிவசிவாவென்றுசொல்லி
அத்தனைதானனுப்ப விணைக்கமல்தானிருந்த
அந்தமுனைதபதிக்கேநடையேனும்
பண்ணிருக்கமாட்டாதே வந்தேனடியேனும்
வழியுந்தெரியாமல் வல்லரக்கன்வனத்தில்

வந்தாதிசைதந்து வழியறியமாட்டாதே
பயந்து நடுங்கியுந்தப் பாறையின்மேல்நான்படுத்தேன்
அப்போது வல்லரக்க னடித்து விழுங்கவந்தான்
இத்தினைதோத்திரித்து எங்களப்பா ஆயுதத்தை
தாவென்று வாங்கியேமோ சண்டை பண்ணிஜெயித்தேன்
பின்னையுமுண்டான பேர்கதையுள்ளதெல்லாம்
ஒன்றுவிடாமலுரைத்தானபிமராசா
தாயார்கமலைகன்னி சந்தோஷந்தானாகி
அபிமனைக்கட்டி யணைத்துமுத்தங்கா னுமிட்டு
ஆறுதலுறுகையிலே வசுக்குணவர் தன்தேவி
சசிகன்னிபுத்திர னல்லவாமென்றொருவன்
பார்த்தனுக்குத்தம்பி படைத்திறப்புகல்லவான்
பாண்டுவுக்குநேர்மூத்தோன் பட்சமுள்ள அண்ணனவன்
அவனுடனேவருகும்போய் அயர்மனைபுகுந்து
தம்பியபிமன்னனை தவமறவாயக்கேவைத்து
நீங்களிருவருமே நீடூழிபாடியாளாக்கி
சுந்தரியைதாலிகட்டி சுகமாகவாழுங்களென்று
காசிகன்னிசொற்படியே கட்டுங்கள்பிள்ளைகளே
என்றுகமலகன்னி எடுத்துரைத்தாள்வாசகங்கள்
நல்லதெனச்சொல்லி தாயார்க்குதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டபிள்ளைகளைச் சீராகத்தானெடுத்து
என்னவர்தாய்மகனே இந்தஅடவிதிலே
மகிழ்த்திவிடைகொடுத்து மாதாவுமனுப்பினள்

கடோற்கஜனும் அபிமன்னனும் கமலகன்னியினண்டை
விடைபெற்றுக்கொண்டுவருகிறது.

கடோற்கஜனும்பாலனுமே நடக்கலுற்றார்
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுகடந்து அரியசுனைதான்கடந்து
நாடுகடந்து நல்லமலைதான்கடந்து
இருண்டவனங்கடந்து எறுமிச்சையூர்புகுந்தார்
யாருவரும்போரவரும் பட்டிடப்போகாது
கல்யாணத்துக்குப்போவாரை கணக்கிடப்போகாது
கூடியிருந்தார்கள் கனமானராசாக்கள்
அங்கேயிரண்டுமலை ஆகாயமளாவிநிற்கும்
வல்லரக்கன்போல மதிமன்கண்டதுபோல்
வானத்தைமுடி வளர்ந்திருப்பான்வல்லரவான்
ஒருமலைமேல்சாய்ந்துகொண்டு ஒருமலைமேல்கால்நீட்டி
இப்படிதானிருந்தா னிடும்பனரவானும்
வந்தாரிருவருமே மலைமறைவில்நின்றார்கள்
தேசத்திலுள்ளவர்கள் துரியோதனன்கூட்டமெல்லாம்
கிருபர்கிருபாச்சாரி கீர்த்தியுள்ளவீஷ்மரும்

தோரு அசுவத்தாமன் துரைமன்னரெல்லவரும்
பதினெண்படைத்தலைவர் படைமன்னரெல்லவரும்
எத்திரைபுர்தானும் இயலானராசாக்கள்
சட்டைகழட்டாத தார்வேந்தரெல்லவரும்
போட்டசட்டைவாங்காத துடிக்கரொருகோடி
மாமுடிமன்னரெல்லாம் நடந்தார்கள்கால்கீழ
கர்ணன்விகர்ணன் காங்கேயன்தேத்தாசன்
மன்னர்குருக்களும் மகாசேனைபுள்ளதெல்லாம்
நல்லாவான்கால்கீழ நடந்தார்களனைவோரும்
மலையடிபண்டையிலே மன்னவிருவோரும்
நின்றபோதான்பார்த்தார் நீட்டினகால்வாங்கான்
நல்லரவானண்டையிலே ஞாயமாய்னின்றுகொண்டு

அரவானோடு கடோர்கஜனும் அபிமன்னனும் யுத்தஞ்செய்தல்.

ஆடாராட்சதனே யப்பாலேகால்வாங்கும்
பாரடாவெங்களுக்கு பயணர்துரிதமென்றார்
பார்த்தானேநல்லரவான் பசங்களிடவார்த்தைகளை
இப்பெரியசேனையிலு மிவர்கள்மெத்தசேவகரோ
ஆனைகுதிரையில்லை அரசமன்னர்தானுமில்லை
காலாளாய்வந்திருவர் கால்வாங்குமென்றார்கள்
இவர்கள்சவுரியத்தை இப்போதறிவோமென்று
போங்களடாகால்கீழே போகவழியில்லையடா
நோக்கமுடன்வந்தீரோ நுழையவழியில்லையடா
போக்கற்றுவந்தீர்களோ போகத்தெரியாதோ
கால்வாங்கச்சொன்னதென்ன கனமானமன்னவரே
அப்பாலேபோங்களடா அடிபடப்போறீர்கள்
துரைமன்னராசாக்கள் சுகமாகநுழைந்தார்கள்
மானிடதோலோடே மனிதர்நுழைந்தார்கள்
நீங்கள்வீணுக்குவந்தீர்கள் வெட்கங்கெட்டுபோவீர்கள்
சும்மாநுழையுங்கள் சுருக்காகமன்னவரே
என்றுசொல்லிநல்லரவா னெடுத்துரைத்தானப்பொழுது
அவ்விசேஷங்கேட்டு அபிமன்னராசாவும்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கோவப்பழம்போலே
தெண்டைச்சுழட்டி திருப்பிவிட்டான்கால்முறிய
எதடாயிங்கே எறும்புகடித்ததென்றனை
குதித்தாக்கதுப்பியவன் கோடையிடிபோல்நகைத்து
கண்கள்சிவந்து கடுங்கோபமாகவே
வில்வளைத்தம்பு தொடுத்துவிட்டானப்போது
கடோர்கஜன்தண்டை கையிலேதடுத்துவிட்டான்
ஐந்நூறுபாண மடல்பாணம்விட்டானே
பாணமதைகண்டு வாளாலேதடுத்துவிட்டான்
ஒருவர்க்கொருவர்சண்டை உக்கிரமானதேபத்தோடு
அட்டதிக்குபாலர்க ளதிர்ந்தாடிடவே

சந்திரசூரியருந் தானோடிப்போனார்கள்
தேவேந்திரனும் திகைத்துமிகப்பார்க்க
இப்படியாக இணைபிரியாச்சண்டைபண்ணி
கண்கள்சிவக்கிறதும் கடுங்கோபமாகிறதும்
மீசைதுடிக்கிறதும் வெகுகோபமாகிறது
கடிபடுதான்தொடுத்து விட்டானரவானும்
கடோற்கஜனுக்குத்தண்டாலே கடிகிழிக்கிவிட்டான்
சாமாரிதான்பொழிய தான்சமர்த்தன்பீமாசன்
பாணமும்பாணமும் மோதிப்போர்செய்யுதங்கே
இருவருந்தாங்காம லோடியேபோகுதுகாண்
பாணப்புகைகளிலே மடியுதேபட்சிகளும்
பார்த்தானேகல்லரவான் பசங்களிடசத்துவத்தை
ஆமாதெரியுதடா இத்திறமேயோமென்றுசொல்லி
கேட்டானேகல்லரவான் கனிபவளவாயாலே
தம்பிகாளவரே சவுரியத்தில்வல்லவரே
உங்களிடவம்சத்தை யுரையுமெனக்கென்றான்
பதினெட்டுப்பாரி கேட்டாரேதார்வேந்தர்
உன்குலமேயான யுத்தமேசெய்யுமென்றான்
ஆமெங்கள்தம்பியரே ஒவ்வொன்றுஞ்சொல்லுகிறேன்
கேளுங்கள்தம்பியரே தெளிப்பாகச்சொல்லுகிறேன்
என்தகப்பனருச்சுனரு என்பேரோகல்லரவான்
என்தாயார்நாககன்னி தருமரிடவங்கிஷந்நான்
இப்படியாய்ச்சொல்லி எதித்துரைத்தானல்லரவான்
உங்கவிசேஷமுடையவரக்கேட்டிடுவோம்
உங்களிடவம்சத்தை நீங்களுஞ்சொல்லுமே
என்தகப்பன்வீமசேன னென்பேர்கடோற்கஜனும்
தாயார்கமலக்கன்னி தர்மரிடவம்சங்காண்
தம்பியபிமன்னன் தனுவிசயனார்பிள்ளையடா
அருச்சுனனார்பெற்றெடுத்த அபிமன்னனிவன்தானடா
சுபத்திரையாள்பெற்றெடுத்த ஐயமற்றபாலனிவன்
இப்படியாகச்சொல்லி இருவருரைக்கலுற்றார்
கல்லரவானும் கடோற்கஜனும் அபிமன்னனும் சமாதானம்,
உண்மைகளைச்சொல்லி உறவுகொண்டாடினபின்
எடுத்தவில்லைப்போட்டுமவ னிசைபாடியோடிவந்து
கட்டியணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
அண்ணனுந்தம்பியையு மாவணைத்தழைத்து
தாமுடன்சேர்ந்து தம்பியையுமடிமேல்வைத்து
கேட்டானேகல்லரவான் கனிபவளவாயாலே
அப்பா அபிமன்னா அருச்சுனனார்புத்திரனே
எங்குதான்தம்பியரே யெனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
அண்ணே கடோற்கஜரே யறியவேசொல்லுமென்றான்
அப்பவிசேஷங்கேட்டு அபிமன்னனாசாவும்

சுந்தரியை யெங்களுக்கு சொல்லியிருந்தாரே
பெண்சாதியென்று சொல்லி பெரியோர்முன்னாளில்
அந்தநாளேழுதலை யமர்ந்திருந்தகாரியத்தை
தள்ளிதுரியோதனன் றன்மகலக்ஷணைக்கு
செல்வக்கலியாணம் செய்யவேபோறானும்
அந்தவிசேடமது கேட்டாளேசுந்தரியும்
எந்தனுக்குஓலை யெழுதிவிட்டாள்காண
பின்னையுமுண்டான பேச்சுவகையுள்ளதெல்லாம்
நன்றாயெழுதி யனுப்பினாள்சாயலும்
அதுகண்டேனன்றோவே அடியேன்புறப்பட்டேன
மலம்பொருக்கமாட்டாமல் வந்தேன்காணன்றோவே
வல்லரக்கன்தலைவனத்தில் வழிதப்பிவந்துவிட்டேன்
கொல்லத்துணிந்தானே கொடும்பாவிவல்லரக்கன்
வல்லரக்கனவனுடனே வருத்தமாய்ச்சண்டைபண்ணி
கொன்றேனவனை கொடுமையுள்ளராட்சதனை
அவ்விசேஷங்கேட்டுதா னண்ணன்கடோற்கஜனும்
தன்னையறியாம லென்மேலேசண்டைசெய்தார்
அண்ணனும்நானுமாய் யிந்தாநாழிமட்டாய்
சண்டைகள்பண்ணிநான் மெத்ததோர்வையில்லாமல்
வங்கிஷங்கள்பேசி யறிந்தேன்காணன்றோவே
பின்னையுமெத்த பேச்சுவகையுள்ளதெல்லாம்
ஒன்றக்குறையில்லாம லுரைத்தானேபாலகனும்
அம்மாள்கமலகன்னி அனுப்பினைத்தபூதனையும்
அன்னையையுங்கூட்டி அனுப்பினைத்தன்மைகளும்
உன்னுடனேபேசி உங்களம்மாள் கமலகன்னி
தன்னுடனேவித்தையெல்லாம் தப்பாமல்தானுரைத்து
உன்னுடனேமூவருமாய் உறுதியுடன்சண்டைபண்ணி
சுந்தரியைதாலிகட்டிச் சுகமாகவாங்கவென்று
அனுப்பினாள்கமலகன்னி அன்றோவேயிங்குவந்தோம்
என்றுசொல்லிபாலனுமே எடுத்துரைத்தான்உள்ளதெல்லாம்
நல்லதென்றுதான்கேட்டு நல்லாவானப்போது
சந்தோஷப்பட்டு தலையசைத்துக்கொண்டானும்
நல்லதென்றுமூவருமாய நடந்தார்களப்போது
தாயிருக்கும்பாதாள லோகத்திடம க்கு
நாககன்னிபக்கலுக்கு நடந்தார்கள்மூவருமாய்
அம்மாளிருக்குமந்த ஆசாரச்சாவடியில்
கண்டார்களைதாயாரைக் கைகுவித்துதெண்டனிட்டார
பிள்ளைகளைவாழ்த்தி பெருமையுடன் தானழைத்து
வந்தடாநல்லாவானை இவர்கள்யாரடாவென்று தான்
சொல்லடாவென்று சொல்லிகொடுத்துதான்கேட்டாள்

நல்லாவானை அபிமன்னன் சேதியை தாயாருக்கு கூறுதல்.

வெற்றிமதயானை வீமன்குமாரனப்பா

தாயார்குமலகன்னி தன்மகன் கடோற்கஜன்தான்
அறுமுகருயன்று அருச்சுனனார்பெற்றபிள்ளை
உடன்துன் புருஷனுக்கு ஏற்றகுமாரனும்
சுபத்திரைக்குபிள்ளையம்மா சுந்தரிக்குமாப்பிள்ளைகாண்
சுந்தரியைதாலிகட்ட வந்தானபிமனுமே
என்றுசொல்லிநல்லரவா னெடுத்துரைக்கானப்பொழுது
காரியமாய்வந்த கலியாணப்பேச்சையெல்லாம்
பூரணமாய்சொல்லியப்போ போதித்தாநல்லரவான்

நாககன்னி கூறுவது.

அவ்வசனங்கேட்டு அம்மாள்ளரிபரந்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கூறியவளெழுந்து
துரியோதிரன்சேனை தேசத்திலுள்ளதெல்லாம்
அதிலேவெட்டி ஆகாயம்போக்கிடுவேன்
என்றுசொல்லிசபதமிட்டு எழுந்தாளே நாககன்னி
கண்டாயனநல்லரவான் காலிலேபோய்விழுந்து

நல்லரவான் கூறுவது.

கானிருக்கபோகு ஞாயமோதாயாரே
வெட்டிவிழுப்பாளிலே துரியோதனன்சேனையெல்லாம்
அப்பிட்டி அனைவரையும் பலிகொண்டிடுவேன்
கட்டியடித்து எமலோகம்போக்கிடுவேன்
அக்கியடித்தவரைச் சுந்தரிக்குமாலையிட்டு
தம்பிகையில்பக்கியம் தரிப்பதுநானறிவேன்
எனக்குவிடைகொடம்மா என்தம்பிதன்னுடனே
என்றுசொல்லிநல்லரவா னெடுத்துரைத்தான்தாயாருக்கு
தாயார்மனங்குளிர்ந்து சம்மதித்தாளப்போது
கோபந்தணிந்தின்பு கொப்பனையாளப்போது
அரவான்கடோற்கஜனும் அவர்முகத்தைத்தான்பார்த்து
என்பிள்ளைபாலனுந்தான் இங்கேயிருக்கவைத்து
அங்கேயிருவருமபோய் அருச்சுனனார்புரம்புகுந்து
மக்கட்டைவடிக்க பந்துருகித்துக்கிவிட்டு
துவாரகாபுரியை கெட்டித்தனலாக்கி
சுந்தரியைபல்லக்கில் சுகமாயெடுத்துவந்து
என்முன்னேதான்விடுங்கள் எதிரிலாமக்களேநீர்
என்றுசொல்லிப்பொழுது எடுத்துரைத்தாள்நாககன்னி
தம்பியிருவருஞ் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
உத்தமியேயென்தாயே ஒருவார்த்தைசொல்லுகிறோம்
தம்பியையிங்கேவைத்து தவறுமேகொண்டுவாறோம்
சுந்தரியைக்கொண்டுவந்தால் சூதாயிருக்குமம்மா
களவிலேகொண்டுவந்தால் கள்ளனென்றுசொல்லுவார்கள்
பகலிலேதானிருந்து பார்த்திருக்கதாலிகட்டி
விருந்தயுடன்மன்னவர்கள் வெட்கித்தலைசாய்ந்திருக்க
மந்திரியம்தரித்து வாரேனும்தாயாரே

என்றுசொல்லிநல்லாவான் இதமாயெடுத்துரைத்தான்
அல்லிசேடிகேட்டு அதுகேட்டகன்னி
நல்லதப்பாவென்மகனே நாயகமேசேருக்கும்
தம்பிஅபிமன்னனை சண்டையிலேகாட்டாமல்
இருசமுடிமன்னவனை சனமுகத்தில்காட்டாமல்
மறைவாகத்தான்வைத்து மகாசண்டைசெய்தன்பின்னி
தண்டுமுறிந்து தளங்களழிந்தபின்பு
கத்தரிக்குமங்கிலியர் சுகமாய்த்தரியுங்கள்
என்றுபெட்டிதனைதான்திறந்து புலிவாலப்பட்டெடுத்து
திட்டமுடன்மங்கிலியத் திரள்பூஷணமுன்னதெல்லாம்
பட்டுரவிக்கைகளும் பருமுத்துதாழ்வடமும்
கட்டிதலைக்குப்பி கஸ்தூரிக்குஆனதெல்லாம்
திட்டமுடன்பெட்டிகட்டி சிறுகதான்கொடுத்தாள்
சொன்னபடிசெய்யுமென்று சொல்லிவிடைகொடுத்தாள்
அப்படியேசெல்லுதென்று அனுப்பிவைத்துக்கொண்டார்கள்
அம்மானைச்சுற்றிவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமக்கள்தனை சிறுகத்தாளெடுத்து
வாழ்த்திமனமகிழ்ந்து மாதாவுமப்போது
வெல்லைத்தோத்தரித்து வீரர்களப்பொழுது
போய்வாருமென்றுசொல்லி போனார்கள்மூவருமாய்
வாசல்கடந்து மண்டபங்கள்தான்கடந்து
சாத்திரக்கொடிவேந்தன் சகாதேவனதன்மகனார்
தொந்திசெட்டிவீற்றிருக்கும் தப்பமலிவாத்தார்கள்
அந்தவனத்தி லழகானதொந்திசெட்டி
உயர்ந்தமலைமீதிருந்து ஒருகையில்தருசுகொண்டு
மற்றொருகையிலே மல்பிரக்கிருண்டாக்கி
வருவாரைப்போவாரை மறித்துதாரில்லைவைத்து
திறத்திநிலைநக்கோலே நிண்ணப்பொன்வாங்கி
வாங்கியபொன்னையெல்லாம்மனைப்பேழையாண்டுளிந்து
இன்னமவருவதற்கும் எதிர்பார்த்துஅங்கிருக்கான்
அரவாலகடோற்கஜனும் அபிமன்யுக்கேகசந்து
சகாதேவன்மகனார் சாஸ்திரவான்தொந்திசெட்டி
வருகிறபேர்களைத்தான் வழிமறித்தியாயம்

தொந்திசெட்டியுக்கம்.

கண்டதுமூவரையும் கானதொந்திசெட்டி
கைவிக்கச்சா கத்தெனவேதாருமென்று
காணபாவன கடோற்கஜனுமெனரைப்பான்
ஆடாப்பலேஆடையமப்பெசனிரும்
வழியில்தருசகனை வாங்கடாசாக்கல்போக
பார்டாப்பயலே பணத்தைத்தடா
தருசதனை வாங்கடா சலம்பில்போகவேணும்

கேட்டுத்தொந்திசெட்டி கிளிபவளவாயாலே
ஆடாமாளிடுரோ அடிபடப்போரீர்கள்
அறியோதனனுடைய சேனைப்பரிகலமும்
பதினெண்பாடைத்தலைவர் பாக்காய்நிறுத்தேனே
அவர்களிலும்பெரியவரோ ஆண்மையுள்ளவீரியரோ
அரவான்கடோற்கசனும் அபிமன்னராசாவும்
சீறியெதிர்பார்த்து சிங்கக்குட்டிபாய்ந்ததுபோல்
அதுகண்டுதொந்திசெட்டி அவனுமெழுந்திருந்து
மூவருடன்போர்பொருத முடிக்கிறான்தொந்திசெட்டி
அபிமன்னராசனை அமர்த்தியிருவருந்தான்
தொண்டேவில்லுகளும் தீவிரமாய்த்தானெடுத்து
தொந்திசெட்டிமேலே தொடுத்தார்கள்பாணசரம்
அவனுடனேதிரிந்து அப்போ ஆயுதத்தைதானெடுத்து
மூவருடனே அவன் மூண்டேப்போ சண்டைபண்ணி
பாணங்களைப்பொழுது மழைமாரிபோல்வழிய
[illegible] பூலோகந்தானதிர
மின்னல்பருவதத்தான் மாமலைகளற்றுவிழ
சதிருவதன்மல்லையை பெருபிளவாய்த்தான்பிளக்க
இப்படியாக இருசாமஞ்சண்டைபண்ணி
ஒருவர்க்கொருவர்காயம் ஊறுதியுடன்பட்டதில்லை
இத்தனையுமேயதென்று தொந்திசெட்டி
சம்பிடைக்கிடைத்த ராசமன்னர்தானிவரோ
அதிர்ந்திவோமென்றுசொல்லி ஆணழகன்தொந்திசெட்டி
மன்னவரோராசரோநீர் வழிபட்டமூவருந்தான்
ஆருடையவர்கிருந்தானை அரியஉரையுமென்றான்
அப்படியேசொல்லுமென்று அங்கிருந்தமூவருந்தான்
படுகளத்திலொப்பாரி கேட்பாருந்தார்வேந்தா
சண்டைமுனையிலே தாவுநரிகேட்பாரோ
யுத்தமுனையிலே சனவுறவுகேட்பாரோ
என்று அரவான் இடும்பானவார்த்தைசொன்னான்
சொன்னவிசேடமது தொந்திசெட்டிதான்கேட்டு
மூவரையுந்தான்பார்த்து முடிமன்னன்தானுரைப்பான்
நீங்களுமையாமல் நிண்ணயமாய்த்தானிருந்தீர்
என்பிறப்பைச்சொல்லி எடுத்துரைப்பேன்நீர்கேளும்
பாண்டுமகாராஜருடைய பாண்டவரைவர்களில்
தருமருக்குநேரிளையான் சகாதேவன்என்தகப்பன்
நகுலரும்அர்ச்சுனரு நல்லபெரியவீமருந்தான்
தர்மராஜனுஞ்செயனார் தருமர்பெருமாளும்
எல்லாருமெந்தனுக்கு நல்லபெரியப்பன்மார்

இவ்விடம்வசித்திருக்கான் என்தாயும்வீரமொங்காள்
என்றுசொல்லிதொந்திசெட்டி எதிராகமூவருந்தான்
கையாயுதந்தை கடுகெனவேதாமெடுத்து
மோசம்வரப்போச்சென்று மூர்த்தான்கடோற்கஜனும்
அரவான்கடோற்கஜனும் அண்டையிலேதான்வந்து
கட்டியணைத்தவளை கண்மணியேயாங்களுந்தான்
பஞ்சவர்கள் தங்களிடம் பாலனென்றுதான்கூறி
கடோற்கஜன்தானும் கனிவாயெடுத்துரைப்பான்
தருமர்பெரியப்பன் தமக்கிளையாரென்தகப்பன்
தெண்டாயுதம்படைத்த திரள்வீமனென்தகப்பன்
என்தாயார்கமலகன்னி என்பேர்கடோற்கஜன்தான்
அருச்சுனருஞ்சிற்றப்பன் அவர்குமாரர்தானிருவர்
நாககன்னிதன்மகனும் நல்லரவான்தானுமிவன்
சுபத்திரையாள்தன்னுடைய தூய்யஅபிமன்னனென்
என்றுகடோர்கஜனும் எடுத்துரைத்தானப்பொழுது
அதுகேட்டுதொந்திசெட்டி அண்ணன்தம்பியென்றறிந்து
மூவரும்நீங்களிங்கே முடிகிவந்தீரிப்போது
சொல்லுமண்ணாவென்றுசொல்லி தொந்திசெட்டிதான்கேட்டான்
அப்போதுகடோற்கஜனு மறவாறுமேதுரைப்பான்
தம்பிஅபிமருக்கே தாரமென்றேசுந்தரியும்
மாயன்பெருமாள் மகளாயிருந்தாளே
அவளைத்துரியோதனர் தன்மகன்லக்குணற்கு
கொள்ளவேவந்த குலப்பெருமாள்தன்னுடனே
நாளுமுகூர்த்தமிட்டு நலமாயிருக்கையிலே
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுதம்பியுமே
அவன்வந்தான்பயணம் வல்லரக்கன்தன்வனத்தே
அவன்-சண்டைகொடுத்து சங்கரித்தானம்மானே
அந்தச்சமயத்தில் அடவியிலேநான்போனேன்
கண்டேனபிமரையுங் கலந்துறவாடியங்கே
என்தாயார்கமலகன்னி தன்பனிக்குயிட்டுவந்தேன்
அவளுமதுகேட்டு அனேகமாய்கொண்டாடி
தாலியுங்கூறையும் தங்கப்பொன்பூஷணமும்
எடுத்துகொடுத்தவளும் பெண்ணையும்போவென்றுசொன்னாள்
இருவருங்கூடி யிப்பால்வருகையிலே
அரவானுங்கண்டு அரியவுறவாடி
மூவருங்கூடியப்போ மூர்க்கமுள்ளநாககன்னி
அம்மானைக்கண்டு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
கலியாணகாரியத்தை காதலுடன்நாங்கள்சொன்னோம்
அப்போதறிந்து ஆணிப்பொன்பூஷணமும்

செப்பணிதிபட்டுத் திரளாயவள்கொடுத்தாள்
அண்ணைவர்களையும் அனுப்பிவிடைகொடுத்தாள்
நால்வருமாய்க்கூடி மூவரைத்தவக்கோமிப்பொழுது
நான்றுசொல்லக்கேட்டு யெழுந்திருந்துதொந்திசெட்டி
வாங்களென்றுசொல்லி மாதாவரண்மனைக்கு
அழைத்துவந்துவிட்டு அம்மானைத்தெண்டனிட்டு
மூவர்வந்தசேதியெல்லாம் முடியபவனுரைத்தான்
கைகட்டிவீற்றிருந்தான் காவலர்கள்தங்களுடன்
மக்களைப்பார்த்துமப்போ மனமகிழ்ந்துவீரகெங்காள்
வாழ்த்திமெடுத்து மடிமேலேதானிருத்தி
உச்சிமோந்துமுகந்து வுன்னமைசொல்லிமுத்தமிட்டு
மாதிகளைத்தானழைத்து சமையலதுபண்ணிவைத்து
மகிழ்தோசமிபொன்னிலையிட்டு வரிசையாய்மக்களுக்கு
தேன்முறைக்குப்பண்ணுவித்து சாப்பாடுதானுமிட்டு
ஆடைக்காய்களும்கொடுத்து ஆபரணந்தானெடுத்து
பிள்ளைகள்தங்களுக்கு பெரும்பணிதிதான்பூட்டி
மக்களுக்கேற்றபெரு வரிசைப்பணிதிதான்பூட்டி
ஆபரணம்பூட்டி அழகாய்ப்பணிபூட்டி
அபிமன்னராசனுக்கு அதிகபணிதிபூட்டி
பட்டுபலபணியும் பாலனுக்குத்தான்கொடுத்த
அரவான்கடோற்கசனை பாலர்களைத்தானழைத்து
சுந்தரிக்குமாலையிட சுகபாலர்களும்போய்
அறியாதபாலகனை அபிமன்னராசாவை
துரியோதனனுடைய தீள்தனையேகாட்டாதீர்
ஆனைபடைசேனைகள் அவன்கண்ணில்காட்டாதிருப்பாம்
பாலனபிமன்னனும் படைமுகம்பார்த்தறியான்டுப்போம்
ராசக்குடிக்குறிப்பான் சண்டைசெய்துதானழி
அபிமன்னராசாவை அப்பால்நிறுத்திவைத்து
துரியோதனன்சேனையெல்லாம் செண்டாடிப்போம்
மாற்றான்பகையாளி மாபாவிசத்துருக்காந்தம்பேசியபின்
அர்ஜுன-ஆனைருநிரைகளை அவனிமிதேவந்தின்று
மாயன்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்துதானுரைத்தார்
புதினமில்லி பொருந்தவேதாப்புமி இலைபறிக்கச்சொன்னது.
வாளபிமன்தன்னையே மகன்கைபிடி
போய்வாருமென்று பிள்ளைகட்குள் கனைப்பார்த்து
அச்சுகவிடைபெற்று அலைகெங்கை தாருருமில்லை
நால்வருமாய் ர்ளதூரமெல்லாம்
அப்போதுநால்வருமாய் அயன்பந்ததாகான்
இரவுபகலாக இராசாக்கள்தானடயார் தான்சொல்லாள்
காடுகடந்து கடுவனந்தான்கடந்கு வென்றான்
வாருமென்றான்

காஞறுதோப்பும் கடந்துவழிகடந்து
இஞ்சிவனங்கடந்து எலுமிச்சையுட்புகுந்து

நால்வரும் ஔவையார்வீட்டில்வந்து இறங்கினது.

ஔவையார்தன்வனத்தி லரசமக்கள்போய்புகுந்தி
தாஞர்ணைஞ்செயனை தருமரிடசத்திரமாம்
ஏருளமாக எத்தனைபேர்வந்தாலும்
நாழியரிசி சமைத்திடுவாள்நாயகியும்
அப்படிக்கொத்த ஔவையார்தன்மாளிகையில்
போனார்கள்நால்வருந்தான் புத்தமையுளராசாக்கள்
கண்டாளேஔவையாரும் காரணமால்வந்தவரை
வந்தவரைகண்டவளும் வாருங்களிருங்களென்றாள்
எந்தவூரெந்ததேசம் எனக்கறியகூறுமென்றாள்
அப்போதுநால்வரும் அறியவுரைப்பார்கள்
காசிவளநாடு கலியாணம்பார்க்கவந்தோம்
மெத்தபசிக்குதப்பா வெம்பிவிடாய்த்துவந்தோம்
பாட்டிக்கிழவியரே பழஞ்சோறுமுண்டோதான்
நல்லக்கிழவியரே நாணயக்காரியரே
பசிக்குதுஔவையரே பாலமிர்தம்வேண்டுமென்றார்
...ஞ்சோரேன்பிள்ளைகளே பகவானவர்கிருபையினால்
...ம்பொன்னீந்தால் நற்போசனமிடுவேன்
...இல்லாமல் எதிர்பார்த்திருக்கும்போது
...ா நீலவர்ணன்புண்ணியத்தால்
...செல்லும் தம்பியரேஎன்றுரைத்தாள்
...டுத்துவருகிறேன்நான்
...டுங்காணும்பாட்டியரே

...ன்னனுக்கு புட்பங்கொடுப்பது.

...வாருஞ்சம்மதித்து
...செண்பகமும்
...பூவும்
...சநேம்
...ந்துதான்கொடுத்தாள்

...ருமாலைதொடுப்பது.

...லியெல்லாம்
...ந்கட்டலுற்றார்
...கட்டலுற்றன்
...களும்
...டிகடடிதேன்
...சயாணமெல்லாம்
...தாவெழுதி

கன்னிமயிலோர் திரத்தை சுருட்டியதற்குள்ளே வைத்து
பூமாலைதான் சுருட்டி பூப்பெட்டியுள்ளே வைத்து
ஔவையாரைத் தானழைத்து ஆச்சுதபாலையென்றான்
பரிக்குதிப்பாட்டியம்மா பரியாரே வேணுமென்றான்
அப்படியேயாகுமென்று ஔவையாருஞ் சம்மதித்தாள்
நாழிகைகுளித்து முகங்கழுவிப் பூசைபண்ணி
வாழ்ந்திருக்கவென்றுசொல்லி மனங்குளிரச்சொன்னாளே
பூசனம்பொருத்தியின்று ஔவையாரழைக்கலுற்றாள்
காணுக்குதன்றுடன்தான் தள்ளாடி நடந்தாள்
ஆசட்டுக்கிழவியவள் ஆசையுமெங்கேபோடுவாள்
நூற்றாண்டுரியோர் நின்றால் வந்தாளோ நாமறிவோம்
என்று சுந்தரியின் தாய்வருமாம் ஏகாந்தம் பேசிருந்தார்
மாற்றான் பகையாளி மாயாவிமைந்தனவன்
பித்தத்தழல்கள் அரிவோதனன் பாவி
அந்தப்பிள்ளை அவன் செய்தவினை அறியிரோ அன்றுவே
நச்சுமுள்ளைதான் பரப்பி நடக்கும்வழிதனிலே
கொல்லத்துணிந்தானே குருடன்மகனுரும்
ஆபத்துதோரோவே அன்றுபிழைத்துவந்தார்
பஞ்சவர்களையரும் பட்சமாய்த்தானழைத்து
அரக்குமாமாளிகையில் அவளடைத்துதீக்கொளுத்தி
மடிக்கத்துணிந்தானே மாபாவி சத்துருக்கள்
அன்றுபிழைத்தார்கள் ஆயன் திருவருளதால்
காலையபிமன்னுடன் கட்டோர்க்கதுனை துரைப்பான்
சொல்லுது தம்பியரே சம்பிரமா அல்லியரோ
ஆக்கினைசாதம் ஆடையானாய்க்கறிகள்
கொண்டுவந்தவையுங்கள் பிழைவிவனதுரைப்போம்
அட்டிதருதன்னை தின்னுமென்றுதைகொடுப்போம்
மருந்தாலன்றின்றால் மயங்குவாள் அன்கிழவி
மற்றுச்சொறுதலுக்கால் வாதிவிழுந்திடுவாள்
இன்னும்வேதபோதும் தெண்டால்று நக்கடிப்போம்
என்று சுன்னிரேகைசல்வருமாய் ஏகாந்தம்பேசியபின்
ஔவையார் வாசலிலே அரசமக்கள் வந்துநின்று
பாட்டியவளைதான் பார்த்து பரிக்குதானன்றுரைத்தார்

ஔவையார் கல்வனையும் இலைபறிக்கச்சொன்னது.

அப்போது ஔவையார் அரசமக்களைப் பார்த்து
வாசிமுரிலே போட்டு மறிக்கெதிர்த்தாருமில்லை
இருநாழிக்குக்குள்ளாகுதி வல்லவுள்ளதாமெல்லாம்
சுறைமுற்றினக்கும் ஓரிவியார்ந்து தகான்
அரவாணைப்பார்த்து அவ்வையார் தான் சொல்வாள்
காலியிலேயின்னல் கல்லாதும் வாங்கவென்றாள்
தருக்கானமையிலே சுவாமிவனிவாருமென்றாள்

அரவான் சாயிலையை வேரோடேபிடுங்கினது.

என்னகிழவியாரு பெரூந்திருந்தநல்லரவான்
இருநாற்றுக்காதவழி படர்ந்தகாயுள்ளதெல்லாம்
அப்போஅரவானு மடியோடேதான்பிடுங்கி
வேரோடேதான்பிடுங்கி வேந்தன்பலேபோல்சுருட்டி.
வைத்துதலைமேலெடுத்து வாறனோநல்லரவான்
சுருட்டிவருந்தம்பிதன்னை துரையன்னர்தான்பார்த்து
சீதைசிறையிருக்க ஸ்ரீராமர்படைகூட்டி
இலங்கைப்புகுந்து இராமர்படைவெல்லும்போது
மாற்றான்கையம்பாலே வானவர்கள்மடிந்தார்கள்
அப்போதனுமார் அமிழ்தத்தைகொண்டுவர
சஞ்சீவிகொண்டுவந் தண்டியேபோம்பொழுது
மருந்துடையபேர்மறந்து மலேயோடுபிடுங்கிவந்தான்
இமயாலையிலே யிருக்குதென்றுசஞ்சீவி
அரவான்சிறைபிடுங்கி ஔவையார்முன்போட்டான்

கிழவி விசனப் படுவது.

கண்டாளேஔவையாரும் கைநெரிந்துகாலசைந்து
அண்டாதராட்சதனே அடியோடேயிச்சுரையை
மீண்டாய்பிடுங்கிவந்து மோடியாய்போடலையோ
ஆகாயப்பூமியுள்ள அன்றுமுதலின்றளவும்
எப்போதுமிச்சுரைதா னென்றுமிருந்ததுகாண்
தருமர்கையால்வைத்தசுரை சத்திராத்துக்கேற்றதுதான்
அந்தசுரையை அடியோடேபிடுங்கினையே
என்றுகையைநெறித்தவ்வையார் கற்கவறில்சார்ந்து
நின்றுபுலம்பி யிருந்தாளேஔவையாரும்

அபிமன்ன சுரயிலேநடுவது.

ஔவையார்தானழுகிறது யபிமனுந்தான்கண்டு
நல்லரவான்பிடுங்கினதை நட்டிடுவோமென்றுசொல்லி
பாதாளம்தான்பரிந்து பரும்வேரையுள்ளேவிட்டு
தருமரைதானினைந்து தன்னிமன்னேநிறைத்தான்
எப்போதும்போலே இளங்கொடியாகி
எங்குப்படர்ந்து யிருந்ததுகாணச்சுரையும்
கண்டாளேஔவையாரும் கைகொட்டிதான்சிரித்து
நகைத்தாளேஔவையாரும நால்வருக்குமவந்து

ஔவையார் நால்வருக்கு அன்னமிடுதல்.

சுரையிலேபூமியப்ல துக்கருடன்போட்டு
இலேயிம்வர் ஏதுசெய்தாளவ்வையாரும்
ஆச்சரியப்பட்டு சுகந்தபதார்த்தமுள்ளதெல்லாம்
பாணமுவைத்துபோட்டாள கூட்டிதிரட்டிநார்கள்
பராருதேகமெடுத்தசேனை பரமபுசிதுதான்
அவ்வைபடர்கருணை அள்ளியிட்டபேர்பெற்றார்

என்னைவிதமர்க்கும் எனக்குசெரித்துவிடும்
எங்களையர்மதவிமர் இளையாமல்நஞ்சையுண்டார்
ஏழுசாடிநஞ்சையுண்டார் எங்களையர்மதவிமர்
அன்றுவிஷஞ்செறிக்கலையோ ஆயனருளாலே
மேகத்துமின்னலது வித்தையதுபாரீரோ
அம்மிகுழவிபோ லாடுவதுபாருமென்று
கையாலேகாட்டி சகவிமனென் தகப்பன்
என்று-சமையிலேயுஞ்சோறுஞ் சுருட்டியிருக்கலுற்றான்
பார்த்திருந்தழுவருந்தான் பசித்திருந்தாரந்நேரம்
மூவர்களும்பேசி முகப்பார்த்திருக்கலுற்றார்
பார்த்தானேயல்லாவான் பற்கடித்துக்கண்சிவந்து
கொடையிடிபோல் கொக்கரித்துக்கண்சிவந்து
கொல்லவபரெங்களுக்கு அமுதெங்கேயென்றுரைத்தான்
நல்லவபாருயங்கே அவன்கோபந்தான்கண்டு
குறுணிபிடிக்குமந்த சட்டியிலேகொண்டுவந்தாள்
வயர்கைதாவுங்கஞ்சிக்கு வைத்திடுவேனென்னுமென்றாள்
அப்படியேபோமென்று னம்மன்னருசாவும்
போட்டசோனயவனைவரும் பொறிக்கறியும்போசனமும்
உண்ணுங்களென்று சொல்லி வுபசரித்தாள்பாட்டியவரும்
அத்தனைபுமுண்டு அவ்வளவையுந்தான்பார்த்தான்
பாட்டிகிழவியரே பழஞ்சோறுமீந்திருந்தால்
கொண்டுவா பாட்டியரே குறையாகளுள்ளதெல்லாம்
என்னக்கிழவியும் எங்கெங்கெடுத்து
ஆறேழ்பொதிக்கறிகள் அழுதாகளத்தான் விழுங்கி
இன்னபழஞ்சோறு அவர்கேட்டமலன்னசெய்வே
இருநாழிகாதவழி படர்ந்தகராமியும்
ஒக்கவிழுங்கி ஒருவருக்குபோதாமல்
இன்னம்பசியா யிருக்குதென்றுமென்னசெய்வேன்
ஆரோவறியேன் அறியாமல்சோறுசொன்னேனும்
வில்லில்முடிக்குடைய உனக்கெத்தனைசோர்வேனுமடா
எங்களண்ணைமிட்டசோற்றிலே அதற்கிரட்டிவேணுமடி
நொக்கிபெரியதம்பி உனக்கெத்தனைசோர்வேணுமடா
எங்களண்ணைமிருவரிலும் அதிகமாகவேணுமென்றான்
சுருக்காட்சயைபிடித்தி எத்தனைசோறுவேணுமடா
எங்களண்ணைமிட்டசோற்றிலேயு மதிகமாய்வேணுமென்றார்
பார்த்தாள்கிழவி பசங்களெம்மைக்கொல்வாரென்று
இவர்களுக்குசோறிட்டுநான் பிழைக்கமாட்டேனென்றுசொல்லி
எம்மையுங்கொன்று விழுங்குவாரென்றுசொல்லி
நெருப்பெடுக்கப்போனவள்போல் நீண்டார்பதிநேரக்கி
ஓக்கிவழிநடந்து கொப்பனவேறடலுற்றாள்
பேர்காதேபாட்டியென்று பின்பிடித்தானல்லாவான்

எடுத்துவிழுங்கவந்தார் என்றேயிசைப்பயந்து
ஆற்றருகேயோடிவந்து ஔவையுமேதுசொல்வாள்
பரமர்திருமுடியி லிருக்குமமர்தபார்வதியே
எங்கும்நிறைந்தாயே என்பங்கில்மாதாவே
மகேஸ்வரியேநீ மாயன்திருதங்கையரே
மகாதேவர்திருச்சடையில் மங்கையரேகெங்கையரே
ஆறேதெரியாது அபிமேனராட்சதரை
என்னைவிழுங்கவந்தார் என்னசெய்வேன்மாதாவே
ஆபத்தைக்காருமம்மா ஆகாயகெங்கையரே
பாலர்பசிதீரய் பார்வதியேநான்பிழைக்க
ஆதிகெங்கைபாதம் ஔவையாருங்கெண்டனிட்டு
சோறுகறியுந் துலங்கவேவெண்ணிரும்
ஆற்றிலுள்ளநீரெல்லாம் அடிசிலதியாக்குமம்மா
பார்வதியேயென்று பணிந்தாளேகண்கிழவி
ஔவையார்நினைத்தபடி அப்படியேயுண்டாச்சு
பார்த்தாளேஔவையார் பசகண்டையோடிவந்து
அசனம்சமைத்தேனடா அப்பாவேவாருங்கள்
இட்டுவந்துநால்வரையு மிங்குமென்றாளாற்றிலே
ஆற்றிலிறங்கி அசனம்பொருந்துமென்றாள்
வயர்நிறையஉண்ணுங்கள் மக்களேயென்றுரைத்தாள்
அரசமக்கள்நால்வருமா யாற்றிலேயிறங்க
கச்சைகளைத்துவைத்து கடுகெனவேநீராடி
அசனம்பொருந்தினபின் அரசமக்கள்கைகழுவி
வெள்ளிலைகற்பூரம் வேண்டியதுதானருந்தி
சந்தனங்கஸ்தூரி சாந்துமிகவணிந்து
ஔவையிடவாசலிலே அரசமக்கள்வந்திருக்க
அப்போதுஔவையா ரடிசிலமிகவருந்தி
தாகமதுதீர்ந்து தனித்திருந்தாளவ்வையரும்
அப்போதுஅங்கே ஆயன்படைவீட்டில்
மேளவகைசத்தமும் வெகுவாய்முழங்குமல்லோ
மத்தளம்கொட்ட வலம்புரிகின்றாத
பேரிகைசத்தம் பெருக்கமுழங்கிறதும்
வேந்தரிந்நால்வர்களும் வினவாகக்கேட்டிருந்து
விந்தைமுழங்கிறதை விசாரிப்போமென்றுசொல்லி
ஆச்சிகிழவி அரிவையரேநீர்கேளும்
இரைவானமேளசத்தம் ஏதுகேட்டுசொல்லுமென்றான்
அரசமக்களைப்பார்த்து ஔவையாரேதுரைப்பாள்
மாயன்மகள்சுந்தரியை வாவாமிகர்த்தொன்றபெண்ணை
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதனப்பெருமான்
தன்மைந்தன்லக்குணற்கு மாலையிடவாறுவம்
ஆதையினால்முழங்கும் அனந்தவகைமேளமெல்லாம்

வண்ணக்கடோற்கஜனும் எடுத்துரைப்பானவ்வையுடன்
அபிமனைநீரு மறிவீரோதுச்சியரே
சொன்னாலறிவேன்தான் சொற்பெரியவீரியனே
அம்மையன் காண்பிள்ளைகளை அடையாளஞ்சொல்லுகிறேன்
கேளுங்கள்பிள்ளைகளே கிளைசூழ்ந்துவாழ்ந்திருப்பீர்
தாரார்புகழ்வேந்தன் தர்மரண்டைநானிருந்தேன்
அப்போதறிவேன்காண் அபிமப்பெருமானை
தர்மனைநீரறிந்தால் சற்றுகுறிசொல்லுமென்றான்
தர்மர்தனையடையாளம் தாழ்விதாடையில்மச்சமென்றாள்
மெச்சுமது அர்ச்சியென்று ஒருவாக்குக்கண்டளிட்டான்
கொண்டளிட்ட பிள்ளைகளை சென்றவ்வையார்தானெடுத்து
வாட்டந்தீர்ப்பீரே அடையாளஞ்சொல்லுமென்றான்
வீமனிடப்பிள்ளை பலவான்கடோற்கஜனும்
ஒளவையாருடனே அடையாளமேதுரைப்பான்
தூரார்ந்திவை தாக்குதடைபவீமசேனன்
மன்பேர்கடோற்கஜன்தான் வன்னைத்திகமலகண்ணி
அர்ச்சுனனார்புத்திரனு ரவாணிவர்சானும்
சகாதேவர்புத்திரனார் தாக்குதடையமொந்திசெட்டி
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்ததேதொளவையாரும்
சட்டை எடுத்துவைத்து கனியானைமத்தமிட்டு
எல்லவர்த்திரர்களை இத்தனையாரென்றார்
அருச்சுனனார்புத்திரனு மரவானை [illegible]வான்
மாவல்லகன்னத்தீமைய மனைந்தெய்யவாங்ககொரு
மாப்பிள்ளையாகவந்து வாளாபிமன்றானேயிவன்
வாளபிமனென்றறிமோ வாரிஎடுத்தணைத்து
வாரியெடுத்து மடிமீதில்கொண்டுசென்று
தூவனையுங்கண்டதுபோல் அச்சுறுகாணிப்போது
மறையணருளாலே மக்களைக்கண்டோமே
தன்னுடையநிக்கா தனைத்தருமேகொண்டுவந்து
உட்காருமென்று உபசரிப்புசொல்லிவள்
மறைஞ்செய்வேளுமென்று வந்திரமக்களே
அனைபணியும் அரசமக்கள்வந்ததுண்டோ
குதிரையுடனே குமன்னர்வந்ததுண்டோ
வீமன்மகனார் சலமானகடோற்கஜனும்
வாருயிர்போட்டியே மாயர்துணையாகவந்தோம்
இதுபுகழைமுதுமை என்றுசொல்லவையரும்
மாயர்தயவாலே வார்த்தைநடந்ததுண்டோ
அரியோதனனுடைய தீரன்வருகுதென்றக்கால்
பருத்துதான்கூண்டதனில் பருங்கோழிதஞ்சிறிது
அதிகாரம்பண்ணுதுபோ ல்லைவுருப்வாருறுர்
துப்பேதடிவாசலில் மூதிர்த்துவெள்ளாட்டுமயிர்

அமர்த்திகிறந்தி வருவது அக்ரோணி
அப்படிபதினெறு அக்ரோணிசேனையுடன்
ஆனைகுளரபது அருநூறு அக்ரோணி
இத்தனைசேனையுடன் எப்பெருமாள்தன்பதிக்கு
வாறான்கிரியோதனனும் மகுடமுடிவர்த்தனரும்
என்றுசொல்லக்கேட்டேன்காண் என்னுடையபிள்ளைகளே
ஆனைல்கேளென்னாச்சி அடியோங்கள்சேவகத்தை
யானைத்திரளெல்லாம் அண்ணர்கடோர்கஜனுங்
குதிரைத்திரளெல்லாங் குமாரராவானுக்கு
சேனைத்திரளெல்லாஞ் செல்வன்தொந்திசெட்டியற்கு
மாப்பிள்ளையனுமே வாளபிமன்கைவசங்காண்
அதுவோசிலபாரம் என்றீரேயென்பாட்டி
மாயன்மகள்சுந்தரியாள் வார்த்தைதெரியவில்லை
வாளபிமன்மைந்தனுக்கு வாழாளோ இல்லையோ
ஆமல்லவென்றுசொல்லி அறிந்துவா ஆச்சியரே
தருமரைப்பற்றியொரு தனித்தூதுபோய்வருவீர்
என்னக்கிழவியாரும் ஏங்கிமிகச்சிரித்து
ஏவல்காரியைப்போல் என்னையேபோகவிட்டால்
எப்படியாகிலு மிப்போஒருதூது
போய்வாருமாச்சியென்று போற்றிவிடைகொண்டனிட்டேன்
அப்படியேயாகுதென்று ஆச்சியந்தஒளவையரும்
கந்தையுடுத்தி கையிலேகோலூன்றி
கக்கத்தில்பூபெட்டி கழலாமல்தான்தூக்கி
பேய்வாரேன்மக்களென்று புறப்பட்டாளவ்வையரும்
அப்போதுகடோர்கஜனும் ஒளவைமுகம்பார்த்து
நாயகியாள்சுந்தரிக்கு நாலுபேர்மாமியர்கள்
பொன்னாலேபூஷணங்கள் பொற்கொடிக்குதான்கொடுத்தார்
நாங்களுங்கொண்டுவந்தோம் நாயகிக்குபூஷணங்கள்
கொண்டுபோய்பூட்டுமென்று கொற்றவருந்தான்கொடுத்தார்
அப்போதுஒளவையரும் அரவானைப்பார்த்துரைப்பாள்
மாற்றுடைமையென்று வாங்காளேசுந்தரியும்
என்றுசொல்லக்கேட்டு இயலபிமன்கூறுவான்
பள்ளியிலிருக்கும்போது பாடங்கொடுப்பாள்காண்
அப்போகழட்டியிட்ட அப்பொன்திருவாழி
பூச்செண்டுதன்னிலே போகவேசட்டிவைத்தேன்
அந்தஅடையாளம் ஆணங்கேகாட்டுமென்றான்
பூச்செண்டுக்குள்ளிருக்கும் பொன்னின்திருவாழிதனை
ஒளவையார்க்குகாட்டினான் ஆனந்தவாழ்மார்பன
நல்லதென்றுசொல்லி நகைத்தாளேகிழவியாரும்
அப்பாவேநீங்களிங்கே அடவிவிட்டுபோகாதீர்
நாருயணர்பதிக்கு நான்போய்வருமளவும்

இங்கேயிருமென்று எழுந்திருந்தாளவ்வையாரும்
சாணுக்குழன்றியாய் தள்ளாடிப்போய்நடந்தாள்
அவ்வையுட நடையை அபிமன்னுந்தான்பார்த்து
அவ்வையார்நடக்கவே ஆறுமாதஞ்செல்லுமென்று
நால்வருஞ்சொல்லி நடந்தபிராக்கையிலே

ஔவையார் சுந்தரிக்கு ஓலைகொண்டுபோனது.

வாயடித்தாற்போல் மாயர்பதிநோக்கி
ஓடினாளவ்வையார் ஒருநொடியில்மாயர்பதி
அப்போதுமாயவனூர் அலங்கரிப்பார்தம்பதியை
பவளத்தால்கால்நிறுத்தி பந்தலதுபோட்டுவிட்டார்
கொச்சியிற்சந்தனத்தால் கொடுங்கையதுபோட்டுவிட்டார்
எப்பிரக்கனூடி வைப்பார் தலைவாழைநாட்டிவைப்பார்
எட்டுத்திசையெங்கேயும் இயல்பெண்களினமட்டு
கண்ணாடிகட்டி சுவரியலங்கரித்து
மண்டபங்கள்தோறு மகரதோரணங்கள் தூக்கி
கனுமிச்சவெட்டிவேர் எத்திசையும்விரித்திட
முத்தால்பந்தல்பரப்பி முழுவரிசைகள்நீட்டி
தண்ணீர்தெளித்து சாம்பிராணிதூபமுடன்
முத்துநிலாமுற்றத்தில் மேல்பார்த்திருந்தாரையவரும்
அப்போதுமாயவரு மன்னேயிருந்தாரே
சுத்திரும்பலையிரும்பிக் கண்கிழவிவந்தாளே
தடிவைத்தவளவில்வைத்து எற்றேடுட்கார்ந்தாள்
மூன்றுநாள்போட்டு முடக்கிவிடுத்தெழுந்த
மெல்லவருகிறதை மேகவண்ணர்தான்பார்த்து
அபிமன்னுடதூதர் ஔவையாரும்வாறாளே
குறுங்கதகைதனக்கு கோவிந்தரேதுசொல்வார்
வாசலதுகாப்பாளர் மாயவர்தானெழுந்து
துரோணவனத்திலே தம்மக்கானகத்தில்
குருவிட்சத்திரத்தில் காய்வாழும்பவ்வையாரும்
கோலமொழிசுந்தரிக்கு கொண்டைமுடிக்குழைக்கு
இப்போவருவாளினிச்சற்றுநேரத்தில்
அவளைத்தடுத்தவர்கள் அக்கினைகள்பண்ணிடுவேன்
அப்படியேயாகுமென்று அருந்தூதர்கண்டனிட்டார்
அப்போது அவ்வையாரும் அசைந்ததடியூன்றி
சாணுக்குழன்றடியாய் தள்ளாடிநடந்தாள்
அங்கிருக்குந்தூதுவர்கள் அவ்வையாரைத்தான்பார்த்து
எங்குநீவந்தாய் இனியகிழவியரே
காரணவனத்திருந்து கரியமாலபுரத்திருக்கு
கொண்டைமுடிக்கவே கொப்பரைபோனாலிங்கே
தங்கைபால்வந்தேனே அறிவீரென்றுரைத்தாள்

இடுப்பில்தடியேன் என்னயிதுமூட்டை
அவலோபலாவிரையோ அள்ளியிடுமெங்களுக்கு
வடதோசைசக்கரையோ மற்றுமதிரசமோ
என்னயிதுதானே எங்களுக்குகொடுத்துவிட்டு
பின்னேநடவுமென்றார் பேற்றியரெல்லோரும்
என்னக்கிழவி இவர்களைத்தான்பார்த்து
அல்லகாரியரே ஆயர்மகள்சுந்தரிக்கு
பின்னையென்னகொண்டுவந்தேன் பெருமாளுடன்சொல்வேனே
வாணுங்காண்மாதாவே வழிவிட்டோம்போவென்றார்
அப்போது அவ்வையாரு மரண்மனையில்போய்புகுந்து
ஓராம்படித்தளமாம் ஓலைப்பூமண்டபமாம்
இரண்டாம்படித்தளமாம் இரத்தினக்கால்மண்டபமாம்
மூன்றாம்படித்தளமா முத்துக்கால்மண்டபமாம்
நான்காம்படித்தளமாம் நவரத்தினசாவடியாம்
ஐந்தாம்படித்தளமாம் பஞ்சரத்தினமண்டபமாம்
ஆறும்படித்தளமாம் யானைகட்டுஞ்சாவடியாம்
ஏழாம்படித்தளமாம் எண்ணைக்கால்மண்டபமாம்
எட்டாம்படித்தளமாம் குதிரைகட்டுஞ்சாவடியாம்
ஒன்பதாம்படித்தளமாம் ஒட்டைகட்டுஞ்சாவடியாம்
பத்தாம்படித்தளத்தில் வந்தாளே அவ்வையரும்
அப்போதுதாதியர்கள் அங்கேயிருந்தார்கள்
வாங்களடி தாதியரே மாயர்மகளெங்கேயென்றாள்
ஏழாந்தளத்திலே இபலாவபெண்களுடன்
அம்மானைபந்துகளில் அபிமரிடபேருலே
அத்தைமகன்போலே ஆடுகிறாள்பாருமென்றார்
தாதிகள்சொல்லலுமே தரியாளே அவ்வையரும
மாயர்மகளாரு மம்மானைதானிழுதி
பலகணிதான்திறந்து பார்த்தாளே திசைதோறும்
மைத்துனர்வாளபிமர் வாறாரோவென்றுசொல்லி
பார்த்தாள்திசைதோறும் பங்கயஞ்சேர்கண்ணாளும்
பார்த்தவழிகளெல்லாம் வேறுவழியாச்சுதலலோ
பார்த்தன்மகனையின்னம் பார்க்கவிதியில்லையோ
முத்துமுலைஸ்தனங்கள் சொருகுதடாமைத்துனனே
மோகனசிங்காரம் அழியுதடாவாளபிமா
சொல்லுமழிந்தேன் செலவழிந்தேனமைத்துனரே
வில்விசையர்தன்மகனே வேந்தர்பெருமாளே
சிங்கவெள்ளையானையுள்ள தேவேந்திரர்பேரா
உன்மாதுபடுந்துயரம் மாற்றுயாமைத்துனரே
யானைக்கிடுங்கரும்பா யங்கசுகுலைந்தேனே
வேழமுண்டவிளாவின் கனியானேன்மைத்துனரே
மத்துக்குளகப்பட்ட தயிரானேன்மைத்துனரே

மாயர்மகளாரு மழுதுநெடுநேரம்
தன்னைவளர்த்தெடுத்த தாதிமடிமேலே
பொய்யுறக்கமாயிருந்து பொற்கொடியும்பள்ளிகொண்டு
சொற்பனங்கண்டுமே சுந்தரியுமப்பொழுது
தோகைநல்லசுந்தரியும் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
கனவுகண்டெழுந்திருந்து தாதியர்க்குச்சொல்லவேதான்
என்னகனவுகண்டாய் யென்தாயேயென்றுசொல்ல
என்கொழுநர்மூவருமாய் ஏலாலபிமருடன்
மாற்றானிடதண்டிலே மகாராசர்போய்புகுந்து
மகுடமுடிவேந்தர்களை மண்மேலெரிந்தாப்போல்
உயர்ந்தபனைமேற்காகம் உட்கார்ந்திருந்துகொண்டு
கழுத்துவளையாமல் காகமுதிரமுண்ண
காகமுதிரமுண்ண கண்டேன்காண்சொற்பனங்கள்
தேர்புரவிகாலாளுந் தெப்பமாய்த்தான்மிதக்க
மாண்டுமேயப்பொழுது மன்னவர்கள்தாம்மிதக்க
கொள்ளவந்தலக்குணனை குடுமிவைத்துதலைசிறைத்து
அரசாணிக்காலுடனே அலையேகட்டிவைத்து
சாணிதிரட்டிவைத்து தலைமேலேவிளக்கேற்றி
இரட்டைமணைமேலே யியலாவபிமருடன்
ஒக்கவிருந்துகொண்டு ஓமங்கள்தாம்வளர்த்து
மங்கிலியங்கட்டி மகிழ்ந்திருக்கக்கண்டேனே
அபிமனைகைப்பிடித்து அரசாணிசுற்றிவந்தேன்
ஐயனார்நீர்வார்க்க அபிமனார்கைபிடிக்க
இப்படிக்கண்டேன்காண் என்தாயேயென்றுரைத்தாள்
இப்படியாகயிருக்குமந்தவேளையிலே
அப்போது அவ்வையரும் மாயர்மகள்முன்னேவந்து
ஆயிரம்பெண்களிலே எங்களபிமரிடதேவியரே
என்று-அவ்வையார்கேட்கலுமே எழுந்துவந்துசுந்தரியும்
பூவாழைபெண்ணைதனை பொற்கொடியுங்கொண்டுவந்து
அபிமருக்கேயொக்குமென் றுரியற்குளண்ணையிட்டாள்
எலுமிச்சங்காய்பிழிந்து இளையாள்பாதந்துலக்கி
சீக்காயுநெல்லி சிறுபருப்புகஸ்தூரி
பச்சிலைமஞ்சள் பனிநீரால்தானதிமிறி
சாந்துகஸ்தூரி தடவிச்சிணுக்கருத்து
மல்லிகைமுல்லை இருவாட்சிதான்சூழ்ந்து
சப்பிரத்தின்மீதிலே தடமொக்கதான்பரப்பி
மெத்தைமடித்திட்டு மேலேஅணைகோலி
பட்டைமடித்திட்டு பலபுட்பம்தாம்பரப்பி
வெள்ளிகற்பூரம் வேணபெண்கள்நின்றெடுக்க
வாழிஅபிமரென்று அணைத்துடனேபள்ளிகொண்டாள்
உன்றடையவட்டாளம் உண்டோதான்கிழவியரே

மற்றுமடையாளம் வாங்கியக்கதன்போதானே
மாயன்மகளுடைய மனதறியவேண்டுமென்றான்
அடையாளமானதிலே யானைமுகனையேவல்
பெருமாள்மகனாரே பூவணைக்கைப்பூட்டுமென்றான்
சுந்தரியுங்கோபமதாய்த் தோழியரைக்கண்பார்த்து
இந்தக்கிழவியரை இழுத்துத்தள்ளென்றாள்
தாதியர்கள்பிடித்து தாறுமாறுமிழுப்பாரும்
அனியாயக்கொள்ளையிது யாருமில்லையோவென்று
வாறாய்நீசுந்தரியே மனதறியச்சொல்லுகிறேன்
பாலாபிமன்னருடன் பள்ளியிலிருக்கும்போ
பார்த்தர்மகன்கைதனிலே பாடமொப்பிப்போம்
அப்போதுனக்கந்த யாழியடையாளம்
இப்போதிந்தமாலையிலே இருக்குதடிசுந்தரியே
யாழியென்றபோதே வெக்கமதாய் மன்றுசொல்லி
சுந்தரியுமோடித் தொழுதிறங்கித் தெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டசுந்தரியை நீகிராபெரிக்கநினைத்து

ஒவ்வையார்சொல்லுவது.

மாலையில்தானிருக்கு மணிவயிர ஆழிதனை
ஆழியைத்தானவிழ்த்து மாயர்மகளைக் கொடுத்தான்
இருகையிலுமேந்தி வெகுதயவா தனமேலொத்தி

சுந்தரிசொல்லுவது.

வாடிநீதோழிபேரே வார்த்தையுரைப்பதற்கான
யாழிவந்தபோதேயிப்போ அபிமன்னுமேவந்தார்காண்
யாழியைக்கையிலிட்டு வாண்பரிவைத்துட்புகுந்து
மஞ்சனீர்ச்சாலையிலே மாயர்மகள்போய்நுழைந்து
நான்தானவ்வையடியே வல்லபிமாதேவியென்றான்
நான்தான்காணென்றதுமே கைசெய்துள்ளவரும்

சுந்தரிக்கு ஒவ்வையார்பூமாலையைக்கொடுப்பது.

மாலையென்கொண்டேனான் மைதுனனறியாதே
தான்கணவர்வாரிமென் காப்பினிலேவைத்தார்
கண்டெடுமுத்தானடம் கைபரந்தமாதவிமா
முன்னைமுனதார் போதமையாகு
சுந்தரிசிரித்தவ் வையார் சபிமான்புதுபிடிக்கு
இந்தாருமென்று மடுத்துமுன்னேவைத்தாரே
அந்தப்பூவணைத்தைதனையடைத்தே பொற்தொட்டிமேலணைப்பாள்
கட்டிபிடித்து கணவர்புடன்சேர்த்து

அத்தைதிடமிருந்த னபிமானிங்கே வந்தாரோ
அபிமனிடமோ மூதனி லாதிதேனனென்றுரையாய்
அத்தைதின்னைப்பக்கமப்பிடமா அத்தைருந்திருக்குள்ளிருந்து
உத்தன்மடத்திருந்து உம்மையனுப்பிட்டாரோ
எங்கிருந்து நானுவிட்டா லெனக்கரியர்சொல்லுமென்றாள்
என்மண்டபத்திலிருந்து என்னையனுப்பிட்டார்கள்
ஆறுதாய்மதனைதையரோ அம்மார்க்குப்படைத்துணையாய்
ஆர்த்துணையாகவந்தார் அத்தைதையவளுக்குணைப்பாய்
உங்களத்தைதகாலமன்னி அவள்மகனைசேரார்கநானும்
காகதன்னிபெற்றெடுத்த கல்லாவாகுமவந்தானன்காண்
அருமையாள்பெற்றெடுத்த வேந்தனும்தொந்திசெட்டி
தாத்தார்கள்மூவருடன் உனபுருடனபிமருடன்
வந்திருந்துவிட்டுக்கொண்டாவிட்டாரென்னையிப்போ
ஏனெழுந்தார்மார்வந்தாலே ஏதேசர்த்துவாழ்வுமென்றாள்
கொழுந்தர்மார்வந்தாலே கூடிருகூர்ந்திருமென்றாள்
ஆயர்மகளுடனே அவ்வையுமேயுரைப்பாள்
உன்தாத்தாருடனுமநேகர் வார்த்தையிலேசவிடமென்ன
கொழுந்தர்மார்வந்தாலே கூறுமவிக்கேடென்ன
நாத்தனார்கள்நூவருக்கும் நாத்தனாண்மைவந்தேதன்
கொண்டபெண்ணைவிட்டாலும் குறித்தபெண்ணைவிடலாமோ
மாற்றுமனைகொன்னயாதல் மானலகெடுப்பாரே
எங்களுக்கொழுந்தர்மார்தனைனுடனே சங்கிசனைநுசொல்வாயே
எந்தன்கொழுந்தர்கன்னா இப்போவரச்சொல்வாயே
இலக்குணர்க்குநாலேனிட மன்றுகெடாதுளார்முதலாய்
பச்சிலமஞ்சள் பழுக்கக்குளித்திருந்தேன்
பாரகுழல்சோதி பக்தாவுடைத்திருந்தேன்
வெள்ளிலக்குடந்தாகப் பொன்றுபோனதனையரோ
வண்ணமுடன்விட்டுகவில் வாளையுமெடுத்திருந்தேன்
எங்களத்தைமகனிலையே மலைத்திலத்திகைமையானதேதோ
அழுதனேயேர்லேலையே மொழுதிவாவிட்டாலும்
எனவிரகந்திராது என்னுடையத்தைதாயே
காலைவரச்சொல்லும் ராயர்மருமகனை
ஆகலைமைத்துப்போய் அம்மாற்றுவாருமென்றாள்
அக்கினியிலேபாகுபோல் அலைப்புமத்தையே மாந்தனைதா
அன்னசமுட்டிவிட்ட அம்மாருடாதுநிதோ
ஆழ்க்கிடையாளம் அமிர்தமிடைக்கொடுப்பாய்
ஆயர்மகளாகும் அத்தைபோய்வாருமென்றாள்

சுந்தரி ஔவையாரை பயணப்படுத்தியனுப்பியது.

ஔவையாரைவிட்டு அசைந்துவழிநடந்தாள்
விழிமடைத்தேடி குந்தியுடையாய்நடந்து

வாடிமணங்தளர்ந்து வருவாளைப்போல்வருவாள்
ஔவைவருகுமதைக் அரசமக்கள்பார்த்திருந்து
அரசர்கள்நல்லவருமாய் நடந்துயெதிர்வருவார்
ஔவைக்கெதிராக அரசமக்கள்தெண்டனிட்டு
மாயர்மகள்சேதிதனை மாதாவேசெப்புமென்றார்
என்னவென்றுசொல்வேனே யென்னுடையபிள்ளைகளே
மாற்றானிலக்குணனும் மாயர்மகள்சுந்தரியை
மாயர்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்துபோனானும்
என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏங்கினானேவாளபிமன்
அண்ணர்கடோர்கஜனும் அபிமனைத்தானபார்த்து
வாராய்நீதம்பியென்று மாயர்மகள்சுந்தரிக்காய்
பெண்ணுக்குவங்கினல் பெருமானுமேசுவார்காண்
கலங்காதேதம்பியென்று கடோற்கஜனுந்தானெழுந்து
மூன்றாறுமுழக்கச்சை மூன்றுசுற்றாய்த்தானிறுக்கி
தெண்டெடுத்துதோளில்வைத்து மன்னவன்கடோற்கஜனும்
பாவிதிரியோதனர் பட்டணமேபோய்புகுந்து
யானைகுதிரைகளை யத்தனையுஞ்சாய்த்து
சுந்தரியாள்பாடிசென்று தூக்கிமுதுகில்கட்டி
கொண்டுவந்துகூட்டில் குலமேசுமென்றுசொல்லி
மற்றுமுள்ளராசாக்கள் மனைகளிலேபெண்தேடி
வாளபிமர்தம்பியரே மணஞ்செய்துவைக்கிரண்டா
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்திருந்துவாளபிமர்
அப்படியேசெய்யலா மண்ணேகடோற்கஜனே
ஔவைக்கிழவிமனம் அறிந்தபடறுதென்று
மாதாவேஆச்சியரே மாயன்மகள்சுந்தரிக்கு
மாற்றானிலக்குணற்கு மாலைபிட்டாளென்றீரே
மெய்யானவுரைதானோ மேன்மையுள்ளமாதாவே
மாயர்மகளாரும் மணஞ்செய்ததுண்டானால்
நாங்கள்கொடுத்ததொரு நற்பூஷணங்கெங்கே
தாவம்மாவென்றுசொல்லி தர்பர்மகன்கேட்கலுமே
ஆச்சிகிழவியவள் ஔவையுமேதுரைப்பாள்
மாலைக்குழலாளை மணஞ்செய்துபோகிறவர்
வழியிலேமறித்துஎன்னை மகாபூஷணமபறித்தார்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்திருந்துநல்லரவான்
வாடாநீவாளபிமா மசக்கிறானவ்வையரும்
தெந்தியவள்நம்முடனே திரியவாறுமாத்தாள்
அவள்-கந்தையுரிந்தக்கால் கலகந்தெரியுமென்று
கந்தையைக்கழட்டி யுரியவந்தானரவான்
ஔவையுமப்பொழுது அரவான்முகம்பார்த்து
ஆழிஎடுத்தவ்வையார் அபிமனுர்கைகொடுத்தாள்

வாங்கினேன்வாளபிமன் வயிரமணியாழிதனை
அன்னையிக்தருவேயு மடிபணிந்தார்வாளபிமன்
திருவாழிதந்தானே சுபத்திரை தன்மகனும்
ஆழிவந்தபோ தனக்கு ஆச்சு தமுகூர்த்தமென்றான்
மாதரேவளன் ஹடனே மர்மமாய்சொல்வதேது
வாருங்கள்மக்களே மாற்றான் திரியோதிரன்
மாயர்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்தானென்றக்கால்
உங்களினைவறிய உரைத்தேனேபிள்ளைகளே
மைத்துனர்வந்தாரென்று மாயர்மகளுக்குரைத்தேன்
செகரநகர்மார்வந்தாரென்று கொம்பனையுந்தாமகிழ்ந்தாள்
சீலக்குமனமுருகி என்னென்னஞ்சித்தியாச்சு

ஔவையார் நால்வருக்குச்சொல்வது.

மைத்துனிடசொழுநருக்கு இரட்டைசாணென்றாள்
கொண்டபெண்ணை விட்டானக் குறித்தபெண்ணைவிடலாமோ
எவ்வளவையும் நான்கொழுநாயிமையும்
சபைசபைச்சொல்லுமென்றாள் கரியமால்புத்திரியும்
என்றுந்த அபிம ன்னைசயசேவதானமுழுத்து
என்றேதவிசுந்தரியாள் எனக்கென்ன சொன்னாள்காண்
மாற்றான்மணஞ்செய்ய வந்ததொருநாள்முதலாய்
பச்சிலைமஞ்சள் பழுக்காதுளித்தறியேன்
பாரக்குழல்கோதி பரகாய்முடித்தறியேன்
வண்ணுனுக்கிட்டதுயில் வாங்கிமுடித்தறியேன்
வெள்ளிலைகற்பூரம் மெல்லவில்லையொன்றேனும்
அபிமாடன்றினைவாலே அன்னம்பொசிக்கவில்லை
ஏழுபனைபோலே மொழுதெனென் ஆயராம்
ஆராதகானிப்போ தவ்வையரேனென்றுரைத்தாள்
கம்பிலேனானமகளை காளையனுப்புமென்றாள்
என்மைத்துனனார் சொன்னதொரு வாசகங்களென்றுசொல்லி
தாளைப்பணைப்போகவேணு மென்றுரைத்தாள் ஔவையரும்
ஆகமெழுதிக்கோலம் பரவினபாலிகைவைத்து
சென்னலரிசிகொண்டு தென் திரோம்பமங்கலமிட்டு
வாளபிமர்தன்னையழைத்து மணைமேலுட்காரவைத்து
மன்னவர்கள்அனைவரையும் வரிசையுடனிருத்தி
வாளபிமர்தனக்கு மகாவீக்கை தாம்பூலளித்தாள்
வெள்ளிலைகற்பூரம் வேணதெல்லாம்அளித்தாள்
மக்களித்தநால்வருக்கும் வரிசையசலையிட்டு
மணம்போவோமவாருமென்று வாழ்த்தினாளௌவையரும்
ஆயுதங்கள்கைபிடித்து அரசமக்கள்வந்தார்கள்
திரியோதிரனுடையசேனைகளெத்திசையும்
எச்சரிக்கையாயிருப்பாரென்வோருமென்றுசொல்லி
ஆயுதங்கள்தங்களையே ஔவையருமளாருமென்றாள்

எப்பாவோ பார்ட்டியோ எங்களுடைய ஆயுதத்தை
இந்தாருமென்று எடுத்தவைத்தார் ஆயுதத்தை
திருநீறு காக்கரித்து தெரித்தாராயுதத்தில்
தங்கையில்தான் கூறட்டு [illegible]
கடோற்கஜன் தெண்டவ்வையார் கையில் [illegible]
விசிகடத்தாளே வேந்தர்கள் பார்த்திருக்க
வழியிலே தொன்னைவென்றால் மாதாவே சொல்வாய்
கடோற்கஜன் தெண்டவ்வையார் கையிலே [illegible] பெண்
அரவானுடையில் [illegible] அங்கைக்கோல் தாமென்பேன்
காளையபிமன் கையாள் கண்ணனுக்குப் புல்லறுத்து
புல்லறுக்கும் வாளென்று பொருளையுடைப்பேன்
வாருங்கள் தம்பியென்று மாதாவுடன் நடந்தாள்
கூனக்கிழவி [illegible]
கூன்கிழவியாருமென்று [illegible]
ஔவையாருடனடக்க அரசர்கள் பின்னடக்க

ஔவையார் ஐவருக்குந் தவசையிருப்பைக்காட்டுவது.

மாயனிடபூங்காவிலே மன்னவரைக்கொண்டுசென்று
மாயன்படைவீட்டை மன்னவர்க்குக்காட்டலுற்றாள்
செம்புமதில்களுஞ் சிங்காரக்கோபுரங்களும்
சன்னற்கதவுகளும் [illegible]களும்
உப்பரிகைமெத்தைகளு [illegible] மண்டபமும்
வாழைக்கமுகுகளும் மாமரக்தோப்புகளுந்
தென்னமரச்சாலைகளும் தேக்குமரச்சோலைகளும்
புன்னைமரச்சாலைகளும் புளியமரச்சோலைகளும்
பாளைமணம்வீசும் பச்சைக்குயில்கூவும்
பச்சைக்கிளி [illegible] திசையும்
பாருங்கள்மக்களே பாரளந்தார் தன்பதியை
திரிலோகிராஜனுடைய [illegible] திருமந்திரத்தில்
ஊருக்குத்தெற்கே [illegible]
உயர்ந்த [illegible] புளியடிக்கிழலும்
அந்தவனத்தருகே ஔவையாரும் [illegible] நின்றாள்
அரசமக்கள் நாலுபேரும் [illegible] தெண்டனிட்டார்
ஔவையாரடித்தனைக்கு [illegible] இட்டாள்
வாழ்த்தியந்த ஆயுதத்தை [illegible] தான் கொடுத்தாள்
மக்களே நீங்கள் [illegible]
வாழ்த்தியேஔவை [illegible]
பாரதத்தின்கீழே மன்னவர்கள் [illegible]
இப்படியாகவே யிவர்கள் [illegible]
தவியாளப்போகிறவர் [illegible]
அண்டத்தளத்திரம் ஆனமிட்டுக்கூறலாம்

தேசத்தழகுமன்னன் திரிபோதிரன்சேனை
பதினெண்படைத்தலைவர் படைமன்னரெல்லோரும்
கர்ணன்விதுரன் காங்கேயன் தேத்தரசன்
மன்னர்குருக்கள்மார் மகாசேனைவாராரோ
அந்தவழியிடையர் அடிக்கவந்தார்பாற்குடங்கள்
ஆயிரங்காவடியி லடிக்கவந்தபாற்குடங்கள்

அரவான் இடையர்களை மிரட்டுகிறது.

அரவானெழுந்திருந்து அதட்டி இடையர்களை
இறக்கடாபாற்குடத்தை யென்றுகொடி பிடுங்கி
மாறியெறிந்தரவான் வழிமறித்திறக்கலுற்றான்
அடிக்குப்பொறுக்காமல் அதிர்ந்துகுடம்பிடின்றார்
பாற்குடத்தினுள்ளே பயந்திருந்தகால்வருமாய்
வாய்சோறளைப்போக்கி மன்னர்குடித்தபின்பு
பால்குடித்ததுபோதாமல் பறித்தார்களுள்ளதெல்லாம்
குட்டிதெப்பைகோடாலி கோலோடணைகயிறு
உப்புசட்டி வாய்க்கரிசி உடுத்தகம்பிளியுடனே
பிச்சைநெருப்பும் பிதிர்ந்தகொருநற்கிலையும்
கட்டும்அருணவும் கையில்முழக்கயிறும்
மாயயிடையர்கையில் வகையாகத்தான்பிரித்து
அடித்துத்துரத்தியவன் ஆண்டவற்குச்சொல்லுமென்றான்
ஓடிஉறையுமென்று ஓட்டியுந்துறத்திவிட்டார்
கொடுத்துப்பறிபாலே பரிதயிடையரெல்லாம்
தலைமேல்கையைவைத்து தரணியாளங்கோன்பதிக்கு
அய்யயமய்யவென்று அலறியோடலுற்றார்
கெருடனும்வந்துநின்று கிருஷ்ணனைக்கொண்டனிட்டான்
பஞ்சவர்கள்பிள்ளைகள் பசங்களைமேய்க்கவந்தார்கள்
எங்கேயிருக்கிறார்கள் இப்போதறியுமென்று
கருடனுமப்பொழுது சோரத்தில்தானெழும்பி
கோயில்குளங்களை குன்றுகளைத்தான்தேடி
பூங்காவனத்தேடி புதியதொருமாப்பிள்ளையை
எங்கெங்குந்தேடி இனியதொருமாப்பிள்ளையை
ஒருமாமரத்தருகே ஓடிவந்தார்கருடனுமே
மன்னவர்கள்நாலவருமே மாயவரைப்பார்க்கலுற்றார்
கெருடனுமப்பொழுதே கிளைமேலுட்கார்ந்தார்
தர்மரிடபிள்ளைகளே தப்பாதுஎன்றுசொன்னான்
மாயவற்குப்போயுரைத்து வருவோமென்றுசொல்லி
ஆயனெழுந்திருந்து அரண்மனையினுட்புகுந்து
பசங்களிந்தகால்வரும் பாங்காயமுதனுப்பி
வாழைப்பழமும் தேங்காய்பலாச்சுளையும்
மாம்பழமும்பாலும் வடியதயிர்சக்கரையும்

கொம்பில்சிறுதேனும் கோறுபடாசர்க்கரையும்
வெற்றிலைபாக்கும் மிகுந்தப்பூச்சந்தனமும்
ஆயிரங்காவடி யடிக்கியனுப்பலுற்றார்
வந்ததொருகாவடியை மாமரத்தின்கீழிறக்கி

நால்வருக்கும் அன்னமிடுவது.

மாயன்மருகனுக்கு மற்றபேர்மூவருக்கும்
மாம்பழமுந்தேனும் வாறயிர்ச்சர்க்கரையும்
தேனுடனேபாலுந் தெவிட்டாதமுப்பழமும்
வாரியமுது படைத்தார்கள்மன்னவர்கள்
அமுதுண்டுநால்வருமாய் ஆயாசந்தீர்ந்தபின்பு
பூமுடித்தசந்தனங்கள் பூசினார்மார்நிறம்ப
வெற்றிலைகற்பூரம் வேண்டும்படிக்திமிர்த்து
மன்னர்மனதறிந்து மரத்தின்கீழ்வீற்றிருந்தார்

அஸ்தினாபுரத்துவேடிக்கைகள்.

இனி-அஸ்தினாபுரத்து அடைவுகளைநீர்கேளும்
அப்போதுதிரியோதிரன் அஸ்தினாபுரிதனிலே
கலியாணபந்தலுள் காட்சிபெருமைகளும்
பவழத்தால்கால்நிறுத்தி பச்சைவடிம்புசெய்து
இட்டதொருபந்தல் எலுமிச்சம்வேர்பரப்பி
வாழைக்கமுகுநாட்டி மகாதோரணங்கள்கூட்டி
கண்ணாடிகட்டி கவுரியலங்கரித்து
எட்டுதிசையு மியலானசப்பிரத்தேர்
சப்பிரத்தேர்களெங்குந் தனியாகத்தானிருத்தி
தூணுக்குத்தூணொருபெண் சோபனங்கள்பாடிநிற்க
வீதியிருபக்கலிலும் வேசியர்கள்நின்றாட
பூமாலைதோரணங்கள் போடுவித்துயெத்திசையும்
பந்தலுக்குப்பந்தல் பரிவட்டம்கட்டிவைத்து
பந்தல்திசைதோறும் பட்டாலலங்கரித்து

பந்தல்வேடிக்கைகளை பாரமுடிவேந்தர் பார்க்கிறது.

பந்தல்பெருக்கத்தை பார்த்தான்திரியோதிரனும்
பவுஞ்சித்திரள்காலாளும் பார்க்கவேதானெழுந்தார்
அருச்சுனாபுரியேறி ஆற்றிலடக்காக
கூடாரம்போடுமென்று கொற்றவனும்வந்துநின்று
கருணனைத்தானழைத்து கணக்கிடுவானைகளை
நம்மானைக்கூட்டத்தில் ரணம்செய்யுமானைகளின்
எத்தனையானைக் கடக்கமிருக்குதென்றான்
கணக்கரைத்தானழைத்து; கணக்கிடுவான்யானைகளை
ஆனைக்கணக்கெழுது மையாயிரங்கணக்கர்
ஓடிவந்து அக்கணக்கர் ஒட்டமிட்டானைகளை
பதினாயிரங்கோடி பந்திகடந்தார்காண்

பந்திப்பிரிந்தி பவுஞ்சிகட்டி வந்தேன்காண்
பரிவாயணியுள்ளதெல்லா மழைத்தவுபசரித்து
குதிரையணியுள்ளதெல்லாங் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள்
ஆசாரியர்கள்தம்மை யழைத்துவரச்சொல்லுமென்றான்
தேரைநடத்துமென்றான் தென்னன்திரியோதிரனும்
சிங்கம்புலியாளி தேரிலலங்கரித்து
அஞ்சாணிவைத்து அத்தேர்மேல்தானேறி
தேருக்கலங்காரி தேத்தரசனையனுப்பி

திரியோதிரன் ராசாக்களெல்லாரையும் அழைத்துச்சொல்லுகிறது.

வில்லாளிக்காரரெல்லாம் விதம்விதமாய்த்தானழைத்து
வில்லணிக்குகர்த்தரையும் விதுரனைத்தானழைத்து
முடிமன்னர்காலாளும் இருநூறுகோடிலட்சம்
பானைவகைக்காலாளும் பந்திபந்தியாயனுப்பி
சேரனுஞ்சோழனுந் தேசமன்னர்பாண்டியரும்
சோழியர்சோனகரும் துலுக்கர்மலையாளம்
சினமன்னர்காலாளர் சேர்ந்துபரிசனங்கள்
சோடாகவுண்டர் ரூத்தர்சிங்கிலியர்
கொங்கணர்கன்னடியர் குச்சிலியர்மராட்டியர்கள்
குறவர்மலைநாடர் குருநாடுவேடர்களும்
ஐம்பத்தாறுதேசம் அரசமன்னர்சேனையெல்லாஞ்
சேனையணியுள்ளதெல்லாந் தேர்மன்னன்தானனுப்பி
கணக்கரைத்தானனுப்பி கடிகசீட்டெழுதுமென்றான்
தேசத்தழகன் திரியோதிரப்பெருமான்

திரியோதிரன்சொற்படி கணக்கர்கள் ஓலையெழுதுகிறது.

தன்மைந்தனிலக்குணன் மணம்போராமென்றுசொல்லி
மலைநாட்டிலெல்லோரும் வரிசையனுப்பினதாம்
வாழைப்பழந்தேங்காயு மாங்காய்பலாக்கனியும்
கத்தரிக்காயுங் கரியவெள்ளரிக்காயும்
பாலுந்தயிர்க்குடமும் பந்திபலாப்பழமும்
பதினாயிரக்கலம் பாலைசம்பா அரிசியுந்தான்
மூவாயிரக்கலம் முனைப்பயிருந்தேங்காயும்
பசுந்துக்கொண்டை பதினாயிரக்கலமும்
நெய்ச்சித்தை ஆயிரம் நிண்ணயமாய்த்தான்பிடித்து
இந்தப்படியா இராச்சியத்திலுள்ளவர்கள்
பட்டணங்களுள்ளவர்கள் பலவரிசைகொண்டுவர

திரியோதிரன் மல்லர்கள்கையில் ஓலைகொடுப்பது.

தேசங்களுள்ளதெல்லாஞ் சீட்டெழுதிபோகவிட்டு
கலியாணம்தானென்று கடுக அனுப்புவதும்
அனுப்பாமலேயிருந்தால் அந்தந்தராச்சியத்தில்
வைத்த அதிகார மாற்றிவைப்போமென்றுசொல்லி

லெக்கலொலட்சம்பொன் வாங்கிக்கொண்டப்பாது
என்றுசொல்லி அப்பொழுது எழாயிரந்தூதர்களை
அப்போதடைவிட்டு ஆனதிரியோதிரனும்
மாளிகையில்போய்ப்புகுந்து மைந்தரிலக்குணர்க்கு
அப்போதுலக்குணர்க்கு ஆனமணப்பொங்கலிட்டு
திருட்டிதிதிபண்ணுமென்று சிரித்துமனமகிழ்ந்தான்
அப்போதுதாதியர்கள் ஆசனமமைத்ததென்றார்
சொன்னதுகேட்டு திரியோதிரன்சொல்வானே
பாரமுடி மன்னவர்கள் பந்திக்கெழுந்திரென்றான்
ஆனகறிசோறும் அன்பானபாயசமும்
பொறித்தபொறிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
புத்துருக்குநெய்வார்த்து போதவேயுண்ணுமென்றான்
உண்டெழுந்தபிற்பாடு வுனுப்பைசல்கொண்டுவந்து
கருணர்முகம்நோக்கி கட்டும்பைபொனமிங்கான்
உனுப்பைகொண்டுவந்தவரை ஒருபந்திவையுமென்றான்
ஆசனங்கள்சேர்படைத்து அனுப்புவையும்உவரையெல்லாம்
பாரமுடிவேந்தன் பந்தலின்மேல்வையுங்கள்
தேசத்துமன்னவரைச் சேரவரவழைத்து
முடிமன்னரெல்லோரு மொய்யெழுதுமென்றுரைத்தார்

அரசர்கள் மொய்யெழுதுவது.

பாரமுடிமன்னவர்கள் பதக்கங்கள்மொய்யிடுவார்
கோலமன்னரெல்லோருங் கொலுசுகள்மொய்யிடுவார்
யானைகள்மொய்யிடுவார் யாசமுடிமன்னவர்கள்
குதிரைகள்மொய்யிடுவார் கோடிபேர்முடிமன்னர்
பட்டுபட்டாவளியும் பாங்கானசேலைகளும்
இழையாயிரம்பெற்ற இந்திரவர்ணசேலைகளும்
முத்துப்பதக்கங்களும மோகனமாலைகளும்
வச்சிரபதக்கங்களும் வைடூரியமாலைகளும்
பட்டிசுட்டிகந்தாட பருத்தநல்லதாவடமும்
கோடிமுடிமன்னர் கொண்டுவந்துமொய்யிடுவார்
மூவாயிரக்கலம் மொய்யிட்டபொன்னளந்தார்
மொய்யிட்டபொன்னையெல்லாம் முன்னிட்டுப்பார்த்தார்கள்
பூஷணங்கள்மொய்யாவும் பொன்னுயிரக்கலமாஞ்
சேனைகள்மொய்யாவுஞ் சேனைநூறுயிரமாம்
ஆனைகள்மொய்யாவும் ஆயிரங்கோடிலட்சம்
குதிரைகள்மொய்யாவுங் கோடிலட்சம்போணியும்
உக்கிராணக்கணக்கர்கையில் ஒப்பிவையுமென்றுரைத்தார்
எழுநூறொட்டகம்பொன் னெடுமென்றுரமதி
ஆயிரப்பெட்டியினி லழுத்தினர்பூஷணங்கள்
ஐயாயிரம்பெட்டிகளி லானபட்டாடையுந்தான்

மாவுங்கழுநாறும் மஞ்சளுடன்நெல்விரையுங்
குலைபாக்குவெற்றிலையும் கொத்தம்பழத்துடனே
ஆயிரங்கோணியிலே அமர்ந்ததுவர்பாக்கு
மாலையுஞ்சந்தனமும் மங்கிலியநெய்துடமும்
வெற்றிலைகட்டுகளும் விருதாளகன்னையுடன்
மங்கிலியமாலைகளும் மங்கையர்கள்கொண்டுவந்து
சேனைவகைபாவும் விதர்விதமாய்த்தான்முழங்க
வெற்றிவிளக்குகளும் வேந்தருந்தேமேரமு
மயன்பதிநோக்கி மணம்போகத்தாமெழுந்தார்

கர்னனைத்திரியோதிரன் அஸ்தினாபுரத்திலே நிறுத்துவது.

அர்ணகோபாசுரன் தமிழ்மேவியோடிவந்து
திரியோதிரனுடைய செவிதனிலேயேயுரைப்பார்
மணக்கோலம்போனால் மாயன்கபடுசெய்வான்
இந்தப்பெண்போனால் இனிப்பெண்கிடைக்காதே
ஆளப்பிறந்த அபிமர்பெருமானுக்கு
அர்ச்சுனபுரியை அமர்ந்தபட்டங்கட்டுமென்றார்
மெய்தான்கருணை விளம்பினபிப்பொழுது
யாரைநிறுத்திவைப்போம் அருச்சுனபுரிதனிலே
கர்னரேயிருந்தால் காரியமாகுமென்றார்
இதுவேயமக்கமையும் என்றுசந்தோஷமுடன்
பட்டணத்தில்வைத்திருந்தான் பாருமுடிகர்னனப்போ

திரியோதிரன் துவாரகைக்கு வருவது.

கர்னனைத்தானுப்பிக் காவலனும்போய்நடந்தான்
மன்னன்துரியோதிரனும் துரோணர்முகம்பார்த்து
வழிநிமித்தம்பாருமையா வள்ளல்மணம்போக
சொல்லசபையிலே துரோணர்முகம்பார்த்து
வழிநிமித்தம்பார்த்து மன்னன்துரோணாச்சாரியுஞ்
சாரைகுறுக்கிடுமாஞ் சிரசின்மேல்பல்லிசொல்லுங்
கனிகுறுக்கிடுங் கூகைகரிவலமாயிடும்
குத்திப்பிடித்தாற்போல் கோட்டானுமோலமிடும்
பச்சைமரத்தேறி பசித்திருந்தகாகமது
பட்டமரத்தோடு பலபலென்றாகூவிடுமாம்
வடக்கேயிருந்தொரு வடகாகமோடிவந்து
கிழக்காகநின்றுகொண்டு கூவிடும்பொழுது
இந்தநிமித்தமெல்லாம் இனியகுறிக்கறிந்து
சொல்லாதிருந்தாக்கால் தோஷங்கள்வந்துவிடும்
திரியோதிரன்செவியில் துரோணருங்கூறுவார்
கண்டநிமித்தமெல்லாங் காவலர்க்காகாது
பார்த்தநிமித்தமெல்லாங் காவலர்க்காகாது
என்றுசொல்லக்கேட்டு இனியதொருராசாவும்
துரோணர்முகம்நோக்கி திரியோதிரனுரைப்பான்

என்றுபோட்டு செல்லுகிறா யென்சேனைபோகையிலே
நிமித்தங்கள் துற்மென்று நீர்நினைத்திரையாலே
ஆகாசகுனமதை யறிந்துவருவேனென்று
தம்பிமார்தன்னுடனே தார்வேந்தன் போய்நடந்தார்
மைத்துனன்மார்தன்னுடனே மாயன்பதிபோக
செந்தூள்பறந்திடவே திரியோதிரனும்போ
பாரமுடிமன்னர்களைப் பலருங்கூடனே நடவுமென்றான்

ஆரடைத்துக்கொள்வது.

திரியோதிரன்வரவே திருமால்மிகவறிந்து
சும்மாய்நாம்வாருமென்று சொன்னேமொருவார்த்தை
சேனைபெருக்கமுடன் திரளோடேவாறான்காண்
மன்னவற்கெதிராக வழிமறிக்கவேணுமென்று
வற்றிக்கிடந்த வருபுனல்ஆறுதன்னை
மெத்தப்பெருக்கவென்றார் வேதநாராயணரும்
கரையைவிட்டுநாற்காதங் சுருகிப்பெருகிறாம்
நிரைந்துவருமாறுதன்னை திரியோதிரன்பார்த்து
துரோணரிடநிமித்தம் மதித்தோமே ஆறுதன்னில்
கூடாரம்போட்டு குதிரையைநிறுத்துமென்றான்
ஆறுவடியவே ஐந்நூறுநாட்செல்லும்
மாயவருங்கோபிப்பார் மணமுகூர்த்தம்போச்சுதென்று

திரியோதிரன் ஆற்றில்நடந்துகரையேறுவது.

இங்கிருக்கவொண்ணாது என்றேயெழுந்திருந்து
ஆர்கடக்கவேணுமென்றான் அரவக்கொடியோனும்
யானைபணியுள்ளதெல்லாம் ஆற்றில்நிறையுமென்றான்
தேரணியுள்ளதெல்லாந் திரளாற்றில்நிறுத்துமென்றான்
குதிரையணியெல்லாங் குறையாற்றில்நிறுத்துமென்றான்
ஆற்றிலேதானிருந்து அக்கரையேறுமென்றான்
யானைகுடித்ததுவு மக்கரைபட்டதுவும்
தேற்காலில்பட்டு சுவறினநீரதுவுங்
குதிரைகுடித்துங் குலமன்னர்நீந்தினதுங்
காலாள்குடித்ததுங் காலொருதேரேறினதும்
மத்தநீரெல்லாம் மண்ணில்சுவறினதாங்
தூளாய்ப்பறந்துமணல் சூரியனைப்போல்மறைக்க

திரியோதிரன் துவாரகைக்குவந்துவிட்டது.

ஆறுவடிந்து அரசர்கரையேறி
சேனைதிரள்ராசாக்கள் தெருவீதிதான்சேர்ந்து
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கன்னருலக்கடமும்
அரிசிக்கடலைபய றுனகச்சாயமுடன்
கஞ்சாவுமெள்பொரியுங் கலந்தபொறியலுங்
தேங்காய்ப்பலாகனியுஞ் சீனிவிளாக்கனியும்
வெற்றிலைபாக்குகளும் விற்பார்கடையோரே.

தென்னத்திரியோதிரனுஞ் சேர்ந்த இலக்குணனும்
தமையன்மார் நூற்றுவருந் தக்கதுரைகளுடன்
ஆற்றுமணல்கடலே அவரவர்கள்தேரேறி
மாயர்பதிநெருங்கி மன்னர்முகநோக்கிச்
செந்தூள்பறக்கத் தீவிரமாய்த்தானடந்தார்
செந்தூளுங்கருந்தூளுஞ் சூரியனைப்போய்மறைக்க

சுந்தரிதோழிகளுக்குச் சொல்வது.

அப்போதுவாரணையில் ஆயனரன்மனையில்
மாயன்மகளார் மருதவல்லிசுந்தரியாள்
ஏழாந்தளமேறி இயலானசுந்தரியாள்
பல்கணிக்கால்திறந்து பார்த்தாள்திசைதோறுந்
துரியோதிரனுடைய சேனைவரவுகளை
பார்த்திருந்தன்னுறும் பாங்கியுடனுரைப்பாள்
வாருமடிசெங்கமலம் மாற்றான்பெருக்கமிதோ
எத்தனைசேனையுட னென்னுயிரைக்கொல்லவந்தான்
குறையில்லாச்சேனைகளை என்கொழுநர்படைவெல்லுவரோ
சாவுமடுத்ததடி தப்பாவிட்டதியெனக்கு
இருக்கமுடியாதோடி இராமரிட்டதியெனக்கு
தங்கமுடியாதோடி தப்பணிட்டதியெனக்கு
என்றுசொல்லித்தோழியரை இளங்கொடியுந்தானழைத்து
யாருமறியாமல் அக்கினியைவளர்த்துமென்றாள்
சட்டையரிச்சட்டைதையுமென்றாள் தார்குழலும்
புற்றாம்பழமூறும் பொற்கொடியேதாருமென்றாள்
சற்றேதடிக்கயிறு சாற்றுமென்றாள்தார்குழலும்
சேவைஅரிசி திருமுடியின்பிரிநில்லவைத்து
மாயன்மகளாரும் மனதுதுணிந்திருந்தாள்

ஆரவான்முதல் நால்வருந் திரியோதிரன்படையை
அசட்டைசெய்வது.

அப்போதரவானு மபிமன்கடோற்கஜனும்
தொந்திசெட்டிதன்னுடனே துரைமன்னன்நால்வருந்தான்
மாமரத்தின்மீதேறி மாற்றான்படைபார்த்தார்
திரியோதிரனுடைய சேனைப்பெருக்கமெல்லாம்
பார்த்தார்திசைதோறும் படைமன்னர்தன்னையெல்லாம்
மாமரத்திலேறினதை மாயவரும்பார்த்தாக்கால்
பஞ்சவர்கள்புத்திரர்கள் பயந்துமரமேறினார்கள்
என்றுசொல்லிப்பேசுவார்க ளீடழிவோங்காமென்றுசொல்லி
அப்போதபிமன்னனும் அண்ணர்முகம்பார்த்து
தருமரப்பாதன்றனக்கும் தாயாதிநூற்றுவர்க்கும்
பாதிநகரம் பகுந்து ஆளாமல்
வனவாசம்போனதென்ன மாற்றானரசாள்வதென்ன
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்துகடோற்கசனும்

அப்படிவந்தநாளும் ஜயஞ்செய்ததிங்கல்லவோ
திரியோதிரனுடைய ஜனங்களைத்தனையும்
சம்மதியாக்குவோம் ராசாக்களைச்செயித்து
என்ற-அரவான்கடோற்கஜனு மபிமனுந்தானுரைப்பார்
அண்ணன்முகம்நோக்கி அபிமன்குத்தானுரைத்தார்
திரியோதிரன்கூட்டம் திரளானசேனைகளை
வாவென்றுசொல்லுவார்கள் மகுடமுடி மன்னவர்கள்
என்றிருவர்பேசி யிருந்தார்கள் நால்வருமாய்
அங்கேதிரியோதிரனும் மறையாரைத்தானழைத்து

திரியோதிரன்கூடாரம்போடச்சொன்னது.

கூடாரம்போடுமென்றான் குலமன்னராசர்களை
துவாரகாபுரிக்கருகில் ஆரவெளிதனிலே
கூடாரம்போடலுற்றார் கொற்றவர்கள்மன்னவர்கள்
வேந்தற்கும்வேதியற்கும் வேறேயொருபுறமும்
கடையுங்கடைத்தெருவும் காவலர்கள்வீதிகளும்
மன்னவர்கள்தனைவுடனே மகுடமுடியோருங்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தார் கெலிபவனாயாரும்

அரவான் ஆலமரம்விட்டு கீழிறங்கியது.

அப்போதரவானு மாலமரமிறங்கி
அரவானுமப்போ ஆற்றிலேபோய்முழுகி
பாற்குடங்களத்தனையும் பாரித்துநீரபரப்பி
குடமேற்குடம்நிறுத்தி கோபுரம்போலடுக்கி
ஆற்றில்முழுகிவந்து ஆதித்தனைத்தோத்தரித்து
கொங்காணிமேல்போட்டு கோணைச்சிக்கட்டி
குழிகோலினைக்கயிறும் கையில்குழலையுடன்
பட்டைபட்டையாகப பன்னிரண்டுநாமமுடன்
இட்டதிருநாம மெத்திசையுஞ்சோதிவிட
எற்றியதபாற்குடத்தை ஏற்றிதலையில்வைத்து

அரவான் அண்ணரண்டை வருவது.

அண்ணனிருக்குமந்த ஆலமரத்தருகே
வீசிநடந்தரவான் முடுக்காகஓடிவந்து
அண்ணருக்குத்தெண்டனிட்டு டாலவேபோயிருந்தான்
ஏண்டா இடையா எனக்குஏன்தெண்டனிட்டாய்
என்றுகடோற்கஜன் இடையனைக்கேட்கலுமே
அல்லகாணண்ணாவே அரவானென வுரைத்தான்
என்காணுந்தம்பியரே இவ்வேடங்கொண்டதென்ன
உன்னையடையாளம் ஒருவருமறியார்
எதுக்காய்த்தம்பியரே இவ்வேடங்கொண்டதென்ன
அண்ணன்முகம்நோக்கி அரவானுமேதுரைப்பான்

பட்டுப்பட்டசேனையெல்லாம் வந்துகரையேறி

அரவானண்ணனிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு துவாரகைக்கு வருதல்

திரியோதிரனுடைய சேனைத்திரளெல்லாம்
குத்துப்படையிதுவோ கூலிப்படைதானோ
பார்க்கவருகிறேன் பவுஞ்சிட்டமன்னவரை
கண்டுகபோற்கறுமா கண்ணூறுகமுட்டிவிட்டு
குன்றுமாத்திண்டோளான் குலுங்கசிரிக்கநகைத்து
போய்வாருந்தம்பியென்று போற்றிவிடைகொடுத்தான்
அப்போதரவானும் அயன்வடிவுகொண்டு
தங்கநெடுஞ்சேனைபோய் தூர்வந்தனைப்பார்த்து
மன்னவன் திரியோதனனும் செக்கரசன்மைத்துனனும்
தம்பிமார் நூற்றுவரும் தளமைவனிக்குணனும்
கூடத்துக்ஷ்பார்த்திருந்தான் குவையன்னரெல்லோரும்

அரவான் கூடாரத்தருகில்வந்து அரசர்களைமிரட்டுகிறது.

அந்தப்பெருக்கத்திலரவானும்வந்துநின்று
பார்த்தானேபாலனும் பங்கயஞ்சிர்கண்ணிலே
உற்றுத்தப்பார்க்கான் ஒளிபறக்குதகண்ணிலே
பானுநிலாவதுக்கு அரசமக்கள்வீற்றிருக்க
அப்போதாக அரவான்மனதிலெண்ணி
கண்டானரவான் கனைக்கவேகோபமேற்றி
கூலிப்படையிதுவோ குத்துப்படைதானோ
பார்ப்போமென்றுசொல்லி பார்த்தன்மகனும்
கையில்தடியிடிப்பில் கட்டழகன்தானின்று
ஒருகால்மடக்கி உயர்ந்துமுழங்காலில்வைத்து
கோடைபிடியிடித்துக் குழறினதுபோலாக

டேயோடேயோவென்று தீவிரமாய்கூச்சலைக்கண்டு ஓடுகிறது.

அரவானிட்டசத்தங்கேட்ட வரிபரிவாரமெல்லாம்
யானைகள்தும்பருத்து அரசர்கள்போலோடுவதாம்
குதிரைகள் தும்பறுத்து குலமன்னர்மேலோடுவதாம்
வில்பிடித்தமன்னரெல்லாம் வீசிவிட்டோடலுற்றார்
ஈட்டிபிடித்தமன்னர் எறிந்துவிட்டோடலுற்றார்
கத்திபிடித்தமன்னர் கைசோர்ந்துவிட்டெறிந்தார்
துடிதுடிப்பாரும் உடனேவிழுவாரும்
வந்தானேவாளபிமன் வாணாளுதிக்கிறதுக்கு
என்றேஅரசர் இடிந்துவிழுவாரும்
அதோவந்தான்வாளபிமன் என்றேபயந்தோட
இதோவந்தானென்று அலறிவிழுவாராம்
கண்டான்திரியோதனனும் காதிரண்டும்செவிடுபட்டு
கோடைபிடிபோலே தம்பினதென்றுரைத்தான்
கோடையிடியல்ல கோணிடுகூந்தல்

திரியோதிரன் அரவானையழைத்து வரச்சொன்னது.

அழைத்திங்குவாருமென்றா நரசன்திரியோதிரனும்
யானைத்திரளுள்ளவர்கள் அரவானருகில்வந்து
வாடாயிடையா வரிசைகொண்டுவந்தாயா
மன்னன்திரியோதிரனார் வரவழைத்தார்வாருமென்றான்
தலைமேலேபாற்குடங்கள் தரிக்கமுடியாது
இறக்குவாரில்லைமேடங்க ளிழுவைக்குக்கொண்டுவந்தேன்
தலையெரிப்புபார்த்தீர்கள் தானிறக்குமென்றார்

துரோணர் தூதர்களையழைப்பது.

சொல்லச்சபையில் துரோணாருமிருந்து
தூதரைத்தானழைத்து சொல்லுவார்தானப்போ
உலுப்பைகள்வந்திருக்கும் உக்கிராணக்கனருகே
பாற்குடந்தானிறக்கிப் பதியவேதானிறக்கி
இடையனைத்தானழைத்து இங்கேவாவென்றுரைத்தார்
பாற்குடத்தைதாக்கி யிறக்கவந்தார்பார்மன்னர்

அரவான் பாற்குடங்களை உடைத்துவிட்டது.

அரவானும்பாற்குடத்தை அசட்டையாகவிட்டுவிட்டான்
பாலாறுபோல பாவுதேகுடமுடைந்து
உக்கிராணத்திலுள்ள உலுப்பைகளத்தனையும்
மாங்கனியுந்தேங்கனியும் வாழக்காயும்பழமும்
பாற்குடந்தானுடைந்து பாலாறுபோலோட
அதிலிருந்தகாய்கறிகள் அலைந்தோடிப்போய்விடுமாம்
ஆயிரம்மல்லர்களை அற்றிலடித்தோட
கொடுத்தானிடையனென்று கொடிமன்னரோடலுற்றார்
கையில்தடிபிடித்து காவலர்கள்மேல்விழுந்தான்
மாறியடித்து வழியாக்கிதானடந்தான்
திரியோதிரனிருக்குஞ் சேனைநடுவாக
கூத்துநடுவே குலமன்னர்போய்புகுந்து
துரோணர்முகம்நோக்கி துரைமன்னன்தெண்டனிட்டு
அரவானிவனென்றறிந்து ஆசீர்வாதம்புகன்றார்
இடுப்பில்தடிபிடித்து ஏகாந்தமாயிருந்து
அரவான்திரியோதிரனை யாரென்றுகேட்கலுற்றான்
அரவான்வினவலுமே அரசன்திரியோதிரனும்
ஏண்டா இடையா உனக்கித்தனைகோபமடா
ஆயனிடையனென்ற தானையினைப்பொறுத்தேன்
மற்றெவரானாலே மாறியடித்திடுவேன்
என்னத்துரோணர் இராஜர்முகம்நோக்கி

திரியோதிரன் இடையருக்கு வெகுமானங்கொடுத்தனுப்புதல்.

என்றுசொல்லக்கேட்டு இராசனதிரியோதிரனும்
தாதியரையழைத்தார் வந்தவனாமரவான்
மாயனிடையனுக்கு மரியாதைபண்ணிவைப்போம்

கொண்டுவாபச்சைவடம் கொடிபாக்குவெற்றிலையும்

அரவானுக்கு திரியோதிரன் வெகுமதிசெய்வது.

இறையாயிரம்பொன்பெற்ற இந்திரவர்ணபட்டெடுத்து
கொண்டுவந்தாப்பொழுது கொற்றவர்தன்னருகே
திரியோதிரனெடுத்துத் திருமாலிடையனுக்கு
இந்தாடவென்று எடுத்துக்கொடுக்கவந்தான்
பார்த்தன்மகனும் பச்சைவடம்வாங்காமல்
குடுவையைகைபிடித்து கோலையேட்டினான்
அரசர்முகம்நோக்கி திரியோதிரனுரைப்பான்
இந்தஇடையன்கப்பமை என்னைமல்செய்ததுபோர்
எக்கணத்துமோரார்விட்ட அடுத்ததுகோல்குடுவை
இல்லையென்னலாமோ அரசர்திரியோதிரனே
என்னத்திரியோதிரனும் இசைந்துமனமகிழ்ந்து
குடுவையில்பாக்கிலையைக் குலவேந்தன்தானடைத்து
அடிமேலேபச்சைவடம் தார்வேந்தன்போடலுற்றார்
வாங்கிஅரவானும் வட்டமணல்மேல்விரித்து
ஆட்டுக்குச்சேலையிட அடிக்காய்கிழிக்கலுற்றான்
மூகத்துமேல்சேலையென்று முடிமன்னனாங்கிழிக்கலுற்றான்
பாக்கிலையைவாங்கிப் பாயில்மேல்வைத்தவனும்
வாய்த்தப்பலமொன்று மன்னனுரைக்கலுற்றான்
குலமன்னர்நூற்றுவர்க்கும் குடிப்பிறந்தபிள்ளைநான்
குடமுடைக்கவேணுமென்று குடுவையைபோட்டுடைத்தான்

திரியோதிரன்சொல்வது.

திரியோதிரனுக்குநிக்கென்றுகோபம்வந்து
குருக்கள்முகம்பார்த்து கொற்றவனுங்கூறலுற்றான்
இந்தயிடையனமை என்னமால்செய்ததுபார்
என்ன அரவானும் இராசர்முகம்நோக்கி
இத்தினைவெய்யலிலே எனைபசுக்களத்தனையும்
தண்ணீர்கிடையாமல் தவித்துவிடும்பொழுது
அள்ளிவெந்துன் அம்பலத்தை ஆசினுடவாயிலுற்றால்
தண்ணீர்சுரக்குங்காண் தார்வேந்தா அவைகளுக்கு
பட்டைகிழிந்தது பரியாசஞ்செய்ததெல்லாம்
வெள்ளாடொன்றிருக்குதேபால்சுரந்தால்
ஆட்டுக்குச்சேலையிட ஆகுமென்றுநானகிழித்தேன்

அரவான் சேனைகளையடிப்பது.

என்று-அரவானும்தன்னுடைய ஆடுமாடுதேடுவதுபோல்
கோட்டைப்பிடிபோல் குலவேந்தர்மேல்விழுந்து
நால்வரிசைகைபிடித்து கலக்கவேதானறைந்தான்
மண்டைசிதறவே மண்ணில்விழவடித்தான்
தலையுடைந்துமன்னவர்கள் தரணிமேல்தான்விழவே
ஓடத்தப்பிபோனவரை கைகோலால்வீசலுற்றான்
மாறியடித்தானே மன்னவர்களுள்ளவரை

மாட்டைமடக்குதல்போல் மன்னரைமாட்டிவிட்டான்
ஆடுமடக்குதல்போல் அரசர்கள்மேலடித்தான்
அண்டம்பிளந்ததுபோ லரவானுங்கூச்சலிட்டான்
டேயோடேயோவென்று திராசக்கூச்சலிட்டான்
அப்போதுசேனைகள் அதிர்ந்துநடுங்கிடவே

திரியோதிரன் சேனைகள் ஓடுகிறது.

ஊரைவிட்டோடுவாரும் உறவைவிட்டோடுவாரும்
தேரைவிட்டோடுவாருந் தெருவைவிட்டோடுவாரும்
கூலியாள்நாங்களென்று கும்பிட்டுநிற்பாரும்
கத்திசெடியில்வைத்து கைகட்டிநிற்பாரும்
ஈட்டிசெடியில்வைத்து யிடைந்துவந்துநிற்பாரும்
பாங்குசெடியில்வைத்து பயந்துவந்துநிற்பாரும்
நாமத்தைக்காண்பிப்பாரும்நான்தாதனென்பாரும்
பூநூலைக்காட்டுவாரும் பிராமணனென்பாரும்
வடுகரெல்லாம்நீளென்பார் வன்றமிழர்தண்ணீரென்பார்
துலுக்கரெல்லாம்பாணியென்று சொல்லிநிற்பாரையங்கள்
இரத்தாறுஓடவே ரணமூண்டங்கொக்கரிக்க
அமிஞ்சிக்கெங்களை யழைத்துவந்தாரென்பாரும்
பிச்சையெடுக்கப் புறப்பட்டோமென்பாரும்
ஆனைகுதிரை அலைந்தோடிப்போகிறதும்
கண்டானரவானும் கலீரென்றுநகைத்தான்
கூட்டும்படையழிந்து கொடிசேரநின்றனே
என்று-கைகொட்டிநல்லரவான காவலரைத்தான்பார்த்து
முத்துவிரல்சுழட்டி மூக்குமேல்கையைவைத்து
அதிரநகைத்தானே அரசர்கள்தானடுங்க
காவலர்களெல்லோரும் கலைந்துசெவிடுபடும்
மூர்ச்சைதெளிந்து முடிமன்னர்தானெழுந்து
மாயன்கிளரியென்று மரியாதைசெய்தாக்கால்
கொற்றவர்கள்முன்பாக கூவலாயோஇடைடா

அரவான் சொல்வது.

அரசர்கள்முகம்நோக்கி அரவானுங்கூறுவான்
அறுபதினாயிரங்கோடி ஆனைதொருபாற்பசுக்கள்
எழுபதினாயிரங்கோடி இளங்குட்டிவெள்ளாடாம்
எண்மனிதர்காலாயிரம் இடையரிங்கேபெய்க்கிறார்கள்
திருமால்மகளார்க்கு சீதனந்தானகொடுக்க
ஓட்டிவாவென்றுசொன்னார் ஓட்டிவந்தேனிப்பொழுது
கறந்துவெறுத்திருக்கும் காவலரைநான்பார்த்தேன்
மாலைக்கண்ணுள்ளகையில் மாடெல்லாமாளிருந்தேன்
தேடிவந்தகூலிமேலே திரியோதிரனென்றான்
மாயனைகிளரிநான் மந்தையில்பால்சுமப்பேன்

மாயன்மனையில் வளர்ந்தேன்காண்மன்னவனே
ஆயன்மனையில் அனேகநாள்நான்வளர்ந்தேன்
இடையரிலேகாண்பெரியோன் என்பெருக்கம்நீர்கேளீர்
வெள்ளாட்டுமாடு மேய்ப்பேன்மலைதனிலே
சொல்லிமலைநடுவே சோவுக்குநீர்காட்டி
காட்டில்கிடைகட்டி காத்திருப்போனிடையன்
மெக்காட்டுநியாரியென்று நான்பேர்படைத்தேன்காண்
வந்தார்க்குஅன்னமிட்டு வருவார்க்குஇல்லையமர்த்தி
அன்புமிகவுண்டாக்கும் ஆயன்கிலாரிகண்டாய்
பெருநாள்தான்சோதிடுவார்நீங்கள்பெண்டுவிழுந்தீர்கள்
தேனிகையிலமயிலான சொருசானசுந்தரியை
மாலையிட்டுக்கொள்ளவந்த மாப்பிள்ளையிலக்குணனை
கள்ளிப்பையலானவனை காட்டுங்கள்நான்பார்க்க

அரசர்கள் சொல்வது.

மகாராசன்மைந்தனுங்கள் மாப்பிள்ளையிலக்குணனை
தானைவந்தபெருக்குக் கன்றுபிரம்வேறும்
என்ன அரவானும் ஆழ்ச்சி[illegible]து
ஆயிரங்கன்றே அதுகிவாசிலைமாமென்று
நான்மேய்க்கும்பசுவிலே காவலிருக்கண்ணிருக்கும்
பாற்கவர்காலாளை பசுவைக்குயாருமென்றார்
சாணகதி பாலென்று சந்தோஷத்துடனெழுந்து
மாப்பிள்ளைலக்குணனை மாட்டிடையாவென்ன
பார்த்துசிரித்து பார்த்தன்மகன்கூறலான்
பொட்டிடப்பட்டுத்தபொல்சிலதுமிட்டானும்
கட்டழகிசுந்தரியாள் காலுக்குக்கொவ்வாது
யாதுக்குஒப்பாமை மாப்பிள்ளையைக்கட்டிவைப்போம்
என்றுரைக்கத்து இடையனும்போசலுற்றான்
யானைதேர்குதிரையும் அண்ணரிடந்தருக்காய்
காலாளெல்லாம்தமது கையில்துகிலையாகும்
தேர்த்தேருடிப்போனதெல்லாம் தொந்துசெட்டிகைவசந்தான்
கீழையாடபோறவனைப்போல் மேபெள்ளமாராய்ந்து

அரவான் அண்ணனண்டைவருவது.

ஆராய்ந்துகல்லிலான அண்ணரைத்தேடிவந்து
அண்ணன்கடோற்கசனுக்கு அரவானும்தெண்டனிட்டு
வாழ்த்திநிந்ததுபவேமை மாற்றான்படைநடுவே
வேர்நீரேதம்பியரே புதுமைமென்ன சொல்லுமென்றான்
என்னபுதுமையண்ணே நான்போனதண்டுலே
கூடினெதிருசத்தம் கூடினபோதவர்கள்
யானைமுறிந்தோட அரசமக்கள்பார்த்தார்கள்
குதிரைமுகன்டோட்டு குலமன்னர்பார்த்தார்கள்
கட்டிபிடித்தயன்னர் வறிந்துவிட்டோடலுற்றார்
யானைகுதிரையெல்லாம் அன்றேவிடந்தனுக்கு

காலாள்பரிசனங்கள் என்கையில்லுக்கொப்பமிட்டேன்
தோற்றோடிப்போனதெல்லாம் தொந்திசெட்டிகைதசந்தான்

அபிமன்னன் அரவானுக்குச்சொல்வது

என்னஅபிமன்னன் எழுந்தரவானைப்பார்த்து
அண்ணேஎன்மந்திரவானுக் காருமிறையில்லையே
வேண்டாமப்பாதம்பியரே மாப்பிள்ளையாகையினால்
ரணமுகம்பாராதே யுத்தந்தெரியாதே
இங்கேயிருந்துகொண்டு ஆரிங்கேவந்தாலும்
கட்டிபிடித்து காவலில்வையுமென்றான்
அப்போதிரியோதிரன் ஆயன்மகள்சுந்தரிக்கு
மல்லரைதானழைத்து மகாபூஷணந்தானெடுத்து
மாயன்மகள்சுந்தரிக்கு மகாராசன்போகவிட்டான்
ஆயனரண்மனைக்கு அத்தூதர்கொண்டுவந்தார்.
திருமால்மகளாருஞ் சேதியதுதான்கேட்க
மாற்றான்பணிதி வரவிட்டான்தோழிமாரே
என்னங்கைத்தைதவுரிய அடைவனமோ தோழிமாரே
மாற்றானிலக்குணற்கு வாழ்க்கைப்படுவதிலும்

சுந்தரி அக்கினியிலே விழப்போகிறது.

அக்கினியைமூட்டு அனலாக்கினையாமேவாமென்று
மஞ்சனச்சாலையிலே மகாதீர்த்தமாடிவந்து
மஞ்சள்வைத்தபட்டாடை மாயன்மகளுடுத்தி
பூச்செண்டெலுமிச்சை பெருமாள்மகள்கைபிடித்து
கண்ணாடிகைபிடித்து கட்டழகிசுந்தரியும்
அக்கினிமுன்பாக ஆனமுகசாலையின்மேல்
சேஷைஅரிசி திருமுடியின்மீதில்வைத்து
சாகத்துணிந்து தார்குழலும்வீற்றிருந்தாள்
தாதியர்கள்செங்கமலம் சற்றுமனங்கொள்ளாமல்
பதறாதேசுந்தரியே பார்த்தனமகன்வாரான்
என்றுசொல்லி அப்போது ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
அப்போதுதாதியர்கள் அரிவையருந்தானெழுந்து
இங்கேயிருமென்று எந்திழையைக்காவல்வைத்து

பெருமாளண்டை தாதிவருகிறது,

மாயனருகாக மங்கையருமோடிவந்து
தங்கைநல்லாள்சுந்தரியு மாளவேதிவளத்தி
சாகத்துணிந்தாள் தரணியளந்தவரே
என்னப்பெருமாளும என்மகளார்சுந்தரியை
இன்னொருநாழிகைதான் என்மகளார்சுந்தரியும்
பத்திரமாய்வைத்திருங்கள் பாக்கியரேயென்றுரைத்தார்
முகூர்த்தங்கள் தப்பாமல் முடிமன்னரோபாருமென்றார்
மாப்பிள்ளைதன்னை வரவழைத்துவாருமென்றார்
பாஷாணப்பெட்டியெல்லாம புறக்கடையில்போட்டுவைத்து
மாயவர்வர்ச்சென்னார் வாருமென் அப்போவழைத்தார்.

திரியோதிரன்மகிழ்ந்து சேனைகளை வாருமென்று
அப்போ திரியோதனன் மவன்மகன்லக்குணனை
யானையலங்கரித்து ஆனைசிம்மாதனத்தில்
யானைமேல்சிம்மாதனம் தனியேயலங்கரித்து
வெற்றிலைலக்குணனை வெள்ளானைமேலேற்றி
சேனைபரிவாரமெல்லாம் சேரவேகொண்டுவந்து
குதிரையின்மேல்ராஜாக்கள் குலுங்கியேதான்வருக
யானைமேல்ராஜாக்கள் அணியணியாய்த்தான்வருக
காலாள்கள்வாரமெல்லாம் கடுகியேதான்வருக
பட்டிவீணைகொட்டிவர நாடகங்களாடிவர
வெண்கலகொம்பூத வெற்றிமுரசறைய
தேவியர்கள்கோடி தெருவீதியாடிவர
எக்காளமூதிவர நாட்டியங்களாடிவர
பேரிகைகொட்டிவர பெரியதம்பூருமுழங்கிவர
பூரிகைகொட்டிவர பெரியபடாரோலைச்ச
தப்புமுழங்கிவர தவில்முரசுகொட்டிவர
செப்புமுரசுகள் சேரமுழங்கிவர
மேளமுழங்கிவர விண்மண்டலமதிர
தாளமுழங்கிவர தாரணிமன்னர்தானடக்க
சல்லரிகைகொட்டிவர சாலரிகைகொட்டிவர
மல்லரிகொட்டவே மத்தளங்கள்கொட்டிவர
வீணைமுழங்கிவர வேந்தர்கடந்துவர
தண்டுமுழங்கிவர தார்வேந்தர்கோடிவர
மாப்பிள்ளைலக்குணனும் மணக்கோலம்வாரானே
அப்போநடக்கிற அதிசயத்தைத்தான்கேளும்

பஞ்சவர்கள்புத்திரர்கள் திரியோதிரன்சேனைகளிடத்தில் வருவது.

பஞ்சவர்கள்புத்திரர்கள் பராக்கிரமந்தான்கேளும்
அப்போகடோற்கஜனும் அரவானுந்தொந்திசெட்டி
மாயனும்பெருமானை மனதிலேதானினைத்து
ஆயன்பெருமானை அடியார்கள்பங்காளனை
வில்லெடுத்துவாளெடுத்து வேந்தர்களைகையெடுத்து
வாரார்களப்போது மாயனைமனதிலெண்ணி
வடக்கேகடோற்கஜனும் மேற்கேயரவானும்
கிழக்கேஅபிமன்னனும் தெற்கேதொந்திசெட்டியுந்தான்
இப்படியாகயிருந்தார்களப்பொழுது

கடோற்கஜன் சண்டை.

வடக்கேகடோற்கஜனும் கதைதண்டுகைபிடித்து
யானையணியிலே அதிவீரன்போய்புகுந்து
ஒட்டகச்சேனையிலே உற்றக்குதிரையிலும்
கட்டழகன்போய்புகுந்து கதித்துகொதித்தெழுந்து

அண்டங்கிடுகிடென்ன ஆகாசந்தக்களிக்க
பூமிகிடுகிடென்ன பூலோகந்தானதிர
வாராளேயப்பொழுது மகா கெதைதனைதானேந்தி
தண்டைசுழற்றி தீவிரமாய்விட்டானே
சத்தசமுத்திரமும் சலர்வற்றியுள்ளடங்க
தேவாதிதேவரெல்லாம் திகைத்துப்பயந்தோட
கெற்பங்கலங்கவே கிரிகள்நிகர்க்குலுங்க
மந்திராயுதமிட்டு வாங்கிசுழற்றிவிட்டான்
வருகிறதேகோதண்டம் மகாயானைக்கூட்டத்திலே
யானைதலையை அடவாய்பிளக்கிறதே
குதிரைத்தலையை குறிப்பாய்பிளக்கிறதே
யானையதுவிரிட அரசர்பயந்தோட
திரியோதிரனுடைய சேனைபரிசவரும்
கர்னன்விதுரனுங் கனத்தசபைமன்னர்களும்
மன்னர்குருக்கள் மகாசேனையுள்ளவரும்
கண்டுபயந்தார்கள் கடோர்கஜனென்றறிந்தார்
யானைமேலிருந்ததுரை கொக்கரித்துமண்ணில்விழ
கானைகடோர்கஜனும் கனசண்டைசெய்யலுற்றான்
நான்குநாள்மட்டும்நல்லசண்டைசெய்தானே

கடோற்கஜனை தேவர்கள்கொண்டாடல்.

தேவாதிதேவரெல்லாம் சொல்லாரொருவர்க்கை
இராமனசண்டையென்பார் இராவணன்சண்டையென்பார்
இந்திரஜித்துசண்டையென்பார் இலட்சுமணன்சண்டையென்பார்
கூபத்மன்சண்டையென்பார் சுப்பிரமணியர்சண்டையென்பார்
வீரபத்ரன்சண்டையென்பார் வேலவிதக்கன்சண்டையென்பார்
கடோற்கஜனைப்போல்சண்டைசெய்வார் யாருமில்லையென்பார்கள்
இப்படியாகவே யிவர்கள்சொல்லுவேளையிலே
கானைகடோற்கஜனும் கனத்தபடைமுகத்தில்
முன்பின்னும்பாராமல் முனைவீரன்சாடுகையில்
மாளுஞ்சனங்களென்றால் மட்டிடப்போகாது
செத்தசனங்களென்றால் சொல்லமுடியாது
யானைமேலிருந்தவர்கள் அலறித்தான்விழுவார்கள்
குதிரைமேலிருந்தவர்கள் கொக்கரித்துவிழுவார்கள்
ஒட்டகத்தின்மேலிருந்தவர்களோலமிட்டுவிழுவாராம்
கால்குடல்சரிந்து மண்ணில்புரளுவாராம்
பணிக்குடல்தான்சரிந்து மண்ணில்புரளுவாராம்
சண்டைசெய்யமாட்டாமல் சாலஞ்செய்துதழுவாராம்

திரியோதிரன் சேனைகள்ஓடுகிறது.

ஊரைவிட்டோடுவாரும் உடலைவிட்டோடுவாரும்
தேரைவிட்டோடுவாரும் தெருவைவிட்டோடுவாரும்

கத்திசெடியில்லைவந்து கைகட்டிநிற்பாரும்
தட்டுசெடியில்லைவந்து பிடையவந்துநிற்பாரும்
பாக்குசெடியில்லைவந்து பயந்துவந்துநிற்பாரும்
சாமத்தைக்காண்பிப்பாரும் நான்தாதனென்பாரும்
பூநூலைக்காண்பிப்பாரும் பிராமணனென்பாரும்
பிச்சைசொல்லாதேயென்பார் வன்றமிழர் தண்ணீரென்பார்
அனுக்கசொல்லாம்பாணியென்று சொல்லுதேபாளையங்கள்
ரத்தாறுகூடவே சனமுண்டாங்கொக்கரிக்க
அவிழ்சாகவெங்களை அழைக்கவந்தாரென்பாரும்
பிச்சையெடுக்கப் புறப்பட்டோமென்பாரும்
இப்படியாக இவன்சண்டைசெய்கையிலே

அரவான் சண்டை.

அர்ச்சுனனார்பெற்றெடுத்த அரவானுந்தானெழுந்து
செற்றுருமையாகத் தேர்விசையான்தன்மகனும்
வில்லெடுத்து விசையன்மகன்நாணேற்றி
அம்புதொடுத்தானே அரசன்தன்மேலாக
அண்டங்கிடுகிடென்ன ஆகாயந்தானதிர
பூமிகிடுகிடென்ன பூலோகந்தானதிர
அக்கினிபாணங்கள் வருணனதுபாணங்கள்
வாயுபாணங்கள் வருணனதுபாணங்கள்
இராமருடபாணங்கள் இலட்சுமணர்பாணங்கள்
சர்ப்பபாசங்களமாய் சராமாரிதான்பொழிந்தான்
ஆகாயமுள்ளதெல்லாம் அம்பாலேபந்தலிட்டு
பாணசரத்தாலே பந்தலிட்டானப்பொழுது
பாணம்வருந்திதங்கள் பார்க்கமுடியாது
அம்புவருந்திதங்கள் அறிக்கமுடியாது
ஐப்பசிமாதத்திலே அடர்ந்தமழைவந்ததுபோல்
புரட்டாசிமாசத்திலே பெருமழைவந்ததுபோல்
கார்த்திகைமாசத்திலே கனத்தமழைவந்ததுபோல்
சோனைமழைபோலே சொரிகின்றான்பாணங்களை
இப்படியாக இவன்சொரியும்வேளையிலே
மாண்டசனங்களென்றால் மட்டுமிதங்களில்லை
செத்தசனங்களென்றால் சொல்லமுடியாது
தேர்மேலிருந்தவர்கள் சிதறிவிழுவாரும்
பரிமேலிருந்தவர்கள் பதறிவிழுவாரும்
காய்கள்உணிபோலே நசுங்கிவிழுவாரும்
இலைபூச்சிபோலே நிலத்தில்நசுங்குவாரும்
கால்போனமன்னர்சிலர் கைபோனமன்னர்சிலர்
தாள்போனமன்னர்சிலர் தலைபோனமன்னர்சிலர்
தோள்போனமன்னர்சிலர் துடைபோனமன்னர்சிலர்

மூக்கறுந்துபோவாரும் மூளைமுகத்திற்சாவாரும்
ஓடியொளிப்பாரும் உதைப்பட்டுநிற்பாரும்
ஆனைமேலிருந்தவர்கள் அபயமிட்டுமண்ணைக்கவ்வ
குதிரைமேலிருந்வர்கள் கொக்கரித்துமண்ணைக்கவ்வ
ஒட்டைமேலிருந்தவர்கள் ஓலமிட்டுமண்ணைக்கவ்வ
ரத்தாறுஓடிடவே ரணமுண்டங்கள்கொக்கரிக்க
கலியாணம்பார்க்கவந்தோர் கைலாசஞ்சேர்ந்தார்கள்
மணஞ்செய்யவந்தவர்கள் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
வெற்றிவெற்றியென்றுசொல்லி வெற்றிகொடிபடுது
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைகொடிபடுது
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரியடிபடுது
தேசத்தழுதுமன்னன் திரியோதிரனுடைய
பதினெட்டுஅக்ரோணி படைமன்னரெல்லோரும்
மாண்டசனங்கள்போக மற்றவர்களெல்லோரும்
சண்டைபண்ணமாட்டாமல் சவாப்பண்ணியோடலுற்றார்
பண்டாரமென்பாரும் பரதேசியென்பாரும்
பூநூலைக்காண்பிப்பாரும் பிராமணனென்பாரும்
திருநீற்றைக்காண்பிப்பாரும் சிவனடியாரென்பாரும்

தொந்திசெட்டி சண்டை.

மேற்கேமுகம்நோக்கி வேந்தர்களோடிவாரார்
ஓடியுந்தேடி ஒருவழியுங்காணாமல்
தொந்திசெட்டிவீற்றிருக்கும் தெருவீதியோடிவாரார்
வாரமனிதருக்கு மகாபயந்தீர்ப்பவன்போல்
ஓடியொளிப்போரைக் கோணிக்குள்பூருமென்றான்
அப்போதுமன்னவர்கள் அடைவாகவந்தார்கள்
கோணிக்குள்பூருமென்று கொற்றவனுஞ்சொன்னனே
கோணிநிறையக் குடைமன்னர்சேர்ந்தார்கள்
அப்போதுமன்னவனும் அடைவாகத்தான்பார்த்து
வாரிமுடிக்துமன்னன் மண்ணோடேசாடலுற்றான்
மாண்டுமடிந்தார்கள் மகாசேனையத்தனையும்
நெஞ்சறுந்துவிழுவாரும் நிலத்தோடேசாய்வாரும்
மண்டைபிளந்து மண்மேலேசாய்வாரும்
வயிருகிழிவாரும் மனிக்குடல்சாய்வாரும்
காலோய்ந்துகைமடங்கி கண்பிதுக்கிச்சாவாரும்
ஐயோவிதியேயென்று அலறிவிழுவாரும்
குய்யோமுறையோவென்று கூச்சலிட்டுச்சாவாரும்
வைக்கோல்போர்செத்தாபோல் மனிதர்ப்போர்குவித்து
கூடிவந்தானிதரைக் குன்றுபோற்செய்யலுற்றான்
தலையற்றமன்னவற்கு தரிக்கவிடமில்லாமல்
திரியோதிரனுடனே திசைமன்னரோடிவாரும்
வீஸ்பர்துரோணரும் விதரான்சகுனியரும்

மாப்பிள்ளை இலக்குமணனும் மன்னர் துரைகளெல்லாம்
கட்டுமுட்டுக்காரரும் நாடகக்காரர்களும்
தப்பட்டைகொட்டார்கள் தப்புமுழங்காமல்

துவாரகாபுரிக்கு அரசர்கள் ஓடிவருகிறது.

மாயன்பதிநோக்கி மன்னர்களோடலுற்றார்
ஆயனலைவிழ்ந்து ஆனமணிதருடன்
பசங்கள்மெத்தவெல்லோரும் பழித்தார்கள் நம்மவரை
உங்களை மாயவனிங்கே வாவேண்டாமென்றுசொல்லி
என்று சாத்திக்கதவடைத்து தாள்போட்டு தூதுவரும்
திரியோதிரனுக்கெதிரே தூதுவருமோடிவந்து
மாயன்பதிநோக்கி வந்தீரோயாமாகில்
பஞ்சவர்கள்புத்திரர்கள் பதைபதைக்கக்கொல்வார்கள்
வரவேண்டாமென்றுசொல்லி வழிமறித்துப்போங்களென்றார்
தேசத்தரசன் திரியோதிரப்பெருமான்
இனியென்னசெய்வோமென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
மாமதுரைநோக்கி வருவார் திறலுடனே

அபிமன்னன் அரசர்களைப் பிடித்துக்கட்டுவது.

அங்கே அபிமன்னன் அதட்டிரோவந்துநின்று
வாளுருவிதைப்பிடித்து வாளபிமனென்றுசொல்வான்
பெரியப்பாசிற்றப்பா பேர்பெரியபாட்டனாரே
செல்வனிலக்குமணனும் தெருவீதியோலம்வந்து
மாயன்மகளாரை மணஞ்செய்ய வந்தீரோ
தாமணியாய்ச்சேர்த்து தார்வேந்தர்நூற்றுவரை
வாருங்களென்றுசொல்லி மாறிக்கொடிபிடுங்கி
இருபத்திரூகப்பார்த்து இராசர்களைத்துரத்தி
குருக்கள்துரோணரும் கொற்றபிராமணரை
தேவதர்களோதுமென்று தேவர்தனக்கூறுவான்
மாதுபாடாக மருதேதாடோதான் சேர்த்து
அவரவர்சங்கைகளை அவிழ்த்து அபிமனுமே
தூக்கிவிட்டுவாளபிமன் துலிடிபோல் போட்டுவைப்பான்
மாப்பிள்ளைலக்குமணனை மடல்விரிபசகட்டி
பூண்டபணிதிவெல்லாம் பூரிப்பாய்த்தான்கழட்டி
வாளபிமன்பூண்டுகொண்டு மாற்றானிலக்குமணனை
சிற்றெறும்புகட்டிடைப்பு செத்தவிடத்தினிலே
குண்டுகட்டாய்க்கட்டி கொற்றவனைபோட்டுவைத்து
அரசர்கள்முன்பாக அருச்சுனன்புத்திரனும்
அரசர்நடுவே அபிமன்னராசாவும்
கொலுவாகவீற்றிருந்தான் குலமன்னர்தன்னுடனே
கட்டுவர்பாடவே நல்லவிடாயோட
ஜெட்டிகள்மல்லயுத்தரு ஜட்டிகள்கட்டிவர
வேந்தர்சமுகத்தில் வெகுவிதமாயடித்த
இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே

இங்கோலாக்கலத்தில் அரசர்கள் மூவருந்தான்
வெட்டிப்பொருதினதும் கெக்காயடித்ததுவும்
யானைகுதிரை அரசமக்கள்பட்டதுவும்
ரத்தாறு ஓடிவர ரணத்தில்மண்டைகொக்கரிக்க
கூளிகுடல்பிடுங்க குலபாலை தாண்மிதக்க
குத்துயிரோடே குவையன்னமோடிட
பருந்துகழுகுகள் பசிதீர்ந்தலைப்பயிட
பூதப்பிரேதங்கள் புகழ்ச்சியாயாடிடவாம்
தேர்புரவியானைகளும் தெப்பல்போல் தான்மிதக்க
ஊர்த்தபனிமேற்காகம் உதிரமதுதானுண்ண
ஓடும்உதிரத்தால் உத்தபர்கள் தான்மூழ்கி
அரவானைத்தொந்திசெட்டி அண்ணல்கடோற்கஜனும்
தாமாப்பொல்லையிலே தார்வேந்தர்போய்மூழ்கி
ஆயுதங்கள்தான்கழுவி அரசர்திரும்பிவந்து
மாமரத்தின்கீழாக வாளபிமனைத்தேடி
வார்த்தைகள்பேசியே வாரார்கள்ராசாக்கள்
கண்டானபிமன்னன் காவலர்கள்வருகிறதை
அபிமனெழுந்திருந்து அண்ணனெதிராக
அண்ணமார்மூவருக்கும் அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
பணிந்தகொருகம்பியை பரிவொடெடுத்தணைத்து
இவர்களெங்கேயிருக்கிறார் எழில்விசையன்புத்திரனே
மன்னவரைத்தேடி பிடித்தாலோவாளபிமா
எங்கேயகப்பட்டார்கள் இராசமுடிமன்னவர்கள்
அண்ணர்முகம்நோக்கி அபிமனுங்கூறுவான்
எங்கெங்குந்திரிந்து இருக்கவிடமில்லாமல்
மன்னன்துரியோதனனும் மாப்பிள்ளை இலக்குணனும்
தாயாதிநூற்றுவரும் சகுனியுடன்தெத்தகாசன்
வீஷ்மர்துரோணர் விளங்குந்துரையன்னரும்
வாடிமனந்தளர்ந்து வந்தார்மரத்தருகே
வழிதப்பிடங்கே வந்தார்மரத்தருகே
ஏதென்றுசொல்லக்கேட்டு ராசமுடிவேந்தன்
இடும்பனைக்கட்டியடித்தனைத்தான் அப்பொழுது
நாங்கள்படைபொருதி நாயர்மருகோனே
முட்டைசமப்பாரும முடிபொறுக்குங்கொல்லர்களும்
அமிஞ்சிக்கிவந்தவரை அவர்கள்பிடித்தாக்கி
கூலிப்பாத்திகளை கோணிருகொண்டானபிமா
டம்மைப்போலிந்தனிதம் ஒருவருந்தானுமில்லார்

நால்வரும் ஆலோசனை செய்தது.

முடிமன்னர் நூற்றுவரை முதலாவல்லியரை.
உயிரோடேகட்டிப் பிடித்தீரே மன்னவனே
என்றுமகிழ்ந்து ராசாக்கள் துரைபபார்

காமிக்கவந்து கெடுகோயாச்சுதல்லோ
மாயவரும்மை மடியாமலிருந்தார்
அமராபுரிபுகுந்து அவனைக்கட்டிவைத்து
அழகியசீர்சுந்தரியை அபிமன்னனுக்குமாலையிட்டு
மாயவனைக்கட்டி வருவோம்வா தம்பிமாரே
நானிவர்பேசி என்னையிட்டிருக்கையிலே

சுந்தரிக்கு தோழிகள்சொல்வது.

கண்டார்கள்தாதியர்கள் கடுகெனவேயோடிவந்து
சுந்தரியாள்தன்னுடனே சொல்லலுற்றார்தாதியர்கள்
இப்போதுன்குருக்கள்தன்னை உன்புருஷன்வாளபிமன்
இப்போதிருக்குமுடைய திரளானநாற்றுவரை
மாமுவரைத்தான்பிடிக்க மன்னவர்கள்வாருர்கள்
என்றுசொன்னத்தாதியர்கள் எடுத்துரைத்தார்சுந்தரிக்கு
அந்தவிசேடம் அதுகேட்டுசுந்தரியும்
சந்தோஷப்பட்டுத் தம்மனசெந்தசுந்தரியும்
புஞ்சிரிப்புகொண்டு குலுங்கக்கைநகைத்து
தோழியப்பேரையெல்லாம் ஒருமையழையுமென்றாள்

தோழிகள் பந்தலலங்கரிப்பது.

அப்படியேதாதியர்கள் அழைத்துவந்துவிட்டார்கள்
வந்துநின்றதோழிப்பெண்கள் வணங்கியற்குத்தெண்டனிட்டார்
சானந்தகப்பல்வாசல் வெல்லாசதுள்ளதெல்லாம்
பந்தல்கள்போட்டு பட்டாலலங்கரித்து
அந்தமுள்ளசுந்தரியா ளலங்கரிக்கச்சொன்னளே
நல்லதம்பா வென்றுசொல்லி நடந்தார்களோடிப்போய்
அப்படியேதோழிப்பேர் அலங்கரித்துவந்தார்கள்
பார்க்கமுடியாது பந்தலிட்டசிங்காரம்

சுந்தரி ஓலையெழுதுகிறது.

இப்படியாயிங்கே யிருக்குமந்தவேளையிலே
சுந்தரியாள்நால்வருக்கும் தூதோலைதானெழுதி
நால்வருக்குந்தெண்டனிட்டேன் நாயடியாளசுந்தரியும்
நானினைத்தகாரியத்தை நன்றாய்முடித்தீரோ
சஞ்சலப்படாமல் செப்பமாய்முடித்தீரோ
மன்னவரேஉங்களிட வல்லமைகள்கண்டேனே
அபிமன்னராசாவே அவ்வோலைவாசியென்றாள்
அப்படியேசொல்லியென்று அபிமன்னன்தானெடுத்து
ஒப்பமுடனோலைதன்னை யுள்ளபடிவாசி, தான்
நல்லதென்றுதூதுவரை நலமுடனேயனுப்பிவிட்டார்
தூதுவருமோடிவந்து சுந்தரிக்குத்தெண்டனிட்டு
ஓலைகொடுத்து வுரைத்ததொருவாசகத்தை
சொல்லியேசுந்தரிக்கு தூதுவருந்தானுரைத்தார்

சந்தோஷமாகவேதா னிருந்தாரென்கதரியும்
இப்படியாக யிருக்குமந்தவேளையிலே

பெருமாள் வருவது.

மாயன்மனமகிழ்ந்து மண்டபத்தைவிட்டு நம்பி
பசங்கள்மெத்தவொல்லாதார் பரிகாசம்பண்ணுவார்கள்
பரிகாசஞ்செய்வாரோ பார்வேந்தரப்பொழுது
காழுமெநிரே நடந்துபோய்க்காண்போமென்று
ஆனந்தவாழ்மார்பர் ஆனையின்மேலேறிவர
மாயன்ரதமேறி மன்னவர்கள்தம்முடனே
வேசியர்களாடிவர வேந்தர்கள்புடைசூழ
தப்புமுழங்கிவர தாதர்களாடிவர
மல்லாரிகொட்ட மணித்தாளமுமுழங்க
மேளவகையானதெல்லாம் விரவிதமாய்த்தான்முழங்க
மாமரத்தின்கீழாக மாயவரும்வந்தபர்க்கார்
பாளத்தாரிக்குவரப் பஞ்சவர்கள்புத்திரரும்
நால்வரும்வந்துநின்று நமஸ்காரம்பண்ணுரே

பெருமாள் நால்வரையும்வினவுதல்

வந்துபணிந்தவரை வகைவகையாய்ச்சென்றெடுத்து
ஏன்காணுந்தம்பிமாரே யிப்போதேவந்தீரோ
திரியோதிரனுடைய சேனைபெருக்கமெல்லாம்
மாளப்பொருந்தீரோ மகாபாவஞ்செய்தீரோ
என்ன அரவான் யிராசர்முகம்நோக்கி

அரவான் சொல்வது.

எங்களுக்குத்தோஷமில்லை யேழுலகையாண்டவரே
மாண்டவர்பாவமெல்லாம் மாயவரேயுமதுதான்
செத்தவர்பாவமெல்லாம் திருமாலேயும்மதுதான்
என்னவேமாயவரும் சிருதோஷம்பூரித்து
ஒன்றுக்குநூறு உரைப்பார்கள்மக்களென்று
ஆயன்பெருமாளு மாலோசனையாகி
பாவங்கழிப்பதற்கு பசுக்கள்கொண்டுவாருமென்றார்
பாதையில்பசுக்கள் மடக்கிவந்தார்பெய்திடுவார்
ஆயிரம்பாற்பசுவை அந்தணர்க்குத்தானமிட்டார்

பெருமான் திரியோதிரனை வினவுதல்.

கட்டுண்டதிரியன்பக்கல் கபடமாயவரும்
முன்னாகவந்துநின்று முகம்பார்த்துப்போதுரைப்பார்
வாருங்கள்ராசாக்கள் மாப்பிள்ளைமார்சொல்லுமென்றார்
திரியோதிரனுரே சீக்கிரமாய்ச்சொல்லுமென்றார்
பரிகாசம்பண்ணவந்தீர் மைத்துனமைச்சொன்னவந்தீர்
எழித்தாளிபண்ணவந்தீர் என்மகளைக்கொள்ளவென்று

வணக்காறாம்போரினைமாப்பிள்ளையார்சொல்லுமென்றார்
இப்போது செல்லுமென்றார் ராசர்கள்முன்பாக

திரிபோதிரன் நாணிச்சொல்லுதல்.

என்னத்திரிபோதிரனும் ஏங்கியவைத்தளர்ந்து
மற்றொருவர்க்கைதசொன்னால் மதியார்களென்றுசொல்லி
மாயன்பெருமாளே மருமகனைக்காணிரோ
கண்ணதம்பிரானார்க்கு தாலிமுகூர்த்தமென்றான்
என்னைமைத்துனர்க்கு பணிந்துசெய்யுமென்றானே
மாயன்பெருமானே அபிமனுக்குச்செய்யுமென்றான்
மாயனதுகேட்டு வள்ளியாரைசட்டிவைத்து

பெருமான் அபிமன்னருக்குக்கூறல்.

தப்பிற்றவுடனையென்று சப்தமுடித்தென்று
மன்னரீயார்வீர மணமுடித்துப்போகுதுகாண்
விக்கிரமாய்வாருமையா சுந்தரிமாமாலையிட
முன்னிறுவாள் வீர மணமுடித்துப்போகுதுகாண்
வானவியாவாருமென்று வாசனமேநமென்றார்

அபிமன்னன் ஊர்கோலம்வருவது.

இலக்குணனை நிலைத்து பரிகொண்டுவந்தார்கள்
யானைமின்மீதேறி அபிமனுமிருந்தார்
மாயனாதுமெய் வாளபிமன்யானைமின்மேல்
லக்ஷணமாக இராசாக்கள்தன்னுடனே
யானைமின்தேர்புரவி யதன்பின்னடந்துவர
மல்லாரிகொட்ட மலித்தாளமும்முழங்க
விருதுமுழங்கிவர வெண்சாமரம்வீச
கூடொற்கதைவாள்செங்கோல்செட்டி கருத்துள்ளநல்லரவன்
திரிபோதிரனுடைய திரண்மன்னனாற்றுவரை
செத்தராசன்மைத்துனனை திரணவள்ளியாரை
வீஷ்மர்துரோணர் மிருக்கீதராசாக்கள்
அரோணர்அஸ்வத்தாமர் சொற்பெரியமன்னருடன்
வெற்றிஇலக்குணனை வெங்கர்கவாக
தாமணிமைக்கட்டி [illegible] பாகுபோல்படக்கி
வின்கட்டுடனே [illegible] போல்மடக்கி

அபிமன்னன் மாமியாரைவணங்குவது.

சேர்ந்துதுவாரகையில் திருமாலரண்மனையில்
வந்திறங்கிவாளபிமன் மாயனதுமாளிகையில்
அந்தப்புரம்சேர்ந்தார் அபிமனுடன்நால்வருமே
மாமியார்லக்ஷ்மிக்கு வாளபிமன்தெண்டனிட்டு
அத்தையார்பாதம் அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
வந்தபணிந்த மருமகனைச்செண்டெடுத்து
வாயாறவாழ்த்தி மதிமுகத்தைமுகர்ந்துகொண்டு
முறையில்லாதகதை முதல்வாமுகுந்தாவென்று

என்றுரைத்தானைக்குள்ளே முடிவேளர்க்குமன்று
அனைத்துமருமகனை அரண்மனையில்கொண்டுசென்றார்
வயிரமணிமண்டபத்தில் வாளபிமன்னன்வந்து
அரவான்கடோற்கஜனும் அபிமன்னன்பக்கத்தில்நின்றார்
ஆயன்மகளாரும் அபிமன்னன்வரவுகொண்டு
வற்றிக்கிடந்த வருள்பெரியகாவேரி
மெத்தப்பெருகி கரைபுரண்டுவந்தாற்போல்

சுந்தரிக்குதாதிஅலங்கரிப்பது.

திரேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
பூரித்திருதோளும் பொன்னாதிபூஷணங்கள்
ஆலித்துசுந்தரியும் அபிமனைப்பார்க்கவென்று
மஞ்சனச்சாலையிலே மங்கையரும்போய்புகுந்து
இலக்கமதுவாடி தார்குழலும்பட்டுடுத்தி
மஞ்சள்குளித்து வரிசிறக்குமையெழுதி
இட்டதிருநாமம் மேழுலகத்தால்பெறாதே
கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு கார்குழலுங்கொண்டைகட்டி.
கொண்டைக்குப்பூமுடித்து கொம்பனையும்பொன்பூட்டி.
முத்தாபரணமும் மோகனமாலைகளும்
சொருசபதக்கங்களும் கோர்வைமுத்துமாலைகளும்
அஸ்தகடகமும் அரிப்புரிவளையல்களும்
மூக்குத்திசிந்தாக்கு முன்கையிற்பொன்வளையல்
பட்டுடுத்திகல்மருந்துப் பாடகக்கால்சிலம்பும்
பொன்பூஷணமுடித்து பொற்கொடியாள்சுந்தரியும்

சுந்தரியைதாதிகல்யாண வாசலிலே அழைத்துவருவது.

தாதிமாரழைத்துவர தப்பளமாப்பக்கலிலே
கொழுந்தன்மார்மூவருக்கும் கொம்பனையாள்தெண்டனிட்டாள்
அபிமனைப்பார்த்தே அழகுநல்லசுந்தரியும்
அத்தைமகனார்க்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
இருந்தாளிருபுறத்தே யிருடாளும்நெருடாலாய்
அபிரக்கன்னியர்கள் ஆலாத்திபோதிர்க்க
பேரிகைகொட்ட பெருஞ்சங்குமின்னாத
மல்லரிகொட்ட மணிக்காளகான்முழங்க
தோழியைத்தானழைத்து சுந்தரிபுகலுவாள்
செங்கமலிதன்னுடனே சொல்கைகேளாய்ப்பாள்
அப்போதுசெங்கமலி அடைவுடனேதான்கேட்டு

செங்கமலிதாதிஅபிமன்னனிட வருவது.

ஆராவமுதாக அரிவையுமேபேசுவதற்கு
வணங்கியெழுந்திருந்து வார்த்தைசொல்லுவான்கேளுமென்றாள்
பங்கஜக்கண்ணாள்சுந்தரியும் வார்த்தைசொன்னாள்கேளுமென்றாள்
என்னென்னகாரியமோ வெனக்குச்சொல்லுமென்றாள்
பாப்பின்மேலேதுணை படவிரித்துக்கொண்டுவந்து
அரசாணிக்காலுடனே அவலைப்பெட்டிவைத்து

அந்தகுழியைச்சுற்றி அழகாய்த்தலைசிறைத்து
நல்லாவின்சாணி எடுத்துத்தலையிலப்பிவைத்து
ஆயிரப்பெருவிளக்கை அவன்தலையிலப்பிவைத்து
காடைகிளக்கெரிய அவ்விநல்லாள்பார்த்திருக்க
சபதம்நிறைவேற்றுமென்னை தார்குழலாள் கொண்டனிட்டாள்
என்னை ஆரவான் எழுந்துபிரகாசித்து
அப்படிபோனதொழிந்து ஆவாவெனழுந்திருந்து

ஆரவான் இலக்குணனைப்பிடித்துக் கட்டுவது.

ஏவவேதான் ஆரவனும் இலக்குணனைக்கொண்டுவந்து
செஞ்சொல்மொழியாவித்தனை தேடியழைத்துவந்து
அந்தகுழியையைத்து அழகாய்த்தலைசிறைத்து
ஆசாரசிகாமணிபோல் மையாபல்சட்டினான்
ஆவினுடசாணம் அவன்முதுகிலில்வைத்தான்
ஏற்கனவேபிடிக்க மகாவன்னாகொப்பரையை
லக்குணன்முதுகீதில் இருத்திபாவாரும்
ஆயிரந்திரிபோட்டு அழகாயேற்றிவிட்டான்
கட்டியர்பட்டிவர்கள் நாடகங்கள்செய்துவர
நர்த்தியர்களாடிவர தார்வேந்தர்பாடிவர
தாளங்கள்மேளங்கள் தப்பட்டைகாளகம்
பண்ணாங்குழுநாத பெரியபாகல்முழங்க
கீர்த்தனர் இருபர் சொற்பெரியவிருதிமர்
மூவரையுந்தானழைத்து மூதலோயம்செய்யுமென்றார்
ஆயிரம்வேதியர்கள் அடைவாகவேள்விசெய்ய
மந்திரபிராமணர்கள் வரிசைசடங்குசெய்ய

பெருமாள் ஓடிவந்துவிடுவது.

அந்தச்சமயம் அதைப்பார்த்துமாயவரும்
காவலர்தாற்றுவதை கட்டவிழ்க்கவேண்டுமென்று
திரௌபதிதிரன்மனை சிக்கநக்கவேணுமென்று
நல்லரவான்சேவகத்தை நாமறியவேணுமென்று
மாயன்பெருமாளு மறைந்தோடிப்போகலுற்றார்
அப்போதுமாயவரும் ஆலோசனைசெய்வார்
இவரையும்விட்டுவிட ஆலோசனையாகி

பெருமாள் பிராமணவேடந் தரிப்பது.

வைகுந்தநாயனாரும் வேதியர்போல்வடிவாய்
பஞ்சாங்கந்தப்பிடித்து பாப்பாரவேடமுடன்
பிரக்குடைபிடித்து பிதித்ததாபிலெடுத்து
வனத்தைநீக்கிநோக்கி மாயவரும்போய்நடந்தார்

காடுகடந்து கடிவனங்கடந்து
பஞ்சவர்கள்தானிருக்கும் பாரவனந்தனிலே.
மாயன்பெருமாளும் மறையவரைப்போல்வருவர்
கண்டார்திருமாலுங் காவலர்களைவரையும்
ஆர்காணுந்தம்பியர்கள் அடவியில்வீற்றிருப்பார்
என்று-வழியுந்தெரியாமல் உங்கள்வனமருகேவந்துவிட்டேன்
ஆனந்தவாழ்மார்பா அழைக்கிறதுகேட்டிடுபோ
வழிதப்பிவந்தவர்போல் மன்னாண்டைவந்துநின்றார்
தாரார்புகழ்வேந்தர் தர்மரெழுந்திருந்தார்

தர்மர் பிராமணனைக் கேட்பது.

ஆர்காணுந்தம்பியரே அடவியில்வந்துவிட்டீர்
மாயன்பெருமாளே மறையவர்போலவந்தீர்
ஐவருந்துரோபதையும் ஐங்கால்வலம்வந்து
பதிக்கால்வலம்வந்து பன்னிருகால்தெண்டனிட்டு
ஆயன்பெருமாளே அறிந்ததுகூறுமென்றார்
மாயன்பெருமாளே மர்மமாயிருப்பானேன்
அல்லகாண்தம்பியரே ஆயன்மகள்சுந்தரியை
மாயன்மகள்சுந்தரியை வானமிமனுக்கென்றபெண்ணை
தென்னவமுடிவேந்தன் திரியோதிரப்பெருமான்
தன்மைந்தனிலக்குணற்கு மாலையிடப்போறானும்
துவாரகைக்குபோனால் துரைமன்னர்க்கிருப்பார்
ரெக்கு-அழகபடிகொடிப்பார் ஆனந்தவாழ்மார்பர்
ஆகையினால்போகவந்தான் அடவியில்வந்துவிட்டேன்
எனக்குவழியுந்தெரியவில்லை மன்னவனேயென்னசெய்வேன்
துவாரகைக்குபோறவழி சொல்லியனுப்புமென்றார்
ஐவருமப்போது ஆலோசனைசெய்து
மாயவரேதப்பாது மறையவர்போல்வந்தீர்
ஆயன்பெருமானை யடிபணிந்துயேதுரைப்பார்
காரியங்கள்சொல்லி கரியமாலிப்போது
அத்தையெமக்குச்சொல்லி அறிக்கையிடவந்தீரே
எதுகருமம் எங்களுக்குச்சொல்லுமென்றார்
ஐவருந்தெண்டனிட்டு அடிபணிந்துகேழ்க்கலுற்றார்
ஆச்சிதுரோபதையும் அடிபணிந்துகேழ்க்கலுற்றாள்
மாயன்பெருமாளும மர்மமாயெடுத்துரைப்பார்
தேசத்தழகன் திரியோதிரப்பெருமாள்
தன்மைந்தனிலக்குணற்கு மணஞ்செய்யவேணுமென்று
பெண்தேடவேணுமென்று பிரியத்துடனப்பொழுது
மாமன்சகுனியரும் வாவிட்டானென்னருகே
மாமன்சகுனியரும் வந்துவணங்கிநின்று

திரியோதிரன்பகரு செல்வனிலக்கணர்க்கு
பெண்தாவென்று பெருமாளேயெனமொழிந்து
நாக்கறுப்பேன்றுக்குறுப்பேன் நாவைத்துலைத்திடுவேன்
வார்த்தைகள்சொல்வதொரு வாயைக்கிழித்திடுவேன்
என்றசகுனியரு மெழுந்துபிகலனைக்கி
ஏன்வந்தொருகாரியத்தை மாயவரேசேனுமென்றான்
பணத்திலபெருமையில்லை பாவிதிரியோதிரனும்
பெண்கேட்டுவாருமென்றான் பெருமாளேயிங்குவந்தேன்
மன்னன்திரியோதிரனார் மதத்தைதடக்குகைக்கு
பாவிதிரியோதிரனார் பணமெல்லாம்வாங்குகைக்கு
பெண்கொடுக்கச்சம்மதியும் பெருமாளெனமொழிந்தார்
நல்லதுபெண்தருவோம் நம்மனதில்சந்தோஷந்தான்
திரியோதிரனைச் சீக்கிரமாய்வாருமென்றேன்
மாமன்சகுனியரு மழுத்துப்போயேதுரைப்பான்
பெண்கொடுக்கச்சம்மதித்தார் பெருமாளெனமொழிந்தார்
பரியம்பொருந்துகைக்கு பாளந்தான்தன்பதிக்கு
திரியோதிரனுக்குச் சீக்கிரமாயேதுரைப்பான்
தேசத்தழகன் திரியோதிரனும்
பானைத்திரளுடனே அப்பொழுதேவந்துவிட்டான்
பரியம்பிடியுமென்று பதறியவனுரைத்தான்
அரையன்திரியோதிரனை அப்போமனமகிழ்ந்து
ஏழாநாள்வாருமென்று இன்பமுடனுரைத்தேன்
ஆளப்பிறந்த அபிமப்பெருமாளுக்கு
தோகைநல்லாள்சுந்தரியும் தூதோலைதானனுப்பி
ஆளபிறந்தவர்க்கு அறிக்கைவிடுவித்து
அன்னைகுந்திதன்னைவிட்டு அபிமப்பெருமாளும்
தாயுடனேசொல்லாமல் தனிவழியேவந்துவிட்டு
ஆற்றில்விழுந்து முழுகிக்கரையேறி
வல்லரக்கன்தன்வனத்தில் வாளபிமன்தூங்கையிலே
வல்லரக்கன்விழுங்கவந்தான் வாளால்தறித்துவிட்டான்
கடோற்கஜன்தன்னுடனே காலையுறவாடி
கமலவல்லியர்வீட்டில் கலந்தேயமுதுண்டு
அங்கேவிடைபெற்று அபிமர்கடோற்கஜனும்
அரவானவனத்திலே அங்கேயுறவாடி
நாககன்னியர்வீட்டில் நல்லவிருந்தமுதுகொண்டு
அங்கேவிடைகள்பெற்று அவர்களைகன்றுடர்
விரைநடந்தார் வீரகண்டாதவனத்தில்
தொந்திசெட்டிதன்னுடனே துறைகளுறவாடி
வீரகங்காள்தன்வனத்தில் விருந்தமுதுந்தானுண்டு
அங்கேவிடைபெற்று அவ்வனத்திலதானுமவந்து
தூளைவனத்தில்வந்து அரசர்விருந்தமுண்டு

அழகியசிர்சுந்தரிக்கு ஓலைதனை தானனுப்பி
ஒருமாமரத்தருகே உத்தமர்கள்வந்துநின்று
திரியோதிரனுடைய சேனைப்பெருக்கமெல்லாம்
அரவான்போய்சோதித்து அவன்வந்தபிற்பாடு
திரியோதிரனும் சேனைப்பெருக்கமெல்லாம்
மணக்கோலந்தான்வரவே மன்னன்பயணமிட்டான்
அந்தசமயத்தி லரவான்கடோற்கஜனும்
தொந்திசெட்டிகளுடனே அரையன்னர்போய்புகுந்து
மன்னன் திரியோதிரன் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
மாளப்பொருதி மடிந்தார்கள்சேனையெல்லாம்
ஆயிரங்கோடி அரசமக்கள்பட்டார்கள்
ஏழாயிரங்கோடி இராசாக்கள்பட்டார்கள்
பதினாயிரங்கோடி படைமன்னர்பட்டார்கள்
அப்போதரசரெல்லாம் அலைந்துவழிதேடி
ஒத்தைமரத்தருகே ஓடிவரும்போது
அங்கேஅபிமன் அதட்டிக்கொடிபிடுங்கி
தாமணியாய்ச்சேர்த்து தரியடிபோல்மடக்கி
திரியோதிரனுடனே திரள்மன்னர்நூற்றுவரை
மற்றுமுள்ளவன்னியரை வாளபிமன்கட்டிவைத்து
என்னையுங்கட்டத் துணிந்தார்களப்பொழுது
சிக்கிரமாயோடிவந்து சேனையுடனாக
வந்துவினவினேன்காண் வாளபிமன்றனுடனே
மன்னர்சபையிலே வாளபிமன்றனுடனே
பெண்ணெனவர்க்குவென்று பிறிவித்துக்கூறியேன்
திரியோதிரனை சிக்கிரமாய்ச்சொல்லுமென்றேன்
வாளபிமற்கென்று வசனமதுரைத்தான்
அப்படியொருதென்று அரண்மனையில்போய்புகுந்து
ஆளப்பிறந்த அரவானெழுந்திருந்து
காவணக்காரனுடனே கட்டினான்மங்கையரை
இலக்கணைக்கொண்டுவந்து இராசாக்கள்முன்பாக
ஐந்தாருநிலைமனைவைத்து அமங்கலதத்தில்நிறைத்து
சாணிமனைவைத்து தீபவிளக்கேற்றி
வாளபிமன்றனுடனே மங்கைநல்லாள்சுந்தரிக்
மனையிலேவுட்கார்ந்து மணஞ்செய்யும்வேளையிது
தாமதங்கள்பண்ணாதே தருமப்பெருமானே
ஐவருடனாக அலங்காரத்திரௌபதையும்
சான்தங்கைதுரோபதையும் தார்வேந்தரைவருமாய்
சீக்கிரமாய்வாருமென்று ஸ்ரீராயர்தானெழுத்தார்
அப்போதருமர் அடவுடனேதான்கேட்டு

பாவிதிரியோதனர் பார்த்தானேயாமாகில்
மதித்துனைப்போமென்று வதைக்குறைப்பான்தப்பாது
எப்படிநாம்வருவோம் எங்கள்பெருமாளே
தாமரையடியோனே தருமரோர்சேரும்
வேதியனைப்போலாக வேடங்கள்மாற்றுகிறேன்
காசிப்பிராமணர்போல் கனவேடம்பூண்டாரே
ஐவருக்கும்வேடம் மாற்றினார்மாயவரும்
மாதுதிரௌபதையும் வடிவெடுத்தாளப்படியே
அங்கிருந்தைவரையும் அழைத்துவருகலுற்றார்
காடுகடந்து கரிமலைகடந்து
நாடுகடந்து நதிபலகடந்து
துவாரகாபுரியருகே சென்றாரேமன்னவர்கள்
அங்கொருசாவடியில் ஐவரையுந்தானிருத்தி
அரவாவிங்கே அனுப்புகிறேனென்றுசொல்லி
சீக்கிரமாய்வந்து திருமாளிகையிலுட்புகுந்தார்
அரசாணிமுன்பாக வந்தாரேயுடனுமே
கட்டுண்டமன்னவரைக் காவலைத்தான்பார்த்து
கண்டாரேலக்குணனை கையால்வாய்மூடினார்
ஐயோமகனே ஆபத்துவந்ததென்ன
காரணமோஉந்தனுக்கு கட்டுண்டிருப்பானேன்
தலைமேலேசாணிவைத்து சாஞ்சிருப்பானேன்
பணமும்பறிகொடுத்து பரதேசியானீர்களா
என்றுசொல்லிப்பெருமாள் வில்லாவிசாரமிட்டார்
குருக்கள்மார்தங்களண்டை கோபாலர்வந்துநின்றார்
இந்தஅவதிகளேனையா வந்ததென்றார்
தலையிலெழுத்துப்படி தப்புமோமாயவரே
கன்யாணமென்றுசொல்லி கண்குளிரப்பார்க்கவந்தேன்
அனியாயமாக அகப்பட்டுக்கொண்டோமே
இனியென்னசெய்வது எங்கள்பெருமாளே
ஆனபடிசெய்யுமென்று அந்தக்குருக்களுமே
என்றுசொல்லமாயவரும் இருக்கட்டுமென்றுசொன்னார்
கட்டுண்டமன்னவரை கட்டவிழ்க்கவேணுமென்று
கோலரவன்சேவகத்தை நாமறியவேண்டுமென்று
அசைந்தாற்போலாக அவருந்தான்மறைந்தார்
மாயவன்றன்மனையில் வாளபிமன்சுந்தரியும்
இருவருமொன்றாயிருந்தார்களப்பொழுது
உத்தமர்கள்வேதியர்கள் வேதங்களோதிநிற்க
ஆள்ப்பிறந்த அறவான்முகம்நோக்கி

மாயன்பெருமானை வரவழைத்துவாருமென்றார்
அரவானுமாயவரை அதட்டியேதானழைத்தான்
சுத்தித்திரும்பி திசைதேடிப்பார்க்கலுற்றார்
பாராளந்தமாயவரை பந்தலிலேகாணாமல்
எங்கெங்குந்தேடி இராஜமுடிவேந்தன்
வேந்தர்பெருமானும் வெளியேபுறப்பட்டார்
அஞ்சனதிருஷ்டியிலே அரவானும்பார்க்கலுற்றான்
மண்டபத்தைவிட்டு வருகிறார்மாயவரும்
கண்டானரவானுங் கடிகிலபிடிக்கவென்று
மாயன்பெருமானு மச்சவடிவுகொண்டு
மச்சவடிவுகொண்டு மடுவிலேபோய்மறைந்தார்
அரவானும்விச்சுளியாய் ஆயனைப்பாயலுற்றான்
மாயன்பெருமானு மறைவாகவோடிவந்து
அரவானெதிராக ஆண்சிங்கம்போல்வாரார்
சிங்கவடிவாக சீறிவருகிறதை
கண்டானரவான் கடுகெனவேதான்பயந்து
சிம்பவடிவாக சிவுக்கென்றுமேற்குதித்தான்
அப்போதுமாயவரும் அரவானைத்தப்பிவந்து
அப்போதுதப்பிவந்து ஆயருமேதுசெய்தார்
மாயவருமப்போது மான்வடிவாயோடலுற்றார்
பார்த்தானேநல்லரவான் பதுங்கியெழுந்திருந்து
சிங்கவடிவாகத் தாக்கிப்பிடிக்கலுற்றான்
அப்போதுமாயவரும் அரவானைத்தப்பிவந்து
அப்போதுதப்பிவந்து ஆயருமேதுசெய்தார்
ஆயன்பெருமானும் ஆமைவடிவெடுத்து
புதருஞ்செடியருகே போய்புகுந்தார்மாயவரும்
அஞ்சனதிருஷ்டியிலே அறிந்தாரேமாயவரை
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அரவான்குறவனைப்போல்
சில்லைக்கோலபிடித்து [illegible]ற்றான்
அப்போதுமாயவரும் அரவானெதிரிலவந்து
காட்டிலொருபன்றியைப்போல் கடுகியேயோடலுற்றார்
பார்த்தானரவான் பன்றியாயோடுவதை
வேட்டைநாய்போலரவான் பிறகாகப்போய்ப்பிடிப்பான்
ஆயனுமுன்னிழுக்க அரவானும்பின்னிழுக்க
ஆயன்பெருமானுக்கு ஆபத்தாச்சுதல்லோ
தவித்துத்தடுமாறி தப்பித்துமாயவரும்
கொக்காய்வடிவுகொண்டு சேர்பாலரோடலுற்றார்

அஞ்சனை இருக்கையிலே அறிந்தானே மாயவரை
சிக்கிரமாய் நல்லரவான் பேடைகையைப்போல்வடிவுகொண்டு
பெழுவிழுவனைந்து கெட்டியாய்த்தான்பிடித்தார்
வேதநாராயணர் மெத்தனவே தப்பிவந்து
எலிபோல்வடிவுகொண்டு எலிவளையில்தானுழைந்தார்
அரவானதுகண்டு அப்புறம்போய்ப்பதுங்கி
புனைவடிவாசப் பதுங்கியிருக்கலுற்றான்
பெருமானுமங்கிருந்துபோனதேனையயென்று
எட்டியேபார்க்கலுற்றார் எலிப்போலேமாயவனார்
ஒளித்திருந்தநல்லரவான் மென்னியைப்போய்ப்பிடித்தான்
உறுதியாய்ப்பிடித்திடவே உள்ளம்நடுங்கிடவே

பெருமாள் சொல்வது.

மண்டையிதுங்கிடவே மேகவர்ணர் தான்பார்த்து
மெச்சினேன்மருமகனே விடுவிடுமெனவுரைத்தார்
விட்டால்வருவீரோ விண்ணளந்தமாயவரே
வருவேனென்றுசொல்லி மாயவனார்போய்மறைந்தார்
பார்த்தானே நல்லரவான் திருமாலைக்காணாமல்
திகைத்தானே நல்லரவான் திருமாலைக்காணாமல்
அப்போதுமாயவனார் ஆயனிடையனைப்போல்
எம்பெருமானப்போது இடையனைப்போலேவந்தார்
கண்டானே நல்லரவான் கடுகெனவேயோடிவந்து
பாளையக்காரனைப்போல் படபடென்றோடிவந்தான்

அரவான்சொல்வது.

இடையனைக்கட்டிப் பிடித்தந்தநல்லரவான்
அரண்மனைவாசலுக்கு ஆட்டுக்கிடாவேணுமென்று
பாலுந்தயிரும் பதிக்கவேண்டுமென்று
கொண்டுவாடாஇடையாநீ கொப்பெனவேயென்றுசொன்னான்
அண்ணுந்தான்போட்டு அடித்தானே நல்லரவான்
பாராங்கல்தானெடுத்து பாளந்தார்மீதில்வைத்தான்
துல்லெடுக்கவொட்டாமல் தார்வேந்தனடிக்கலுற்றான்
அறிந்தாரேமாயவனார் அரவான்சவுரியத்தை
மெச்சினேனேநல்லரவான் விடுவிடுமெனறுரைத்தார்
இனிவிடுநல்லரவான் இப்பொழுதேநான்வாரேன்
என்றுமேநல்லரவான் இருக்கலுற்றானப்பொழுது
மாயவரைப்பற்றி யிழுக்கலுற்றானப்பொழுது

பெருமாள் சொல்வது.

அப்போதுமாயவரும் அரவானுக்கேதுரைப்பார்
மனிதனைக்கொன்றவர் மணஞ்செய்யக்கூடாது
பாவமிருந்ததுகாண் பந்தியிலேயிப்பொழுது
காசியிலேமுழுகிக் கலியாணஞ்செய்யவேண்டும்
அப்பாதகந்தீரு மதுவுமேதண்ணீரிலே
காசிபிராமணரை கலியாணப்பந்தலிலே
இட்டுவந்துவிட்டாக்கால் என்மகளைத்தருவேனப்பா
அல்லாதுபெண்கொடுக்கேன் அரசர்கள்தானறிய

அரவான்சொல்வது.

என்ன அரவானும் இராமர்முகம்நோக்கி
காசிபிராமணர்கள் வேண்டுமென்றீர்காவலரே
இப்போதுவேதியர்கள் எங்கிருப்பார்சொல்லுமென்றார்
மாயன்பெருமாளு மறைப்பாகவேயுரைப்பார்
காசிக்குப்போய்வருவார் வந்திருப்பார்வேண்டியபேர்
வழியிலேஓரிடத்தில் வந்திருப்பார்வேண்டியபேர்

அரவான் காசிப்பிராமணரைக் கண்டுபிடிப்பது.

அப்போதுகல்லாவானுக்கரித்துப்பற்கடித்து
பந்தலைவிட்டு பார்மன்னன்வெளியேவந்து
அலைக்கெங்குத்தேடிவாரா னுமகன்புத்திரனும்
ஊருக்குமேற்கே ஒருமண்டபந்தானிருக்க
மண்டபமொன்றிருக்கும் மாயனருளாலே
காசிபிரமணர்காவலர்களங்கிருப்பார்
கண்டானரவானுங் கடுகெனவேயோடிவந்து
மண்டபத்தைநோக்கி வரலுற்றான்மன்னவனும்
பஞ்சவர்களைவரும் பார்ப்பானைப்போலாக
காசிபிராமணர்போல் காவலர்களங்கிருப்பார்
கண்டானரவானுங் கடுகெனவேயோடிவந்து
மண்டபத்தைநோக்கி வரலுற்றான்மன்னவனும்

காசிபிராமணரை அரவான்கேட்பது.

காசிபிராமணரை கண்டானரவானும்
மண்டபத்தைச்சேரவந்து வணங்கிதொழுதிருந்து
ஐவரையுந்தெண்டனிட்டு அரவானுங்கூறலுற்றான்
யார்காணுமையரே அரியபிராமணரே
எங்கிருந்துஇங்குவந்தீர் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்

காசிபிராமணர்சொல்வது.

மாயப்பிராமணர்கள் வார்த்தையங்கேதுரைப்பார்

காசிக்குநாங்கள்போய் வந்தோர்காண்காவலரே
எங்கிருந்திங்குவந்தாய் என்னகாரியஞ்செய்யுமென்றார்
ஆர்காணுந் தம்பிநீ அறியவுரையுமென்றார்
ஆளப்பிறந்த அரவானுங்கூறுவான்

அரவான்சொல்வது.

ஜலருடபுத்திரன்காண் அருச்சுனனென்தகப்பன்
என்பேர் அரவான்காண் என்றாய் சிதுரோபதைகாண்
மாற்றான்பொருட்டால் வனம்போனார்பாண்டவர்கள்
மாமன்மகள்சுந்தரியை அபிமருடதேவியரை
மாற்றான்றன்மைத்துனுக்கு மணஞ்செய்யவந்தார்காண்
அந்தவிசேடம் அடியேன்கள்தானறிந்தோம்
மாயன்மகள்சுந்தரியை வாளாலபிமருக்கும்
கலியாணஞ்செய்யவந்தோம் சுரியபால்புத்திரியை
காசிப்பிராமணர்கள் கலியமால்வேண்டுமென்றார்
ஆகையினால்வந்தேன் ஐயரேவாருமென்றான்
ஒருவரையுங்கண்டாற்போ லாச்சுதுகாணிப்பொழுது
வாருமையாவென்று வணங்கியெழுந்திருந்தான்
ஆனால்கேள் தம்பியரே அப்படியேநாம்வருவோம்
பாவங்கள்கண்டாலே பக்கலிலேநாங்களோம்
பாவங்களுண்டானால் பரிகரித்தால்நாம்வருவோம்
இப்படிக்குச்சம்மதித்தால் இப்போதேநாம்வருவோம்
ஆளப்பிறந்த அரவானுங்கூறுவான்
அப்படியேயாகுமென்று அரவனழைத்துவந்தான்

காசிப்பிராமணர்வருவது.

மாயனரண்மனையில் மாணிக்கப்பந்தலிலே
ஒருவருமாச்சியரும் அரியபிராமணர்போல்
கண்டாரேமாயவரும் கடுகியெழுந்திருந்து
காசிபிராமணற்கு கைதொழுதார்மாயவரும்
தாவளிப்பளிந்தவற்கு தருமருந்தெண்டனிட்டார்
பார்த்தாரேதருமரிக்கப் பந்தல்திசைதோறும்

காசிப்பிராமணராகிய பாண்டவர்வந்து,
பெருமாளைக் கேட்பது.

மன்னவரேஉங்களிலே மணஞ்செய்வதிப்படியோ
கட்டளைவத்தோரிவ்வுலகில் கலியாணஞ்செய்யக்காரணமோ
மனிதரைக்கட்டி மணஞ்செய்யக்காரணமோ
ஆசாரிக்காலண்டை ஆர்காண்சிறுவனிவன்
தலையைமழுங்கடித்தீர் சாணிதலைமீதில்வைத்தீர்
அவன்-ஆருடையபிள்ளை அறியவுரையுமென்றார்

பெருமாள்சொல்வது.

மாயன்பெருமாளும் மறையவர்க்குயேதுசொல்வார்
காவணக்காலண்டை கட்டுண்டாரென்றீரே
திரியோதிரன்மகன்காண் செல்வனிலக்குணனும்
திரியோதிரனார்காணுந் தெரியவுரையுமென்றார்
இதோ-பந்தலிலேகண்டுண்ட பாரமுடிமன்னவனும்
திரியோதிரப்பெருமான் சீமைக்கதிகாரன்
இந்தமன்னவர்களெல்லாம் மகாராசன் தம்பிமார்
இவருடையமைந்தனிலக்குணர்காமிவன்

காசிப்பிராமணர்சொல்வது.

என்னபிராமணரும் இராமர்முகம்நோக்கி
மணையில்உட்கார்ந்தமாயவரும் வேதியர்க்குயேதுரைப்பார்

பெருமாள்சொல்வது.

பாண்டவர்ஐவருண்டு பாருலகோர்தாமறிய
தருமரென்றுவீமரென்றும் தாஷ்டகவிசையனென்றும்
ஐவர்நடுவில் அருச்சுனனார்புத்திரன்காண்
அருச்சுனனார்புத்திரர் அபிமரிவர்காணும்
மணையின்மேலுட்கார்ந்த வாளபிமன் தான்காணும்
மாயப்பிராமணரும் மாயவர்க்குயேதுரைப்பார்
திரியோதிரனைற்கு திரள்குமாரர்பஞ்சவற்கு
உரன்முறைதத்துவங்க ளுண்டோநீகூறுமென்றார்

பெருமாள்சொல்வது

மறையவர்கேட்க மாயவருமேதுரைப்பார்
திரியோதிரனுற்கும் திரள்வீரர்பஞ்சவற்கு
உரன்முறைதத்துவங்க ளுண்டோநீகூறுமென்றார்
மறையவர்கேட்கவே மாயவருமேதுரைப்பார்
திரியோதிரனுற்குப் திரள்வீரப்பஞ்சவற்கும்
பங்காளிதத்துவத்தால் பகையுண்டுபாலகர்க்கும்
தம்பிமகன்தேவியரை தமையன்மகன்கொள்ளவந்தான்
ஆகையினுல்கட்டிவைத்தார் அறியப்பிராமணரே

காசிப்பிராமணர் வருவது.

மாயப்பிராமணரும் மறுவார்த்தையேதுரைப்பார்
பஞ்சவர்களில்லையோ பாரளந்தமாயவரே
பஞ்சவர்களிங்கில்லை பாரவனம்போனர்கள்
இட்டுநேர்வார்க்கவும் இங்கில்லையோபஞ்சவர்கள்
பெரியப்பாஅல்லவோ பெருங்கமுடன்செய்யவேண்டும்
தம்பிமனைமெரிய தான்மணம்செய்வாரோ
பாவமிதுபாவம் பந்தலிலேநாங்களிரோம்
அறியாமல்வந்துவிட்டோம் அதிகாரப்பந்தலிலே

ஆடாபயலே அழைத்துவந்தாயெங்களை நீ
தோஷமிதுதோஷம் சொல்லாமலிட்டுவந்தாய்
இவ்விருக்கப்போகாதென்று எழுந்திருந்தார்வேதியர்கள்

பெருமாள்சொல்வது.

அப்போதுமாயவரும் அரவானுடனே துரைப்பார்
வேதியர்கள்போனுக்கால் விசையன்மகனுக்கு
பெண்கொடுப்பதில்லையென்று பெருமாளுங்கூறலுற்றார்

கடோற்கஜன்சொல்வது.

அப்போது கடோற்கஜனும் அரவான்முகம்நோக்கி
தம்பியரே சொல்லுநீ சமயத்துக்கேற்றபடி
அண்ணர்சொற்படிக்கு அரவானெழுந்திருந்து
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அவனுடனெழுந்து
மாமயிராமனை வணங்கியெழுந்திருந்து
வேதியரேஉங்கள் மனதுபடிசெய்கிறேன்
மறையவரேநீங்களிப்போ மணமுடிக்கவேண்டுமென்றான்

காசிப்பிராமணர் சொல்வது.

வேதப்பிராமணரும் வேதியருங்கூறுவார்
பக்தமிலேகட்டிவைத்த பாரமுடிமன்னவரை
கட்டவிழ்த்துவிட்டு கடுகெனமுக்காட்டி
ஆணைபொன்பணிதிட்டு அழைத்துவந்தாலையுமென்றார்
அப்படியேயாகுமென்று அரவானும்மோடிவந்து
துரியோதனனுடனே திரள்மன்னர்நூற்றுவரை

அரவான் துரியோதனன் முதலானவரைக் கட்டவிழ்த்துவிடுதல்.

கட்டையவிழ்த்துவிட்டுக் கருத்துள்ளகல்லாவான்
மாற்றுனிலக்குணனை வசித்துகட்டைதானவிழ்த்து
விளக்கையெடுத்துவேந்தனைத்தானெழுப்பி
தாரியரைத்தானழைத்து ஜலக்கரைக்கவாருமென்று
பொன்பூட்டுபட்டுடுத்தி பூவையிலக்குணனை
ஆனந்தமார்பன் அரவானதுபார்த்து
தம்பியிலக்குணனே சதிராயிருமென்றான்
காசிபிராமணரும் கல்யாணபந்தலிலே
மாயனருகாக மறையவருமானிருந்தார்
தென்னாமுடிவேந்தன் துரியோதனன்மனதில்
காசிபிராமணர்கள் கட்டவிழ்த்தபுண்ணியத்தால்

ஊர்வலம் வருவது.

துரியோதனனும் திரள்தம்பிநூற்றுவரும்
மாமன்சகுனியும் மைத்துனன்சிந்துதாசன்
காசிபிராமணர்க்கு கைகுவித்துத்தெண்டனிட்டார்

மற்றுமுள்ளமன்னவரும் வணங்கியெழுந்திருந்து
துரோணர்கிருபர் செற்பெரியவீரியரும்
ஜயவேயென்றுரித்து ஆசிர்வாதம்புகன்றார்
மாயன்மகளை மணஞ்செய்யுமென்றழைத்தார்
பேரிகைகொட்ட பெருஞ்சங்குமின்னாத
ஒற்றைசங்கூத ஒலிகள்பணிமாற
மல்லரிகொட்ட மணித்தாளந்தான்முழங்க
வேதங்களோதிவர வேசிமார்களோடிவர
தாஸதாஸருமே தாரவேந்தர்பாடிவர
வெற்றிமுரசறைய வேந்தர்களோடிவர
தப்பட்டைகொட்ட தாரைகளூதிவர
கட்டியர்கட்டியர்கள் மணித்தாளங்கொண்டுவர
தத்தோடிங்கோவென்று தாளங்கள்போட்டுவர
மத்தளங்கொட்டிவர மணிமுரசூதிவர
அம்பிகுழலி அரசாணிமுன்பாக
சாலுங்காரமும் சந்திரர்முன்பாக
மங்கிலியப்பெண்கள் வந்துருளைசெலிக்க
மேளவகையானதெல்லாம் விதவிதமாய்தான்முழங்க
மங்கிலியத்தேங்காயும் மணப்பாக்குவெற்றிலையும்
மறையோர்கள் வேதியர்கள் மங்கிலியப்பெண்களும்
மங்கிலியந்தொட்டு மனம்வாழ்த்தினார்
திரிபோதிரனுடனே திரன்தம்பிமாரைவரும்

மாயப்பிராமணர்களை, வருந்தி கிரியோதனதிகளும்.

மங்கிலியந்தொடுவது.

மாயப்பிராணர்கள் மன்னவர்களைவர்களும்
மாதுரோபதையும் மங்கிலியந்தொட்டபின்பு
வேதப்பிராமணரும் விண்ணவரும்சாட்சியென்று
மங்கிலியந்தானெடுத்து வாளபிமன்கைகொடுத்தார்

அபிமன்னன் சுந்தரிக்கு மாலையிடுவது.

மாலைதெய்வடனிட்டு மங்கையற்குதான்தரித்தான்
சூரியனைத்தெண்டனிட்டு சுந்தரிக்குதான்தரித்தான்
அரகராவென்று அழுத்தினமங்கிலியம்
மும்மூர்த்திகளைத்தானினைந்து மூன்றுமுடிபோட்டானே
சுந்தரிக்குவிபூதி தரித்தானபிமன்னனும்
மாயன்பெருமாளும் மகிழ்ந்துமேயேதுரைப்பார்
சுழுப்புருழலாளை சோலைமயில்சுந்தரியை
தோகைமயிலாளை சுந்தரியைஉந்தனுக்கு
தந்தோமுனக்குமப்பா தனஞ்செயனர்புத்திரனே
இந்தாருந்தம்பியென்று இராமருமீர்வார்த்தார்

பெருமாள் கடோற்கஜனுக்குச் சொல்வது.

கரியபெருமாளும் கடோற்கஜனைத்தானழைத்து
தகப்பன்மாரிங்கில்லையே தார்வேந்தாவுங்களுக்கு
எழுப்பியழைத்துவர பேலாலபிமாருக்கு
இட்டுநீர்வார்ப்பின்று பிரமருங்கூறுவார்

கடோற்கஜன் கூறுவது.

காளைகடோற்கஜனும் கடுகியெழுந்திருந்து
துரியோதனருகே சேரவந்துயேதுரைப்பான்
பெரியபெருமானே பெரியப்பா அல்லவோ
ஆனப்பிறந்த அபிமன்னபெருமானுக்கு
இட்டுநீர்வாருமையா யெங்கள்பெருமானே
பெருக்கிருந்துவாருமையா வெங்கள்பெருமானே
கேசத்தமுறைகை துரியோதனனும்
பெண்ணவெழுந்திருந்து பேசபவேபோல
மாற்றானுக்கு மணமிதுவோவென்றுசொல்லி
தின்றுகலங்கி நெடுமூச்செறியலுற்றான்

துரியோதனனைக் கடோற்கஜன் குத்துவது

கண்டான்கடோற்கஜனுங் கண்கள்சிவக்க
அண்டாபெரியப்பா வெறிநாய்ப்பெருமூச்சு
முறுக்கிவிட்டதுபோல் முட்டாசிற்கின்றாய்
முழங்கையைநோக்கி யடித்தானெடுமுதுகில்
கடுக்கென்றகணைந்தானாங் காளையவர்கையில்
இறங்கியேபேர்வார்த்தானெலாவபிமருக்கு
மறையோரெழுந்து வாழ்த்தியேசேசைவிட்டார்
வீஷ்மர்துரோணர் விக்கர்ணர்தன்னுடனே
இருந்தசபையோரும் பெல்லோருஞ்சேசைவிட்டார்
துரியோதனனும் நிசைந்தாற்போல்தானிருந்தார்
காளைகடோற்கஜனும் கனகோபந்தானுகி
பின்கையைநோக்கி யடிப்பேனெபோதஞ்சுற்றான்
சேசையிட்டுமேலுவந்தான் துரியோதனனும்
அபிமருஞ்சுந்தரியும் அரசாணிமுன்பாக
சுந்தரியைவாளபிமன் கண்டுவிரல்தான்பிடித்து
அபிமருஞ்சுந்தரியும் அரசாணிசுத்திவந்தார்
அருந்ததிபார்த்து அனைவோருமனமகிழ்ந்து
மன்மதனும்ரதியும்போல் வாழ்வுடனேவீற்றிருந்தார்
இராசர்களென்பாரும் யிந்திரன்காணென்பாரும்
சந்திரர்கள்சூரியர்கள் தம்பிமகனென்பாரும்
கங்கைகல்லாள்சுந்தரிக்கு மைத்துனன்காணென்பாரும்
மாயன்மருமகன்காண் வாள்விசையன்தன்மகன்காண்

அபிமன்னுக்குஞ்சுந்தரிக்கும் அழகியசீர்பந்தலிலே
கலியாணம்வாழ்த்தியே காவலர்கள்கொண்டாட
பெண்ணைப்பிறந்தவர்கள் பெருமைசொல்லிக்கேட்டிருந்து
அரவாமனைழுந்திருந்து அழகுமண்டபந்தனிலே
மணப்பாக்குவெற்றிலையும் மறையோர்க்குத்தாம்வழங்கி
மன்னவர்கட்கெல்லாம் வரிசைப்படிவழங்கி
சந்தனங்கள்பூசியே தார்வேந்தரெல்லோரும்
பாக்குகள்வெற்றிலையும் பலபேர்க்குத்தாமவழங்கி

பெருமாள் காமதேனுவையழைப்பிப்பது.

கலியாணம்பார்க்கவந்த கனமான மன்னவர்க்கு
போஜனங்களிட்டு பூரிக்கவேணுமென்று
மாயன்பெருமாளும் மனதிலேதானினைந்து
காமதேனுவென்னுங் கனமானபசுக்கள்தம்மை
வருகவருகவென்று வரவழைத்தார்மாயவரும்

காமதேனுவருவது.

வந்தகாமதேனு மாயவரைத்தெண்டனிட்டு
என்னையழைத்தபணி யேதுகருமமென்று
கேட்டுதேகாமதேனு கிருபையுள்ளகிரீட்டியை

பெருமாள்சொல்வது.

மாயன்பெருமாளும் மறுவார்த்தைசொல்லலுற்றார்
திக்குத்திசையாற்கும் திரியோதிரன்சேனைக்கும்
மற்றுமுள்ளராசாக்கள் மன்னவர்களடங்கலுக்கும்
யானைகுதிரைகளுக்கும் ஆனைபெருஞ்சேவகர்க்கும்
போசனமும்நல்ல பொரிக்கறியும்பச்சடியும்
பருப்பும்புளிக்கறியும் பாயசமும்பசுநெய்யும்
அறுபத்துநான்குவகை யதிரசமுமுப்பழமும்
கற்கண்டுசர்க்கரையும் காட்டுப்பலாப்பழமும்
வாழைப்பழமுடனே மாங்கனியுந்தேங்கனியும்
பாலுந்தயிருடனே பலவிதமாயுள்ளதெல்லாம்
பந்திவைத்துயித்தனையும் பகுந்துவிடச்சொன்னாரே

காமதேனு விருந்திடுவது.

அந்தமொழிகேட்டு அன்புடனேகாமதேனும்
தேசமன்னர் [illegible] தனக்கும் [illegible]
சொன்னமொழியிருந்து [illegible] காண
பால்ஆறும்நெய்ஆறும் பந்தலில் [illegible] வழங்கி
பாயசங்கள்தாமருந்திப் புறப்பட்டார்தார்வேந்தர்
யானைகுதிரையுடனே பெருங்கூட்டமுடன்
அனந்தம்பெருங்கள நாலுலட்சமைம லட்சம்
அந்தந்தகால்நடைக்கு வேணுமென்ற [illegible] யெல்லாம்
காமதேனுதானகொடுத்து [illegible] போயின்றது காண்
மாயன்பெருமாளும் வரிசைபார்த்தான்பார்த்து

சந்தோஷமிகுந்து தலையசைத்தார் மாயவரும்
காமதேனுவைப்பார்த்து கரியமாலே துரைப்பார்
நானொருபொழுது நானழைக்கவாருமென்றார்

திரியோதிரன் அரசர்கள் மகிழுவதும் புகழுவதும்.

அந்தவிரவில் அரசமன்னராசாக்கள்
தென்னருடனேவந்தன் திரியோதிரன் குருக்கள்
மற்றுமுள்ளமன்னவர்களும் வகைவகையாயிருந்த
குருக்களுடனுரைப்பான் கோமான் திரியோதிரன்
கண்டதோரதிசயமோ காமதேனுவந்ததுவும்
பெருமான்பிரதாபம் கண்டதோ பெரியவரே
மாயன்கபடத்தை மனமறியப்போகாது
பத்துலட்சம்தாதியர்கள் சமைத்தால்விருந்தாமோ
கற்றுடையசேனைக்கு நல்விருந்துசெய்யாதே
அவருடன்சரியானபேர் யாருமில்லைவையகத்தில்
காமதேனுத்தான்தாம்வருமோ நலமானகாமதேனு
அப்படியாய்ச்சொல்லி யுரைத்தான்குருக்களுடன்

குருக்கள்சொல்வது.

அந்தவிசேஷமது கேட்டுமே அக்குருக்கள்
சொன்னாரேமாயவரின் சூத்திரங்களுள்ளதெல்லாம்
வைகுண்டவாசவன்காண் மாயனவதரித்தார்
பூமிபாரந்தீர்க்கப் பிறந்துவந்தார்மாயவரும்
மானிடனென்றுமென்று மனதில்நினைக்கவேண்டாம்
பஞ்சவர்களையும் பாலகராண்டுபண்ணார்
மாயனருளாலே வந்துபிறந்தார்கள்
பஞ்சவர்கள்தங்களுடன் பகைபண்ணிக்கொள்ளாதே
வனவாசம்போனவரை மன்னவரையழைத்துக்கொண்டு
பாதியரசுபாண்டவர்க்குநீகொடுத்து
கூடிவாழ்ந்தாக்கால் குலமன்னர்மெச்சுவார்கள்

திரியோதிரன்சொல்வது.

குருக்களுரைக்கவுமே கோமானதிரியோதின்
மறுவார்த்தைசொல்லி யுரைக்கலுற்றான்மன்னவனும்
பாண்டவரைத்தானழைத்து பாதியரசாளுமென்று
கற்றுடையார்க்கு நல்லவன்போலானேனே
மாமன்சகுனியுட வார்த்தைதனைநாய்கேட்டு
நியாயங்கேட்டு நலந்தப்பிநின்றோமே
வென்னசெய்வோமென்று வேங்கிமனந்தளர்ந்து
மகனைத்தன்சிறைத்து வாசலிலேகட்டிவைத்து
காலோடேகட்டி கலியாணஞ்செய்ததுவும்
வெட்கமுங்கெட்டு விருதாவாய்போனதுவும்
எப்போதெரியுமையா யீஸ்வரனேயெந்தனுக்கு

என்றுவிசாரயிட்டு வெழில்வீரன்தான்படுத்தான்
எல்லாருமப்படியே யெண்ணிவிசாரமிட்டார்

அரவான்முதல்நால்வருஞ்சொல்வது.

படுத்தார்களெல்லோரும் படைமன்னர் தான்கூட
நல்லரவான்தொந்திசெட்டி நற்பாலன்கடோர்களும்
பேசினார்நால்வருமே பெருமாள்சௌரியத்தை
அம்மான்சௌரியத்தை அனைவோரும்பார்த்தோமே
நம்மாலேதாம்வருமோ நல்லவிருந்திடவே
என்றவர்கள்பேசி யிருந்தார்கள்நால்வருந்தான்
பொழுதுவிடிந்ததுகாண் புறப்பட்டார்நால்வருந்தான்
ஆயன்பெருமாளு மப்போதெழுந்திருந்து
ஸ்நானங்கள்பண்ணி சதிரானமாயவரும்
காலைக்கடன்கழித்து கனமானமாயவரும்
அரவானைத்தானழைக்க ஆயன்பெருமாளும்
திரியோதனற்கும் தேசத்திலுள்ளவற்கும்
பகல்விருந்துசொல்லிவர பரிகாரமாயவரும்
அப்படியேசொல்லிவந்தான் அரவானவர்களுக்கு

திரியோதிரன் பயணப்படுவது.

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்பார்த்து
நல்லரவான்தன்னுடனே ஞாயமாய்சொன்னானே
கலியாணக்காரியமும் கனவிருந்துமாச்சுதே
நாலுநாளாச்சுதே நாங்களுமிங்கேவந்து
ஊருக்குபோய்வாறோமென் றுரைத்தான்திரியமன்னன்
பூணிக்கையாகவே போய்வாறோமென்றானே

அரவான் தடுப்பது.

அவ்விசேஷங்கேட்டு அரவானுங்கொக்கரித்து
போகிறவர்தங்களைப் பிளந்திடுவேன்தடியாலே
ஊர்கோலம்வந்து உறவாடிபொய்யெழுதி
தேறுதலைசெய்வித்து உன்சேனைக்குபோவென்றான்
அவ்விசேஷங்கேட்டு அடங்கினான்திரியனுமே
வந்தானேநல்லரவான் மாயவற்குதெண்டனிட்டான்
அவ்விசேஷமெல்லாம் அரவானுரைத்தானே

பெருமாள்சொல்வது.

சந்தோஷப்பட்டுத் தலையசைத்துமாயவரும்
சன்மானமாயவரும் காமதேனுவையழைக்க
வந்ததேகாமதேனு மாயவரைதெண்டனிட்டு
என்னையழைத்தவகை யேதென்றுகேட்டதுகாண்

பெருமாள்சொல்வது.

மாயன்பெருமாளும் மறுவார்த்தைசொன்னாரே
அன்னமும்பாலும் அமுதுடனேசெய்யோரும்
என்னென்னவகையுடனே யினியபதிகளெல்லாம்

ஒன்றாக்குறிப்பிமல் உடன்படிக்கைசெய்யுமென்றார்
அப்படியேயாகட்டுமென்றும் அக்கேகினைத்ததுதான்

ஆரவாரச்சொல்லுவது.

ஆரவாரமெழுந்திருந்து ஐவரப்பந்திலைவைத்து
வேண்டுமென்றகாரக்கறிகள் வேணப்பொரிக்கறிகள்
நெய்யாறும்பாலாறும் சொரியப்பொரிக்கறிகள்
சகலரும்உண்டுகளைதீர்ந்தார் மன்னவர்கள்

ஊர்கோலம்வருவது.

ஊர்கோலம்வரவே உத்தாரமிட்டார்கள்
யானைகுதிரைகளும் முன்பெரியமன்னவர்கள்
முத்துக்குடையும் முதுவயிரக்கால்குடையும்
பத்தரைமாற்றுப்பொன் பவழநெடுங்குடையும்
பட்டுக்குடையும் பசும்பொன்னால்முகக்கொடியும்
வட்டக்குடையும் மாணிக்கக்கால்குடையும்
நீட்டமுடனைவட்டத் திரள்கோடிதான் முழங்க
வெண்சாமரம்வீச வேணதெல்லாந்தான்பிடிக்க
பட்டுக்கொடிச்சீலை பதுலட்சந்தான்பிடிக்க
முத்துக்கொடிச்சீலை மூன்றுலட்சந்தானபிடிக்க
தீவட்டிக்காரர் திரளாய்ச்செருகுதுமென்றார்
முத்தாலேஆலாத்தி மூன்றுலட்சந்தான்பிடிக்க
பொன்னாலேதீவட்டி பெரியவர்தான்பிடிக்க
தேர்விளக்குப்பந்தம் திரளாகத்தான்பிடிக்க
அடித்தார்கள்பேரிகை அண்டங்கிடுகிடென்ன
ஆனையின்மேலே அடித்தார்களத்துவட்சம்
நற்பரிமேலாக நகசுரமூதிவர
பொற்காளையூதிவர பூமிகிடுகிடென்ன
ஆகாயபாணம் அதிர்புருசச்சக்கிரமும்
பூச்சக்கிரபாணங்கள் பூமியெல்லாந்தானிறைய
இடியம்புபாணங்கள் எட்டுலட்சந்தான்கொளுத்த
பகல்வத்திமூட்டி பகல்போலேதானெரிய
ஆகாயபூமியெல்லாம் அதிர்ந்துநடுங்கிடவே
ஆதிமன்னராசாவும் ஆனையின்மேலேறிவர
ரத்தினத்தில்தானிழைத்த சேமாணதண்டிகைமேல்
ஏறினாள்தண்டிகைமேல் எல்லோருந்தான்வாழ்த்த
முத்துக்குதிரைக்காரர் மூன்றுலட்சந்தான்வாழ்த்த
வெற்றியுடன்சுந்தரியும் எதிவெளிவேலைதான்
ஆயிரந்தாதியர்கள் அருகேநடந்துவர
பாடும்பெண்களாயிரம் பக்கத்தில்நின்றுவர
உள்ளங்குளிர்ந்திடவே ஊர்கோலம்வாரார்கள்
வாராதொருவையோகம் மகாதேவர்கற்பனைபோல்

துவாரகாதன்பதியை சுத்திசெய்தார்கள்
வீதிக்குவீதி விளக்குகளிட்டார்கள்
ஆலாத்திகாட்டுவாரும் மலர்தூவிநிற்பாரும்
தேங்காய்கொடுப்பாருந் திருச்சின்னமூதுவாரும்
இவரார்காணென்பாரும் இந்திரன்தானென்பாரும்
சுபத்திரையாள்பெற்றெடுத்த அபிமன்னனென்பார்
திருஷ்டிகழிப்பாருஞ் சேவைசுத்திபோடுவோரும்
இந்திரன்பாலெங்கும் ஊர்கோலம்வாரார்கள்
வந்தார்களப்பொழுது மாயனரண்மனையில்
ஆனைவிட்டிறங்கினன் அபிமன்னராசாவும்
தண்டிகைவிட்டிறங்கினாள் தையல்நல்லாள் சுந்தரியும்
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் வரிசையுடனின்றார்கள்
ஆலாத்திகொண்டுவந்து ஆயிரம்பேர்தானெடுத்தார்
முத்தாலே ஆலாத்தி மூப்பியர்கள்தானெடுத்து
கற்பூரஆலாத்தி கன்னியர்கள்தானெடுத்தார்

காப்புகளைவது.

மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் மணவறையிலுட்கார்ந்தார்
காப்புகளைந்தார் காளையபிமனுக்கு
சுந்தரியாள்காப்பு துறைமன்னன் தான்களைந்தான்
படைமன்னராசாக்கள் பந்திபந்தியாய்ச்சென்றார்
மொய்ப்பணமும்ரத்தினமும் மூன்றுலட்சமிட்டார்கள்
வந்திருக்குமன்னவர்க்கு வரிசையுடன்பாக்கும்
சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சாந்துபன்னீருந்தான்
அந்தமுடன்மன்னவர்க்கு ஐவர்க்குந்தான்பூசி
மஞ்சாவசந்தங்கள் மன்னவர்கள்தானாடி
சந்தோஷவார்த்தைசொல்லி பெருமாள்தயவுடனே

பெருமாள்சொல்வது.

வந்தவரைப்போங்களென்று மாயனனுப்பிவிட்டார்
திரியோதிரனுடைய சேனைபரிவாரமும்
பயணங்கள்பட்டாராம் பாருடையமன்னவர்கள்
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அரவானார்தானினைந்து
கட்டைதனுந்தானும் காணிபாளசேத
துரோபதையைக்கொண்டுவந்து தம்பேட்டரிந்துவைத்தான்
மாதுதுரோபதையை மயிலைவிரித்துவைத்தான்
வாளபிமன்தேவிமாரை தன்மைத்தனக்குரித்தான்
திரியோதிரனுடைய திரள்மன்னர்நாற்றுவரை
மாளப்பொருதக்கிவிட்டு மடிப்பேனென்றெழுந்தான்
ஆயன்பெருமாளும் அரவானைவிரித்து

பெருமாள் அரவானண்டைவருகிறது.

ஆயர் அரவானை அழைத்தேதான்றுறார்
நாளைஇனிபாரதத்தில் ராசாக்கள்பாருவது

கலியாணப்பந்தலிலே கலகமிடலாகாது
மன்னவரையெல்லாம் விழிவிட்டு அனுப்புமென்றார்
ஆரவாரங்கடோற்சகனும் மானதொரு செட்டியுடன்
கூடக்கட்டிக்கொக்கரித்து பிரட்டிருடிக்க லுற்றார்
அடித்துவிழுந்ததென்று அலறியேயோடுவாரும்
பிடிவிழுந்ததென்று இரைத்தோடிப்போவாரும்
பின்திரும்பிப்பாராமல் பிழைத்தோமேயென்பாரும்
தப்படைக்கொண்டோமென்னத் தப்பினோமென்பாரும்
இங்குவந்துவினைமாதர் இனிபிழைத்தோகாமென்று
இப்படிசொல்லி இராசாக்களோடலுற்றார்
கேதத்தமுகன் துரியோதனன்
மகிசாசத்துடன் சேர்ந்து கணத்தமுடிசோர்ந்து
சக்குனிதமுகத்துடன் ஏதெடுத்துப்பாராமல்
தகப்பனார் வார்த்தைதன்னை தள்ளிவிடத்தினால்
சகுனிநமக்குச் சத்துருவாயிருந்தான்
இனியென்னசெய்வோ மென்றுவழிநடந்தான்
அப்படியவனிவனென்று அருகுவழிநடந்தான்
பார்ப்பெல்லாம் பெருமை வழிக்கொண்டு நடந்தான்
ஓட்டிவந்தசேனையெல்லாம் சொன்னகொடுத்துவிட்டு
அப்படிபோகிறப்போது இனியதொருபட்டணத்தில்
இப்படிபோய்ச்சேர்ந்தார் இனியதொருபட்டணத்தில்
தூவர்பெருமை வாச்சியத்தோடெனதையும்
மைந்தர் மருமகனை வாழ்த்தினாமகிழ்ந்து
ஆயன்பெருமானை அரமனைக்குதானடனிட்டு
மங்களுக்குநின்ற விருந்துவைத்திடல்ல
வேதநாராயணனை விடைபெருமென்றழைத்தார்
மாயன்பெருமானும் வார்த்தைவழங்குமுரைத்தார்
ஏழ்மையும் வந்து சேர்ந்தோமென்றென்றுரைத்த
மாறுதவர் தாற்றுவர்கள் வைவதற்காயடிமிர்
... இராசாவைப் பார்முடிப்பான் தப்பாது
மன்னவரே நீங்களே வனம்போய்வாருமென்றார்
மாயன்பெருமானும் வழிவிட்டுதான் வருவார்
அந்தநாள்போக்கி மறுநாள் கழித்தபின்பு
ஆரவாரங்கடோற்சகனும் ஆனதொருசெட்டியாரும்
மாயன்பெருமானை மனமகிழ்ந்து தெண்டனிட்டு
மாயவனேயென்னிட வந்திருந்துமகாராசனே
ஞானபோனங்களுக்கு அனுப்பிவிடக்கருணையா
அப்படியேயாகுமென்று ஆசீர்வதித்து

மாயன்மருமகிழ்ந்து மருமக்கள்பார்த்தமக்கு
பட்டுநூல்பச்சைவடம் பாக்காலாமிரீடபட்டும்
வெண்டுடைபணிநெய்யவாம் வெகுமானந்தான்கொடுத்து
தேர்கைகல்லானைகத்தரிக்கு சேனைபாகமென்று
நாற்பதினுயிரங்கோடி நடையானைபாரிகளும்
அடியார்கள்தோழியர்கள் அநேகந்தான்கொடுத்து
ஆனைகுதிரைகளுந் துலட்சந்தோழிமார்கள்
பல்லக்குந்தண்டிகையும் பகர்பொன்னுலிமுத்துக்கால்
மாப்பிள்ளைக்கும்பெண்ணுக்கும் வரிசையுடனொப்பாக

அபிமன்னன்சொல்வது.

அப்போதுவாளபிமன் ஆடனேத்தெண்டனிட்டு
பெருமாளேஎங்களிட பெரியப்பன்தந்ததெல்லாம்
எழுநூறுகட்டகம் பொன்மலைகார்த்தனம்
பரியம்கொடுத்தீரே பாரளந்தமாயவரே
போதுமென்றுசொல்லியல்லோ பெண்கொடுக்கமாட்டேனென்றீர்
எங்கள்பாட்டனுர்தேடிய பழம்பொருளைஎடுத்தியும்
முன்னப்பாதுலிகுமொரு முப்பதுபொன்னுல்லினக்கு
முப்பதுபொன்னுக கொடுத்துக்கொள்ளுமையா
மற்றபொன்பூஷணமும் மாமன்பொதிபிடித்து
ஆனைக்கிபட்டணத்தே அனுப்புமென்றுன்வாளபிமன்
தப்பாதனுப்பிவிடுக் தாரணியளந்தமாயனே
உடனேகொடுத்து டிறவிடுமென் றுரைத்தார்

பெருமாள்சொல்வது.

என்னப்பெருமாளிருதோளுர்பூரித்து
தங்கைமகனுனைக்க தளிர்த்தமாயவரும்
மருமக்கள்நால்வரையும் மகளாம்சுந்தரியும்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மாமிகளிருப்புரத்தார்
மாமியார்லட்சமியை மன்னவர்கள்தெண்டனிட்டார்
மங்கைநல்லாள்சுந்தரியும் மாதாவைத்தெண்டனிட்டாள்
மருமக்கள்நால்வரையும் வாழ்த்திமெலிந்தணைத்து
மகளாளைசென்றெடுத்து வாயாரமுத்தத்தன்
மக்கிரியமுண்டாகிர் மைந்தனைப்பெற்றிடுவீர்
வாயாரவாழ்த்தி மதிமுகத்தைமுத்தமிட்டு
போய்வாருமென்று விடைகொடுத்தாள்பொற்கொடியும்
அங்கேவிடைகள்பெற்று ஆடனேத்தெண்டனிட்டு
துவாரகாபதியைவிட்டு துரைமன்னர்தாநடந்தார்

ஔவையார்வீட்டிற்குவருவது.

ஔவைவளர்க்கோடி அரசமக்கள்போய்நடந்தார்
பேரிகைகொட்ட பெருஞ்சங்குமின்னூத

அர்ச்சுனன் சுந்தரிமாலை.

பல்லரிசிகொட்டு பணிந்தாளே முழுக்க
நெற்றிநிறைக்கத் திருநீறணியாறு
தொள்ளைப்பையோடு வீட்டுக்கோடிமாரமுவா
ஔவையுடைத்திருக்க அடுத்தார்கர்ப்பன்னவர்கள்
அரியன்னார்வருகிறதை அவ்வையறிந்துகொண்டு
மங்கைநெறிகை பாதவருந்தாற்றான்
அவ்வையார்பாதம் அவனைக்கேதண்டனிட்டார்

ஔவையார்பாதம் சுந்தரிபணிவது.

இதாவைகண்ணன சுந்தரியும் தொழுதியார்தன்னுடனே
தண்டிகைதான் நீங்கி தார்குழலோடிவந்து
பாதிரமேயென்று மனுக்கிலேதண்டனிட்டார்
ஔவையார்மனமகிழ்ந்து அன்னக்கொடிதிருமகளைக்கொண்டு
வாயாரவாழ்த்தி மடக்கருகேகொண்டுசென்று
அன்னக்கரிகால் அடைமலைக்கேவைத்து
பக்கரூக்குள்ளையற்றும் வரிமைதாமனையிட்டு
வெற்றிலைக்கற்பூரம் மருந்தாய்க்கண்டையுடன்
அன்னியவர்க்களித்து ஔவையாருப்பொழுது
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வழிவிட்டனுப்பலுற்றாள்

ஔவையார் வழிவிட்டனுப்புதல்.

அவ்விடைகள்பெற்று அல்லிமங்கைதன்னுடனே
ஔவையைவணங்கடைந்து அப்புறமேபோகலுற்றார்
காடுகடந்து கரியவனைக்கடந்து
நாடுகடந்து நற்பதிகள்தாண்டிக்கடந்து
இஞ்சிவனங்கடந்து இருவாட்சியுட்புகுந்து
மஞ்சள்வனங்கடந்து மருக்கொழுந்துகாடுகடந்து

வீரகெங்காளன்டை தொந்திசெட்டி வருவது.

வீரகெங்காள்பட்டணத்தை விருப்பமுடன்வந்தார்கள்
முந்திபோய்தொந்திசெட்டி முருகுழலைதெண்டனிட்டு
பணிந்துசெய்துவாவேன் பன்னகலாள்சுந்தரியும்
தன்னைபார்த்திப்போய் அழைத்துவந்தார்யாருமென்றான்
மைந்தனுரைக்கும்போது மாதவுமேயுரைப்பாள்

வீரகெங்காளன் சொல்வது.

வீட்டைமெழுகி விநாயகர்கோலமிட்டு
சாந்தால்தனைமெழுகி சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
கஸ்தூரிகரைத்து கட்டித்தெளியுமென்றாள்
ஆலாத்திப்பெண்களொரு ஆயிரம்பேர்வாருமென்றாள்
மைந்தர்க்கெதிரே மங்கையரும்போகவென்று

வீரசெங்கான் மைந்தர்களுடன் கூடவருவது.

பல்லக்குமீதேறி பைங்கொடியுமேகிநடந்தாள்
மாதாவருகிறதை கண்டார்தானவர்கள்
ஆனைவிட்டுத்தானிறங்கி அரசர்களெல்லாரும்
சூழவலம்வந்து சுற்றிவந்தாரவரை
மாதாவின்பாதங்கள் மலர்தூவிதெண்டனிட்டு
பைங்கொடியாள் சுந்தரியும் பல்லக்குவிட்டிறங்கி
அத்தையாள்பாதம் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்த மருமகளைச்செங்கெடுத்து
வாரியெடுத்தணைந்து மாளிகையில்கொண்டுசென்று
வாழ்த்திமனமகிழ்ந்தாள் மாதாவும்வீரசெங்கான்
ஊர்கோலஞ்செய்யவே வுத்தரியாள்தானினைந்து
மைந்தன்தொந்திசெட்டிக்கு மாதாவுரைத்தாளே.
அப்போதுதொந்திசெட்டி அரண்மனைவிட்டுபுகுந்து
உக்கிராணம்போய்புகுந்து ஒருபெட்டிதான்திறந்து
எண்ணைகொண்டுவாருமென்று பேழாயிரம்பொன்கொடுத்தான்
பாணவித்தைகொண்டுவரப் பதினாயிரம்பொன்னளித்தான்
கேளிக்கைகொண்டுவர கொடுத்தான்திரவியத்தை

ஊர்கோலம்வருவது.

பல்லக்குமேற்சிலபேர் படைமன்னரேறிவர
வீதியலங்கரித்து விளக்கேற்றிபெருந்திசையும்
ஆபன்மகள்சுந்தரியும் அபிமன்னன்தன்குடிகைமேல்
வேந்தர்பெருமானும் வீதிபவனிவாரார்
வெண்சாமரைவீச வெள்ளைக்குடைகவிய
செட்டித்தெருக்கடந்து சீராணவிட்டு
இராசநெடுந்தெருவு நடந்தார்கள்மன்னவர்கள்
பாணமுழங்கிவர பைங்கொடியாராடிவர
யானைகுதிரையேறி இராசாக்கள்வீதிவாரார்
பார்த்தன்மகனும் பாரளந்தார்தன்மகளும்
காளையரவனும் கடோற்கஜன்தன்னுடனே
ஊரைவலமா வூர்கோலம்வந்தார்கள்
கண்டாளேவீரசெங்கான் கண்களிகூற
ஆலாத்திகாட்டுமென்றாள் அவருக்குஞ்சுந்தரிக்கும்
அபிமனுஞ்சுந்தரியும் அப்பொன்மனையைப்பிடித்து
மாளிகையிலுட்புகுந்தான் வாளபிமன்தேவியுடன்

அபிமன்னன்மணக்கோலந்தேடிவீரசெங்கானிடம்வந்தது.

பந்தலிலேவந்துநின்று பாருமுடிமன்னவரும்
அரசாணிமுன்பாக அபிமனுஞ்சுந்தரியும்
மணைமேலேயுட்கார்ந்தார் வாளபிமன்தேவியுடன்
ஆனதொருவேதியர்கள் அக்கினியேசோமவுபிட்டார்

அபிமன்னன் சுந்தரியும் அரசாணிசுத்திவந்தார்
அரசாணிசுத்திவந்து அரண்மனையிலேபுகுந்து
பாலிகைப்பாய்மீதில் பரிந்தேயுட்கார்ந்தார்கள்
கூட்டிக்குழப்பி கொடுத்தார்கள் தாதியர்கள்
வாக்கெழுதுண்டார் வாளபிமன் சுந்தரியும்
பார்போலவந்து வள்ளுநார் மொய்யெழுதி
பாக்கிலைப்புஞ்சாங்கி பரியனமேபெற்றுநி
அன்னமதிராய் அடைவாகவேயளித்து
உண்டெழுந்தபோசனமின்புவுத்தமவீரியர்கள்
வாசலிலேசெல்வியுடன் மகிழ்ந்திருக்குநாளிலொருநாள்
அந்தநாள்போகவே மறுநாள்கழிந்தபின்பு
அரசாண்கூடோர்க்கறுவும் அபிமருக்ராமெனழுந்து
ஆச்சிசக்லவீரசேகரன் ஆசனத்திலேசாதின்று
மாதாவுக்கேற்ற மாதாக்கெதண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தெதாரு மங்களச்செம்பெடுத்து
வாயாரவாழ்த்தி திருமுகத்தைமுகந்துகொண்டாள்
ஆச்சிநீர்கேளீர் அடியேசுகள்ளிலிணைப்பம்
அனைவருங்காலான் அயல்பக்கும்வந்து
விடைதாருமாச்சியென்று விடுதேற்றுப்போகவென்றார்

வீரரெங்காள் சொல்வது.

சிரித்துமனமகிழ்ந்து செட்டிமகள் வீரரெங்காள்
மக்களைப்பார்த்து மனமகிழ்ந்தாள்வீரரெங்காள்
பொக்கசசாலையிலே பொற்கொடியும்போய்புகுந்தாள்
மக்கள்மருமகட்கும் வரிசைப்படியாக
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
புத்துருக்குநெய்தனிலக போதாகப்படைத்து
அரசாறுண்டபிற்பாடு அக்ளிலைபாக்குமிட்டு
மருமகள்சுந்தரிக்கு வரிசைபணியுடனே
தொழிமாராயிரம் சுந்தரிக்குதானகொடுத்து
மைந்தனபிமனுக்கு வரிசைப்பணிதியுடன்
யானைகுதிரையுடன் அடியார்களாயிரமாம்
வேண்டும்படிகொடுத்து வீரரெங்காளப்பொழுது
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மருவிட்டனுப்பலுற்றாள்
அங்கேவிடைபெற்று அவ்வெங்கள்நன்றுடர்
இரவும்பகலும் வினோப்பாதிவழிகடந்தார்
வினோப்பாதிவழிநடந்தார் இரவும்பகலாக
கடந்தார்களப்பொழுது நாககன்னிபட்டணத்தில்
நாடுகடந்து நகரமபலகடந்து
காடுகடந்து அதிகவேதான்வாரார்

காணகத்தைவிட்டு கடுகெனவேவந்தார்கள்
நாககன்னியிருக்கும் நல்லதொருபட்டணத்தே
பாதாளலோகத் தடவரையில்வந்துநின்றார்
காளையரவாளும் கடுகியேபறந்தோடி
முன்னாலேயோடி முகத்தருகேவந்துநின்று
சுத்தியேவந்துநின்று சுருக்காகத்தெண்டனிட்டு
அன்னையார்பாதத்தில் அரவானுந்தெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டபோது திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
அபிமன்கடோற்கசனும் அன்பாகத்தாங்கிக்கட்டி
சுந்தரியாள்தானுஞ் சுருக்காகவந்தார்கள்
வந்தாரிதோபாரும் மாதாவேயெனமொழிந்தார்
மக்கள்வருகிறதை மாதாவுந்தான்கேட்டு
பாங்கியரைச்சேரவழைத்து பைங்கொடியுங்கூறுவாள்
விடுமெழுகி விநாயகர் கோலமிட்டார்
கஸ்தூரிகொண்டுவந் தரைத்துதெளியுமென்றாள்
மாணிக்கத்தீபங்கள் வையுமென்றாரத்தினையும்
குத்துவிளக்கும் கொழுந்துபடவேற்றுமென்றாள்
இரத்தினகம்பளியை விரித்திசையும் பாடுமென்றாள்
ஆலாத்திசுத்துமென்றாள் ஆயிரம்பெண்கள்தனை
மாதாவும்நாககன்னி மைந்தற்கெதிராக
பாதாளலோகம்விட்டு பார்த்தனிடதேவியாரும்
பல்லக்குமேலேறி பைங்கொடியுந்தான்வருவாள்
மாதாவரவுதன்னை மன்னர்கள்கண்டுகொண்டு
யானைகுதிரை அரசர்கள்விட்டிழிந்து
மாதாவுக்கெதிராக மன்னவர்கள்வந்துநின்று
மாதாவின்பாதம் மலர்தனிலேதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வாரியெடுத்தணைத்தாள்
ஆயன்மகளாரும் அன்பானசுந்தரியும்
பல்லக்கைவிட்டிழிந்து பார்த்தன்மருமகளும்
அத்தையார்பாதம் அடிபணிந்தெண்டனிட்டாள்
மாமிசரணமென்று வணங்கினாள்சுந்தரியும்
வந்துபணிந்த மருமகளைச்சென்றெடுத்து
வாழ்வீர்வளருவீர் மைந்தனைப்பெற்றிடுவீர்
பூமியையாளுதற்கு புதல்வனைப்பெற்றிடுவீர்
வாயாரவாழ்த்தி மதிமுகத்தைமோந்துகொண்டு
ஆலாத்திசுத்துமென்றாள் ஆசைக்குமாரருக்கு
மாணிக்கஆலாத்தி மங்கையர்கள்காட்டினார்
பாதாளலோகத் தடவரையிற்புகுந்து
மாளிகையில்கொண்டுசென்று மைந்தனையுஞ்சுந்தரியும்
அரசாணிமுன்பாக அருமைக்குஞ்சுந்தரிகளும்

மைந்தரிக்கும்சுந்தரிக்கும் வரிசையேசேலையிட்டான்
அபிமனையுஞ்சுந்தரியும் அரண்மனையிற்கொண்டுசென்று
பாலும்பழமும் கொடுத்தாளே பைங்கிளியும்
செப்பால்தயிருடனே நேரிழையார்தான்கொடுத்தார்
மைந்தனைச்சீராட்டி மாருதன்தன்மகளும்
அமுதுண்ணுமண்டபத்தே அரிவையும்போய்புகுந்து
பொன்போல்சிறுபருப்பும் புத்துருக்குநெய்பாலும்
பச்சடியுந்துவையலும் பழவரிசைபோசனமும்
மக்களுடனே மாதாவும் அசனமுண்டு
வெற்றிலைக்கற்பூரம் வேண்டும்படியருந்தி
சந்தனமுங்கஸ்தூரி சாந்துமிகவணிந்து
அந்தநாள்போக்கி மறுநாள்கழித்தபின்பு
அபிமனெழுந்து ஆச்சிக்குப்போய்பணிந்து
ஆச்சியுமேநீர்கேளும் அடியேன்நல்விண்ணப்பம்
மாதாசுபத்திரையும் வழிபார்த்திருப்பாள்காண்
நெடுத்திளைப்பாள்தான் திருமாலுடன்பிறந்தாள்
சொல்லாமல்வாராவிட்டேன் தோகையரேஇப்பொழுது
வாழ்த்திவிடைதாரும் மாதாவேயென்றதுக்கு
அப்படியேயாகுமென்று ஆனந்தவாழ்மார்பி
மைந்தரபிமருக்கும் மருமகள்சுந்தரிக்கும்
பாரப்பணிதிகளும் பாக்கியராயிரம்பேர்
ஆனைகுதிரைகளும் ஆயிரம்பேர்தாதிகளும்
சீதனமாகக் கொடுத்தாள் திருவினையும்
மக்களைப்பார்த்து மனமகிழ்ந்துமங்கைநல்லாள்
அமுதுண்ணுமண்டபத்தே அரிவையும்போய்புகுந்து
முப்பழமும்பாலும் முந்திரிப்பழமும்
வாழைப்பழமும் மதுரமுள்ளமாம்பழமும்
வெள்ளிலைக்கற்பூரம் வேண்டும்படியளித்து
சந்தனமுங்குங்குமமும் சாந்துபரிமளமும்
மன்னர்பெருமானே வாழ்வாயெனவழைத்து
மருமகள்சுந்தரியை மகிட்சியாய்தானழைத்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வழிவிட்டனுப்பலுற்றாள்
தகனையரவானே மங்கையருந்தானழைத்து
அபிமனைக்கொண்டுபோய் ஆச்சிகையிலொப்புவித்து
முந்துநாளிருந்து அப்பாவேநீவாருமென்றாள்
மன்னவரும்சேனையுடன் வாகனந்தானேறி
பாதாளலோகத் தடவரையைவிட்டகன்று
காடுகடந்து கடியவனந்தான்கடந்து
கொல்லிமலைகடந்து குடகுமலைகடந்து

காணுருந்தோப்புகளும் கமுகுவனந்தாண்டி
கமலவல்லிதானிருக்கும் கதலிவனம்புகுந்து
முந்திகடோற்கஜனும் முடுகியேயோடிவந்து
வீதியும்வீதி தெருவும்பலகடந்து
கமலவல்லிதானிருக்கும் கனகமணிமண்டபத்தே
மாதாவுக்கேற்ற மலர்தூவிதெண்டனிட்டான்
கைகட்டிவாய்புதைத்து கடோற்கஜனேதுரைப்பான்
அபிமரும்சுந்தரியும் அரவானும்தெண்டனிட்டு
சேனைத்திரளுடனே சென்றார்மனம்பொருந்தி
நம்முடையவனமருகே வந்தார்காணுச்சியரே
மைந்தர்வருஞ்சேதி மாதாவுந்தான்கேட்டு
ஆயிரம்பேர்ராட்சதரை அனுப்பினளெதிராக
அப்படியேவந்தார்கள் ஆயிரம்பேராட்சதர்கள்
எதிராகவந்து எழுந்திருங்களென்றாரே
அப்படியேதானெழுந்து அனைவோரும்வந்தார்கள்
தாயார்கமலகன்னி சதிரிலேதானிருந்தாள்
ஆனைவிட்டுதானிறங்கி அபிமன்னராசாவும்
நல்லரவான்தொந்திசெட்டி நாலுபேர்தங்களுடன்
அம்மாளைசுத்திவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டபிள்ளையை தூறஎடுத்தணைத்து
இருக்கச்சிங்காதனங்க ளிட்டாளெதிராக
ஆயன்மகளாரும் அமுருதண்டில்தானிறங்கி
மாமிசரணமென்று மலர்தூவிதெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்தாள் மருமகளைத்தானெடுத்து
வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து மாளிகையில்கொண்டுசென்று
பாலும்பழமும் பசுந்தேனும்சர்க்கரையும்
கூடகலந்து கொடுத்தார்கள்தாதியர்கள்
போசனநற்கரியும் போட்டுண்டாளப்பொழுது
கல்யாணகாட்சிகள் காட்சிகளுள்ளதெல்லாம்
ஒன்றுங்குறையாமல் வுரைத்தானேநல்லரவான்
அவ்விதையங்கேட்டு அம்மாள்கமலகன்னி
நகைத்துதலையசைத்து நன்றாச்சுதென்றாளே

அரவான் சொல்வது.

துரியோதிரனுடனே சேரப்பிறந்தார்கள்
குருடனிடபுத்திரர்கள் கொற்றவர்களெல்லோரை
பாலனபிமனுமே பந்திப்பாய்கட்டிவைத்தான்
கொள்ளவந்தலக்குணனை குடுமையைவத்துதலைசிரைத்து
ஆயிரம்பெரிவிளக்கை அவன்தலையிலேத்திவைத்து
அரசாணிக்காலுடனே அவனையேகட்டிவைத்து

பார்த்திருக்குமங்கையும் தரித்தாரேமாதாவே
பின்னையுமுண்டான பேச்சுவகையுள்ளதெல்லாம்
ஒன்றுங்குறையாமலுரைத்தானரவானும்

கமலக்கன்னி சொல்வது.

கேட்டாள் கமலகன்னி கிருபையுடன் தானழைத்து
சந்தோஷப்பட்டு நல்லபசைத்துகமலகன்னி
அப்போதெபாழுதுவிடிந்ததும் பொற்கொடியுந்தானெழுந்து
பதினாயிரங்கோடி பத்துலட்சம்ராட்சதரை
படையெழுந்து பார்கோலங்காட்டுமென்றாள்
கடோற்கஜனைத்தானழைத்து காரியத்தைப்பாருமென்ன
அப்படியே நல்லதென்று அரவான்கடோற்கஜனும்
பந்தல்கொலுத்தாமென்றார் தெருவெங்குஞ்சுத்திவர
கொட்டதிரள்மேளம் கோடையிடிபோல
கொண்டுவந்தாரானைகளுங் கோடானகோடியுண்டு
யானைகுதிரைகளுஞ் சேர்த்துவந்தாராறுவமும்
எல்லோருங்கூடி இயல்கோலம்வந்தார்கள்

அபிமன்னனும் சுந்தரியும் அரண்மனைக்குவருவது.

மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் மகிழ்ச்சியுடன்வந்தார்கள்
ஆச்சியுடன்பெண்ணும் அரண்மனையிலேபுகுந்து
ஆலாத்திதூபம் அரிவையருந்தானெடுத்து
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் வந்திருந்தார்மாளிகையில்
கமலகன்னிபட்டணத்தில் கனத்தவொருராட்சதரும்
சேலைகளிட்டபின்பு திருவிளக்குமுன்னேவைத்து
மோகமுடன்ராட்சதர்கள் மொய்வரிசையிட்டார்கள்
பாக்குடனேவெற்றிலையும் பலபேர்க்குதான்வழங்கி
அழகுடனேகொடுத்து அனுப்பினாள்கமலகன்னி
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் மணவறைவிட்டிறங்கி

அபிமன்னனுக்கும் சுந்தரிக்கும் பலதானமிடுவது.

சொம்புடனேபால்பழமும் குடித்தாரிருவருமே
நேர்புடனேராத்திரிக்கு நித்திரைகள்செய்தார்கள்
அபிமனுஞ்சுந்தரியு மறுநாள்கழிந்தபின்பு
ஆச்சிமுகம்நோக்கி அபிமன்னர்கூறுவான்
ஆச்சிநீர்கேளீர் அடியேன்தன்விண்ணப்பம்
மாயன்சகோதரியாள் மாதாசுபத்திரையும்

மாயன்பதிக்குளென்னை வழிநோக்கிப்போகாமல்
மறையோன்வசமாக மாதாவும்ஒப்பிவைத்தாள்
அங்கிருந்தவாறு அடியேனுமவந்துவிட்டான்
அச்சிசுபத்திரையும் அவங்கெங்குந்தேடுவாள்காண்
என்னையனுப்புமம்மா எனக்குவிடைதாருமம்மா
நல்லதுஎன்றுசொல்லி நகைத்தாளேகமலகன்னி

கமலகன்னி சுந்தரிக்குச் சீதனங்கொடுப்பது.

தாதிகளாயிரமும் தங்கநல்லபெட்டிகளும்
மாணிக்கச்சேலை மங்கைநல்லாள்சுந்தரிக்கு
சீதனமாகத் திரளுடனேதான்கொடுத்து
அறுநான்றுமண்டபத்தே அன்பாகவிட்டுவந்து
பாலுடனேதேனும் பதினெட்டுபச்சடியும்
புத்திரருக்குநெய்வார்த்து போசனமுந்தான்படைத்து
என்தங்கைசுபத்திரையாள் தானிருக்கும்பட்டணத்தே
கொண்டுபோய்நீங்கள்விட்டு குறிப்பெல்லாந்தானுரைத்து
சென்றுபுகுந்து சுபத்திரைக்குத்தெண்டனிட்டு
கல்யாணப்பேச்சுதனை காரியமாய்த்தானுரைத்து
ஊர்கோலம்வந்து உறவின்முறைக்குபாக்குவைத்து
நூக்தாறுமாயிருந்து அப்பாரீவாருமென்றாள்
அப்படியேநல்லதென்றார் அரவான்கடோற்கஜனும்
நல்லரவான்கடோற்கஜனும் நற்பாலன்தோந்திசெட்டி
நான்குபேர்சுந்தரியும் நாயகியைச்சுற்றிவந்து
ஏகமாய்ச்சுற்றிவந்து திருபாதந்தெண்டனிட்டார்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தாள் மாதுகமலகன்னி
கோடையிடிபோல குமுறுதேமேளசத்தம்
அட்டதிக்குந்தானதிர ஆகாயந்தானதிர
பட்டணத்தையபானையின்மே லேறிநன்பாலனுமே
சுந்தரியுந்தண்டிகைமே லேறிவெளிப்பவந்தார்

நால்வருஞ் சுந்தரியும் நாட்டிற்குவருவது.

[illegible]ட்டுதேபானையங்கள் நாலுதிக்குந்தானதிர
ஆனைகுந்திநாடு அப்போபயணமிட்டார்
காடுகடந்து கடுகவனங்கடந்து
மேடுகடந்து மெள்ளவேவாரார்கள்
மலைதோப்புதான்கடந்து மன்னவர்கள்வாரார்கள்
குன்றுபருவதங்கள் கோப்பெனவேதான்கடந்தார்
சோலைகுளங்கடந்து சேர்ந்தவர்கள்வாரார்கள்
மல்லரைகள்வாழ்ந்த வனத்தருகேவந்துவிட்டார்

அபிமன்னன் சொல்வது.

அப்போதபிமனும் அண்ணர்முகம்நோக்க
கண்டானேயண்ணான் கரியமலைபோல
அம்மானைக்கொன்றுவிட்ட தலைவர்க்குந்தான்காட்டி
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்புறமேதானடந்தார்
காளிவனத்தருகே கனவீரர்வாரார்கள்
சுந்தரியாளைப்போல சுருக்காகத்தெண்டனிட்டாள்
பூசைநடப்பண்ணினார்கள் பொற்கொடிக்கப்பொழுது
அத்தனையாயுதத்தை அம்மைகையிலொப்புவித்து
காளிவனத்தைவிட்டு கனவீரர்வாறார்கள்
பங்கயகரைமேலே யெல்லோரும்வந்துநின்றார்

ஆனைகுந்தியில் நடக்குஞ்சிறப்பு.

இப்படியாயிங்கே யிருக்குமந்தவேளையிலே
இனிஆனைகுந்திபட்டணத்தி லதிசயத்தைகேட்டருள்வீர்
மாயன்சகோதரியாள் வாள்விசையன்தேவியின்
பலராமருடன்பிறந்த பத்தினியாள்சுபத்திரையும்
மகனைப்பிரிந்தழுதல் மங்கைநல்லாள்சுந்தரியும்
பிள்ளைபோனநாள்முதலாய் போசனமும்வேண்டாமல்
அன்னநடையாட்டு யழுகைத்தொழிலாக
எட்டுநாளாச்சுதே யென்மகனைக்காணேனே
பகையாளிசேனையிலே பார்த்தன்மகன்போய்புகுந்தான்
சத்துராளிசேனையிலே யென்மகனும்போய்புகுந்தான்
வாள்மாற்றிப்போரெதிர்க்க மன்னன்றுணையுமில்லை
அஞ்சாதேயென்றுசொல்ல ஆருமில்லையண்டையிலே
பண்டுபகையாளி பாதிநாள்தாயாதி
கொல்வாரேபாவிகள் குழந்தையென்றும்பாராமல்
அறியாதபாலனென்று அஞ்சாமல்கொல்வார்கள்
குழந்தையென்றும்பாராமல் கொல்லத்துணிவார்கள்
அறியாதபாலகனை அவர்களென்னசெய்வாரோ
என்னசெய்வேன்வாளபிமா யெழில்விசயன்றன்மகனே
காணும்படியில்லையோ காவலர்கள்வீரியனே
பார்க்கும்படியில்லையோ பார்த்தன்மகனாரே
என்றைக்குக்காண்பே னினியவபிமர்களை
மகனையிழந்துநான் மண்ணிலிருப்பதில்லை
உன்னையிழந்துநா னுயிருடனிருப்பேனோ
அக்கினியைக்கண்ட அரக்கதுபோல்தானுருகி
பார்த்தவழிகளெல்லாம் வேற்றுவழியாக
கண்டவிடமெல்லாம் காணுவபிமாவென்று

அபிமருடனிருக்கு மாயிரந்தோழர்களை
அந்த-பிள்ளைகளைக்கட்டி புலம்பியழுதுகொண்டு
இப்படியாக யிருக்குமந்தவேளையிலே

தூதன்வருவது.

பம்பைநதிக்கரையில் பார்வேந்தர்தாமிருந்து
ஒருதூதனைத்தானும் துரிதமுடன்தானழைத்து
ஆச்சிசுபத்திரைக்கு அபிமர்வந்தசேதியைத்தான்
சொல்லுமென்றுசொல்லி சுறுக்காகத்தூதுவிட்டார்
தூதுவனுமோடிவந்து சொன்னான்சுபத்திரைக்கு
கேட்டாள்சுபத்திரையும் கீர்திகள்வந்தசேதி
பந்தலலங்கரித்து பாரித்தாளெத்திசையும்
மனக்கோலந்தான்வரவே மங்கைநல்லாள்சுபத்திரையும்
ஆலாத்திதான்கரைத்து அடைவாகவைத்திடுவாள்
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே

அபிமன்னன் அரண்மனைச்சேர்ந்தது.

அங்கேயபிமனு மன்பானசுந்தரியும்
அரவான்கடோற்கஜனு மன்பானசுந்தரியும்
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆனைகுந்திபுரருகே யடைவாகவந்தமர்ந்தான்
சாம்புவனுமப்பொழுது சாட்டிப்பறையடித்தான்
அபிமர்வந்தாரென்று அறைந்தான்பறைமோசை
சுபத்திரையாள்கேட்டு சொகுசாய்மனமகிழ்ந்தாள்
பட்டணத்திலுள்ளோரெல்லாங் கேட்டுமனமகிழ்ந்தார்
ஆலாத்திகாட்டின ளபிமருக்குஞ்சுந்தரிக்கும்
ஆலாத்திகாட்டியபின் அழகியசீர்பந்தலிலே
அரசாணிமுன்பாக அபிமருக்குஞ்சுந்தரிக்கும்
சேஷைஅரிசியிட்டு திசைமன்னரெல்லோரும்
காப்புகளைந்து களிப்புடனே சேஷையிட்டு
அம்மிமிதித்து அரசாணிசுத்திவந்து
ஆச்சிநல்லசுபத்திரைக்கு அபிமனுக்கெண்டனிட்டான்
கண்ணில்லாவேந்தனுக்கு கண்ணுவந்ததென்று
கட்டிபெடுத்தணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
அத்தையாள்பாதம் அடிபணிந்தாள்சுந்தரியும்
மாயன்மகளாரும் மாமிசரணமென்றாள்
வந்துபணிந்த மருமகளைச்சென்றெடுத்து
சமர்த்துபெருமையும் தங்கேற்றேயுந்தனுக்கு
இட்டசபதம் விட்டறவேமுடித்தாய்

அரவான்கடோற்கஜனு மானதொந்திசெட்டியுடன்
மாதாசுபத்திரைக்கு வணங்கியேதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து
மன்னைப்பெருவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பின்னைப்பெருவீர் போர்விசையன்பேரிடுவீர்
பாராவாழ்த்தி மதிமுகத்தைமுத்தமிட்டு
வாருங்கள் தம்பியென்று மாளிகையிற்கொண்டுசென்று
பொரித்தபொரிக்கறியும் புத்துருக்குநெய்பாலும்
பக்கமிருக்கும் மாதுநல்லாள்சுந்தரிக்கும்
மைந்தருக்குமிட்டு மாதா அமுதுண்டாள்

நால்வரும் சொல்வது.

அன்னநடையாளே யன்னையரேநீர்கேளீர்
மாதுநடையாளே மாதாவிடைதாரும்
ஆச்சிமார்தேடாமுன் அனுப்புமம்மாவெங்களையே
அப்படியேயாகுமென்று ஆச்சிசுபத்திரையும்
அடிசல்சமையுமென்று ஆனந்தவாழ்மார்பி
ஆக்கியடுக்கிறார் ஆயிரந்தோழிமார்
தோழிமாரோடிவந்து சுபத்திரைக்குத்தெண்டனிட்டு
அடிசில்சமைத்துவந்தோ மச்சிஎனப்பணிந்தார்
மக்களைச்சேரவைத்து மாதாஅமுதுமிட்டாள்
அமுதுண்டபிற்பாடு ஆரிழைமாரோடிவந்து
கைக்குநீர்வார்த்தார்கள் கலசத்திளமுலையாள்

வெள்ளிலைக்கற்பூரம் வேண்டும்படியளித்து
மக்களிங்கள்பெண்கள் மாளிகைக்குப்போய்வாரும்
என்றுவாழ்த்திவிடைகொடுத்து வழிவிட்டனுப்பவுற்றான்
அபிமன்னனோடிவந்து அன்னார்களைத்தெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டதம்பியரைத் தீவிரமாய்தானெடுத்து
வாயாரவாழ்த்தினார் மன்னர்கள்மூவர்களும்
கொம்பனையாள்சுந்தரியும் கொழுந்தருக்குதெண்டனிட்டாள்
புத்திமதியுரைத்து பொற்கொடியையில்லுமென்றார்
அங்கேவிடைகள்பெற்று அலைகங்கைதன்னுடன்
காடுகடந்து கடுகெனவேவாறார்கள்
தங்கள்தங்கள்வீட்டகத்தே தார்வேந்தர்போய்ச்சேர்ந்தார்
ஆச்சிசுபத்திரையு மபிமருஞ்சுந்தரியும்
ஆனைகுந்திபட்டணத்தி லாயனருளாலே
வாழ்ந்துமிருந்தார் வையகத்தோர்தான்மகிழ
அபிமன்னன்மாலைதன்னை யன்பாகவச்சிவிட
புவிமன்னரெல்லோரும் போதமிகப்படிக்க
குற்றங்கள்வாராமல் குறையொன்றும்நேராமல்
இக்கதையைகற்றவர்கள் இன்பமுடன்வாழி
ஆதிபரமசிவ னடியார்மிகவாழி
சோதிதிருமால் தொல்லுலகிலேவாழி
வாழிவாழியென்று வரமளித்தாரீசுரனார்

வாழி—விருத்தம்.

மன்னர்வாழி மறையவர்வாழி
தென்னவர்வாழி சிவனடியார்கள்வாழி
மன்னவர்வாழிவாழி மாதுசுந்தரியும்வாழி
உன்னிதஞ்செய்யுமாழி விருபதம்வாழிவாழி.

அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை.

முற்றுப்பெற்றது.

15

